



நான் எனும் நீ

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்

“அரசியல் சிக்கல்களுக்கெல்லாம் அப்பால் நின்று, அன்னைத் தமிழில் அற்புதக் கவிதைகளைப் படைத்தளித்திருக்கிறார் கவிஞர் அஷ்ரஃப் அவர்கள். உள்ளபடியே தமிழால் இவர் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்; இந்நூல் இவரால் தகுதி பெற்றிருக்கிறது. வளர்க; வாழ்க இவர் பாட்டுத்திறம் என வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.”

- கலைஞர் மு. கருணாநிதி -

“கவிதை பூவுலகம். அரசியல் முள்ளூலகம். இரண்டும் எதிரெதிரானவை. அரசியல்வாதி கவிஞனாக இருப்பது அல்லது கவிஞன் அரசியல்வாதியாக இருப்பது வினோதமான நிகழ்வு. நாடாளுபவனே ஏடாளுபவனாகவும் இருப்பது வரலாற்றில் அபூர்வமாகவே நிகழ்கிறது. சங்க காலத்தில் காவலர் சிலர் பாவலராகவும் இருந்திருக்கின்றனர். பின்னர் அமைச்சர் சேக்கிழார், அதிவீரராம பாண்டியன் என்று சிலர். உலக அளவில் மாவோவும், ஹோசிமினும், செனகல் நாட்டு அதிபராக இருந்த செங்கோரும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் இடம் பெறுபவர்களாக இருந்தனர். நம் காலத்துச் சான்றுகள் தமிழகத்தில் கலைஞர்; இலங்கையில் அஷ்ரஃப்.

அஷ்ரஃப் அடிப்படையில் ஒரு கவிஞர். எரிமலையாகக் கொந்தளிக்கும் இலங்கையின் சூழல் ஒரு கவிஞனை அரசியல்வாதியாக்கி விட்டது. கவிஞரின் தொடக்க காலக் கவிதைகளிலிருந்து அண்மைக் காலக் கவிதைகள் வரை ஒன்றாகத் திரட்டித் தரும் இந்தத் தொகுதி அவருடைய பரிணாமத்தையும், பரிமாணத்தையும் பார்க்க உதவுகிறது.”

- கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் -

“சுரண்டல், சமூக ஏற்றத்தாழ்வு என்பவற்றுக்கு எதிரான, சமூக நீதிக்கான, இன ஒருமைப்பாட்டுக்கான சூரல் நண்பர் அஷ்ரஃபின் கவிதைகளில் ஒலிப்பதை யாரும் புறக்கணிக்க முடியாது! அவரது கவிதைகளின் சூரல் நமது அரசியல் எதிர்காலத்தை செப்பனிட வேண்டி மென்பதே என எதிர்பார்ப்பு.”

- கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான் -

நான் எனும் நீ

(கவிதைத் தொகுப்பு)

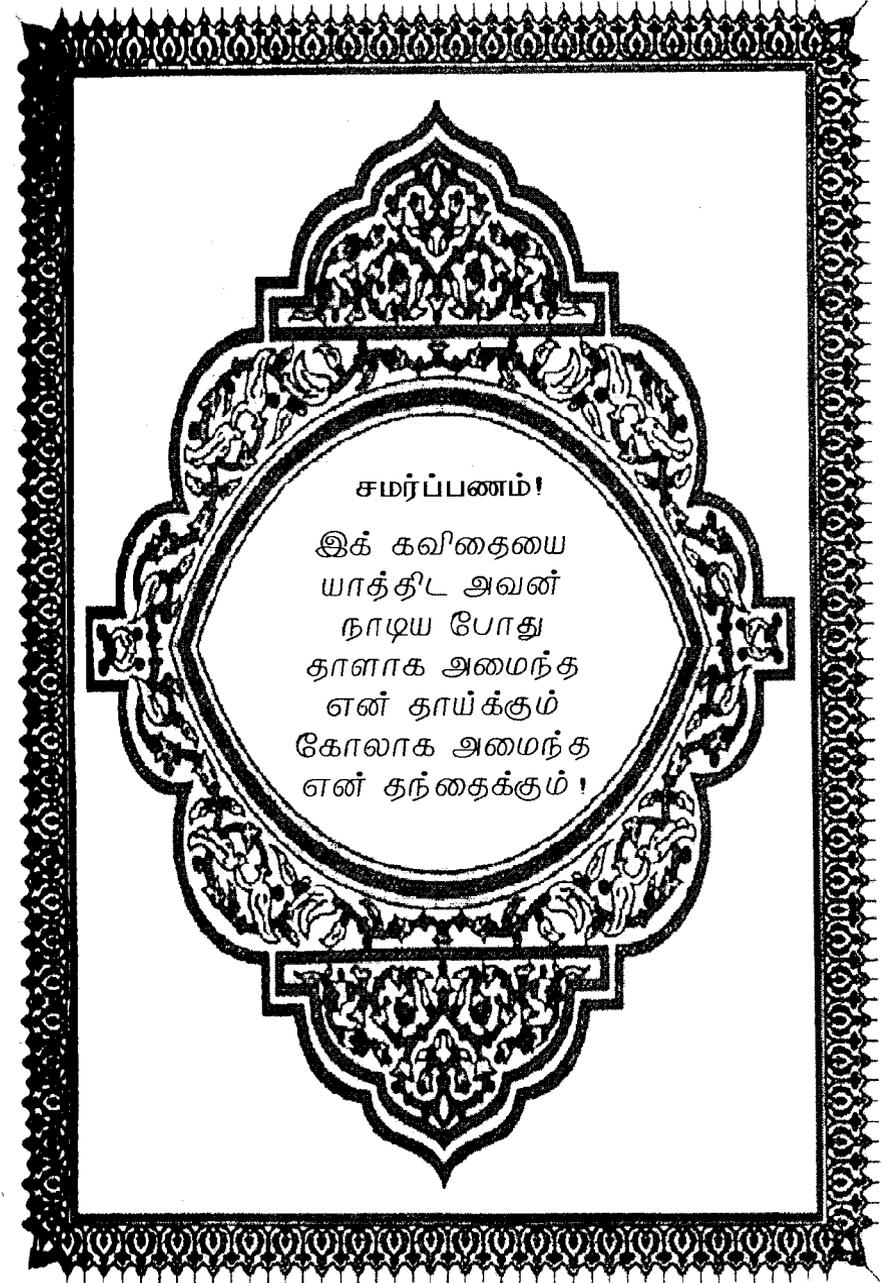
எம்.எச்.எம். அஹ்ரஃப்



Title - "NAAN ENUM NEE"
(An Anthology)
Author - M.H.M. ASHRAFF ©
Publisher - 'PUTHIYA VELICHANGAL' Publications
"Dharussalam"
Colombo - 02.
ISBN - 955-8305-00-6
First Edition - 1999 September 26
Pages - (xviii + 581) 600
Printed by - Unie Arts (Pvt) Ltd.,
Colombo-13.
Price - 250/-
Price (INDIA) - 150/-

நான் எனும் நீ
(கவிதைத் தொகுப்பு)

எம்.எச்.எம். அஷ்ராஃப் ©



ஆழியில் எழுந்த அலைகள்!

- 1 கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் வாழ்த்தரை
- 2 கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் அணிந்தரை!
- 3 கவிஞர் எம்.ஏ.நம்மாணின் கவிதையும் அரசியலும்
- 4 எஸ்.எச்.எம். ஜெமீலின் பதிப்புரை
- 5 புலவர்மணி ஆ.மு. ஷரீபுத்தீனின் ஆசி!
- 6 ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பியின் கவிவாழ்த்து!
- 7 வேதாந்தியின் “அஷ்ரஃபுக்கு”
- 8 ஒரு மனிதனின் வாக்குமூலம்
- 9 இறைவனுக்கு
- 10 இறை தாதருக்கு
- 11 நான் எனும் நீ
- 12 நபி நதி
- 13 முஸாவின் அஸா

14	வெள்ளைக் கிழவன்	89
15	சனாதிபதிக்கு ஒரு கடிதம்	94
16	வெல்லமுடியா வேட்கை	99
17	நைல் நதியின் சொந்தக்காரி	104
18	சும்மா விரைந்து நீ ஓடாதே	109
19	விலைபோகா மாதா	117
20	எரிமலை	120
21	மலர்களிடம் சில கேள்விகள்	124
22	ஏதியோப்பியத் தாய்	127
23	மணியோசை	132
24	சுவர்களுக்குள்ளே	136
25	“என்ட்ரி” போடாத அப்பா	138
26	வயல்காரன்	141
27	இருண்ட பாதை இது	143
28	கல்முனையின் வைத்தியம் கலாநிதி முருகேசப்பிள்ளை	146

29	கவலைகள் பெரிதே	118
30	இரத்தம் வடிக்கும் இதயம்	120
31	முடவன்	122
32	நிலவே	124
33	பந்தம் பழமும்	126
34	உனக்கு ஒரு நோய்	128
35	சூரிய உலகம்	131
36	சிவப்பி	133
37	வெள்ளிகள் பூக்கின்றன	134
38	மறுமலர்ச்சி கண்ட நபி	137
39	தோட்டக்காரன்	139
40	குர்ஆனை ஒதிடுவாய் தம்பி	142
41	சட்டமும் நீதியும்	144
42	குற்ற ஒப்புதல்	148
43	பிரச்சினைகள் வேண்டாம்	150

- 1 பொங்கும் வள்ளி
- 2 பேய்களும் வெளிவரா இரவுகள்
- 3 உழைப்பால் பயன்பெறா ஊமைகள்
- 4 புதிய பாதை
- 5 நோகின்ற என்னுள்ளம்
- 6 பந்தாட்டம்
- 7 வேற்று வழி தேடி
- 8 கனவில் ஒரு தயில்
- 9 தயரத்தின் விசை
- 10 அகிலமெங்கும் இறையாட்சி
- 11 காய்ந்த சருகுகள்
- 12 விருந்து
- 13 முத்தம் தா!
- 14 மண்புழுக்களும் ஆமைகளும்
- 15 சின்ன வட்டங்கள்

- 16 போபால் தயர்
- 17 புரட்சி செய்
- 18 யாணைக்கு வாழைப்பழம்
- 19 வறுமை தகர்க்கும் பீரங்கிகள்
- 20 அற்ப சுகம்
- 21 குழந்தை
- 22 ஐயோ ராசா
- 23 குர்ஆன் தந்த சமுதாயம்
- 24 உச்சியில் ஒரு காவியம்
- 25 கர்த்தாள்
- 26 அவர்களுக்குப் பலசோலிகள்
- 27 ஒரு பொதுவான பின்னேரம்
- 28 ஒளி
- 29 முக்காட்டு அழகி
- 30 தாரத்து நம்பிக்கை

71	பிந்திய பெறுபேறுகள்	227
72	ஒரு பிரார்த்தனை	230
73	தங்கக் கனவுகள்	233
77	மாற்ற முடியாத உதிர்ப்பாகங்கள்	235
78	பூவுக்குள் புன்னகையாள்	237
79	நீ பாடிய நாடா	242
80	வாப்பா வரம்படியில் மெளத்தானார்	244
81	தொழுகை	248
82	ஒரு படை ஆயத்தமாகிறது	250
83	மாநபி மறைந்தாலும்	252
84	செல்லாச்சிக் கிழவி	254
85	உனக்காக ஒரு கவிதை	259
86	நெருப்பின் கழிவறை	262
87	பக்தன்	264

88	என் இரகசியங்கள்	266
89	பள்ளிவாசலைத் திறந்தவிடு	270
90	கடலுக்குள்ளே பாயவிடு	272
91	ஒரு நகத்தின் தாக்கங்கள்	274
92	சாபம்	276
93	ஒரு கோடியில்	278
94	நளம்புகள்	280
95	பக்தனின் காதல் நோய்	281
96	நபித் தென்றல்	284
97	புதிய எழுதுகோல்கள்	287
98	ஆண்டவன் மனம் குளிர்வான்	294
99	புது விதிகள் செய்வோமா?	296
100	காயாத ஈரம்	297
101	வட்டமும் சதுரமும்	299
102	கவிதைக் காட்சிகள்	303

- 103 உன் வதனப் பூங்கா
- 104 புத்தகம் புலவரும்
- 105 காதல் வேதனை
- 106 விடையொன்று காண்போமா
- 107 தமிழ்ப் பொதுவுடமை
- 108 பூமரங்கள் பூசீத்த வரம்
- 109 மானத்தைக் காப்பவன்
- 110 ஆழக் கடல்
- 111 வளைந்த வட்டை
- 112 ஞானி
- 113 நைல் நதியின் நடவடிக்கைகள்
- 114 ஆகாயத்தில் ஒரு ஹஜ்
- 115 கவிஞர் கண்களில் இக்பால்
- 116 வாழும் மண்ணுக்கு வாழ்த்து
- 117 உன்னைத் தேடி அலைகின்றேன்

- 118 அருள்மாரி பொழிந்தது
- 119 போராளிகளே புறப்படுங்கள்
- 120 நீதிக்காய்ப் போராடுகின்றவனே
- 121 விடியாத இரவு
- 122 மரணம்
- 123 இன்றைய நாள்
- 124 நான் இலா நீ
- 125 ஷரிபுத்தீன் “சேர்” அவர்களுக்கு
- 126 சுதந்திரம் எனும் சூரியன்
- 127 விசுவாசிகள்!
- 128 நெஞ்சில் உரமிருந்தால் என்றவன் யாரடா
- 129 நான் எனும் நான்
- நெடுங்கவிதைகள்**
- 130 விடாது பொழியும் பெருமானார் எனும் அருள்மாரி
- 131 பிரியாவிடை
- 132 எஸ்.ஜே.வி.யை என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்

145 மேத்தா பூத்த விருட்சம்

வாழ்த்துக்களும் இரங்கலும்

146 விபுலானந்த மலர்த்தொடை

147 சிவகுருநாதன்

148 ஷெய்கு இஸ்ஸதீனுக்கு

149 ஜவாஹீதா மரங்கள்

150 நெருப்புக்கென்ன நீ செய்தாய்

151 வானத்தில் ஒரு நிலவு

152 இளங்கீரன் என்னுமோர் பிரகாசம்

153 சிங்கத்தின் பெருஞ்சீற்றம் சிற குழியுள் அடங்கியதா

154 மரத்துக்கென்ன நிழல்

குழந்தைப் பாடல்கள்

155 தாய்

156 கடலும் சிறவனும்

157 சிட்டுக் குருவி ஓடிவா!

146 கப்பல்

147 அழகுக் காட்சிகள்

148 தென்னை மரம்

149 பேனா

150 மாடு

151 தங்கப் பவுண் யாரம்மா

152 படகும் நிலவும்

153 தங்கையே

154 மதியே வா

155 நல்ல பிள்ளை

156 தம்பி ஓடி வா

157 பாக்கு மரம்

158 பந்து

159 அழகுக் கனவுகள்

160 குதிரை வண்டி

கவிதைக் கடிதங்கள்

- 161 கவர்க்கத்தின் திறவுகோல்கள்
- 162 பேரீன்பம்
- 163 மரணத்தை நோக்கி
- 164 செக்கு மாடுகள்
- 165 நாவும் ஒரு விலங்கு
- 166 பேச்சுப் பிழைத்தால்
- 167 மனிதம் ஒங்க
- 168 உயரிய தர்மம்
- 169 சுற்றத்தார் விரோதம் கொண்டால்
- 170 நட்பு
- 171 வீரத்தின் விளைநிலம்
- 172 மனச் சாந்தி
- 173 ஆத்மாவின் சிறை
- 174 முடிவு

இசைப் பாடல்கள்

- 175 ஸீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் கட்சிக் கீதம்
- 176 தங்கத்தால் பிடவை அணிந்த தன்மானம்
- 177 கிளையுடைந்து மரம் வளர அருள் சொரியும்
- 178 காற்றைக் காணும் கண்கள்
- 179 தங்கத் தாழியில் தாலாட்டப்பட்ட தென்கிழக்கின் கடற்கரை
- 180 முஸ்லிம் பெண்கள் விடுதலை
- 181 காக்கா வண்டி
- 182 சேர்ந்து வாழுவோம் சிரியுங்கள்
- 183 உன்னை நினைக்கும் உள்ளங்கள்
- 184 நெஞ்சில் இனிக்கும் தலைவா
- 185 வருக வருக திருநபியே
- 186 முடிந்தம் முடியா ஒப்பந்தம்
- 187 எனது குறிப்புகள்
- 188 A RIDE TO THE BEACH
- 189 எனக்குப் பிடித்த கவிதை எங்கே



மு. கருணாநிதி
முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600009

வாழ்த்துரை!

‘நான் எனும் நீ’ எனத் தம் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள முதல் கவிதையின் பெயரினையே - தோழர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்கள், இந்நூலின் பெயராக அமைத்துள்ள பாங்கு, நினைத்து - உணர்ந்து - மகிழ்த்தக்கதாகும்.

இலங்கைவாழ் இஸ்லாமிய அன்பரான கவிஞர் அஷ்ரஃப் அவர்கள், அந்நாட்டு உயர் நீதிமன்றச் சட்டத்தரணியாக விளங்கி வருபவர்; சின்னஞ்சிறு வயது முதலே பள்ளிவாசலில் உள்ளத் திளைத்தவர்; தப்லீக் இயக்கம், இஸ்லாமியப் பயிற்சி மன்றம், ஜமா அதே இஸ்லாம், முஸ்லிம் ஜக்கிய முன்னணி போன்ற அமைப்புகளிலெல்லாம் இருந்தவர்; இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன் வரிசையில் இருப்பவர்.

இப்படியொரு பின்னணி இருந்தும் கூட,

“எல்லோரும் அல்லாஹ்வை இறைவ எனன்றும்
இனிய றஸூல் முஹம்மத்தை நபிகா எனன்றும்
எல்லோரும் கஃபாவை ஒன்றே என்றும்
இனியகுர்ஆன் மாத்திரமே வேத மென்றும்
எல்லோரும் ஆதமே தந்தை என்றும்
எல்லோருமே இவ்வுலகில் இனியரென்றும்
சொல்லுகிறோம், ஆனாலும்தான் எங்களுக்குள்
சொல்லொணாப் பிரச்சினைகள் - வேண்டாமப்பா!”

என்பது போன்ற உண்மையின் படப்பிடிப்புக் கவிதைகள், அவர் உள்பாங்கை நமக்கு உள்ளபடி எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மனிதாபிமானப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல - இந்தக் கவிதைப் பூந்தோட்டத்தில் குழந்தைப் பாடல்கள், இசைப் பாடல்கள், கவிதைக் கடிதங்கள், சமூக நலம் நாடும் கவிதைகள், நெடுங்கவிதைகள் எனப் பல வண்ணப் பூக்களும் இதழ்விரித்து மணம் பரப்பி நம்மை மகிழ்வித்திடுகின்றன.

"உன்னுடைய வியர்வை மட்டும்
விரைந்து பொங்குகையில்
உன் உழைப்பின் பயன் மட்டுமேன்
பதுங்கிக் கொள்கிறது?"

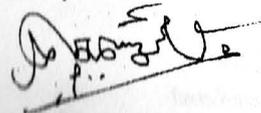
என்பது போன்ற உழைப்பாளர் வர்க்கச் சார்பிலான வினாக்கள் மட்டுமல்ல;

"அங்கு நீயும் நின்று கொண்டு
கண்ணடிக்கிறாய் - கயல்
கண்ணடிக்கிறாய்!
நொங்கு போன்ற என்மனத்தை
நோகவைக்கிறாய் - ஏனோ
நோகவைக்கிறாய்!"

போன்ற காதலர் பூங்காக் கவிதைகளும் இந்நூலில் கண்சிமிட்டுகின்றன. இவ்வாறாக அரசியல் சிக்கல்களுக்கெல்லாம் அப்பால் நின்று, அன்னைத் தமிழில் அற்புதக் கவிதைகளைப் படைத்தளித்திருக்கிறார் கவிஞர் அஷ்ரஃப் அவர்கள்.

உள்ளபடியே தமிழால் இவர் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்; இந்நூல் இவரால் தகுதி பெற்றிருக்கிறது. வளர்க; வாழ்க இவர் பாட்டுத்திறம் என வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

அன்புள்ள



ம. கருணாநிதி

15-04-1998.

கவிக் கோ அப்துல் ரகுமானின் அணிந்துரை!

அட்டாளைச்சேனையில் தேசிய மீலாத் விழாக் (19-06-1997) கவியரங்கத்திற்காகச் சென்றிருந்தேன். அமைச்சர் அஷ்ரஃப் என் தலைமையில் பாடுகிறார் என்று அறிந்தபோது வியப்பு ஏற்பட்டது. கவிதை எழுதத் தெரியாவிட்டாலும் அமைச்சராக இருப்பதனாலேயே கவியரங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் அமைச்சர்களைக் கண்டவன் நான். அதனால்தான் வியப்பு.

உண்மையில் அமைச்சர் அஷ்ரஃப் பைத்தான் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "கவிக் கோ கலந்து கொள்ளும் கவியரங்கத்திற்கு நான் தலைமை தாங்குவதா? அவர் தலைமையில் பாடுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அதுவே எனக்குப் பெருமை" என்று அவர் கூறியதாகக் கேட்ட போது அஷ்ரஃப் அவர்கள் பணிவால் உயர்ந்த மனிதர் என்பதை அறிந்தேன்.

நிகழ்ச்சியில் 'கவிஞர் திலகம்' என்ற பட்டத்தை நான் அவருக்குச் சூட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். பதவியிலிருப்போருக்குச் சாமரை வீசும் பழக்கம் இங்கேயுமா? என்று சங்கடப்பட்டேன். ஆனால் அந்த அரங்கத்தில் அவர் வாசித்த கவிதையைக் கேட்டபோது தகுதியானவர்க்கே பட்டம் சூட்டுகிறோம் என்று மகிழ்ந்தேன்.

கவிதை பூவுலகம். அரசியல் முள்ளுலகம். இரண்டும் எதிரெதிரானவை. அரசியல்வாதி கவிஞனாக இருப்பது அல்லது கவிஞன் அரசியல்வாதியாக இருப்பது வினோதமான நிகழ்வு. நாடாளுபவனே ஏடாளுபவனாகவும் இருப்பது வரலாற்றில் அபூர்வமாகவே நிகழ்கிறது. சங்க காலத்தில் காவலர் சிலர் பாவலராகவும் இருந்திருக்கின்றனர். பின்னர் அமைச்சர் சேக்கிழார், அதிவீரராமபாண்டியன் என்று சிலர். உலக அளவில் மாவோவும், ஹோசிமினும், செனகல் நாட்டு அதிபராக இருந்த செங்கோரும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் இடம் பெறுபவர்களாக இருந்தனர். நம் காலத்துச் சான்றுகள் தமிழகத்தில் கலைஞர்; இலங்கையில் அஷ்ரஃப்.

அமைச்சர் அஷ்ரஃப் அவர்களிடம் அதிகமாக ஆதிக்கம் செலுத்துபவன் யார்? கவிஞனா? அரசியல்வாதியா? அமைச்சரவைக் கூட்டம் நடந்து

கொண்டிருக்கும்போது 'நிலவின் கிரணங்கள் இசைவதை' ப பார்க்கும் ஒருவர் 'மரங்களின் முத்தங்களையும், தாரகைகளின் குசுகுசுப்பையும்' கேட்கும் ஒருவர் ('சுவர்களுக்குள்ளே') எப்படி அரசியல்வாதியாக இருக்க முடியும்? அஷ்ரஃப் அடிப்படையில் ஒரு கவிஞர். எரிமலையாகக் கொந்தளிக்கும் இலங்கையின் சூழல் ஒரு கவிஞனை அரசியல்வாதியாக்கி விட்டது. தொடர்ந்து துப்பாக்கிகள் சர்ச்சை செய்யும் சப்தத்தில் ஒரு கவிஞன் தாரகைகளின் குசுகுசுப்பை எப்படிக்க கேட்க முடியும்?

அவன் தாரகைகளின் குசுகுசுப்பைக் கேட்க வேண்டும் என்றால் துப்பாக்கிகளின் சர்ச்சை நிற்க வேண்டும். அதற்காகக் கவிஞன் அரசியல்வாதியாக மாற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நேர்கிறது. அஷ்ரஃப்புக்கு அகுதான் நேர்ந்திருக்கிறது.

அஷ்ரஃப் அடிப்படையில் ஒரு கவிஞர் என்று சொன்னேன். அதற்கு இந்தத் தொகுதியே சான்று. அவர் தம்மையே ஒரு கவிதையாகத்தான் பார்க்கிறார்.

இக்கவிதையை யாத்தீட
அவன் நாடிய போது
தாளாக அமைந்த என் தாய்க்கும்
கோலாக அமைந்த என் தந்தைக்கும் (சமர்ப்பணம்).

பிரபஞ்சமே இறைவன் எழுதிய கவிதையாகவே தெரிகிறது அவருக்கு.

ஆண்டவன் எனும் கவிஞனும்
ஓர் அழகிய கவிதையை
ஆக்கிட நினைத்தான்
அக்கவிதைக்கு
"பிரபஞ்சம்" எனும்
தலைப்பையும் வழங்கினான். (விடாது பொழியும்...)

ஒரு கவிஞனால்தான் இப்படிப் பார்க்க முடியும்.

கவிதை அதிசயமான பூ. அது எரிமலைகளில் அதிகமாகப் பூக்கிறது. பிரச்சினைகளால் எரிந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கையில் இலக்கியம் தீயின் தகிப்போடும் கண்ணீர்ப் பதத்தோடும் மலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அஷ்ரஃப் பிரச்சினைகளால் பிறந்த தலைவர். அவர் கவிதைகளில் இலங்கைப் பிரச்சினையின் எல்லா முகங்களையும் தரிசிக்க முடிகிறது.

இலங்கையின் இன்றைய நிலையை,
ஏகே 47 அடிக்கடி தும்முவதால்
துயில் கலைந்து அதிர்ச்சியினால்
துடித்துப் பறக்கின்ற காடகங்கள்

என்ற ஒரு வர்ணனையிலேயே அற்புதமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டி
விடுகிறது அவரது கவிதை ஆற்றல்.

எங்கு பார்த்தாலும்
ஆயுதங்களால்
வேலி அமைத்திருக்கிறார்கள்
எமது பார்வைகளும் கூட
ஆயுதமாய் ஆனதையா (எஸ்.ஜே.வியை...)

என்று அவர் மனம் வெதும்பும் போது, இலங்கையில் நடந்த
படுகொலைகளிலேயே மிகக் கொடுமான மனிதாபிமானப்
படுகொலைகளை நினைத்து நம்முடைய உள்ளங்களும் அழுகின்றன.

அஷ்ரஃப் இன்று முஸ்லிம்களுடைய பாதுகாப்புக்காகவும் உரிமைக்காகவும்
போராடும் தலைவராக இருந்தாலும், மொழி வழி உறவால் அவருடைய
உள்ளம் தமிழினத்தை அன்போடு தழுவிக்கொள்கிறது.

தம்மை வணங்குவோர் தமக்கு இரத்தத்தால் அபிஷேகம் செய்யும்
கொடுமையை எண்ணிக் குமுறும் புத்தர், 'இலங்கையில் மீண்டும் பிறந்து
என் தர்மத்தைத் தமிழில் போதிக்கப் போகிறேன். அப்போதாவது இவர்கள்
தமிழைப் படிப்பார்கள் அல்லவா?' என்று சொல்வதாகக் கவிஞர்
எழுதியிருக்கும் "புத்தரும் புலவரும்" என்ற கவிதை அவருடைய தமிழின்
நேசத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. அஷ்ரஃப் இஸ்லாமியக் கவிஞராகத் தம்மை
இணங்காட்டிய போதிலும் அவர் ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் என்பதை -

"என் பாதை இனி வேறு
புதிய பாதையில்
பறப்பட்டுச் செல்கின்றேன்"

என்ற வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இஸ்லாத்தின் உன்னதமான
இலட்சியங்களான ஏகத்துவம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றைச்
செயல்படுத்துவதில் அக்கறை காட்டாமல் வெறும் புறக்கோலத்துக்கு
முக்கியத்துவம் தரும் உள்ளீடற்ற முஸ்லிம்களைப் பார்த்து,

தாடகளை வளர்க்குமுன்னர்
தரித்திரத்தைப் போக்குவிப்போம்

தொப்பிகளைப் போடுமுன்னர்
துயரங்களை நீக்குவிப்போம்

என்று அவர் கூறும் கருத்து சாட்டையடியாக விழுகிறது.

பருவமடைந்த கவிதை தத்துவத்தைக் கர்ப்பம் கொள்கிறது. அஷ்ரஃப்பின் உள்எம் சூபித்துவத்தில் தோய்ந்திருக்கிறது என்பதை அவருடைய கவிதைகள் சில புலப்படுத்துகின்றன. முஹம்மதின் ஒளி (நூரூல் முஹம்மதிய்யா) யைக் கொண்டே இறைவன் இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தான் என்று சூபித்துவம் கூறுகிறது. அஷ்ரஃப்பின் கவிதைக் கற்பனை இறைவனைக் கவிஞனாக்கி முஹம்மதின் ஒளியை மைத்துளியாக்கியிருக்கிறது. (விடாது பொழியும்...)
காதலியிடம் பிரியாவிடை பெறும்போது

நானும் நாமும் அற்ற
நாழிகை ஒன்று மலரும்
ஒன்றிலிருந்து வந்தவர்கள் நாங்கள்
அந்த ஒன்றையே
அடைவதும் நாங்களே (பிரியாவிடை)

என்ற வரிகளும் சூபித்துவ ஒளியின் கிரணங்களே. இந்தத் தொகுதியின் தலைப்பான 'நான் எனும் நீ' என்பதே தத்துவச் சிந்தனை அலைகளை எழுப்பும் கல்தான்.

கவிஞரின் தொடக்க காலக் கவிதைகளிலிருந்து அண்மைக் காலக் கவிதைகள் வரை ஒன்றாகத் திரட்டித் தரும் இந்தத் தொகுதி அவருடைய பரிணாமத்தையும், பரிமாணத்தையும் பார்க்க உதவுகிறது.

இலங்கையில் படிந்திருக்கும் இரத்தக் கறைகளைக் கழுவித் துடைப்பதற்கு (எஸ்.ஜே.வி....) ஏங்கும் இந்த மனிதாபிமானக் கவிஞர்,

சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள்
பறங்கியர்கள், எங்கள் எல்லோரினதும்
இறைவன் ஒருவனே

என்று முழங்குகிறார். இந்த ஏகத்துவக் கர்ப்பத்தில் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இனங்கள் மீண்டும் சகோதரர்களாகப் பிறந்து சமாதான வாழ்க்கையை வாழ நாமும் பிரார்த்திப்போமாக!

கவிக் கோ அப்துல் ரகுமான்,
சென்னை.

17.08.1998

கவிஞர் எம்.ஏ. நு.:மானின் கவிதையும் அரசியலும்

கவிஞர்கள் பலர் அரசியல் தலைவர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும்

இருந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு உடனே நினைவுக்கு வருபவர் நிகராசுவாவின் கல்வி, கலாசார அமைச்சர் ஏனஸ்ரோ காடினால். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற கவிஞர் இவர். சிறுகதை எழுத்தாளரும் கூட. நிகராசுவாவின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்குகொண்டவர். எனது நினைவுக்கு வரும் இன்னொரு கவிஞர் மஹ்மூட் சாமி பஹ்ரூதி. நவீன அரபுக் கவிதையின் பாரதி என இவரைச் சொல்லலாம். பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் கீழ் எகிப்தின் முதலமைச்சராக இருந்தவர். சதிப்புரட்சிக் குற்றச்சாட்டின் பேரில் அறாபி பாஷாவுடன் இலங்கைக்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர்களுள் இவரும் ஒருவர். இலங்கையில் பதினெட்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கிறார். மாஓசேதுங், ஹோஷிமின் ஆகியோர் கூட புரட்சிகர அரசியல் தலைவர்களாக மட்டுமன்றி குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்களாகவும் வாழ்ந்தவர்கள்.

தமிழ்க் கவிஞர்களில் தீவிரமான அரசியல் ஈடுபாடு உடையவர்கள் என்று பாரதி முதல் பலரைச் சொல்லலாம். ஆயினும் கட்சி அரசியலில் ஈடுபட்டு முக்கிய அரசியல் தலைவர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் வந்த கவிஞர்கள் என்று யாரைச் சொல்லலாம்? முதலில் நிற்பவர் கலைஞர் கருணாநிதி தான். இவரது ஆரம்பகாலச் சினிமாப் பாடல்கள் சில இன்னும் மனம் கவர்வன. ஆயினும் தன் கவிதையின் தரத்தினால் அன்றி அரசியல் ஆளுமையினாலேயே கவிஞராகவும் பெயர்பெற்றவர் இவர்.

கலைஞரை அடுத்து வருபவர் நண்பர் எம்.எச்.எம் அஷ்ரஃப். அரசியலில் நுழைவதற்கு முன்பிருந்தே கவிதைகள் எழுதிவருபவர் இவர். 1960களின் தொடக்கத்தில் இருந்தே இவரது கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரம் பெற்றன. கல்முனைப் பிரதேசத்தின் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர். கடந்த பத்தாண்டுகளில் ஆற்றலும் ஆளுமையும் மிக்க அரசியல் தலைவராகவும் இவர் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார். 1980 களில் முதிர்ச்சியடைந்த இன மோதலும், தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கங்களின் முஸ்லிம்கள் மீதான மேலாண்மையும், அதன் விளைவாக கிழக்கில் உக்கிரமடைந்த தமிழ் - முஸ்லிம் முரண்பாடுகளும் இவர் ஒரு கவிஞர் என்பதற்கு மேலாக முஸ்லிம் அரசியலின் முக்கிய தலைவராகவும், இலங்கை அரசியலின் தீர்மான சக்திகளுள் ஒருவராகவும், அமைச்சரவையின் பலம்வாய்ந்த அமைச்சர்களுள் ஒருவராகவும் எழுச்சிபெற உதவியுள்ளன.

நான் நண்பர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் அரசியலுக்கு வெளியில் இருப்பவன். ஆயினும் எங்களுக்கிடையில் நிலவும் அரசியலுக்கு அப்பாலான நீண்டகால நட்பும், பரஸ்பர மதிப்பும், சக கவிஞர் என்ற ஈடுபாடும் காரணமாக அவர் தனது கவிதைத் தொகுப்புக்கு என்னிடம் ஓர் அணிந்துரை பெற விரும்பினார். அதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சியே. ஆயினும் அதிகார பீடத்திலும் புகழ் ஏணியின் உச்சியிலும் இருக்கும் ஓர் அரசியல் தலைவரின் கவிதை நூலுக்கு நடைமுறை அரசியலுக்கு வெளியே இருக்கும் என்னைப் போன்ற நடுநிலையான விமர்சகன் ஒருவன் அணிந்துரை வழங்குவதில் சில சங்கடங்கள் உள்ளன. இதில் மிக முக்கியமானது அதிகாரத்தில் உள்ள அரசியல் தலைவர்களைச் சுற்றி எப்போதும் மாலைசூட்டும் ஆர்வலர்கள் உலாவருவதாகும். இது நமது அரசியல் பண்பாட்டின் துரதிர்ஷ்டவசமான ஓர் அம்சமாகும். கடந்த ஆண்டு இத்தகைய ஆர்வலர்கள் சிலர் நம் கவிஞருக்கு 'கவிஞர் திலகம்' எனும் பட்டத்தைச் சூட்டி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் அதிகாரத்தில் இல்லாத பட்சத்தில் அவருக்கு இத்தகைய ஒரு பட்டம் சூட்ட இந்த ஆர்வலர்கள் முன்வந்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதை மட்டும் நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். எது எவ்வாறாயினும் நீலாவணன் பிறந்த கல்முனை மண்ணில் அவரை மிஞ்சிய கவிஞர் எவரும் இதுவரை உருவாகவில்லை என்பதே என் தாழ்மையான கருத்து. அவர் ஒரு சாதாரண பள்ளிக்கூட ஆசிரியர். பட்டம் எதுவும் இல்லாமலே மரணத்தின் பின்னும் நிலைத்து நிற்க அவரால் முடிகிறது.

ஆசிரியனின் அந்தஸ்தைக் கவனத்தில் கொள்ளாது அவனது படைப்பை மதிப்பிட வேண்டும் என்பது இலக்கிய விமர்சனத்தின் அரிச்சுவடி. ஒரு படைப்பாளி ஒரு படைப்பை உருவாக்கியபின் அதன் மீதுள்ள ஆதிக்கத்தை இழந்துவிடுகிறான். அது வாசகனுக்கு உரியதாகின்றது. வாசகன் படைப்பாளியின் ஆளுமையினால் பாதிக்கப்படாது அந்தப் படைப்பை வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளவும், மதிப்பிடவும் வேண்டும். இதையே ஆசிரியனின் மரணம் (Death of the author) என பிரெஞ்சு விமர்சகர் றோலன் பார்த் அறிவித்தார்.

கடந்த இருபது - முப்பது ஆண்டுகளாக இலக்கிய விமர்சன உலகில் இக்கருத்து செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. ஒரு படைப்பைப் பற்றிய மதிப்பீட்டில் அதன் ஆசிரியனின் ஆளுமைக்கு இடம் இல்லை என்பதே இக்கருத்தின் சாராம்சமாகும்.

இச்சிறு முன்னுரையோடு கவிஞர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப் அவர்களின் 'நான் எனும் நீ' கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய எனது குறிப்புகள் சிலவற்றை முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

கடந்த சுமார் முப்பது ஆண்டுகளாக கவிஞர் எழுதிய 179 கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. சில விடுபட்டிருக்கக் கூடும். எனினும் தான் எழுதத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை அவர் எழுதிய கவிதைகளின் முழுமையான தொகுப்பு இது எனலாம். இலங்கையில் இதுவரை வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புகளில் இதுவே அளவில் பெரியது என்றும் சொல்லலாம்.

“கலையாக் கனவைத் தருகின்றாய்
கனவில் றிலைக்க மறுக்கின்றாய்”

போன்ற அழகிய வரிகளைக் கொண்ட ஆரம்ப காலக் காதல் கவிதைகள் முதல், சமயச் சார்பானவை, அரசியல் சார்பானவை, குழந்தைப்பாடல்கள், இசைப்பாடல்கள் என பலதரப்பட்ட கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. கவிஞரின் உலகப் பார்வையும், சிந்தனையும், கவித்துவமும் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளில் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன என்பதை கால வரிசையாக இக்கவிதைகளைப் படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையின் சமூக, அரசியல் இலக்கியப்

போக்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இவரது கவிதைகளிலும் பிரதிபலிக்கக் காணலாம்.

1960, 70கள் வரை ஈழத்துக் கவிதை பெரிதும் யாப்பு வயப்பட்டதாய் இருந்தது. யாப்பே கவிதையின் பிரதான ஊடகமாகக் கருதப்பட்டது. பெரும்பாலான கவிஞர்கள் யாப்பிலேயே எழுதினர். கவிஞர் அஷ்ரஃப்பின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளிலும் இப்பண்பைக் காணலாம். அக்காலகட்டத்து அவரது பெரும்பாலான கவிதைகள் மரபுவழிப்பட்ட யாப்புக் கவிதைகளாக உள்ளன.

மல்லிகையின் மருங்கிருந்து வாசம் வீசும்
மகிழும்பூ அதனோடு போட்டி போடும்
அல்லி மலர் பெய்கையினில் விளக்கம் தாங்கும்
அதைச் சுற்றிக் கொக்கினங்கள் காவல் காக்கும்.

அணியணியாய் பயிர்வயலில் அழகு காட்டும்
அருகிலுள்ள ஆற்றில் நீர் நிறைந்தே ஓடும்
புனலிடையே நீராடும் மங்கையர்கள்
புன்னகையைக் காண்பதற்காய் மலர்கள் பூக்கும்.

இவ்வரிகள் கவிஞரின் யாப்புத் திறனுக்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டுகளாகும். யாப்புப் பிசிறில்லாத கச்சிதமான எண்சீர் விருத்தம், மரபுவழிப்பட்ட கற்பனை செறிந்த அழகிய வருணனை - இவை ஒரு நல்ல யாப்பறி கவிஞராக இவரை அடையாளம் காட்டுகின்றன. கவிதைக் கடிதங்கள் என்ற பகுதியில் இவர் தொகுத்துள்ள செய்யுள்களிலும் இவரது யாப்புத்திறன் நன்கு புலப்படுகின்றது. இவை 1960களின் பிற்பகுதியில் எழுதப்பட்டு 1970களின் தொடக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை.

1970க்குப் பிந்திய ஈழத்துக் கவிதை பெரிதும் யாப்பை மீறிய புதுக்கவிதையாகவே வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டுப் புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் தாக்கமும் இதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம். அஷ்ரஃப்பின் பிற்காலக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் யாப்புக் கட்டற்ற புதுக்கவிதைகளாகவே காணப்படுகின்றன. கவிஞரின் யாப்புக் கவிதைகளில் காணப்படும் இறுக்கமும் செறிவும் அவரது

புதுக்கவிதைகளில் காணப்படவில்லை. குறிப்பாக இவரது நீண்ட கவிதைகள் சொற்சிக்கனமற்று வசனத்தன்மை மிகுந்தனவாக உள்ளன. “விடாது பெய்யும் பெருமானார் என்னும் அருள்மாரி”; “பிரியாவிலை”, “எஸ்.ஜே.வியை என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்” போன்றவற்றைச் சில உதாரணங்களாகக் கூறலாம். ஆயினும் இவற்றிலும் கவித்துவம் மின்னும் வரிகள் விரவிக் கிடப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

“பூக்கள் சருகுகள் ஆகின்ற போது
தண்டு புன்னகையுடன் விடை கொடுக்கும்”

“குளிர் காலம் வேண்டுமென்றால்
கோடை விடை கொடுத்தாக வேண்டும்”

போன்றன இத்தகையவைகளுட் சில.

‘எஸ்.ஜே.வியை என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்’ என்னும் கவிதை பிரசுரமானபோது சிலர் மதநிலை நின்று அதனை விமர்சித்தனர். அவர்கள் கவிஞரின் பாஷையைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள். அல்லாமா இப்பாலின் ஜாவீது நாமாவை அவர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அஷ்ரஃப் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு குழந்தைக் கவிஞரும் கூட என்பதை இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 18 குழந்தைக் கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ‘தங்கையே’ என்ற தலைப்பில் உள்ள அறம் போதிக்கும் பாடலைத் தவிர ஏனையவை சிறுவர்களின் அனுபவ வலயத்துக்கு உட்பட்டவையாகையால் அவர்களது அழகுணர்ச்சியைத் தூண்டுவனவாய் அமைந்துள்ளன. கவிஞர் இவற்றை ஒரு சிறு தனித்தொகுப்பாகப் பிரசுரித்தால் சிறுவர்கள் தாமே அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு அது வாய்ப்பாக அமையும்.

கவிதையை சொற்சிற்பம் என்று சொல்வார்கள். கற்களில் நுட்பமாகச் சிற்பங்களைச் செதுக்குவது போன்று உணர்வுகளையும், அனுபவங்களையும், சிந்தனைகளையும் சொற்களில் நுட்பமாகச் செதுக்கும் போதே ஆற்றல் உள்ள அழகிய கவிதைகள் கிடைக்கின்றன. ஒரு நல்ல கவிதை தன்னை மீண்டும் மீண்டும் செதுக்கிச் செப்பணிடுவதைக்

கவிஞரீடம் வேண்டி நிற்கின்றது. கவிஞர் அஷ்ரஃபின் அரசியல் சமையல் தன் கவிதைகளை அவ்வாறு செப்பனிடுவதற்குரிய அவகாசத்தை அவருக்கு வழங்கவில்லை என்பதை அவரது பிற்காலக் கவிதைகள் பல உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஆயினும் சுரண்டல், சமூக ஏற்றத்தாழ்வு என்பவற்றுக்கு எதிரான, சமூக நீதிக்கான, இன ஒருமைப்பாட்டுக்கான குரல் அவரது கவிதைகளில் ஒலிப்பதை யாரும் புறக்கணிக்க முடியாது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான நமது அரசியல் இலங்கை மக்களை ஆழமாகப் பிளவுபடுத்தி இருக்கின்றது. சுரண்டலையும், சமூக முரண்பாடுகளையும் வளர்த்து சமூக நீதியை, சமத்துவத்தைப் புறந்தள்ளி இருக்கின்றது. இன முரண்பாட்டையும், மோதலையும் உக்கிரப்படுத்தி இருக்கின்றது. நம் வாசற்படி களை இரத்தத்தால் கறைபடுத்தி இருக்கின்றது. ஆனால் நமது கவிதையோ மனித ஆன்மாவின் குரல் என்றவகையில் இவை எல்லாவற்றுக்கு எதிராகவும் ஒங்கி ஒலிக்கிறது. மனிதர்களை ஒன்றுபடுத்தவும், இன ஐக்கியத்தைப் பேணவும், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பவற்றை வளர்க்கவும், சமூக நீதியை நிலைநிறுத்தவும், இரத்தக்கறையைத் துடைத்து மனித நேயத்தை அதன்மீது கம்பளமாய் விரிக்கவும் அது நம்மைத் தயார்படுத்துகின்றது.

நமது அரசியலுக்கும், நமது கவிதைக்கும் இடையிலான இந்த முரண்பாடு மறைந்து, நமது அரசியல் நமது கவிதையின் குரலுக்குச் செவிசாய்க்கும் காலம் வரவேண்டும். நண்பர் அஷ்ரஃபின் ஒரு கவிஞராயும், அரசியல்வாதியாயும் இருக்கிறார். அவரது கவிதைகளின் குரல் நமது அரசியல் எதிர்காலத்தைச் செப்பனிடு உதவ வேண்டும் என்பதே என் எதிர்பார்ப்பு.

எம். ஏ. நு. மான்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பதிப்புரை

1983ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய ஒரு பணி பதினைந்து வருடங்களின் பின்னர் இப்பொழுது நிறைவேறுகிறது.

அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

எல்லாம் நன்மைக்கே என்று கூறுவார்கள்; அதிலும் உண்மை இருக்கிறது.

கல்முனையில் இளம் சட்டத்தரணியாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃபின் அவர்கள் தனது கவிதைகளை ஐந்து வெவ்வேறு நூல்களாக வெளியிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை 1983ல் மேற்கொண்டார். குழந்தைக் கவிதைகள், இஸ்லாமிய சமூகக் கவிதைகள், பொதுக் கவிதைகள், நவீன கவிதைகள், கவிதைக் கடிதங்கள் எனும் தொகுப்புக்களாக அவற்றை வெளிக்கொணர விரும்பினார். ஆயினும், கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்பட்ட அமைதியின்மை காரணமாகவும் அவர் கொழும்புக்கு இடம்பெயர வேண்டி ஏற்பட்டதினாலும் அதனைத் தொடர்ந்து அவரது கல்முனை இல்லமும் அதிலிருந்த பொருட்களும் முற்றாக நாசமாகியதாலும் இப்பணி இடைநின்று விட்டது.

ஆனாலும் அவரது கவிதைத் தொகுதி மிகப் பெரியதாகவும் பூரணத்துவமுடையதாகவும் வெளிவர வேண்டுமென அல்லாஹ் நாடி யிருந்த காரணத்தினால் அப்பணி இப்பொழுது நிறைவேறுகிறது. அது மட்டுமல்லாது, சாதாரண சட்டத்தரணி ஒருவரின் கவிதைகளாய் அல்லாது இன்று கவிஞர் திலகமாகத் திகழும் ஒரு தனித்துவத் தலைமைத்துவ அமைச்சரின் நூலாய் இது அமைய வேண்டுமென்பதும் அவனது நாட்டம் போலும்!

நான் அறிந்தவரை தற்கால இலக்கியப் பரப்பில் எம்மொழியிலாயினும் இந்நாட்டில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுதிகளுள் “நான் எனும் நீ” என்பதுவே அளவில் மிகப்பெரியதாகும். 600 பக்கங்களைக் கொண்ட

இத்தொகுதியுள் 1962ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1999 ஆம் ஆண்டு வரையான அவரது கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அஷ்ரஃப் எனும் பள்ளி மாணவனது முதலாவது கவிதை அவரது 14 ஆவது வயதில் பிரசுரமானது. “தேசிய முரசு” எனும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த “தாய்” என்பதுவே அக்கவிதையாகும். அதனைத் தொடர்ந்து அவரால் எழுதப்பட்ட 179 கவிதைகள் இத்தொகுதியுள் அடங்குகின்றன. அவை தனிப்பாடல்கள், நெடுங்கவிதைகள், வாழ்த்து - இரங்கல், குழந்தைப் பாடல்கள், கவிதைக் கூடங்கள், இசைப் பாடல்கள் எனும் பகுதிகளாகப்பட்டுள்ளன.

அஷ்ரஃப் எனும் ஜீவன் இயற்கையிலேயே ஒரு கவிஞன். ஆயினும் இயற்கை வனப்புகளையும், காதல் உணர்வுகளையும், கற்பனா விடயங்களையும் மட்டும் பாடுகின்ற ஒரு கவிஞனல்ல அவர். மாறாக, மதம், மொழி, தேசம், உலகம் என்பனவற்றினூடே மானுடத்தையும், மானுட அபிலாசைகளையும் உயர்த்துவதற்குப் பா இயற்றும் ஒரு கவிஞனாக அவரைக் காண்கிறோம்.

இந்நாட்டில் இஸ்லாமியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கட்சி ஒன்றினை அமைத்து, எந்த அபிலாசைகளுக்காகப் போராடிகளின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுள்ளாரோ, அதே எண்ணங்களே அவரது ஆரம்பகாலக் கவிதைகளிலும் வெளிப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

“குர்ஆனை எடுத்து நீதம் ஒதிடுவாய் தம்பி - அது கூறுகின்ற போதனையில் மூழ்கிடுவாய் தம்பி”

என்று 1968இல் அறிவுரை கூறுகிறார்.

இதே போன்று;

“என் பாதை இனிவேறு புதிய பாதையானறில் புறப்பட்டுச் செல்கிறேன். --”

**எங்களிடம் இருப்பதுவோ
இறை சக்தி மாதிரியே ---
அந்தப் பாதையிலே
அணிசேர்த்துச் செல்கின்றேன். --”**

என்கிறார் 1971 இல்.

இதனாற்றான் “ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி” அவர்கள்

**“ஆயிரத்தில் நீ ஒருவன்
அழகு திருத்தமிழ்க் கவிஞன்
வாய் இருக்கு மட்டும்
வண்ணத் தமிழ் பேசு”**

என 1969 ஆம் ஆண்டில் எதிர்ப்பு கூறியதை இன்றும் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது.

இத்தொகுதியுள் அடங்கியுள்ள கவிதைகளில் பலதரப்பட்ட விடயங்கள் பற்றிய அவரது சிந்தனையின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் காண்கின்றோம். குழந்தைப் பாடல்கள் மிக இலகுவாக மனனம் செய்யக் கூடியவையாகவும், கருத்தாழம் பொதிந்தவையாகவும் உள்ளன. இப்பாடல்களைத் தனியொரு நூலாகப் பிரசுரித்து எழுது பாடசாலைகளில் உபயோகிப்பதற்கு மிகவும் உகந்தது எனக் கருதுகிறேன். அலி (றழி) அவர்களுடைய கருத்துக்களை கவிதை நடையில் கூறுபவையே இதிலுள்ள கவிதைக் கூடங்கள். அவரது தமிழ் மொழிப்பற்று, நட்புப் பேணும் பாங்கு, சர்வதேச நிகழ்வுகளோடு தனது அனுதாபங்களையும் பிணைத்துக் கொள்ளல், சமகால சமுதாய நிலைமைகளைப் பதிந்து வைத்தல் போன்ற விடயங்களை அங்கு காண்கின்றோம்.

கவிதை புணையும் ஆற்றல் மட்டுமேயுள்ள கவிஞன் ஒருவனால் இக்கருத்துக்களை வெளியிடுவதென்பது முடியுமான காரியமல்ல. தன்னைப் படைத்தவனிலும் அவனது பராமரிப்பிலும் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டும் மக்கள் சேவை மூலம் இறைவனைச் சேவிக்க விழையும் ஓர் இதயத்திலுமே இத்தகைய கருத்துக்கள் தோன்ற முடியும்.

சனாதிபதிக்கு ஒரு கடிதம், மணியோசை, சட்டமும் நீதியும், வாப்பா வரம்படியில் மௌத்தானார், வளைந்த வட்டை, எதியோப்பியத் தாய், போபால் துயர் போன்ற கவிதைகளில் இப்பண்புகளை நிரம்பக் காண்கின்றோம்.

1990ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் மிக ஆழமான இறைநேசம் வளர்ந்து வருவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

மேற்கூறிய விடயங்களை சிலாகித்துக் கூறுவதற்கான காரணமொன்றுண்டு. கவிஞர் திலகம் அஷ்ரஃப் அவர்கள் ஒரு முழுநேர அரசியலாளர். இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கெனத் தனியானவொரு கட்சியினை ஆரம்பித்து அவர்களை வழிநடத்திச் செல்லும் ஒரு தலைவர். அரசாங்கத்தில் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சர். சர்வதேச ரீதியிலும் கணிப்புப் பெற்றவர். இத்தகைய பாரமான பணிகளுக்கிடையே அருமையான கவிதைகளை எழுதக் கூடியவாறு ஆறுதலான மனமொன்றைப் பக்குவப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய சூட்சுமம் எல்லோருக்கும் கைவரக் கூடியதானதொன்றல்ல. அவ்வகையிற் பார்க்கும் பொழுது இந்நாட்டு அரசியல் வரலாற்றில் அதிகாரம் வகித்தோருள் சிறந்த மும்மொழிப் பேச்சாளராக மட்டும் அல்லாது ஆழ்ந்த சிந்தனைகளோடு கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை என்பனவற்றில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தவர் இவர் ஒருவர் மட்டுமே எனலாம்.

“மானிடத்தை மூடியிருக்கும்
கங்குல் இரவுகளை
ஓட்டி ஒழிக்கும் சூரியன்
அரசியல் அதிகாரமே”

(மேத்தாபூத்த விருட்சம்)

எனக் கூறி, அதே கையோடு

“ஐயா! பெரியவரே
எல்லாமே எல்லோர்க்கும்
எப்போதுமே கிடைக்காது
என்கின்ற உண்மையை எடுத்தோதுங்கள்”

(எஸ்.ஜே.வி.யை என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்)

எனவும் கூறி எதிர்கால சமுதாயத்தைப் பின்வருமாறு அவர் காண்கிறார்:

“சேர்ந்து வாழுமோம் சிரியுங்கள் - நாம்
சிறந்த இரத்தங்கள் முடிந்தன எனச் சொல்லி
சேர்ந்து வாழுமோம் சிரியுங்கள்”

அவரது கனவுகள் நனவாகட்டும்.

இத்தகைய இலட்சிய வேட்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட இக்கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியில் ஈடுபடக் கிடைத்தமையையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கடந்த சில தசாப்தங்களாக இவ்வாறான பணிகளில் ஈடுபடும் பொழுது ஏற்படும் புளகாங்கிதம் இலங்கையின் மிகப்பெரிய கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டிற் தொடர்புபடக் கிடைக்கின்ற பொழுது பன்மடங்காகிறது.

கவிஞர் திலகம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அஷ்ரஃப் அவர்களின் இக்கவிதைகளினால் தமிழ்கூறும் நல்லலகம் நிச்சயம் பலன்பெறும்.

அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெயல்

புலவர்மணி அல்-ஹாஜ்
ஆ.மு. ஷரிபுத்தீனின் ஆசி!

விருத்தம்

சீராருஞ் செந்தமிழை யுரை செய்யுஞ் சிறப்பான வல்லபத்தை
தாராளமா யெனக்குத் தந்தளித்த தயாபரணே எந்நாவில்
ஆரார்க்கு மில்லாத வாதனத்தால் மகிழ்வித்து அறிவளித்து
பேராளும் நாயகனே போற்றிசைத்தேன் பெரிதுவப்பாய் -
பிசுகாதே.

கன்னித் தமிழைக் கரைசேரக் கற்றறிந்த நல்லவனே
என்னில் இணைத்துன்னை யியம்புவது சாலவுறும் பாரறியும்
மன்னுபுக ழத்தனைக்கும் கற்றநெறி காலாகுங் காரணத்தால்
என்னிதய மேற்குமொரு புதல்வனைனப் புகழுவதும் -
பெருமையன்றோ.

பெருமைச் சிறப்பும் பெரிதளித்த பேரிறைவன் முஸ்லிமுக்கு
அருமைத் தலைமையென வுணையேற்றி வைத்த பாங்கதனை
கருவின் களமென் நெண்ணுவதால் புல்லரிக்கு முடலமது
ஒருமைக் கொருமைந்தன் அஷ்ரஃபுமும் சிகரத்தை
வாழ்த்துவனே.

அருவியென வூற்றெடுக்கு முன்கவிதை யாற்றலையென்
னுளத்திருத்தி
துருவியதை யாயின்நின் திருவுடைய தீர்க்கசிந் தனையதனை
பெருங் கவியுள் புதைத்துந்தன் பின்னவர்க்கு வழி சமைத்தாய்
சிறப்புக் கண்டாய்
அருமையிறை அருளுனக்கு ஆகுவது உறுதியென்றே
இயம்புவேனே.

கவிஞர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பியின் வண்ணத் தமிழ் பேசு

காத்திருந்த என் கரத்தில்
கரும்பு மொழிச் சாறு பிழிந்து
பார்த்திருந்த என்னிரு கண்
பாவை மலர் தேன் சிந்த
வார்த்தெடுத்து வடித்தெடுத்து
வண்டமிழிற் கோர்த்தெடுத்து
ஆர்த்த அளி மொய்த்த மலர்
அழகு கவி நீ புனைந்தாய்!

பார்த்ததுமே என்னிதயம்
பாகாய் உருகிவிட
பூத்ததடா கண்மணியே
பூரித்த என்னுடலம்
வேர்த்ததடா உன் கவியின்
வேகத்தைத் தாங்காமல்

ஆர்த்த அளி மொய்த்த மலர்
அழகுக் கவி நீ புனைந்தாய்!

சோற்றுக்கும் கூழுக்கும்
சொன்னாள் கவியவ்வை
காற்றில் மிதந்த கடிதம்
வரைந்தளித்தாய்
சேற்றில் தான் நடடாலும்
செழித்து வளருமடா
ஆற்றல் செறிந்த மகன்
அஷ்ரஃப் நீ! அளித்த கவி!

ஆயிரத்தில் நீயொருவன்
அழகுத் திருத்தமிழ்க் கவிஞன்
பாயிரத்தில் காணா
பண்புக் கலையார்வம்
நீயொருத்தன் பெற்று
நிலைத்தால் அது எனக்கு
ஆயிரமோ கோடியோ
அதிலும் பெரு மகிழ்ச்சி
சேயிருக்காய் என்று
சிரித்தேன் கவிமகனே
வாயிருக்கு மட்டும்
வண்ணத் தமிழ் பேசு!

1969

(மர்ஹூம் ஈழமேகம் எம்.ஐ.எஸ். பக்கீர்த்தம்பி எழுதிய ஆசிக் கவிதை)

அஷ்ரஃபுக்கு

நீ
விரும்பப்படுவாய்.

உயர்ந்த நாகரிகத்தால்
மயக்கிப் பிடிக்க
உனக்குத் தெரியும்.

புலவனுக்குரிய நயமும்
புரவலனுக்குரிய
பெருந்தன்மையும்
உன்னிடமுண்டு.

ஆதலால் நீ
விரும்பப்படுவாய்.

தலைவனுக்குரிய பேணுதலும்
தொண்டனுக்குரிய
விசுவாசமும்
உன்னிடமுண்டு.

இன்னும்
குருவுக்குரிய ஞானமும்
சீடனுக்குரிய தாகமும்
உன்னிடமுண்டு.

இன்னுமின்னும்
நபி யூஸூபின் வஸீலாவும்
அதனால்
அழகும்
கவியும்
உன்னிடமுண்டு.

நாட்டுச் சட்டமும்
மார்க்கச் சட்டமும்
உன்
மனப்பாடங்கள்
முன்னது
உன்தொழிலாயின்
பின்னது
உன் வழியாகும்.

நற்பண்புகள்
மனைவியாக
உனக்கு
வற்றாச் சீதனம்.

நற்பேறுகள்
மகனாக
உனக்கு
வாடா நிழல்.

இறைவன்
உன் மீது
கருணை சொரிந்தான்.

ஆனால்
மந்தைகள் வழி தவறி
மேய்ப்போனை வருத்தின்
மனந் தளர்வதோ?
பணி மறப்பதோ?

ஆதலின்
ஒரு நாள்
வெகு பின்னராயினும்
நீ
வீடு திரும்பு.

தியாகிகளின் பொன்னேடு
உன் பெயர் பொறிய
தவங் கிடக்கிறது!
உணர்வெல்லாம்
நம்மவர்க்காய்
உடலெல்லாம் ஆயுதமாய்
எங்கோ பாதாளத்தில்
சித்தர்கள் மத்தியில்
நான் என்னையறியத்
தியானித்திருப்பேன்!

உன் அழைப்பில்
என் தியானத்தின்
திசையைத் திருப்பு.

பலஹீனர்களின்
கரங்களைப்
பலப்படுத்து.

அடிமைகளின்
இருளில்
சுதந்திர ஒளி வீசு.

சந்தர்ப்பவாதச்
சுகதியிலிருந்து
அவர்களை உயர்த்தி
உரிமைப் போராளிகளாக்கு.

உன் மூச்சில்
சமத்துவ நறுமணம்
வீசட்டும்.

உன் பேச்சில்
சகோதரத்துவம்
தழைக்கட்டும்.

மறு உலகிலும்
நீ விரும்பப்படுவாய்.

மு.ஹ.ஷெய்கு இஸ்ஸதீன்
1988.10.23

'வேதாந்தி' எனும் பெயரில் ஆழமான கவிதைகளை எழுதி வரும் இலங்கையின் முன்னோடிக் கவிஞர்களில் ஒருவரும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் முன்னாள் தவிசாளருமான ஷெய்கு இஸ்ஸதீன் அவர்கள் கவிஞரைப் பற்றி பிறந்தநாள் பரிசாக எழுதிய கவிதை. இக்கவிதைக்கு பதிலாக அவருக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் எழுதி வழங்கிய கவிதை பக்கம் 457இல் உள்ளது.

அளவே அற்ற அருளாளன் -
நகரே அற்ற அன்புடையோன்
வல்ல கிறைவன் பெயர் கூறீ
வாக்குமுலம் செய்கின்றேன்!

என்னுரையை எழுதுவதற்கு இருந்தேன்
உன்னுரையாய் இது அமைவதற்கு
உதவிடுக!

ஒரு மனிதனின் வாக்குமுலம்!

இந்த நூலுக்கு ஏற்பட்ட கதி
வேறு எந்த நூலுக்கும்
ஏற்பட்டு விடக்கூடாது.
ஒரு கவிதைத் தொகுப்பை
வெளியிட வேண்டுமென்ற
எண்ணம் நிறைவேற
ஏறத்தாழ பதினாறு ஆண்டுகள்
எடுத்துள்ளன.
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே!
அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ்.

07.05.1983ல் எழுதிய முகவுரை
இன்று “என் குறிப்புகள்” எனப்
பின்னூரையாக
இதில் இடம் பெறுகின்றது.

என்னை நெறிப்படுத்தி -
எனக்குள்ளொரு பென்னம் பெரிய
ஆளுமையைக் கட்டியெழுப்பி
உருவாக்கிய பெருமை
கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப்
பாடசாலைக்கே உரியது!

1962ன் பிற்பகுதி
என் பாடசாலையில்
மாணவர்களின் எழுத்துக்களால்
தமிழ் பூத்துக்குலுங்க
ஆரம்பித்த காலம்.
அதிக மாணவர்கள்
எழுதி வளர்வதற்கு
நிறையக் கையெழுத்தேடுகள்
துணைசெய்த காலமது.
அப்போது குறைகள் பலவற்றுடன்
எழுதியவர்களில்
இவனும் ஒருவன்.

இது ஒரு
வெறும் கவிதைத் தொகுப்பாக
மாத்திரம் அமைந்துவிடக் கூடாது.
1961க்கும் 1999க்கும் இடைப்பட்ட
ஒரு மனிதனின் வாழ்வுப் பாதையில்
இருந்த ஒவ்வொரு வளைவையும்
சுழிவையும், சந்தியையும்
இது படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.
பலதடவைகள் திசை மாறிய ஒருவனின்
எழுத்துக்கள் இவை.
திசைகள் மாறிய போதும்,
வைத்த குறி மாறாத
வாழ்வுப் பாதையில்
ஒரு சில தடயங்களே இவை.

எழுத்தொரு வரம்.
இறைவன் எனக்குமந்தப்
பாக்கியத்தை அளித்திருக்கின்றான்.
எனது எழுத்துக்கள்
எனது உள்ளத்துள் உறங்கிக்கிடந்தவற்றைக்
கவிதைகளாகவும்
சிந்தனைகளாகவும்
பார்ப்பதற்கும் அறிவதற்கும் உதவின.

எனது பேனாவை எடுக்கும் போதெல்லாம்
எனது இதயத்துள் எப்போதும்
பூத்துக் குலுங்குகின்ற
மலர்ப் பூங்காவில் ஒரு பெருங் காற்றே
உருவாகி விடுகின்றது.
அப்போது அந்த மலர்களை
என்னால் பார்க்க முடிகின்றது.
அது போல அந்தத் தோட்டத்தில்
நிறைந்து நிற்கும் மலர்ச்செடிகளையும்
மரங்களையும் கூட
அவ்வப்போது தரிசிக்கின்றேன்.
அந்தக் காற்றின் அசைவினால்
ஏற்படும் வாசம்
என்னையே பிரமிக்கச்
செய்து விடுகின்றது.

என்னை யாரென அறிவதற்கு
எனக்குள்ள ஓரேயொரு கண்ணாடி
எனது எழுத்துக்கள் மாத்திரமே.
எனக்கு என்மீதுள்ள மதிப்புக்கும் கூட
எனது எழுத்துக்களே
காரணமாகி விடுகின்றன.
எனக்குள் என்னைப் பற்றி
சுய விசாரணை மேற்கொள்வதற்கும்
அதே எழுத்துக்கள்தான்
உதவி நிற்கின்றன.
எனக்குள் என்மீது ஏற்படும்
சீற்றங்களைக் கூடக் காண்பதற்கு
உதவும் அந்த எழுத்துக்களுக்கு
எப்போதும் மரியாதை செய்கின்றேன்.

என்னைப் பற்றிய நல்லவைகள் என
பிறர் நினைப்பவைகளை மாத்திரம்
இந்த நூல் கொள்ளக்கூடாது.
பிறருக்கு நல்லவைகளாகத்
தெரியாதவைகள் கூட
இதற்குள் இருக்கலாம்.
நல்லவையும் - அல்லாதவையும்
ஒருங்கே சேர்ந்த ஒரு மனிதனின்
முழுமையைத் தரிசிக்க இந்த
எழுத்துக்கள் உதவ வேண்டும்.
யாரையும் திருப்திப்படுத்த
எழுதப்பட்டவை அல்ல இவை.
யாரையும் திருப்திப்படுத்துவதற்காக
செய்யப்பட்ட தொகுதியுமல்ல இது.
எனது மனச்சாட்சி
இந்தத் தொகுப்பில் முழுமையாக
எல்லா வகைகளிலும் ஆறுதலடைகிறது.
என்னைப் படைத்தவனும்
என்னால் ஆறுதலடைய
வேண்டுமென்பதுவும்
எனது பிரார்த்தனையாகும்.

குழந்தையை
தெய்வத்திற்கு ஒப்பிடுவார்கள்.
குழந்தை பிள்ளையாக மாறுகின்ற போது
தெய்வத் தன்மைகள் படிப்படியாக
குறையத் துவங்குகின்றன.
பிள்ளை சிறுவனாகவும்
இளைஞனாகவும் மாறி
மனித உருவைப் பெறுகின்ற போது
தெய்வத் தன்மைகள் அத்தனையும்
மறைந்து விடுகின்றன.

அந்த மனிதனால் மீண்டும் மரணிக்குமுன்
குழந்தையின்
பண்புகளை மீளப்பெற முடியுமெனில்
அவனுள் தெய்வத்தின் பண்புகள்
நிரம்பி விடுகின்றன.

குழந்தை தெய்வமாய் தோன்றுவதற்கும்
மனிதன் பேயாக மாறுவதற்கும்
காரணம் அவனது அறிவு.
அறிவே இல்லாத மனிதனை
குழந்தையென்கிறோம்.
அறிவால் அவன் ஆட்டப்படுகின்ற போது
அவன் பேயாகவும் மாறலாம்.
அந்த அறிவுக்கு வழிகாட்டுவது எழுத்து.

அந்த வகையில் எழுதுகின்ற
ஒவ்வொருவனும் எழுத்தாளன்தான்.
அறிவை அடைவதற்காக ஆரம்பிக்கும்
எழுத்து
பின் வாழ்வுக்குத்
தீனி போடத் துவங்குகின்றது.
ஜீவனோபாயத்தோடு
தொடர்பற்ற வகையில்
எவ்விதப் பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமல்
வாழ்க்கைப் புயலில்
சிக்கிக் கொண்ட பின்பும்
தனது நேரத்தைப்
பொன்னுக்காகவோ, பொருளுக்காகவோ அன்றி
எழுத்துக்காக மாத்திரம்
யார் எழுதுகின்றானோ
அவன்தான்
இடிந்த குழந்தைப் பருவத்தை நோக்கி
மீண்டுமொரு பயணத்தை
ஆரம்பிக்கின்றான்.

எனது பிறப்பால்
பலர் மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.
எனது வாழ்வும் பலருக்கு
மகிழ்ச்சியூட்டும்.
சிலருக்கு எரிச்சலாகவும் இருக்கலாம்.
எனினும் கூட
எனது மரணத்தில்
மானிடம் கண்கலங்குமாக இருந்தால்
அது எனக்குக் கிடைக்கும்
பேரதிர்ஷ்டமாகும்.
அந்த அதிர்ஷ்டத்தை

பணமோ, பதவியோ, பட்டங்களோ
தர முடியாது.
எழுத்துக்கள் மாத்திரமே என்னை
என் மரணம் வரையிலும்
மட்டுமன்றி அதன் பின்னரும்
வாழ்விக்கும்.
ஆகவே மரணிக்கும் வரை
எழுத வேண்டுமென ஆசிக்கின்றேன்.

இறைவன் எனக்களித்த
எழுத்து வரத்தைக் கொண்டு
எழுதத் தொடங்கிய
கணத்தில் இருந்து
இன்று வரை
மனிதனைச் சுற்றிக் கட்டிப்போட்டிருக்கும்
அடிமைத்தளைகளை
அறுத்துவிடத் துடிக்கின்றேன்.
அடிமை விலங்குகள் அறுக்கப்பட்டவனாக
அவன் வீறுகொண்டு எழுந்து
சுதந்திரக் காற்று மண்டபத்தில்
பறப்பதைக் காண்பதற்காக
என்னை எப்போதும் கூர்மையாய்ப்
படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.
மனிதன் வீழ்ந்து கிடக்கும்
சேற்றுக் குழியிலிருந்தும்,
மனிதனை வெளியே எடுப்பதற்கான
ஓர் ஆயுதமாகவே
எனது பேனா எப்போதும்
பயன்பட வேண்டுமென்பதுவே என்னாசை.

மனிதனை
மனிதத்துவம் உடையவனாக
மாற்றுவதற்கான
உன்னத உளியாகவே
எனது எழுத்தைப் பார்க்கிறேன்.
எழுத்து என்ற பேரியக்கம்
மனிதனை
மனிதத்துவம் உடையவனாக மாற்றும்
மிகப் பெரும் சாதனமென்ற

என் நம்பிக்கை
என் தொடர்பாகவும்
என் எழுத்துக்கள் தொடர்பாகவும்
என் முன்னே அழியாத சாட்சியாய்
எழுந்து நிற்கின்றன.
என் நம்பிக்கை
பொய்த்துப் போகவில்லை
எனும் போது
மன மகிழ்ச்சியுமடைகிறேன்.

மனிதப் பிறவியை
நிர்வாணக் கண்களுடன்
பார்க்கின்றபோது, அதை விடவும்
புனிதமான
வேறு ஒன்றைக் காண முடியாது!
ஆனால்,
அந்த நிர்வாணக் கண்களுக்கு மேல்
மதம்-சாதி-நிறம்-
இனம்-குலம்-கோத்திரம்-
குடும்பம்-நாடு என்பன போன்ற
கண்ணாடிகள் அணிவிக்கப்படும் போது
மனிதனை விடவும்
கீழ்த்தரமான படைப்பு
வேறெதுவும் இருக்க முடியாதென்ற
வேதனையான முடிவுக்கும்
வர வேண்டியுள்ளது.

இந்த நூலை வெளியிடுவதில்
ஏற்பட்ட தாமதமும் - இடைவெளியும்
பல நன்மைகளையும் செய்துள்ளன.
கவிஞரின் கண்களின் மேல்
அவன் தானாகவும்
குழநிலைகளின் பலவந்தங்களினாலும்
அணிந்து கொண்ட
அத்தனை கண்ணாடிகளும்
கழற்றி வீசப்பட்ட குழநிலையில்
இத்தொகுப்பு வெளிவருவது
இதயத்திற்குப் பெரும்
ஆறுதலையும் அளிக்கிறது.

கவிஞனும்
மனிதனாகிக் கொண்டிருக்கின்றான்
ஒவ்வொருவனிலும், ஒவ்வொருத்தியிலும்
மனிதனை மாத்திரம்
காணவும் முயற்சிக்கின்றான்
மனித உருவம் என்பது வேறு,
மனிதன் என்பது வேறு.
ஒவ்வொரு மனித உருவமும்,
மனிதனாக வேண்டும்.
இதுவே
வாழ்வின் குறிக்கோளாகவும் வேண்டும்.

மனிதன் நன்றியற்றவன்;
மனிதன் பிழைகளும்,
பாவங்களும் செய்பவன்;
விதிகளை ஆக்குபவனும்,
விதிகளை மீறுபவனும் அவனே;
விதிகளை ஆக்கிவிட்டு
அவற்றுக்கு விலக்குகளை
விதித்தவனும் அவனே;
மீறல்கள் சில வேளைகளில்
தவறுகள் ஆகினும்
தண்டிக்கப்படக் கூடிய
குற்றங்கள் அல்லவென
விவாதிக்கின்றவனும் அவனே.
முதல் ஆணும்,
முதற் பெண்ணும் கூட
விதிகளை மீறியவர்களே.
விதிகளின் மீறல்களிலேயே
உலக இயக்கமே ஆரம்பித்தது.

நன்றியை எதிர்பாராது
உதவுகின்ற வேளைகளிலும்
பிறர் பாவங்களை
மன்னிப்பதற்கு தயாராகின்ற போதும்
இறைவனின் பண்புகள் பொறுமையெனும்
மனிதக் கண்ணாடியில்
தெறிப்பதற்கு ஆரம்பிக்கின்றன.

வழக்கிலே அக்கறை உள்ளவன்
நீதிபதியாக முடியாது.
மனித வாழ்வில் ஏற்படும்
ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும்
ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும்
ஒவ்வொரு விதமான அக்கறைகள்
இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

ஒவ்வொரு குழலிலும்
ஒவ்வொரு மனிதனும்
வழக்காளியாகவோ, அன்றி
எதிராளியாகவோ இருக்கின்றான்.
இந்நிலையில் அவன்
இன்னுமொரு மனிதன் மீது
தீர்ப்பு வழங்குவதற்கும்
தண்டனைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும்
முயலும் போதுதான்
அமைதியின்மையும் குழப்பங்களும்
சமூகத்தில் ஏற்படுகின்றன.

சமூக அமைதி ஏற்படவேண்டுமெனில்
தனி மனித உள்ளங்கள்
அமைதியடைய வேண்டும்.
இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்?
இந்த வினாவுக்கு இந்த நூலில்
எங்கேயாவது
விடை கிடைக்கின்றதா?
தேடிப் பார்க்கலாம்.....

இறைவன் கூட
ஒரு சமூகத்திற்கு மாத்திரம்தான்
உரியவன் என -
ஒரே இறைவனில் நம்பிக்கையுள்ள
பல மதக் கூட்டங்கள்
விசுவாசிக்கின்றன.
அவ்வாறெனில்,
அந்த ஒரே இறைவனை
நாம் பல மதங்களுக்குள்

கூறிட்டுப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய
அவசியம் ஏன் ஏற்படுகின்றது?
எல்லோரையும் படைத்த அந்த
ஒரே இறைவனையே
எல்லோரும் அழைக்கின்றனர்
என்பது கூட
இப்போதுதான்
தெளிவடையத் தொடங்கியுள்ளது.
ஆரம்பத்தில் இருந்த
முழுமையாகாத அணுகுமுறைகளுக்கான
ஆதாரங்களையும்
நீண்டகாலப் பயணத்தில் ஏற்பட்ட
நிதானத்துக்கான தடயங்களையும்
இதற்குள் காணலாம்.

கவிஞனாக இருந்து மாத்திரம்
சமூகத்தைப் பார்க்கும்
ஒரு தனி மனித கவிஞனுக்கும்
தான் எழுதும்
கவிதைகளுக்கு அப்பாலே சென்று
செயல்முறையில் சமூகத்தை
மாற்ற நினைக்கும்
கவிஞனுக்குமிடையே நிறைய
வேறுபாடுகள்
இருக்கவே வேண்டும்.

இந் நூலாசிரியன் வெறுமனே
கற்பனையுலகில்
சஞ்சரிக்கும் கவிஞனாகவும்;
யதார்த்தங்கள் உணர்வுகளோடு
மோதியபோது
அந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளைப்
பதிந்த கவிஞனாகவும்;
யதார்த்தங்கள் ஏற்படுத்திய
பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைச்
சொல்ல முயன்ற ஒரு கவிஞனாகவும்;
சொன்ன அத்தீர்வுகளைச்
செயற்படுத்திய ஒரு கவிஞனாகவும்;
அந்த முயற்சிகளில்

அவனுக்கு ஏற்பட்ட
வெற்றி தோல்விகளை
ஏற்றுக்கொள்கின்ற
ஒரு கவிஞனாகவும்;
இறுதியில் அவனது
தத்துவங்களின்படி
எதுவுமே நடப்பதில்லை,
எல்லாமே எங்கேயோ
ஏற்கனவே எழுதப்பட்டு விட்டன
என்ற முடிவுக்கு வந்த
ஒரு கவிஞனாகவும்
இருந்ததனாலும், இருப்பதனாலும்
சிலருக்கு முரண்பாடுகள்
நிறையத் தென்படலாம்.
இருப்பினும்
முரண்பாடுகளின் முரண்பாடின்றமையில்
நம்பிக்கை கொள்ளத் துவங்கியுள்ள
ஒருவனின் எழுத்துக்களை
வாசிப்பதற்கு நீங்கள்
ஆயத்தமாகின்றீர்கள்.

உங்களுக்கும்,
எனது கவிதைகளுக்குமிடையில்
ஒரு நீண்ட பாலத்தைக் கட்டுவது
இந்தப் பீடிகையின் நோக்கமல்ல.
இருப்பினும் நூலாசிரியனின்
தற்போதைய உணர்வுகளைப்
பதிந்து வைப்பது
ஒரு சம்பிரதாயம் மட்டுமல்ல,
கடமையும் கூட.

ஒரு புகழ்பெற்ற கவிஞனாக
வரவேண்டுமென
ஒருபோதுமே
யாசிக்காத ஒருவனின்
எழுத்துக்களே
இதில் அடங்கியுள்ளன.
ஆனால்...

இலங்கைக் கவிஞர்கள் என்ற
பட்டியலொன்று
எப்போதாவது - தொகுக்கப்படும் போது
கடைசிப் பெயராகவாவது
தன் பெயர் இடம் பெறவேண்டுமென்ற
ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குரிய ஆசை
எனக்கும் இருந்து வந்ததை
இங்கு மூடி மறைக்க முயல்வது
அழகல்ல!
ஆனால்,
தன்னை ஒருபோதுமே
ஓர் அசாதாரண மனிதனாக
எண்ணாத ஒருவனது எழுத்துக்களைத்
தயவுசெய்து நீங்கள்
படித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

எனக்குப் பின் என்னை
மற்றவர்கள் எவ்வாறு
நினைக்க வேண்டும்?
எனும் கேள்வியை எழுப்பினால்...
ஒரு கவிஞனாக அல்ல,
ஒரு சட்டத்தரணியாக அல்ல,
ஒரு கட்சித் தலைவனாக அல்ல,
ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக அல்ல,
ஓர் அமைச்சராக அல்ல; மாறாக
ஒரு நன்றியுள்ள மனிதனாக
என்பதுவே அதற்கான பதிலாகும்.
என்னை அறிந்து கொள்வதற்கு
எல்லாவகையிலும் உதவிய
எல்லோருக்கும் - எல்லாச் சக்திகளுக்கும்
நன்றியுள்ள ஒரு மனிதனாக
மரணிக்க விரும்புகின்ற
ஒருவனின் எழுத்துக்களே இவை.

எனது நூலுக்குப்
பல வேலைப் பளுக்களுக்கு மத்தியில்
வாழ்த்துரை எழுதித்தந்த
தமிழக முதலமைச்சர்
கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களுக்கு

என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.
 எவ்வித அறிமுகமும்
 அவரோடு எனக்கில்லை.
 எனது எழுத்துக்கள்தான்
 என்னை அவருக்கு
 அறிமுகம் செய்து வைத்தன.
 அவருக்கு நன்றி கூறும்
 அதே வேளை -
 எனது எழுத்துக்களை
 அவருக்கு அறிமுகம் செய்த,
 என்றும் என்னால் மறக்க முடியாத
 என் அன்புக்குரிய
 அந்த ஆத்மாவுக்கு
 ஆயிரம் கோடி நன்றிகள்.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின்
 வாழ்த்துரையை வாசித்த போது
 ஒருவித அதிர்ச்சி
 என்னை ஆக்கிரமித்தது.
 அவர் அதில் சேர்த்து -
 விதந்துள்ள அத்தனை கவிதைகளும்
 1971க்கு முன்பு எழுதப்பட்டவை.
 என்னுடைய நூலுக்கு
 ஒரு வாழ்த்துரையை எழுத
 என்னை யாரும் பணித்திருந்தால்
 முதல்வர் அவர்களின் தெரிவுடன்
 நிச்சயம்
 எனது தெரிவுகள் முரண்பட்டிருக்கும்.
 கவிதைச் சுவையென்பதே
 அதுதான் போலும்.
 ஒரு கவிஞனின்
 வளர்ச்சியும், அனுபவ முதிர்ச்சிகளும்
 கவிதைச் சுவையை
 அதிகரிப்பதில்லை என்பதற்கு
 கலைஞர் அவர்களின் தெரிவுகள்
 சான்று பகர்கின்றன.

1971க்குப் பின்னர்
 எழுதிய கவிதைகளை விடவும்

1971க்கு முன்னர் எழுதிய
 எனது கவிதைகள்
 கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைத்
 தொட்டுள்ளமை -
 எனது இளமைக்கால எழுத்தில்
 எனக்குள் இருந்து மறைந்துவிட்ட
 நம்பிக்கையை மீண்டும் புதுப்பித்துள்ளது.
 என்னுள் இருந்து மறைந்து விட்ட அந்த
 'இளம் கவிஞன்' மீது எனக்கொரு
 இனம் புரியாத மரியாதையையும்
 அது ஏற்படுத்தியுள்ளது.
 அந்த அழகிய நம்பிக்கைகளை
 ஏற்படுத்திய கலைஞருக்கு
 என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கவிக் கோ
 அப்துல் ரகுமான் அவர்கள்
 என்னையொரு அமைச்சராகத்தான்
 முதலில் கண்டார்.
 ஆனால்,
 அவருடைய எழுத்துக்களில்
 கட்டுண்டு கிடக்கும்
 அவரது ரசிகக் குஞ்சுகளில்
 ஒன்றான எனது கவிதைகளுக்கு
 அவர் அணிந்துரை
 வழங்கியிருப்பதினாலும்
 இந்த நூல்
 சிறப்படைகின்றது.

நண்பர் கவிஞர்
 எம். ஏ. நு. மான்
 எனது உறவினரும் கூட.
 கல்முனையை விட்டு
 உயர் கல்விக்காக
 கொழும்புக்கு வந்த பின்னர்
 அவரோடு இருந்த உறவுகளும்
 அறுந்து போயின.
 கல்முனையில்

வாழ்ந்த காலங்களில்
ஒவ்வொரு நாளும்
சந்தித்துக் கொண்ட
நண்பர்கள் நாம்.
எனது ஆரம்பகால
எழுத்துக்களைச் சீராக்கவும்,
செம்மையாக்கவும் வழி காட்டியவர்.

என்னுடைய அரசியல்
சித்தாந்தத்தோடு மட்டுமல்ல -
இலங்கை அரசியலில் உள்ள
எந்தவொரு அரசியல்வாதியினுடைய
அரசியலுக்கும் உள்ளே இருப்பவராக
அவரை இதுவரை என்னால்
இனம் காண முடியவில்லை.
இருப்பினும்

அடிக்கடி நாங்கள்
சடுதியாகச் சந்தித்த வேளைகளில்
காலத்தின் இடைவெளிகளுக்கு
அப்பாற்பட்டதோர் - உணர்வு
என்னை அவரோடு
பிணைத்து வைத்திருப்பதை
உணரக் கூடியதாயிருந்தது.

கவிதா உலகுக்குள்
சுகமாகப் பிரசவிக்க உதவிய
ஒரு வைத்தியனாக
அவர்பால் இனம் தெரியாத
நன்றியுணர்வும்
எப்போதும் எனக்குண்டு.

எனக்கு வழங்கப்பட்ட
“கவிஞர் திலகம்”
பட்டம் பற்றியும்
அவர் குறிப்பிட்டுள்ளபடியால்
ஒன்றைக் கட்டாயம்
சொல்லியாக வேண்டும்.
அரசியல் வாழ்வில்

பல பட்டங்கள்
எனக்கு கிடைத்திருக்கின்றன.
இவற்றில் எதையும்
இதுவரை பெரிதாக
எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.
இவற்றைப்
பெறுவதிலுள்ள சங்கடங்களை விடவும்
தவிர்க்க முயல்வதில் உள்ள
சங்கடங்கள் கூடுதலானவை.

இந்தப் பட்டங்களில் ஒன்றிற்காவது,
எனக்குத் தகுதியோ,
அருகதையோ இருப்பதாக
எப்போதாவது
எண்ணியதும் இல்லை.
தகுதி இருப்பதாக
நினைத்துக் கொள்ளும்
ஒரு பட்டம் இருப்பதாக இருந்தால்
அது எனக்குக் கிடைத்த
ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி
என்பது மட்டுமே.

எனது அரசியல் வாழ்வில்
கிடைத்த பட்டங்களை விடவும்
பழிச் சொற்களே அதிகமாகும்.
மாலைகள்
கழுத்தில் விழும் போது
மனம் மகிழ்ச்சியடையாமலும்
கற்களும், கூழ் முட்டைகளும்
வீசப்படும் போது
வேதனையடையாமலும் இருக்கக் கூடிய
ஓர் உள்ளத்தை உடையவனாக
என்னை மாற்ற வேண்டுமென்பதே
எனது முழுநேரப் பிரார்த்தனையாகும்.
கவிஞர் நு.மானுக்கு
எனது நன்றிகள்.

அமெரிக்காவை கொலம்பஸ்
கண்டுபிடித்தார்.

எனக்குப் பத்து வயதாய் இருக்கும் போது
எனக்குள்ளே
எனது பெற்றோருக்குக் கூடத் தெரியாமல்
ஒளித்துக் கொண்டிருந்த
ஒரு பேச்சாளனை
கண்டுபிடித்துக் கைது செய்து
வெளியே கொணர்ந்து
மேடையேற்றிய பெருமை
அல்-அஸ்ஹர் பாடசாலையென
தற்போது பெயர் பெற்ற
கல்முனைக்குடி
அரசினர் ஆண்கள் பாடசாலையில்
அதிபராகவிருந்த
எனது தலைமை ஆசிரியர்
புலவர்மணி - தமிழ் வயல்
ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்களுக்குரியது.

அவருக்குள்ள மரியாதையை
அமைச்சரான பின் மிகவும் அண்மையில்
ஒரு கவிதையில் செலுத்தியிருந்தேன்.
அதுவும் இதில் அடங்குகின்றது.
தனது அந்திமகால
மயக்க உணர்வுகளுக்கு மத்தியிலும்
என்னை ஆசித்த
புலவர்மணி அவர்களுக்கும்
அவரது மைந்தர்
கவிஞர் பாறாக் ஷரிபுத்தீன் அவர்களுக்கும்
எனது நன்றிகள்
என்றும் உரித்தாகும்.

கவிதைகள் எழுத
ஆரம்பித்த காலத்தில்
என்னை ஊக்குவித்த
எனது சிறிய தந்தை
மர்ஹூம் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி
அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.
ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி
எனது நெருங்கிய உறவினர்.

அவரை 'சாச்சா' என்று அன்பாக
எப்போதும் அழைப்பதுண்டு.
அவருடைய சீவிய காலத்தில்
எமது குடும்பத்திலிருந்த
என் வயதையொத்த எவருக்கும்
இலக்கிய ஆர்வம் இருந்ததில்லை.
சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தில்
கலாபிவிருத்திக் கழகம் அமைத்து
தமிழ் இலக்கியச் சுவையை
அறிமுகம் செய்தவர் அவர்தான் என்றால்
அதுவும் மிகைப்பட்ட
ஒரு கூற்றல்ல.

தனது குடும்பத்தில்
ஒரு பிள்ளை தமிழிலும்,
இலக்கியத்திலும்
ஆர்வம் காட்டுவதைக் கண்டு
பெரிதும் ஆறுதலடைந்திருந்தார்.
எனது தந்தையும்
ஓர் இலக்கியப் பிரியனாக
இருந்தது இப்போதுதான்
எனக்குத் தெரியவருகின்றது.
எனது தந்தை
ஒருபோதும் எழுதியவரல்லர்.
நிறைய வாசிப்பவர்.
தனது மகன்
வாசித்து வளர வேண்டும் என்பதில்
எப்போதும் அக்கறையாக
இருந்தும் வந்தவர்.

எனினும், - எனது தந்தை
மரணித்து ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளின் பின்
அவர் எனக்கு எழுதி வைத்த
மரண சாசனத்தை அண்மையில் வாசித்தபோது
அப்படியே அதிர்ந்து விட்டேன்.
அப்போதுதான் அவரது எழுத்தாற்றலின்
வல்லமை தெரிய வந்தது.
கவிதைத் துறையிலும்
எனது தந்தை ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

“யுகப் சலைஹா” காவியம்
சாரண பாஸ்கரனால் வெளியிடப்பட்ட போது
அதை ஒவ்வோர் இரவும்
எழுதி வாசிக்காத
எனது தாய்க்கும் எங்களுக்கும்
இசையுடன் பாடிக் காட்டுவார்.
தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் மட்டுமன்றி
ஞான இலக்கிய நூல்களும்
அவரிடம் நிறைய இருந்தன.

எனது எழுத்துக்களை
பத்திரிகைகள்
பிரசுரிக்கத் துவங்கிய காலங்களில்
தனது மகிழ்ச்சியை
ஒருபோதும் என்னுடன்
அவர் பகிர்ந்து கொண்டதில்லை.
காரணம் -
அவ்வாறு செய்வதால்
எனக்கு ஏற்படும் உற்சாகம்
எனது கல்வியைப் பாதிக்குமென
அவர் தயங்கியிருக்கலாம்.
இருப்பினும் கூட
இரவு நேரங்களில்
விழித்திருந்து கல்வியில் காட்டிய
அக்கறையை விடவும் -
கூடிய அக்கறையை தனது மகன்
எழுத்தில் காட்டிய வேளைகளில்
அவர் ஒருபோதும் அவனைக்
கடிந்து கொள்ளவோ
எச்சரிக்கவோ இல்லை.

எனது தந்தை
அவருடைய நண்பர்களோடு
தனது மகனின்
எழுத்தார்வங்களைப் பிரஸ்தாபித்து -
எனது கவிதைகளை
வாசித்துக் காட்டுவதில்
நிச்சயம் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும்.
அவ்வாறு தனது மகிழ்ச்சியை

எனது தந்தை
பகிர்ந்து கொண்டவர்களில்
ஒருவர் தான்
ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி
சாச்சா அவர்கள்.
அவர் குச்சுவெளியில்
கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருந்த
காலகட்டங்களில்
கவிதையில் அவருக்கு
கடிதம் எழுதுகின்ற
பழக்கம் எனக்கிருந்தது.
எனது கவிதைகளைக் கூட
அவருடைய பார்வைக்காக
அவ்வப்போது
அனுப்பி வைத்திருக்கின்றேன்.
அவர் எனக்கு எழுதிய
கவிதைகளில் - இரண்டு
அதிர்ஷ்டவசமாக என்னிடம்
இப்போதும் இருக்கின்றன.

அவர் உயிரோடு இருந்திருந்தால்
எனது
இலக்கிய முயற்சிகளில் மட்டுமல்ல-
எனது அரசியற் பரிசோதனைகளிலும்
ஒரு முன்னணிப் போராளியாக
இருந்திருப்பார்.
அவர் இன்னும் மரணித்ததாக
நான் எண்ணியதில்லை.
கனவில் ஓரிரு தடவைகள் வந்து
என்னோடு கதைத்திருந்து விட்டுப்
போயுள்ளார்.
அவர் உயிரோடு இருந்திருந்தால்
அவரிடமிருந்தும் நிச்சயம்
ஓர் ஆசி இந்தத் தொகுப்புக்குக்
கிடைத்திருக்கும்.
அக்குறையை
1969ல் அவர் எழுதியனுப்பிய

கவிதைக் கடிதம்
நிறைவு செய்கிறது.

ஈழமேகம் சாச்சாவுக்காகப்
பிரார்த்திக்கும் அதேவேளை
எனது தந்தையை நினைக்கும்
போதெல்லாம்
பொங்கிவரும் வெப்புசாரங்களையும்
கண்ணீர்ப் பூக்களையும்
அன்னாரின் ஆன்மாவின் காலடிக்கு
அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

இந்த இடத்தில்
எனது சுவர்க்கத்தின்
பேரரசியைப் பற்றியும்
குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.
அந்தப் பேரரசியின் காலடிகளில்தான்
எனது சுவர்க்கம் உள்ளதென்பதை
எப்போதும் நம்பிவந்திருக்கின்றேன்.
எழுதாமல், வாசிக்காமலிருந்த
எனது தாய் ஒரு “உம்மி”;
ஆனால்,
பிரமிக்கத்தக்க ஞாபக சக்தியும்,
ஞானமும் அந்த ராஜ்யத்தின்
விலை மதிக்க முடியாத செல்வங்கள்.
தனது ஒரே ஆண் மகனுக்கு
கேட்டவற்றை, பார்த்தவற்றையெல்லாம்
கதைகளாகவும் - கவிதைகளாகவும்
எப்போதும் எனது தாய்
சொல்லித் தந்தார்.

இன்று ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்
ஆன்மீக முதிர்ச்சியின்
அடிச்சுவடுகள்
எனது தாயின்
உதிரத்திலிருந்தே
ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும்.
எனது உம்மாவின்

காலடி நிழலின் கீழ்
எப்போதும் எனது இம்மை, மறுமை
இரண்டினதும் எதிர்காலம் நிச்சயிக்கப்பட
வேண்டுமென்பதுவும்
எனது பேராசையாகும்.
உம்மா! உங்கள் பாதங்களைத் தாருங்கள்
என் முத்தங்களால்
அவற்றுக்கு ஒத்தடம் இடுவதற்கு!

எனக்குக் கீழ் சட்டத்தரணியாக
பயிற்சி பெறுவதற்காக வந்து,
என்னுடைய அரசியல் வாழ்வில்
உந்து சக்தியாகவிருந்து,
பின்னர்
என்னாலேயே இன்னும்
புரிந்து கொள்ள முடியாத காரணிகளால்
என்னைவிட்டுத் தூரப் போயுள்ள
எனது அனுதாபத்திற்குரிய
சகோதரர் ஷெய்கு இஸ்ஸத்தீன் அவர்கள்
என்னைப் பற்றி
எழுதிய கவிதையும்,
அவர் பற்றிய
எனது கவிதையும்
எதிர்கால சமூகத்தின்
வழிகாட்டலுக்காக
இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எனது இஸ்லாமியக் கவிதைகளைக்
குறிப்பாக
பெரும் அறிஞரும் பேச்சாளரும்
கவிஞருமான
தமிழ்நாடு காயல்பட்டினம்
முஅஸ்கர் அறபுக் கல்லூரி அதிபர்
சகோதரர் கண்ணியத்துக்குரிய
அல்ஹாஜ் அல்-ஹாபிஸ் எச்.ஏ. அஹ்மத்
அப்துல் காதீர் மஹ்லரி அவர்கள்
பார்வையிட்டுப் பிரயோசனமான
கருத்துக்களையும் வழங்கினார்.

அவற்றின் அடிப்படையில்
சில மாற்றங்களும் செய்யப்பட்டன.

தமிழ்க் கவிதைகளை
எழுதத் துவங்கிய காலங்களிலேயே
ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகளை
எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணம்
அடிக்கடி வந்ததுண்டு.

ஆனாலும்,
தமிழில் எழுதும் திருப்தி
என்றும் கிடைத்ததில்லை.
ஆங்கிலத்தில் எழுதும் ஆற்றல்
ஆரம்பத்திலேயே
இருந்திருக்க வேண்டும்.

அதை மாத்திரம்
பதிவு செய்வதற்காக
என் குறிப்புகளின் பின்னே
1968ல் பிரசுரிக்கப்பட்ட
'கடற்கரையில் ஓர் உலா'
(A RIDE TO THE BEACH)
எனும் ஆங்கிலக் கவிதையும்
இத்தொகுதியின் இறுதியில்
சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூலை
சிறப்பாக வெளியிட வேண்டுமென்பதற்காக
நிறைய சகோதரர்கள் உழைத்தார்கள்.
எனது கவிதைகளில் பல
காணாமல் போயிருந்த காலகட்டத்தில்
ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளின் பின்னர்
சிலவற்றை சகோதரர் ஏ.எல்.எம்.நயீம்
பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து கையளித்தார்.
மட்டுமன்றி,
தொகுப்பின் ஆரம்ப கட்டத்திலும்
சுறுசுறுப்பாக இயங்கி உழைத்தார்.

இந்தத் தொகுப்பில்
சேர்க்கப்பட்ட கவிதைகளைத்
தொரிவு செய்வதிலும்

அவற்றை வரிசைப்படுத்துவதிலும்
பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள்,
நண்பர்கள் பல நாட்கள்
சங்கப்பலகையாய் இருந்து உழைத்தனர்.
பல்துறை வேந்தர் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்,
புலவர் நாயகம் மருதூர்க்கனி,
டாக்டர் ஏ. உதுமாலெப்பை,
முன்னாள் செனட்டர் மகூர் மௌலானா,
கவிஞர், டாக்டர் ஏ.எல்.கே. தாசீம்,
கவிஞர், டாக்டர் ஜின்னா ஷெரிபுத்தீன்,
கவிஞர் அன்பு முகையதீன்,
முன்னாள் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி
பசீர் சேகு தாவுத்
ஆகியோருக்கும்...

பதிப்பாசிரியர்
கடமையை மட்டுமல்ல,
இந்த வெளியீடு அவசியம்தானா என
அடிக்கடி என்னுள் எழும்
கேள்வியினால் மனம்
சோர்வடையும் போதெல்லாம்
தொடர்ந்து உற்சாகத்தை
ஊட்டிக்கொண்டிருந்த நண்பர்
எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்களையும்
இங்கு விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்த நூலை
வெளியிட்டே தீருவேன் எனும்
திடசங்கற்பத்துடன் உழைத்த
சகோதரர் எம்.பெளசர் அவர்களுக்கும்
இதற்கான அழகிய அட்டைப்படத்தை
தொரிவு செய்த
எனது அருமை மகன்
அமான் அவர்களுக்கும்
எனது கவிதைகளைப் படித்து
என்னை அடிக்கடி ஊக்குவிக்கும்
எனது மதினி ஸனீரா மீலாத்கீரனுக்கும்...

இக்கவிதைத் தொகுப்பைக் கணனி
மயப்படுத்த உதவிய
சகோதரர்கள் எஸ். சிவகுமார்,
எம்.எஸ்.எம். நிகாஸ் ஆகியோருக்கும்...

அச்சுப் பிழை திருத்தி உதவிய
சகோதரர்கள் எஸ்.எச். நி.மத்,
எம்.ஐ.எம். முஸாதிக்,
கவிஞர் மீலாத்கீர்ன் ஆகியோருக்கும்...

எனது கவிதைப் பணிகளாலும்
சிலவேளை எனது கவிதைகளாலும்
எனது அரசியல் நடவடிக்கைகளாலும்
பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்
எனது அன்பு மனைவி
.பேரியல் மாத்திரம் தான்.
எனது ஆளுமையைச்
சீர்படுத்தியதிலும்
அவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு.
எனது மனைவியின் பொறுமை
இமய மலையையே வென்றுவிடும்.
அவர் மீது
மரணம் வரை எனக்கிருக்கும்
மாறாத - தாய்மையான அன்பையும்
இரக்கத்தையும் கூட
இங்கு பதிய வேண்டியது
மானிடத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய
பெரியதொரு கடமைப்பாடாகும்.
அவரது புரிந்துணர்வுக்கும்
பொறுமைக்கும்
மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இத்தொகுதி வெளிவர
உழைத்த அத்தனை பேருக்கும்
கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.
எனது இதயத்தின் ஆழத்தில் இருந்து
பொங்கிப் பூக்கும் நன்றி மலர்களை
அவர்களின் காலடிகளில் வைத்து
ஆறுதலடைகின்றேன்.

இத்தொகுதியில் உள்ள பல கவிதைகள்
ஏற்கனவே பிரசுரிக்கப்பட்டவை.
அத்தகைய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்
ஆங்காங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
அத்தனை பத்திரிகைகளுக்கும்,
அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கும்
எனது நன்றிகள்.

இனியும்
எனது கவிதைகளுக்கும்
உங்களுக்குமிடையே தடையாக இருப்பது
நாகரீகமும் அல்ல.
இந்நூலைப் படிப்பதற்காகத்
தமது பொன்னான நேரத்தை ஒதுக்கும்
உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்
எனது நன்றிகள்.

எல்லாப் புகழும்
வல்ல அவ்விறைவனுக்கே!



எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்
1999 ஜூலை 19

இறைவனுக்கு

நீ ஒருவன் என்பதில்
யாருக்குமே சந்தேகமில்லை
உன்னைத் தானிறைவெனன்று
ஒப்புக் கொண்டு மிருக்கின்றோம்
இன்னுமேன் சண்டைகளோ
இனியாவது எனக்குச் சொல்!

எங்கும் நிறைந்தவன் நீ
என்றுமே நம்புகின்றோம்.

தூணிலும் நிறைந்தவன் நீ
தூம்பிலும் நிறைந்தவன் நீ
வானங்களில் நிறைந்தவன் நீ
வானங்களுக்கப்பாலிருக்கும்
வண்ண சிம்மாசனமும்
உன்னுடையதே; ஏன்
வையகம் முழுவதுமே நீயென்போம்!

பிடரி நரம்பை விடவும்
நெருக்கமானவன் நீயென்று
நேசித்தும்
விசுவாசித்தும் கூட இருக்கின்றோம்!

இருந்தாலும்...

கோயிலுக்குள் மாத்திரம் தான்
குடிக்கொண்டுள்ளாயென்று
குழப்பங்கள் செய்வோருடன் ஏன் நீ
கோபித்துக் கொள்வதில்லை?

தேவாலயத்துள் மாத்திரம் தான்
தரிசனம் தருவாயென்கின்றாரே
தேவனே! அவர்களை நீரேன்
தண்டிக்க முயன்றதில்லை?

பள்ளிவாசலுக்குள் மாத்திரம் உன்னை
பரிசுத்தமாய் வைத்துள்ளோமென்று
துள்ளிக் குதிப்போரையும் நீயேன்
தூரத்தில் வைப்பதில்லை?

ஆயிரம் பெயர் சொல்லி யழைத்தாலும்
அவற்றுக்குள் அகப்படாத வல்லமையே!

என்ன பெயர் சொல்லி யழைப்பினும்
உனக்கென்ன?
என்ன பெயர் சொல்லி யழைத்தாலும்
உன்னைத் தானே அழைக்கின்றாரெனும்
உண்மையில் நீ ஒரு போதுமே
சந்தேகம் கொள்வதில்லை!

உன்னை அழைக்கும்
 உயிர்களினை அரவணைக்க
 ஒரு போதும் நீ
 மறுத்ததும் இல்லையன்றோ!

உன்னை அழையா உயிர்களுக்கும்
 உன்னையே மறுக்கும் உயிர்களுக்கும்
 அன்னையின் அன்பிலும் பல கோடி
 அள்ளி அள்ளிப் பொழிபவனே!

எல்லாவற்றையுமே மிகைத்த
 எல்லையிலாச் சமுத்திரமே
 எல்லோருமே உனக்கேனோ
 எல்லைகளை வரைகின்றார்?

வாள்கொண்டு கடல்நீரின்
 வல்லமையைத் துண்டாட
 நாள்தோறும் முயற்சிக்கும்
 நயவஞ்சகம் அழிந்திடவும்
 எல்லோர்க்கும் நீதானிறைவன்
 என்றே நாம் புகழ்ந்திடவும்
 எல்லோரும் நம்மவரே
 என்றே நாம் மகிழ்ந்திடவும்
 வல்லோனே கவியருள் க
 வற்றாமல் தந்தருள்க!

1997

இறை தூதருக்கு

எங்கள் உயிர்த் துடிப்பே
 என்னை நடாத்திச் செல்லுங்கள்.

உங்கள் கரங்களை நீட்டுங்கள்
 உடனே பற்றிக் கொள்கின்றேன்.

எங்கும் இருளாய் இருக்கிறதே
 எளிதில் வெளிச்சம் தாருங்கள்.

கவிதைக் கண்களால் பார்க்கின்ற
 கருணையும் கிடைக்கக் கேளுங்கள்.

கவிதைத் தோப்புகள் தமிழ்மொழியும்
 காற்றாய் வந்து மணக்கிறதே.

எழுதுகோலைப் பிடிக்கின்றேன்
 எளிதில் நடாத்திச் செல்லுங்கள்.

கருணைக் கடலே வாருங்கள்
கடிதில் அணைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இறைவன் ஆசியும் பொழிகிறதே
அமரர் வாழ்த்தும் கேட்கிறதே.

கோகிலம் உங்கள் பாதங்களில்
கோடி முத்தம் பொழிகின்றேன்.

பாகாய் ஸலாமும் * இசைக்கின்றேன்
பறந்திட அனுமதி தாருங்கள்!

1997

* இறைவனின் சாந்தியும் சமாதானமும்
உருவாகட்டுமென முகமன் கூறுதல்

நான் எனும் நீ

நான் எனும் நீ
இவ்வுலகில் இனி ஒரு கணமும் வாழ முடியாது!

ஒன்றுமே இல்லாத என்னை
நான் ஆகக் காட்டிய உன்னை
இனிவாழ விடவே மாட்டேன்!

என்னை மரணம் அணைக்கு முன்னே
உன்னை உயிரோடு இருக்க விடக் கூடாது!

எனக்கோ ஒரேயொரு வாழ்க்கை
அதில் உன்னை எப்போதும்
திரும்பிப்படுத்த ஓடியதால்
என்னை வருத்தியது மட்டுமன்றி
எதுவுமே எச்சமில்லை!

என்றோ ஒரு நாள்
உன் உதிரிப் பாகங்களான

என் இளமையும் என் அழகும்
என் உற்சாகமும் என் அறிவும்
என் ஆற்றல்களும் என் நினைவுகளும்
எனைவிட்டு ஓடும்போது
நீ ஒரு நொடிதானும்
எனக்கருகே இருக்கப் போவதில்லை.

என்னையும் எனைச் சுற்றியுள்ளோரையும்
ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும்
நான் எனும் நீ
எந்த வேளையும் எனை விட்டோடுதற்காய்
உன்னிப்பாய்
ஒரு சிறுத்தையைப் போல் பதுங்குவது
என்னிரு கண்களுக்கும்
இப்போது தெரிகிறது!
என்னோடு இருந்து
என்னையே ஏமாற்றும்
உன்னை நான் இனி ஒரு கணமும்
வாழ விடக் கூடாது!

உனக்குச் சதா
தீனி போட்டுக் கொண்டிருந்ததால்
எனக்கு ஏற்பட்ட
இழப்புகளையும் இன்னல்களையும்
நீ அறிவாயோ?

நான் எனும் நீ தான் என்னை
அவனிடத்தில் இருந்தும் பிரித்தாய்!
அவன் என்னோடு எப்போதும்
இருந்து கொண்டிருக்கையில்
அவனைத் தேடி என்னை அலைய வைத்த
எனது மாபெரும் எதிரியும் நீயேதான்!

அவனுக்கும் எனக்கும் இடையில்
நீ இனிமேல் இருக்கவே கூடாது.
நீ என்னை நிசமாக எனக்கு
காட்டத் தவறியதால் தான்
என்னை நான் என எண்ணி ஏமாந்தேன்!

என்னைப் போல் எத்தனையோ பேர்
அவர்களை யாரென்று அறியாநிலையில்
ஏமாற்றமடைந்தவர்களாய்
நோய் பிடித்து படுக்கையிலே கிடக்கின்றார்.
வாசனைகள் பூசியிருந்த
அவர்களின் உடம்புகளிலிருந்து
வியர்வையும் இரத்தமும் சீழும்
மூக்கைப் பிடிக்க வைக்கின்றது.

வானம் பிளக்கப் பேசிய அவர்களின்
வாய்களெல்லாம் ஒரு
கோணத்தில் கொன்னிக் கொண்டிருக்கின்றன!
வீரத்தோடு வாளைடுத்து
வீசிய அவர்களின் கைகளெல்லாம்
கைத் தடிகளையும் தூக்கிக் கொள்ள முடியாமல்
நடுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன!

ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து
அலங்கரித்த அவர்களின் உடல்கள்
நிர்வாணத்துடன்
மையித்துக்களாக
மல்லாந்து கிடக்கின்றன!

மாடமாளிகைகளை உடைத்தெறிந்து விட்டு
வானுயரக் கட்டிடங்களைக் கட்டி

தங்கத்தால் கட்டில்கள் செய்து
வெள்ளிப் பாத்திரங்களில்
பாலும் நீரும் பருகியவர்கள்
மண்ணை முத்தமிட்டவர்களாய்
மண்ணறைகளுக்குள் மறைந்து விட்டார்!

பாவம்; இறுதி மூச்சு வரை
அவர்கள் யாரென்பதை
அவர்களே அறியவில்லை!

ஏமாற்றப்பட்டவர்களை ஏந்தி
தோள்களின் மீது சுமந்து சென்று
அவர்களின் ஏமாற்றங்களுக்காக
அவர்களை மன்னிக்குமாறு
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும்
ஏமாந்த கூட்டங்கள்!
அவர்களோடு என்னையும் இதுவரை
சேர்த்து வைத்திருந்த
நான் எனும் நீ
எனக்கு ஒரு வெறும் பொய்யே!

அவனிடமிருந்து வந்த
அம்சங்களில் ஒன்றை
அவனிடமிருந்து பிரிக்கின்ற
அநியாயத்தை நடக்க நாம் விடலாமோ?

அவனிடமிருந்து வந்த அம்சம்
ஆனாலும் அது அவனுமல்ல
அவனின் நுழைவு இல்லாத
அம்சங்களும் இங்கு இல்லை
இருந்து வந்த இடமும் தெரியாது
இருக்கப் போகும் இடமும் புரியாது!

கடந்து வந்த பாதையெனும்
நினைவுக்கும்
கடக்கப் போகும் பாதையெனும்
கனவுக்கும், இடையில்
எங்கிருந்து இங்கே
இங்கிருந்து எங்கே
என்கின்ற கேள்விகட்கு
எவ்வித விடையும் தெரியாமல்
வந்த பாதை சரியா?
வலமா? இடமா? இல்லை
முன்னே முடங்கிச் செல்லும்
முட்கள் செறிந்த பாதையா?

என்பவைகள் புரியாமல்
ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல்
ஒருங்கியே கிடக்கு மென்னை
நான் ஆக்கி ஏமாற்றும்
உன்னை இனியும்
உயிரோடு இருப்பதற்கு
அனுமதிக்கவே முடியாது!

1996

நயி நதி

அகிலத்தை ஒரு நொடியில்
அளந்து வர நான் துடித்தேன்
நயி நதியில் விழுந்தேன்
நனைந்தேன் கரைந்தேன்
அது ஓடி விளையாடி வந்தது!

வழிநெடுகில் மரமங்கைகள்
மதி மயங்கி நடனமாடி மகிழ்ந்தனர்
பெருமூங்கில் இசைநாகம் தந்தது
சந்தன மரங்கள் காற்றுக்கு
சாமரங்கள் வீசின!

கடலைகள் தலைவணங்கி
இடையின்றித் தொழுதன
அதனடியில் மீனினங்கள்
அல்ஹம்துலில்லாஹ் * என்றன!

சிப்பிக்குள் விழுந்த நயிச்சாறு
முத்துக்களாய் விளைந்து வந்து முறுவலித்தன
சூரியனின் வெண்கதிர்கள்
தரையிறங்கி நீண்ட
ஸூஜூதுகளைச் * செய்தன
சந்திரக் கதிர்கள் வந்ததும்
ஸலாம் * சொல்லி விடைபெற்றும் கொண்டன!

1997

அல்ஹம்துலில்லாஹ் - அல்ஹாஹ்வுக்கே அனைத்துப் புகழும்
ஸூஜூது - நிலத்தில் சிரம் தாழ்த்திப் பிரார்த்தித்தல்
ஸலாம் - முகமன் கூறுதல்

முஸாவின் அஸா*

சுவர்க்கத்தின் கதவுகள்
எனைக் கண்டு வழிவிட்டன
காவலர்களின் கட்டுப்பாடுகள் எனக்கில்லை!

முன் வழியில்.....
வெண் தாடியின் ஒளிப்பிழம்பிலிருந்து
சூரியன் கடன்வாங்கும் ஒளி
ஒருவரைக் கண்டேன்,
உலகில் கேட்டது, சுவர்க்கத்தில் நிஜமானது!

என்னைத் தெரியுமா? என்றார்.

முகம் மலர்ந்து விழி மூடாது
“எங்கள் ஹயாத்து நபியப்பா*
ஹிழ்ந்து அலைஹிஸ்ஸலா” மென்றேன்.
கட்டியணைத்து முத்தம் தந்தார் - அவர்
கண்கள் தெளித்த பன்னீர்த் துளிகளால்
சுவர்க்கத்து மண் சுடர்ந்தது!

என்வழி நெடுகிலும்
அழகுக் கன்னியர் அணிவகுத்து நின்றனர்
கொஞ்ச நேரமெனினும் கொஞ்சி விளையாடலாமென
எனைப்பிடித்து இழுக்கத் தொடங்கினர்.

அழகின் கிரீடம் அங்கேயே உள்ளது,
அழகுக் கன்னிகளே வழிவிடுங்கள் என்றேன்,
முகங்களில் ஏமாற்றும் ஏறி அமர்ந்தது,
அழகுக் கன்னிகளின் விழிகளில் கோபம் கனலானது!

சிம்மாசனமொன்று வானில் பறக்க
சுலைமான்* அலைஹிஸ்ஸலாத்தை
ஜின்கள்* சுமந்து சென்றார்கள்.

“எங்கே பல்கீஸ்?” என்றேன்.
“இங்கவள் எதற்கு?” என்றார்.
ஓ! இது மனச்சாட்சியில்லாத குரலென்றது மனம்!

இனிய சங்கீதமொன்று செவிகளில் தேனானது!
எட்டநின்று உற்றுப் பார்த்தேன்.
குயில்களின் நடுவே நாத்தின் மூலமாய்
குருவாய், குயில்களுக்கு சங்கீதம் சொன்னார்
தாவூத்* அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள்.

முன்னேறி நடந்தேன், என்முன்னே
முடி பழுத்த மூத்தமனிதர்
மூஸா* அலைஹிஸ்ஸலாம் அனாவுடன் அமைதியாய்!

“காற்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

வார்த்தை மலர்ந்தது, வாசம் கமழ்ந்தது!
இங்கே இருப்பதற்கு இளம் தென்றலெதற்கு?

காற்றுக்கு ஓய்வு கொடுங்கள்,
சட்டத்தரணிபோல் வாழித்தேன்!
காற்று நன்றி நவீனத்தெனக்கு!

“இங்கே பிர்ஒளனுமில்லை,*
கயிற்றிலே பாம்புகளை உருவாக்கும்
அவனது மந்திரக்காரர்களுமில்லை,
மேய்ப்பதற்கு மந்தைகளுமில்லை,
இலைகள் பறிப்பதற்கு மரங்களுமில்லை” என்றேன்.

“உண்மைதான் மகனே”
உத்தமர் மூஸா உளம் பகர்ந்தார்.
கையிலிருந்த அஸாவினை - கடிதில்
தூக்கி வீசினார்.

ஓடிச் சென்று, ஓராயிரம் சந்தோசங்களுடன்
ஆயிரம் அற்புதங்களை நிகழ்த்திய அஸாவினை
சுவர்க்கத்தின் சின்னமாய் பொறுக்கிக் கொண்டேன்!

சந்திரன் வெட்கத்தால் தலைகவிழ
பிரகாசங்களின் முழுஉருவாய்
பெண்ணரசி ஒருவள் வீற்றிருந்தாள்!
மடியில் ஈஸா குழந்தை
இன்னுமொரு தடவை
பால் குடித்துக் கொண்டிருந்தது!

“பெருமானார் எங்கே” யென்றேன்.

“நபிமார்களுடனும் வலிமார்களுடனும்
பசியோடு வாழிக் கொண்டிருந்த
பரம ஏழைகளோடும்
பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!
உங்களையும் உள்ளேயழைக்கின்றார்கள்”

“அப்படியா சந்தோசம்
கொஞ்சம் அவகாசம் தாருங்கள்
இந்த ஹொளமூல் கவுதரில்*
இறங்கி குளித்துவிட்டு
விரைவில் வருகின்றேன்,
எனது மன்னிக்கப்பட்ட
பாவச் சுவடுகளையெல்லாம் கழுவிக்கொண்டே”!

“அதுவரை, அவர்களை நான்
தூரத்தேயிருந்து சுவாசித்துக் கொண்டிருந்தால்
போதுமெ”ன்றேன்.

பாவச் சுவடுகளை பணிவுடன் கழுவுவதற்கு
ஹொளமூல் கவுதர் ஆற்றில் இறங்கினேன்.

“இவர் யார்?
ஏன் இவரை உள்ளே விட்டீர்கள்?”
ஒலித்தன சப்தங்கள்! ஒலித்தன சப்தங்கள்!!

“மறுமைநாள் இன்னும் வரவில்லையே
அதற்கிடையில் என்ன அவசரம்!
சுவர்க்கத்தின் வாயில்களை திறந்தவர்கள்
யார்.....? யார்?..... யார்?.....”

புயலின் வேகமாய் கேள்விகள் எழுந்தன!

“யாருமே சுவர்க்கத்தின் கதவுகளை
இவருக்காய் திறக்கவில்லை!
ஸலவாத் *தெனும் கங்கையில் குளித்துவரும்
இவரின் மூச்சுப்பட்டதும்
மூடிய கதவுகள் திறந்தன,
வலிமையை இழந்தன.”

கேட்டவர்களுக்கு பதிலும் வந்தது!

முஹம்மது நபியருளால் - நான்
முடிவதும் நீரம்பினேன்!

“யாரவர்?”

அதட்டும் குரலில் வான் அதிர்ந்தது
இஸ்ரஃபீலின் * சப்தம் போலிருந்தது.

கேள்விக்கு உடன் பதிலும் வந்தது

“அவர் தலையின் மேலே
இருப்பதைப் பாருங்கள்”.

நானும் திகைத்தேன், நாடி அதிர்ந்தேன்
குடவிப் பார்த்தேன்
முடியில்லா என் தலைமேல்
புத்தம் புதியதொரு தொப்பி இருந்தது!

இரு மலர்களாலானவை - அவை
என் தாயின் பாதங்கள்!

1996

அஸா - கைத்தடி

ஹயாத்து நபியப்பா - ஹிழ்று நபி (அலை) அவர்களைக் குறிக்கும்

சலைமான் (அலை), தாஹுத் (அலை), மூஸா (அலை); - இறை தூதர்கள்

ஜின்கள்- மனிதர்களைப் போன்ற ஒரு படைப்பினர்; ஆனால் கண்களுக்குப் புலப்படாதோர்

பிர்ஹான் - மூஸா (அலை) காலத்தைய எகிப்திய அரசன்

ஹெளமூல் கவுதர்- சவர்க்கத்திலுள்ள நீரோடை

ஸலவாத் - முஹம்மது நபியவர்கள் மேலான புகழ்ந்துரை

இஸ்ரஃபீல் - இடி முழக்கங்களுக்குப் பொறுப்பான அமரர்

வெள்ளைக் கிழவன்

பல் இல்லா வெள்ளைக் கிழவன் ஒருவன்
பொல்லுடன் ஒருநாள்
நடந்து சென்றான்
கல் தடுக்கிட மல்லாந்து
கீழே விழுந்தான்
கடுகதியில் மரணதேவன்
அங்கு வந்து சேர்ந்தான்
“சொல் என் கேள்விகளுக்குப் பதிலை” எனச்
சொல்லி அதட்டினான்
“இந்நிலையில் உனக்கு நானெதைச்
சொல்ல” என கிழவன்
அவனிடம் கேட்டான்!

குழந்தையாய் இருந்த போது செய்த
குறும்புகளைப் பற்றியும்
பின்னர் பிள்ளையாய் வளர்ந்த போது
செய்த பிழைகளைப் பற்றியும்
சின்னஞ்சிறுவனாய் மலர்ந்த போது
சொன்ன பொய்களைப் பற்றியும்

இளைஞனாய் வளர்ந்த போது சந்தித்த
 சிருங்காரங்களைப் பற்றியும்
 மனிதனாய் மலர்ந்த போது ஏற்பட்ட
 மனச்சாட்சியின் மீறல்கள் பற்றியும்
 ஆயிரம் கேள்விகளை மரணதேவன்
 அடுக்கிக் கொண்டே சென்றான்!

நான் யார்?

எதற்காக நான்

எவரெவர் செய்தவற்றுக்கெல்லாம்
 உனக்குப் பதில் அளித்தல் வேண்டும்
 என்றான்

அந்த வெள்ளைக் கிழவன்.

நான் குழந்தையுமில்லை

நான் பிள்ளையுமில்லை

நான் சிறுவனுமில்லை

நான் இளைஞனுமில்லை

மனச்சாட்சிகளை மீறிய அந்த

மனிதனும் நான் இல்லை என்றான்.

நான் ஒரு கிழவன் மாத்திரமே!

தொண்ணூறு வயது எனக்கு

தொண்ணூறு ஆண்டுகள்

இந்த மண்ணில் இறைவனின் கைதியாய்

இருந்து வந்துள்ளேன் அது போதாதா?

இன்னுமேன் எனக்கு

தொல்லைகள் தந்து

தொந்தரவு செய்கின்றாய்?

நரைத்த முடியும்
 வெளியேறி வெடிக்கத் துடிக்கும்
 நரம்புகளும்
 நலிந்த மேனியும்
 நாளையோ இன்றோ
 என்பதும் தெரியாமல்
 அலையும் நான்;
 அந்தக் குழந்தையையும்
 அந்தப் பிள்ளையையும்
 அந்தச் சிறுவனையும்
 அந்த இளைஞனையும் மனிதனையும்
 சதா தூக்கிச் சுமந்ததால்
 களைத்து உடைந்து கொண்டிருக்கும்
 ஒரு பழைய வண்டி மாத்திரமே!
 பயணம் செய்தவர்களைக் கேள்
 பயணம் செய்வித்தவனையும் கேள்!

நான் ஒரு போதும்

இங்கு வர விரும்பவில்லை

ஆகவே

வந்ததென் தவறுமல்ல

வரவைத்தவனிடம் கேள்!

குழந்தையாய் இருந்த பருவம்

எனக்குத் தெரியாத ஒன்று

பிள்ளையாய் என்னை

வளர்த்தவனிடம் கேள்

இந்தப் பிள்ளை செய்து

பிழைகள் என்னவென்று

சிறுவனோ செத்துவிட்டான்

இளைஞனோ எப்போதோ

இளைப்பாறியும் விட்டான்

மனிதனவன் ஒவ்வொரு கணமும்
மனச்சாட்சியை மீறிய போதெல்லாம்
அவ்வப்போதே தண்டனைகளை
அடைந்தும் விட்டான்!

கவலைகளும் வேதனைகளும் பெருகிய வேளைகளில்
கைகளை மேலுயர்த்தி
ஆறுதல்களையும் அடிக்கடி
அடைந்தும் கொண்டான்!

தவறுகளை தர்மங்களாக
மாற்றி எடுக்கும்
மந்திரங்களையும் தெரிந்து கொண்டான்
மன்னிப்பளிக்கும் இரவுகளில் கண்ணீர்
அலைகளுக்கு மத்தியில்
ஆசிகளும் அவனுக்கு ஆயிரம் கிடைத்தன!

என்னை இருந்த இடத்திற்குப் போகவிடு
இடையில் வந்து தொந்தரவுகள் செய்யாதே
அத்தனை பேருடைய அட்டகாசங்களையும்
சகித்துக் கொண்டிருந்த இந்த வண்டிக்கு
சன்மானம் அங்கே
காத்துக் கொண்டும் இருக்கிறது!

அத்தனை பயணிகளும் செய்த பாவங்கள்
அத்தனையும் நன்மைகளாய்
மாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அமரர்கள் வாழ்த்துக்களை
சொரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!

என்னை இருந்த இடத்திற்குப் போகவிடு
இடையில் வந்து தொந்தரவுகளைச் செய்யாதே

அங்கே என்னை அணைப்பதற்கு
அவன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்!

இங்கு இனிமேலும் உன் தொந்தரவுகள்
எதற்கு என அவ்வெள்ளைக்கிழவன் சொன்ன போது
“மரணதேவனே உன் வேலையைப் பார்
மற்றவை எல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டன”
என்றொரு சப்தம் மாத்திரம்
வானத்திலிருந்து கீழே இறங்கி வந்தது!

அப்போது
“என்னை நான் அறிந்த போது
உன்னையும் அறிந்து கொண்டேன்
அந்தப் புரிதலுக்குள் இருந்த
அத்தனையும் சரியே”
என்றான் அந்த வெள்ளைக் கிழவன்!

ஏமாற்றத்துடன் மரணதேவன்
பறக்கத் துவங்கினான்
தனது பணியை முடித்துக் கொண்டே!

“எப்படி சுகமா? ஏன் இவ்வளவு தாமதம்?”
வானுலகில் இருந்து கொண்டு கிழவன்
வந்து கொண்டிருந்த மரணதேவனை
பார்த்துக் கேட்டான்
மரணதேவன் அதிர்ந்து நின்றான்
மரணம் அவனைப் பார்த்து
ஒரு புன்னகையை மாத்திரம் சிந்தியது!

10.05.98

நினைவுகள் வாரமலர்

சனாதிபதிக்கு ஒரு கடிதம்

ஸ்ரீலங்கா சனநாயக
சோஷலிஸக் குடியரசின்

அதியுத்தம

சனாதிபதி அவர்களே!

உங்களுக்கு வெகுநாட்களாய்

இம்மடலை வரைய நான் எண்ணியிருந்தேன்!

நான் இந்த நாட்டின்

பிரஜைகளில் ஒருத்தி

வயதோ 83!

இன்றோ நாளையோ

என்றிருக்கின்றேன்!

பாரிச வாதத்துடன்

படுக்கையில் நான் கிடக்கும்

கட்டிலில் இருந்தே இக்

கடிதத்தை எழுதுகின்றேன்!

என் பேரன்

நான் சொல்லச் சொல்ல

எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றான்;

எனது கடைசி ஆசையொன்று

நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கிறது!

ஐயா!

அதியுத்தமனாரே!

ஜூலை 1983

உங்களுக்கு நினைவிருக்கலாம்

அப்போது நடந்த

அராஜகங்களும்

வெறியாட்டங்களும்

இன்னும் என் இதயத்தை

குத்திக் குடைந்து கொண்டிருக்கின்றன!

நானும்

இக்கடிதத்தை எழுதுகின்ற

எனது பேரனும்

கடைக்குப் போய் திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில்

பம்பலப்பிட்டி

ஜய வீதியில் உள்ள

எங்கள் வீடு தீச்சுவாலைக்கு

இரையாகிக் கொண்டிருந்தது!

அதற்கு வெளியே

பென்னாம் பெரிய

பூட்டொன்றை போட்டுவிட்டுத்தான்

அந்த ஆட்கள்

அவ்வநியாயத்தைச் செய்தார்கள்!

அவ்வீட்டுக்குள்
என்
சொந்தமகளும் புருஷனும் ஒரு
சோடிக் குழந்தைகளும்
எங்கள்
கண்முன்னிலையிலேயே கருகிச் செத்தார்கள்!

எங்களைப்போல் எத்தனையோ
நூற்றுக் கணக்கானோர்
தங்கள் உயிர்களையும் உடமைகளையும்
உள்ளவைகள் அனைத்தையும்
இழந்து
இழப்பதற்கு வேறெதுவும்
இல்லாத சூழ்நிலையில்
அகதி முகாம்களில்
வாழ்வே சூன்யமாய்
வாழ்ந்ததையும்
நீங்கள் அறிவீர்கள்!

அந்த நிலையில்
இன்று எவ்வித
மாற்றமும்
ஏற்பட்டதாய் தெரியவில்லை!

இன்றோ தேதி
85 ஜனவரி 12; இதற்கு மேலும்
அந்தக் கேள்விகளை
கேட்காமல் மரணித்தால்
என் ஆத்மா
சாந்தியடையாது!

ஐயா! சனாதிபதி அவர்களே!
குழப்பங்கள் தொடங்கியவுடனே
ஜூலை 83ல்
ஏன் நீங்கள்
உ.வி.* யிலாவது தோன்றவில்லை?
குழப்பத்தை நிறுத்தும்படி
கோரவில்லை;
பத்திரிகைகளுக்கும்
ஏன் ஓர்
அறிக்கையைத் தானும் நீங்கள் விடுக்கவில்லை!
ஊரடங்குச் சட்டத்தையும் உடனடியாய்
அமலுக்குச் கொண்டுவரவில்லையேன்?
ஐந்தாறு நாட்களின் லினீன்
நாட்டு மக்களுக்கு
நீங்கள் விடுத்த செய்தி
இன்னும் என் மனதில்
பசுமையாய் உள்ளது!

அப்போதாவது
ஐயோ! தமிழர்களே என்று
பச்சாதாபமாவது படுவீர்களெனப்
பார்த்திருந்து ஏமாந்தோம்!
நடந்தவற்றை
மறக்கக்கூடிய
ஆறுதல் வார்த்தைகளை
அள்ளிக் கொட்டுவீர்கள் என
எதிர்பார்த்தும் ஏமாந்தோம்!

ஆனால் நீங்களோ
“சிங்கள மக்களின் அபிலாஷைகள்”

என்று தொடங்கி
ஏதோவெல்லாம் பேசி முடித்தீர்கள்!

அவை அன்றுதான்
அரச சசலவில்
ஆரம்பமாகின
என்பது
இன்று 85 ஜனவரி 12ல்
மிகவும் நிதர்சனமாய் தெரிகிறது!

நீங்கள் ஓர் அற்புத தீர்க்கதரிசியே!

1985

உ.வி. - டெலிவிஷன் (தொலைக்காட்சி)

வெல்லமுடியா வேட்கை

பறந்து செல்லும் விமானத்தை
பருந்தினைப் போல் கீழிறக்கி
துப்பாக்கி ரவைகள் என்னும்
துண்டுக்கு இரையாக்கும்
ஓப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா
ஒரு வீரன் நான்!

ஒருநாள்!

"என்னை வீழ்த்துகற்கு
இவ்வுலகில் யாருமில்லை
முன்னே வாருங்கள்
முடிந்தவர்கள்" என முழங்கினேன்.

அப்போது சின்னப்பறவை ஒன்றின்
சிரிப்பொலி கேட்டது
என்னைப் பார்த்து அது
உள்ளனத்தைக் கொட்டியது.

“கள்ளியவள் உள்ளத்தைக்
கிள்ளுகின்ற கலைகளினால்
கொள்ளி வைத்துநனை
கொளுத்துவது தெரிந்திருந்தும்
இன்னுமந்த நெருப்புக்குள்
இரையாகத் துடிதுடிக்கும்
விட்டில் பூச்சி நீ
வீரமேன் பேசுகின்றாய்?”

அந்தக் கிண்டலால் என்
அகம்பாவம் அழிந்தது
செவ்வாயைச் சீக்கிரத்தில் அடைகின்ற
திறமையும் தலை சாய்த்துக் கொண்டது.

என்னை ஒரு கூட்டுக்குள்
இழுத்துப் பூட்டவெண்ணா
உன்னால்
என்னை வெல்ல முடியுமா என்றது;
உள்ளப்பறவை சொன்ன
உள்ளமையினால்
வெட்கித்தேன்!

1998

நைல் நதியின் சொந்தக்காரி

எந்த
சர்வதேச
ஒப்பந்தத்தின் கீழ்
இதை நீயினக்கு
சொந்தமாக்கிக் கொண்டாய்!

ஓ! சுயநலப் பெண்ணே!
உன்னால்
அதை நம்பியிருந்த
ஒரு கோடி மக்கள்
இனி
சின்னாபின்னப் படப்போகின்றார்கள்
என்பதைத் தெரிந்தும்
இதை நீ
விலை கொடுத்து
■ னக்கு மாத்திரம்
சொந்தமாக்கிக்
கொண்டதுவும் சரிதானா?

புருஷனை
பொல்லாத புலிகள்
சுட்டார்கள்
எட்டுக் குமர்களுடன்
எல்லாவற்றையும்
விட்டுவிட்டு
வீடுவாசல் இழந்து
இந்த அகதி முகாமில்
இருக்கின்றாய்
என்பதற்காய்
நீ செய்ததுவும் சரிதானா?

உன்னிரு கண்களின்
ஊற்றுக்கள் வற்றாதவை
நீ தனிச் சொந்தம்
கொண்டாடுகின்றவள்!

அந்த நதி
தொடர்ந்து
ஓடத்தான் போகிறதா?
பாவம்
எகிப்திய மக்கள்!
நைல் நதியை
உன்னிடம் இழந்துவிட்டு
பிச்சை கேட்டு
நிற்கப் போகின்றார்கள்!

1996

சும்மா விரைந்து நீ ஓடாதே

சும்மா ஏன் விரைந்து ஓடுகிறாய்
கொஞ்சம்
சுணங்கினால் என்ன குறைந்து விடும்?

உம்மா ஒரு நாள் எனைப் பெற்றாள்
இந்த
உலகுள்ளே நான் நுழைந்தேன்.

ஐம்பது ஆண்டுகளாய் ஓர்
அரக்கனைப் போல்
ஓடிக் கொண்டிருந்தாய்.

உன் ஓட்டத்தால்
என் இளமையை
நான் இழந்தேன்;
அரைக்கால் சட்டையுடன்
கால்பந்து
ஆடும் உரிமையையும் இழந்தேன்!

வாப்பா உழைத்து வர
வடிவாகச் சாப்பிட்டுத் தூங்குகின்ற
சலுகைகளும் எனக்கு
மறுக்கப்பட்டன!

தும்பப் பொறுப்புக்களைச் சுமக்கும்
நாட்டாமையாக என்னை
மாற்றியதும் உனது ஓட்டமே தான்!

எனது கறுத்த முடிகளில்
பூசணப் பூக்கள் மலர்வதற்கும்
காரணமாயிருந்ததுவும் நீயே தான்!

ஒவ்வொரு நாளும் பல மைல்கள்
ஓடி விளையாடியவன் நான்
இன்று ஒரு தொந்தியுடன்
இளைக்கின்றேன்
ஒரு சில யார்களை நடப்பதற்கும்!

எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாய்
இருந்ததுவன் ஓட்டம் தான்!

அன்று ஆலமரத்தின் கீழ்
பொட்டு வைத்த மாரியம்மா
கிளிச் சாத்திரம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்!

பெத்தம்மா!* பெரியவரின்
சாதகத்தைக் கொண்டு வா என்றாள்
தத்திச் சென்ற கிளி
கொத்தி ஓர் ஓலையை
கொண்டு வந்தென் முன் வைத்தது!

கின்னும் இருபத்தி மூன்று
ஆண்டுகள்
வாழ்வீர்கள் ஐயா என்று
வாழ்த்தினாள்!

நீயே சொல்
மாரியம்மா விதித்தது ஒரு
மரண தண்டனையல்லவா?

உன்னைத்தான் கேட்கின்றேன்
உண்மையினைச் சொல்லிடுக!
சும்மா வேகமாய்
சுழன்று கொண்டு இருக்காதே!

சூரியனாக் கென்ன வேலை
சுற்றிக் கொண்டு அவனிடுப்பான்
நானென்ன அவனைப் படைத்தவனா
இழுத்து ஒரு மூலையில் கட்டிப் போட்டு விட்டு
என் இளமையையும் காப்பாற்றி
மரணத்திலிருந்து
நிரந்தர விடுதலையைப் பெறுவதற்கு!

உன்னுடைய கதையோ வேறு
உன்னை உருவாக்கியவன் நானே!

மாரியம்மா மரண தண்டனை
மட்டுமா விதித்தாள்
இல்லை அதை இன்னுமொரு
இருபத்தி மூன்று ஆண்டுகளால்
ஒத்தி வைத்துள்ளாள்

ஒரு வகையிலது
ஒத்தி வைக்கப்பட்ட தண்டனை தான்!

சூரியனைப் பார்!
படைத்தவன் விதித்த
பாதையிலே ஓடுவதைப் பார்!
உன்னைப் படைத்தவன் நான்
என் விதிகளுக்கு
இசைந்து ஓடிவர
உன்னால் முடியாது!

உன்னைப் படைத்த
என்னை நீ நிராகரித்தல்
ஓ கடிகாரமே
ஒரு வகையில் சரியே!

1997

பெத்தம்மா - கிளி

விலைபோகா மாது

போடியாரின்* மகன் நீங்கள் சும்மா நின்று
பொல்லாத வம்புகளைச் செய்யாதீர்கள்
தேடியிங்கே எனைக்காண நீங்கள் வந்தால்
தீறமான உங்கள் புகழ் மங்கிப் போகும்
கூடியிங்கே நாமிருவர் இருக்கக் கண்டால்
கூசும்படி பேசுவார்கள் ஏசுவார்கள்
பாடியிங்கு நாமிருவர் இருக்கக் கண்டால்
பறவேசி என் றென்னைத் தூற்றுவார்கள்!

உனக்கென்ன தகைமையடி போடியாரின்
மகனோடு உறவாடி மகிழ்வதற்கு
நனக்கென்றே ஒன்றினின்று வாழ்ந்த அந்தத்
நங்கத்தை - தம்பியை நீ கெடுத்து விட்டாய்
உனக்கென்ன வேசி நீ ஒவ்வோர் நாளும்
ஒவ்வொருத்தன் உடன் உறவு கொண்டு வாழ்வாய்
நனக்கென்று நிகரின்றி வாழ்ந்த அந்தத்
நனம்படைத்த தம்பியை நீ கெடுத்து விட்டாய்!

நெழுக்கின்ற கூரையுள்ள ஓட்டை வீட்டில்
நெவாறாய் வாழ்க்கையினைச் செலுத்துகின்றேன்

அழகின்ற என்னை, என்னாசைத் தாயை
ஆதரிக்க இவ்வுலகில் யாருமில்லை
அழகுகின்ற புண்களுடன் என்றன் தந்தை
அனாதரவாய் மூலையிலே ஒருங்கிப் போனார்
பழகுகின்ற நீங்களோ பெரிய செல்வர்
பரிதவிக்கும் என்னிடத்தில் வரவே வேண்டாம்!

இதழ் விரிந்து செப்பிய என் சிவந்த வாயை
இறுக்கியுங்கள் விரல்களினால் மூடிவிட்டு
இதழ் விரித்து என்னவெலாம் செப்பினீர்கள்
இன்பத்தின் கடலினிலே நீந்துதற்காய்
இதழ் விரித்துக் கவிதை பல பாடினீர்கள்
இங்கிதமாய் பல முத்தம் தந்துவிட்டு
இதழ் விரித்தே இன்பத்தேன் சுரந்த என்றன்
இதயத்துள் இன்பத்தை பாய்ச்சினீர்கள்!

உன்றனையே நான் மணப்பேன் என்று நீங்கள்
உறுதி மொழி பலவற்றைச் செப்பினீர்கள்
உன்றனையே நான் சுவைப்பேன் என்றே என்றன்
உள்ளணர்வை விரல்களினால் மீட்டினீர்கள்
கண்களையே நான் இழப்பேன் ஆனால் உன்றன்
காதலினை நான் துறவேன் என்ற போதில்
என்றனையே நான் தந்தேன் எனினும் என்னுள்
இன்னுமொரு உயிர் வளர ஓடி விட்டீர்!

தந்தையற்ற உயிர் ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தேன்
தரணியிலே வேசியெனும் பெயரைப் பெற்றேன்
தந்தைக்கும் தாயார்க்கும் தாய்மைப் பேற்றின்
தண்டனையாய் கிடைத்த உயிர் தனுக்கும் - பிய்ந்த
கந்தைகளைப் பொத்துதற்கும் கடையிற் சென்று
கழிவுப் பொருள் வாங்கி வந்து சமைப்பதற்கும்
சிந்தையொத்து செய்வீர்கள் உதவியென்று
இரக்க வந்தேன் அடித்தென்னை விரட்டி விட்டீர்!

குடும்பத்தைக் காப்பதற்காய் பெற்றெடுத்த
குழந்தையினைக் காப்பதற்காய் நூர்ந்திருக்கும்
அடுப்பில் நெருப் பேற்றுதற்காய் ஆசையுடன்
ஆதரவு கேட்டுப் பலர் வீடு சென்றேன்
கடும் வார்த்தை பலகூறி என்னைத் தங்கள்
கால்களினால் உதைத்தார்கள் காசு வேண்டின்
உடம்பைத் தா வென்றார்கள் சில பேர், நானும்
உடன்பட்டேன், வழியின்றி வேசியானேன்!

நீங்களோ போடிமகன் மாடி வீட்டின்
நேரிழையை மணமுடிக்க விலையாய்ப் போனீர்
ஓங்கி நின்று அவளோ தன் பணத்தைக் கொண்டு
உம்மையொரு விலைப் பொருளாய் வாங்கி விட்டாள்
ஓங்கியதே உங்கள் புகழ்! ஓலை வீட்டில்,
உடல் விற்று நான் தினமும் வாழுகின்றேன்
வீங்கியதால் உன் மனைவி வயிறு மீண்டும்
வேசியென எனைத் தேடி வந்துள்ளீர்கள்!

உங்களால் தான் நானும் இன்று விலைமாதாகி
உருக்குலைந்து உடல் விற்று வாழுகின்றேன்
பங்கு வைக்க என்னுடம்பை இவ்வூரில் தான்
பலபேர்கள் உள்ளார்கள் பழகி விட்டேன்
பொங்குதெங்கள் அடுப்பினிலே பானைச் சோறு
போகத்தின் இருப்பிடமாய் நானும் வாழ்வேன்
தங்களுக்கு மட்டுமென்றன் உடம்பை விற்க
தூங்காது என் மனது வெடித்துப் போகும்!

1969

நினைவுகள் வாரமலர்
04.03.1974

பெரியார் - நிலவுடமையாளர்

எரிமலை

வெண்முகில் பெண் விரித்த
மெத்தையில் நான் சாய்ந்திருந்தேன்
இன்னுமொருத்தி என்னிரு கால்களுக்கும்
தலையணைகளை அணைத்து வைத்தாள்
வேறொருத்தி என் தலையை
தூக்கி சுமந்து கொண்டு
நிமிர்ந்து நிற்கும்படி
தன்னழகு நெஞ்சத்தின் பரப்புகளுக்கு
கட்டளையிட்டாள்!

வானத்து தேவதைகள்
எனைச் சுற்றி
வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்!
அவர்களின் இறக்கைகள்
எழுப்பிய இனிய காற்று
அந்த எரிமலைகளுக்குள்ளிருந்து
வெடித்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த
காதல் கசிவுகளை
காயவைத்துக் கொண்டிருந்தது!

கீழே பூமியைப் பார்த்தேன்
தெளிந்த நீரோடை
எனக்காக நிலப்பாவாடை
விரித்துக் கொண்டிருந்தாள்!

மலைகளும் மரங்களும்
அமைதியாக
துதிபாடிக் கொண்டிருந்தன!
பறவைகள் தாவுதின் *
உம்மத்துக்கள் * போல்
சங்கீதத்தால் நன்றிகளை
செபித்துக் கொண்டிருந்தன
இறைவனுக்கு!
அவைகளையெல்லாம்
மனிதர்களாய்
படைக்காமல் விட்டதற்காய்!

தீரென
அடிவானம்
என்றுமே இல்லாதது போல்
சிவக்கத் துவங்கியது
கோபமடைந்த சூரியனின்
கொதிப்பைக் கண்டதும்
லகத்து நெருப்பெல்லாம்
மூன்று கூடி
நாம் இனியொருபோதும்
சூரியனோடு
போட்டியிடுவதில்லையென
சுகூதியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டன!

இடி முழக்கம்

அண்டசராசரங்கள் அனைத்தினதும்
அடித்தளங்களை
உடைப்பது போல் கேட்டது!

அடிக்கடி அதிருகின்ற
இறைவனின் சிம்மாசனத்தைப்* பார்த்தேன்
அது ஒருநாளும் இல்லாதது போல்
அசைந்து விழுந்து விரும் போலிருந்தது!

சூறாவளியும் பெருமழையும்
இவ்வுலகம் முழுவதையும்
அழித்து விடுவதற்காய்
அவசர அனுமதியொன்றை வேண்டி
முழங்காலில் சிரம் தாழ்த்திக்
கொண்டிருந்தன!

“உங்களை மட்டும்
வித்தியாசமாய்
கவனிக்க இயலாது!
விரைவில் முடிவெடுங்கள்”
என்று சொல்லிவிட்டு
வெண்முகில் பெண்கள்
ஒவ்வொருத்தராய் ஓடிச் சென்றனர்!

மெத்தைகளும் விலகின
உயரத்தில் ஒரு மனிதனுக்கும்
இடமில்லையென்று
ஓங்கார அறிவித்தலும் கேட்டது!

நான் தப்புவதென்றால்
காற்றாக வேண்டும்; அன்று

மழையாக வேண்டுமென்று
இன்னுமொரு கட்டளையும் இறக்கி வைக்கப்பட்டது!

ஏன் இதுவெல்லாம் என்றேன்;
கல்முனைக்குடி செயலான் வீதியில்
வாழும்
கல்யாணமாகாத கதீசா நாச்சியின்
பெருமூச்சுத்தான்
இவையென்று
தெளிவான
பதிலொன்று கேட்டது!

அப்படி நான் மழையாக
விரும்பவில்லை
ஏனெனில்
அவளின் வீட்டுக் கூரையில்
எத்தனையோ ஓட்டைகள்!

அவள் கண்கள்
நீர் முத்துக்களை பிரசவிக்கும் போது
ஏற்படும் வெப்பத்தைத் தணிக்கின்ற
இளங்காற்றாய் மாற்றிவிடு
என்று நான்
பிரார்த்தித்தேன்!

1996

* தாழ்த்து (அலை) - ஓர் இறைதூதர்

* தாழ்த்து - பெருமானாரை நம்பி ஏற்றுக் கொண்டவர்களைக் குறிக்கும் சூழ்ச்சொல்

* இன்னொரு விவாகரத்தின் போதும் இறைவனின் சிம்மாசனம் அதிருகின்றதென்பது
நபிவளாழி

மலர்களிடம் சில கேள்விகள்

மதங்களெனும் சிறைகளுக்குள்
மறிக்கப்பட்ட மலர்களே
உங்களோடு கொஞ்சம்
நான் பேசவேண்டும்!
இந்தச் சிறைகளுக்குள் உங்களையெல்லாம்
மாட்டிவிட்டும் அதன் கதவுகளை
பூட்டிவிட்டும் சென்றவர்கள் யார்?

பிச்சைக்காரன் வாசலில் மலர்வது கூட
கொச்சை என நினையாத
குணத்தின் குன்றுகளே!

ஐவஹர்லால் நேரு அணிந்த போது
பிரதமரின் நெஞ்சுக்கு அருகினிலே
இருக்கின்றே எனன்று
பெருமைப்பட்ட ரோஜாவே
அவரின் கழிவறையில்
பணி செய்தவனின் கையிலும்

அதே புன்னகையை பேணிக் காத்ததனால்
அவனுக்கும் பெருமையினை
அளித்து நீன்றாய்!

வெள்ளை நிற மல்லிகையென்று
விபுலானந்தன் இசைமீட்டான்
அப்போதெல்லாம்
கொஞ்சமும் பொறாமைப்படாத அல்லிப்பூவே
உங்களை இச்சிறையில்
அடைத்து விட்டவர் யார்?

கதிரேசன் கோயிலுக்கு
முன்னிருக்கும் கடையில்
குந்தியிருந்து குறுநகையை சிந்தும் மல்லிகையே
நீ இந்துக்களுக்கு மாத்திரமா சொந்தம்?

சித்தார்த்தனின் சிலைகளுக்குக் கீழ்
சிரிக்கின்ற செந்தாமரையே
நீ புத்த மதத்துக்காய் மாத்திரமா
படைக்கப்பட்டாய்?

தேவனின் ஆலய வாசல்களில்
ஆறுதல் கூறுகின்ற அலரிப் பூக்களே
நீங்கள்
அத்தனை பேரும் இயேசுவுக்கு மாத்திரமா
அனந்தரக்காரர்கள்?

பிலாலின் * இனிய பாங்கோசையை *
கேட்கக் கூடா தென்பதற்காகவா

பள்ளிவாசல்களின் உள்ளே
வராமல் உங்களை தடை செய்துள்ளார்கள் ?

மதங்களென்னும் சிறைகளுக்குள்
மறிக்கப்பட்ட மலர்களே
உங்களால் நடக்க முடியாதென்பதற்காய்
இந்த நாடகங்களை நடாத்துகின்றார்களா?

இறைவன் ஒருவன் எனில்
ஏன்
அவனையும் உங்களைப் போல்
பல சிறைகளுக்குள் போட்டு வைத்தார்
விடை தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்!

1997

பிலால் (ரலி) : தொழுகைக்கான முதலாவது அழைப்பு விடுத்த நபித்தோழர்
பாங்கு: தொழுகைக்கான அழைப்பு (அஸான்)

எதியோப்பியத் தாய்*

இன்னும் எத்தனையோ இலட்சம்
இனிய உயிர்களினைக்
கண்ணி வைப்பதற்குக்
காத்து இது இருக்கிறதோ!

எதியோப்பிய அகதி முகாம்களில்
கதிகலங்கி கண்பார்வை மங்கி
ஆயிரக் கணக்கில் நாம்
அடைபட்டுக் கிடக்கின்றோம்!

இந்தப் பட்டினிப் பட்டாளம்
எந்த வொரு நாட்டையும்
வென்று வரா விட்டாலும்
அதன் பெரு மூச்சால்
உலகின் இதயத்தை
உசுப்பியேனும் இருக்கிறதே!

விமானங்கள் ஹெலிக் கொப்டர்கள்
எமை நோக்கி
விரைந்து வருகின்றன!

உணவுப் பொட்டலமும்
உயிர்காக்கும் மருந்துகளும்
கனவிலும் காணாத
கரிசனைகள் கிடைக்கிறதே!

இது என்ன ஒரு விளையாட்டு மைதானமா?
எதற்காக டாக்டர் இவ்வாறு ஓடுகிறார்?

தினமும் பல்லாயிரம் பேர்
மரணத்தின் வரிசையில்
ஒவ்வொரு கணமும்
எம்முயிர் போகலாமென்பதால்
உயிர் காப்பதிலும் ஒரு போட்டி!

ஓர் இடம் தள்ளி நின்றால்
அதற்கிடையிலும் பேர்பாயம்
அண்மித்து இருக்கிறது!

இந்த நேரம் பார்த்தா கண்ணே
என் காலடியில் நீ பிறக்க வேண்டும்!
என் முலைக்காம்புகள்
உன் பசியைத் தீர்க்காததால்
உன் கண்கள்
சிந்துகின்ற வெண்முத்துக்கள்
மலைகளாய் குவிகின்றன!
அந்த மலைகளிலே
என் சுமைகளை நான்
இறக்கி வைக்கும் முடிவை எடுக்கின்றேன்!

இருபது வயதுக்குள்ளும் ஏன் என் முலைகள்
அறுபது வயதின் ஆட்டத்தைக் கண்டனவோ!

இத்தனை வறுமைக்குள்ளும்
இனிய சில பொழுதுகளைப்
பெற்றதற்காகவா
பெரிய இத் தண்டனைகள்!

அச்சிறிய இன்பத்தை நான்
அனுபவித்தது
கர்த்தருக்கும் பொறுக்கலையோ!
அன்றி நீயென்
கணவன் மூலமல்ல
என்பதாலித்தண்டனையோ!
அப்படியாயின் ஏன்
சட்டப்படி சங்கமித்துப்
பெற்ற பிள்ளைகளும்
பட்ட மரமாய் காய்ந்து
பாதையிலே கிடக்கின்றார்!

எம் சொந்த இடத்திலிருந்து
பட்டி (Bati) என்ற ஊருக்கு நாம்
வந்து சேர்ந்தோம்!

■ ன்றன் பெரியம்மாவும்
அவளின் நான்கு பிள்ளைகளும்
நம்முடனேயே வந்தார்கள்!
நாம் புறப்படு முன்னேயே உன்
பெரியப்பா பசியால் இறந்து விட்டார்!
பெரும் சுமைகளுடன் அவள் வந்தாள்!
அப்பிள்ளைகளில் மூவர் வழியில்
அப்பப்பா துடித்துச் செத்தார்கள்!
பாதி இருந்தவனும்
பாதி மறுநாளே மடிந்து பிணமானான்!

இது என்ன ஒரு விளையாட்டு மைதானமா
எதற்காக டாக்டர் இவ்வாறு ஓடுகிறார்
ஒரு கையில் மருந்தேற்றும் ஊசி
மறு கையில் பென்ஸில்!
நெற்றியில் பென்ஸில் முதலில்
பட்டால் தான் சிகிச்சையெனும் பரிதாப நிலை!

டாக்டர்
நெற்றியில் புள்ளிகள் போடுகிறார்!
அவற்றைப் பெறுபவர்களே
வாழுகின்ற அதிர்ஷ்டத்தைப் பெற்றவர்கள்!
மாளவேண்டிய மற்றோர்
மனம் வெதும்பித் துடிக்கின்றார்!

மார்க்! நீ ஓர் அதிர்ஷ்டசாலி

உன்னுடைய நெற்றியிலும் ஒரு புள்ளி விழுக்கிறது!
ஜோன்! மேரி! ஜோசப்!
ஐசக்! ஐயோ ... ஆறுதலடையுங்கள்!
கர்த்தர் உங்களை இரட்சிக்கப்
பரமண்டலத்தில்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்!
அப்துல்! ஆதம்! நீங்களும் ஆறுதலடையுங்கள்!
அல்லாஹ் உங்களை ஆசீர்வதிக்கட்டும்!

மகனே! எம்மில் இருந்து டாக்டர்
ஏழடிகளுக்கப்பால் இருக்கிறார்
அதற்கிடையிலுள்ள
தாமதத்தாலும் எம்மில் சிலர் சாகலாம்!

மைக்! நீயும் ஓர் அதிர்ஷ்டசாலி
உன் நெற்றியிலும் ஒரு புள்ளி விழுக்கிறது

அது வெறும் புள்ளியல்ல
எனக்கோ சிலுவைபோல் தெரிகிறது!
அன்று
இயேசுவின்
உயிர் போக்கிய சிலுவை
இன்றெம்
உயிர் காக்க வருகிறதா!
டாக்டர்
இதோ வந்து விட்டார்
எனக்கும் என குழந்தைக்குமிடையே
ஒருவருக்கே சிலுவையென்ற ஒரு நிலை!

டாக்டர்
தயக்கம் வேண்டாம்
உங்கள் சிலுவையை
உடனடியாக
குழந்தையின்
நெற்றியில் அணியுங்கள்!
கர்த்தர் என்னைக் காப்பாற்றுவார்!

1984

* எதியோப்பியா அகதி முகாமுக்குள் கஷ்டப்பட்ட தாய் ஒருத்தியின்
* அண்ணீர்க் கதை

மணியோசை

பெரிய விசாரையின் *
மணியோசை கேட்கிறது!

நாங்களும்
எங்கள் முன்னோரும்
இந்த வயல்களில்
வரம்புகள் செதுக்கி
வாய்க்காலில் நீரெடுத்து
தண்ணீர் கட்டித்
தனித்திருந்து காவல் செய்து
ஏர்பிடித்து உழுது
முளையெறிந்து
பாய்ச்சல் வடிச்சல்களைப்
பகலிரவாய் பார்த்திருந்து
புல்லுப் பிடுங்கி
புழுக்களுடன் போராடி
நெல்லை வளர்த்து
நெடு மூச்செறிந்து

உள்ளச் சோர்வுடன்
உடலோயும் வேளைகளில்
இந்த மணியோசை
இனிமை கொணர்ந்ததுவே!

சங்கத்தான் பள்ளம்,* சாளம்பை*
எங்கும் பரந்து
இனிமை கொணர்ந்த ஒலி!
இன்றிவ் விதமாய்
ஏன் மாறி ஒலிக்கிறது!

அந்தக் காணிகளையும்
அவற்றைக் கடந்து வருகின்ற
இந்த மணியெழுப்பும்
இனிய சுருதியையும்
இனி நாம்
இழக்கத் தான் போகின்றோமா?

இங்கிருந்து
யானைக் காடுகளை
பொன் விளைவிக்கும்
பூமிகளாய் மாற்றுதற்கு
மாடுகளாய் உழைத்தோம்!
எத்தனையோ
மனித உயிர்களைப் பலி கொடுத்தோம்!
இந்த வயல்களுக்கு
விசாரை* வட்டையென
பெயர்கூட்டி மகிழ்ந்திருந்தோம்!

இந்த விசாரையை
சந்தி சந்தியாய்ப்
பாபுகாத்தவர்கள் நாங்களே!

பூ வைத்துப் பூசிக்காமல் அதன்
புனிதத்தைக் கூட்டியதும் நாங்களே!

சிறுவர்களாய் இருக்கையில்
இந்த மணியை
இயக்கி மகிழ்ந்ததுவும்
நாங்களே!

அங்கிருக்கும் புத்த சிலைகளில்
படியும் தூசிகளை அடிக்கடி
துடைத்துக் களித்தவர்களும் நாங்களே!
பெரிய விசாரையின்
மணியோசை கேட்கிறது!

கந்தன் வெளியைக் * கடந்து வந்து
காதுகளில் விழுந்த ஒலி
மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு
வழிகாட்டி இருந்த ஒலி
பள்ளக் காட்டையும் *
பரவி எழுந்த ஒலி
இன்றிவ்விதமாய்
ஏன் மாறி ஒலிக்கிறது?

விசாரையும்
விசாரைக்கருகிலுள்ள
குளங்களும்
குளங்களுக்கருகேயுள்ள
குப்பைகளும் அங்கு வரும்
நாய்களும் புனித மெனில்
நாம் மட்டும் அஞ்சுகளா?

விண்ணாங்கடியிலும் *
வீரயடி ஆற்றிலும்
கிண்ணாரம் செய்த ஒலி
இன்று நாராசமாய்
ஏன் காழில் விழுகிறது?
பெரிய விசாரையின்
மணியோசை கேட்கிறது!

1980

பெரிய விசாரை: தீசுவாமி பௌத்த ஆலயம்
வட்டை: வேளாண்மை செய்யும் நிலப்பரப்பு
சங்கத்தான்பள்ளம், சாளம்பை, விசாரை, கந்தன் வெளி, பள்ளக்காடு,
விண்ணாங்கடி : வேளாண்மை வயற் பிரதேசங்களின் அடையாளப் பெயர்கள்
தீசுவாமி புனித நகர் பிரகடனம் காரணமாக முஸ்லிம் விவசாயிகள் காணிகளை
இழந்தபோது எழுதி பிரசுரிக்கப்பட்டாமல் இருந்த கவிதை. 14 ஆண்டுகளின்
பின் இழந்த காணிகளை மீட்கும் பொறுப்பும், தீசுவாமி விகாரையை
அபிவிருத்தி செய்யும் பொறுப்பும் மணியோசையை எழுதிய கவிஞரின்
தோள்கள் மீது சுமத்தப் பட்டிருப்பதுவும் ஒரு விந்தையே!
அல்லஹ் துலில்லாஹ்!

சுவர்களுக்கும் குள்ளே

சுவர்களே! உங்கள்
காதுகளையும் கண்களையும்
மூக்கையும் காட்டுங்கள்
அவைகளை நான்
முத்தமிட வேண்டும்!

இந்த இரவு நேரம்
எறியும் நிலவின்
கதிர்களின் அசைவும்
காற்றின் கீதத்தால்
காதல் வசப்பட்ட
மரங்களின் முத்தங்களும்
கூடவே கேட்கிறதே!

நிலவு நீந்துகிறது
வழியில் பல்லாயிரம்
காதலர்களின் தழுவுலால் குளிக்கிறது
பொறாமையுறும் தாரகைகளின்
குசுகுசுப்பும் இக்குளிரவில்
பூமியில் விழுவதும் கேட்கிறதே!

அத்தனை அமைதியடா
இத்தனைக்கும் இடையில்
இந்த மனித இனம் மாத்திரம்
என்ன நித்திரையா செய்கிறது!

நிலவின் பாடலையும்
அலைகளின் பிரகடனங்களையும்
நதியின் தியான அசைவுகளையும்
கொண்டு வந்து சேர்க்கும்
இந்த இரவுக்கு ஏன்
மனிதக் குழப்பங்களை மாத்திரம்
வெளிக் கொணர முடியவில்லை!

ஓ! சுவர்களே!
ஏன் தடைகளாய் உள்ளீர்கள்
உங்களுக்கு மாத்திரம் தானே
அந்த இரகசியங்கள் தெரியும்!

கேட்கின்ற உங்கள் காதுகளையும்
பார்க்கின்ற உங்கள் கண்களையும்
நுகர்கின்ற உங்கள் மூக்குகளையும்
பேசாத உங்கள் வாய்களையும்
மறைத்து வைத்தா உள்ளீர்கள்?
மானிடத்தின் மீதுள்ள உங்கள்
மதிப்பின் உயரம் தான் எத்தனை?

பார்க்க முடிந்தும் பார்க்காத கண்களையும்
கேட்க முடிந்தும் கேட்காத காதுகளையும்
பேச முடிந்தும் பேசாத வாய்களையும்
நுகர முடிந்தும் நுகராத மூக்கினையும்
காட்டுங்கள் எனக்கு
அவைகளை நான் முத்தமிட வேண்டும்!

21.01.1998

அமைச்சரவைக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது எழுதிய கவிதை இது.

“என்ட்றி” * போடாத அப்பா

அப்பா! உனக்கு யாரோ
அடித்த பின்னும் அவனுக்கெதிராய்
எப்படியாவது நடவடிக்கை
எடுக்காமல் விடுவது
மகனைன்ற முறையில்
தப்பு என்பதால் தான்
ஒரு “என்ட்றி” யாவது
போடுவோமென்று
உன்னையிங்கு நான்
உன் விருப்புக்குமாறாய்
கூட்டி வந்தேன்!

ஆனால் அதன் விளைவு
இப்படி மாறுமென
நான் ஒருபோதும்
எதிர்பார்க்கவேயில்லை!

“சுற்றிவர வேலி
சுழல வர முள்வேலி
எங்கும் ஒரே வேலியாய்”
இருந்த போதும்
எப்படியோ உனை நான்
கொண்டு வந்து சேர்த்தேன்!

மீன்பிடிக்கும் பெரும் வலைகள்
அங்குமிங்கும்
தொங்குவதைக் கண்டு நீ
அஞ்சினாய்
இது மீன்பிடிக்காரர்களின்
நடித்தனமா என்றும் கேட்டாய்!

இது மீன்பிடிக்காரர்களின் குடித்தனமல்ல;
பெடியன்கள் குண்டுகளை வீசினால்
பட்டுத் தெறித்து வெடிக்காமல் இருப்பதற்கான
பாதுகாப்புகளே!
என்று நானுனக்கு விளக்கம் சொன்னேன்!

மலைகளாய் குவிக்கப்பட்டிருக்கும்
மணல் மூட்டைகளைக் கண்டதும் நீ
மலைத்து நின்றாய்!

நிச்சயமாய் இது நெல் சந்தைப்படுத்தும்
கிணைக்களமுமல்ல
பசளைக் கூட்டுத்தாபனமுமல்ல
மணல் மூட்டைகளைத் தானிங்கு
மலைகளாய் குவித்துள்ளார்கள்.
நம்மூர் பொலிஸ் ஸ்டேசன் தானென்று
சிகரத்தை தடவைகள் நான்

சொல்லியும் கூட...
 இன்றைய சூழலில்
 ஊர்காவல் படையினர் எனினும்
 அவர்களின் உயிர்களுக்கும்
 பாதுகாப்புத் தேவையென்று
 பக்குவமாய் நானவர்களுக்காய்
 வாழித்தும் உன்னை
 தேற்றியும் கூட...

“மகனே! என்னைத் தாங்கிக் கொள்
 என் மார்பு வலிக்கிறது” என்றாய்!
 யார் உன்னை அடித்திருந்தாலும்
 என்ன அநியாயம் தான்
 நடந்திருந்தாலும்...
 பொலிசுக்கு நானுன்னைக்
 கூட்டிவந்ததென் குற்றமே!
 அப்பா உன்னிதயம்
 அடங்கி விட்டதுவே!

1984

பொலிஸில் முறையீடு செய்வதை (Entry) “என்ட்ரி” போடுதல் என்பது மரபு.

வயல்காரன்

வயலே நீ பயப்படாதே
 எந்த விலங்காலும்
 இனி உனக்கு ஆபத்தில்லை
 இருபது ஆண்டுகளாய்
 உன்னைப் பாதுகாத்து வந்த
 வயல்காரன் நான்!

எனது கால்கள்
 உன்னில் பட்ட போது
 உனது மடியிலிருந்த மண்
 கசியத் துவங்கியது
 கசியாத பகுதிகளை என்
 னைகளால் தடவிய வேளையில்
 உன் முகம் சிவந்து வந்தது!

என் ஏரின் கூர்மையான பாய்ச்சலால்
 ஏற்பட்ட வேதனை
 ஓர் இன்ப தாதியின் புன்சிரிப்பால்
 இரங்கி வந்தது!

நீயென்னை இறுக்கி
கட்டித் தழுவிக்கொண்டபோது
பலகோடி விதைகளை உனக்குள்ளே
வீசி நான் எறிந்தேன்!

களிப்பின் முடிவிலொரு
களைப்பு வந்து
நம்மை அணைத்தும் கொண்டது
கொஞ்ச நேரம் நமை மறந்து
துாங்கி விழித்தோம்!

உன் முகத்தை உற்று நான் பார்த்தேன்
பச்சைக் கம்பளத்தால்
போர்த்திக் கொண்டாய்
இச்சைகள் எல்லாம் இறங்கி வந்த நிலையில்
உச்சிக்கு நேரிருந்து சூரியன்
ஓங்காரமாய் சிரித்தான்
உனைப் பார்த்தேன்
நீ வெட்கித்தாய்!

இப்போது என்ன தீரென
ஓர் ஏக்கம் உன்னைப்
பற்றி வதைக்கிறது?
பயப்படாதே
பக்கத்து வயல்களினை
காத்து நான் வந்தாலும்
எனது வயல் நீதான்
உனது வயல்காரனும் நானே
எந்த விலங்காலும்
இனி உனக்கு ஆபத்தில்லை!

1998

இருண்ட பாதை இது

இந்தப் பாதையில் ஏன் நடந்து செல்லுகிறோம்
இந்தப் பாதை இருண்டன்றோ கிடக்கிறது
இந்தப் பாதையில் எங்கு நாம் செல்லுகிறோம்
இந்தப் பாதையின் இருள்கூடி வருகிறதே.

கற்கள் நிறைந்து கிடக்கிறதே
கரடு முரடாய் இருக்கிறதே
பற்கள் நிறைய விஷத்தோடு
பாம்புகள் கொத்த நிற்கிறதே.

அண்ணலார் தந்த அடித்தளத்தை விட்டொதுக்கி
எண்ணுகின்ற வாறெல்லாம் ஏறுநடை போட்டதனால்
முன்னுக்குச் சென்று கோஷங்கள் முழங்கியதால்
கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி தரும்
காட்சிகளைச் செய்ததனால்
பின்னுக்கு வந்த பிரளயத்தில் சிக்குண்டோம்
கண்ணுக்குள் விரல்களினால்
நகர்தியதால் பின் சென்றோம்.

நாங்கள் யார்? எங்கெங்கு வாழுகின்றோம்?
 நாங்கள் யார்? எங்களுடைய மொழியென்ன?
 நாங்கள் யார்? எங்களுடைய நாடு எது?
 நாங்கள் யார்? எங்களுடைய பாதையென்ன?
 நாங்கள் யார்? எங்களது இலக்கு என்ன?
 நாங்கள் யார்? எங்களெதிர் காலமென்ன?

“நாங்கள் யூ.என்.பீக் காரர்கள்
 நாங்கள் எஸ்.எல்.எப்.பீக் காரர்கள்
 நாங்கள் எல்.எஸ்.எஸ்.பீக் காரர்கள்
 நாங்கள் கம்யூனிஸ்ட்வாதிகள்
 நாங்கள் சுயேட்சை உறுப்பினர்கள்
 நாங்கள் எல்லாக் கட்சியுமே!”
 என்று நாம் எழுப்பிய கோஷங்கள்
 இன்றெம்மை எவ்விடத்தில் விட்டுள்ளது
 எங்கள் தனித்துவம் எங்கள் கலாசாரம்
 எங்கள் இலக்கு எங்கள் கொள்கை
 என்பவை என்ன என்பவை எங்கே
 என்பவை உண்டா இன்றேல் கற்பனையா?

எங்கள் தீபங்கள் ஏனினும் ஒளிரவில்லை
 நாங்கள் மோட்சம் பெற்று முகம் தூக்கிச் செல்லுவது
 இனிமேலும் சாத்தியமா?
 சத்திய வழியிலிருந்து சறுக்கியதால்
 இன்றிப் பாதையிலே இழுத்து வரப்பட்டுள்ளோம்.

முதலாளித்துவ சிந்தனைக்கு
 மூக்கணத்தைப் போடாமல்
 இதமான இஸ்லாத்தை ஏன் கனவு காணுகின்றோம்?
 சமதர்மப் பாதையில் சத்தியமேன் தழைக்காது
 கற்பனா வாதம் செய்தேன்
 காலத்தைக் கழிக்கின்றோம்?

பள்ளிவாசல்களைக் கட்டுவதாலும்
 பாராண்ட கதைகளைச் சொல்லுவதாலும்
 எள்ளளவும் நாங்கள் இங்குயர்வு பெறமாட்டோம்
 உள்ள வாசல்களைத் தட்டுவோம்
 உண்மை நிலைமைகளைச் சீரணிப்போம்
 எள்ளளவேனும் நாங்கள் இங்குயர்வு பெறுவதற்கு.

தாடிகளை வளர்க்கு முன்னர்
 தூர்த்திரத்தைப் போக்குவிப்போம்
 மாடிகளைக் கட்டுமுன்னர்
 மகளிருக்கு வாழ்வளிப்போம்
 தொப்பிகளைப் போடுமுன்னர்
 துயரங்களை நீக்குவிப்போம்
 எப்படியும் வாழ்வதென்ற
 இழிநிலையைச் சாகடிப்போம்.

நாங்கள் முஸ்லிம்கள்! எங்கள் பார்வை விரிந்தது
 நாங்கள் முஸ்லிம்கள்! எங்கள் நோக்கு கூர்மையானது
 நாங்கள் முழு உலகுக்குமே சாட்சியாளர்கள்
 நாங்கள் முழு உலகத்தினதும் ஒளிவிளக்குகள்!

1976
 தினகரன்

கல்முனையின் வைத்தியம் கலாநிதி முருகேசப்பிள்ளை

எங்கோ பிறந்த கீதம்
இங்கே இசையாய்
அமைந்த வேதம்

எங்கோ உதித்த ஊற்று
இங்கே நதியாய்
எழுந்த பாட்டு

எங்கோ முளைத்த மூங்கில்
இங்கே சுவையாய்
கேட்கும் நாதம்

எங்கோ தவழ்ந்த ஓடம்
இங்கே மருந்தாய்
இயங்கும் வேகம்

எங்கோ செய்த சூட்டம்
இங்கே உயர்ந்து
பறக்கும் பட்டம்

எங்கோ எறிந்த வித்து
இங்கே மரமாய்
உயர்ந்த முத்து

எங்கோ ஊறிய காதல்
இங்கே சிலிர்க்கும்
இனிய கூதல்

எங்கோ மிதந்த மேகம்
இங்கே பொழியும்
மனித மோகம்

எங்கோ மலர்ந்த ரசனை
இங்கே தமிழாய்
இனிக்கும் பஐனை

எங்கோ பிறந்த அவதானம்
எமக்குப் பரிசாய்
கிடைத்த நிதானம்

எங்கோ தோன்றிய தண்ணீர்
இங்கே நறுமணம்
பரப்புகின்ற பன்னீர்.

26.04.1998
தினகரன் வாரமலர்

கல்முனைப் பிரதேசத்தில் நீண்ட காலம் வைத்தியராகவும், மானிட எலியியலாகவும்
பணியாற்றும் டாக்டர் முருகேசப்பிள்ளை அவர்களுக்குக் காணிக்கையாக எழுதப்பட்ட
கவிதை இது.

கவலைகள் பெரிதே

இந்தக் கடை இவ்விடத்தில்
இருக்கிறது பலகாலம்;
அந்தக் காலத்தில்
ஆவணித் திங்களளன்றில்
இந்தக்கடை இவ்விடத்தில்
இருக்க வந்ததுவாம்!

அந்தக்கடை அவ்விடத்தில்
ஆரம்பித்த காலமுதல்
நொந்து உழைத்துவந்த
நோயாளி உழைப்பாளி
முந்த நாளன்று
மூச்சை மறந்துவிட்டான்!

அந்த உழைப்பாளி
இங்கு வந்தவுடன்
இந்தக் கடையோ
இருந்ததுவோ வேறுநிலை!

இந்தக் கடையை
ஆரம்பித்த காலமுதல்
இந்தத் தொழிலாளி
இரவு பகல் விழித்திருந்து
நொந்து உழைத்தனால்
நோய்கள் பல பட்டதனால்
குச்சியாய் இருந்த கடை
கோபுரமாய் மாறியதாம்!

நொந்து உழைத்து வந்த
நோயாளி உழைப்பாளி
முந்த நாளன்று கண்ணை
மூடிய செய்தி
வந்து சேர்ந்தவுடன்
அந்த முதலாளி
செய்திட்ட வேலையினை
செப்பிடவே பாடுகின்றேன்!

“அவசர வேலைகள்
மரணச்சடங்கில்
கலந்து கொள்ள
முடியாதுள்ளது
கவலைகள் பெரிதே”
அவர் ஒரு தந்தியடித்தார்!

1971

இரத்தம் வடிக்கும் இதயம்

இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது
எங்கள்
உதயத்தைப் பார்க்கின்றேன்
உயிரின்றி இருள்கிறது!

இதயங்கள் இல்லாதோர்
இருப்பதைச் சகிக்குமென்
இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது!

எங்களுக்கும் எதிர்காலம்
இருக்கின்ற தென்கின்ற
மங்கிய அந் நம்பிக்கை
மளரென்றே உடைகையிலே...
கங்கணங்கள் கட்டுகின்ற
காவாலிக் கூட்டங்கள்
தங்கியே வாழ்வதை
தாங்கியே இருக்குமென்
இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்

இரத்தமாய் வடிகிறது!
எங்கள்
உதயத்தைப் பார்க்கின்றேன்
உயிரின்றி இருள்கிறது!

தமிழ் மொழியை விபச்சரிக்கும்
தரங்கெட்ட ஆத்மாக்கள்
உமிழ்ந்து உதைப்பதற்கும்
உதவாத பேர்வழிகள்
நிமிர்ந்து தாக்குதற்கு
நெஞ்சற்ற கோழைகள்
தமிழ்வெறியை ஊட்டுவதால்
குலைமை பெற எண்ணுபவர்!

இதயங்கள் இல்லாத
இழிசாதிப் பேடிகளைப்
புதையாமல் வைத்திருக்கும்
பூவுலகைப் பார்க்கின்றேன்
சிறைத்தொழிக்க நினைக்கின்றேன்
சிறுகருணை மறுபடியும்
இதயத்தின் அடியிருந்து
எழுகிறது அதைப் பிடுங்க

இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது!

1972

சட்டக் கல்லூரி நாட்கள் நிறைய அனுபவங்களைத் தந்தன. தமிழ் மொழி
பற்றிப் பேசுத் திறந்த ஒரு கூட்டம் தமிழ் மொழி பேசும் ஒரு குழுவுக்கெதிராக
மத வெறியை ஏற்படுத்தி இரட்டை வேடங்கள் போட்டபோது ஏற்பட்ட மன
உழைச்சல்களின் வெளிப்பாடு இக்கவிதை.

முடவன்

இந்த முடவன்
அந்த கொம்புத் தேனுக்காய்
ஏன் இன்னும்
ஏங்க வேண்டும்?

உரமுள்ள கால்களால்
பலமுள்ள கயிற்றுடன்
மரமேறிய காலமது!

ஒன்றுக்கும் வக்கற்ற
பிச்சைக்கார முடவன்
பற்றிய பழமொழியிதுவாகும்!

கையிலே பணமிருப்பின்
காலிலே முடமிருந்தும்
கொம்புத் தேன் பெறலாமென்ற
கொள்கைக்காய் போராடு!

கையிலே பணமில்லை
காலிலே முடமுண்டா பரவாயில்லை
கையிலே பலமிருந்தால்
காலிலே முடமிருந்தும் பரவாயில்லை
இருந்து கொண்டே தேனை
இறக்குவேனென்று போராடு!

1996

நிலவே

உன்னை நான் பெண்ணிற்கு
உவமித்த நாட்களினை
எண்ணியே நாணுகின்றேன்
ஏன் மறைகிறாய் நிலவே!

எட்டாத தொலைவிருந்து
ஏமாற்றிச் சுற்றிய உன்
குட்டு வெளித்தகனை
குறித்தா நீ ஓடுகிறாய்!

இத்தனை காலமதாய்
இன்ப எழில் காட்டிய நீ
சித்துப் புலவர் தமை
சிதற்ற வழி வகுத்தாய்!

ஆனாலும் இன்றுனது
அருகமர்ந்து பார்த்ததும் தான்

வீணாய்ப் சிதற்றியதன்
விளைவை உணர்கின்றேன்!

எட்டாத தொலைவிருந்து
எழிலாகத் தோற்றுபவை
கட்டாயம் போலியென்னும்
கருத்தினையா செபுகிறாய்?

06.08.1969

தினபதி

நீல் ஆம்ஸ்டீறோங் நிலவில் காலடி வைத்தபோது எழுதியது.

பந்தும் பழமும்

தம்பி பந்தை உதைக்கின்றான்
தாவி எழுந்த பந்தங்கு
கம்பி அருகே கிடக்கின்ற
தேசிப் பழத்தைக் காண்கிறது!

அந்தப் பந்தைக் கண்ணுற்ற
அழகு தேசிப் பழம் உடனே
“இந்த வாறாய் உதையுண்டு
வாழ்தல் இழிவே” என்கிறது!

சற்று நேரம் செல்கிறது
சமையற்காரன் வருகின்றான்
பற்று எதுவும் இல்லாமல்
பழத்தைக் கையில் எடுக்கின்றான்!

சட்டென்றவனும் வெட்டுகிறான்
சாற்றைக் கசக்கிப் பிழிகின்றான்
கிட்டக் கிடந்த பந்ததனை
கண்டு நவிலத் தொடங்கியது!

“என்றன் வாழ்வு இழிவென்று
ஏனோ உரைத்தாய்? கண்ப்பொழுதில்
என்னைப் பழித்த செய்கைக்கு
ஏற்ற பரிசு பெற்றாய் நீ!”

கண்ணை மூடும் நிலையுள்ள
கவலை நிறைந்த அப்பழமோ
விண்ணை நோக்கிப் பார்த்து
விரைந்தே முனகி நவில்கிறது!

“என்றன் வாழ்வின் முடிவிது தான்
என்ப துண்மை என்றாலும்
என்றன் துன்பம் எல்லாமே
இங்கே நாளில் முடிந்துவிடும்
உன்னைப் போன்று நான் முழுதும்
உதையே பட்டுச் சாகாமல்
இன்றே உயிரை மாய்த்து விடல்
இனிதே” என்று ஓய்கிறது!

1968

வினபதி

உனக்கு ஒரு நோய்

நேற்று நீ நிறைய உழைத்தாய்
இன்றும் நீ நன்றாய் உழைக்கின்றாய்
நாளையும் நீ வியர்வை நனைய உழைத்திருவாய்
இவ்வாறு
ஒவ்வொரு நாளும் நீ
உழைக்கத்தான் போகின்றாய்!

ஆனால் உன்னில்
நேற்று இருந்த நிறைவு இல்லை
இன்று இருக்கும் இனிமையும் குறைவு
நாளை உன்னில் நலிவு தோன்றும்!

உன்றன் வாழ்வில் ஒவ்வொரு கணமும்
உழைக்கவே வேண்டாமெனும்
விதியுன்னை எப்போதும்
விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது!

உழையாமல் வீற்றிருக்கும்
உன்றன் முதலாளியின்
சடலம் பெருக்கிறது
சந்தோஷமும் வளர்கிறது
பணமும் நிறைகிறது
பலமோ வலுக்கிறது
கனிவு குறைகிறது
கொடுமை விழிக்கிறது!

உன்னுடலில்
வியர்வை மட்டும்
விரைந்து பொங்குகையில்
உன்னுழைப்பின்
பயன் மட்டுமேன்
பதுங்கிக் கொள்கிறது!

உழைப்பால் பயன்பெறா ஒரு நோய்
உன்னில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறது!
உன் நோயைக் குணம் செய்ய
என் பேனா இனி எழுதும்!

உன்னைச் சுரண்டுகின்ற
உயிர்களினை நான் அழிப்பேன்!
உன்னால் பயன்பெறும்
உலகொன்றை நான் அமைப்பேன்!
உன் கையை ஓங்க வைப்பேன் - அதனாலிந்த
உலகினையே ஆள வைப்பேன்!

நேற்று உழைத்து
இன்றும் உழைத்து

இனிமேலும் உழைக்கின்ற
 உன்னால் இந்த
 உலகம் செழிக்கும்
 உன்றன் உழைப்பு
 உன்னை அடையும்
 நாளை உன்னில்
 நலிவு தோன்றினால்
 தோள்களில் உன்னை
 சுமக்கும் உலகம்!

1971

சூரிய உலகம்

சூரியன் உதிக்கும் போதும்
 சூரியன் வானத்தின்
 உச்சத்தை அடையும் போதும்
 உச்சத்துக்கும் மறைவுக்குமிடையிலும்
 மறைகின்ற போதிலும்
 மறைந்த பின் இரவிலும்
 நடுநிசியிலும் விழித்திருந்தும்
 அவனை நினைந்து நினைந்து
 வணங்கிக் கொண்டிருந்தேன்!

அப்போதெல்லாம்
 சூரியனுக்கு
 தூரத்தில் நானிருந்தேன்!

பின்னர் ஒரு நாள்
 சூரிய உலகுக்குள்
 செல்வதற்குத் தீர்மானித்தேன்!

அங்கே சூரியன்
உதிப்பதுமில்லை
உயர்வதுமில்லை
மறைவதுமில்லை யென்பதை உணர்ந்தேன்!

சூரியனுக்கு வெளிப்புறத்தில்
எல்லாம் வெறும்
சூன்யமே!
சூரிய உலகில்
சுபஹும்*இல்லை
ஸூஹர்*அஸு*மில்லை
ம:..ரிபும்*இல்லை இஷா* வும் இல்லை
இருபத்திநாலு மணிநேரமும் இல்லை
அதன் இடைவெளிகளில் தொழுவதும் இல்லை!

எப்போதும் அவனை நினைத்தேங்கும்
இனிய புது உலகமது!

1996

தொழுகை நேரங்கள் :

சுபஹு - அதிகாலை

ஸூஹர் - நண்பகல்

அஸர் - பிற்பகல்

ம:..ரிப் - சூரிய அஸ்தமன நேரம்

இஷா - முன்னிரவு

சிவப்பி

என்னைக் கண்டால் ஏனவள்
கண்ணைத் தீருப்பிப் பார்க்கின்றாள்
சின்ன இடையை வெட்டியே
சிவந்த உதட்டை நெளிக்கின்றாள்!

ஒன்றைக் கதைக்க வருகையிலே
எகையோ நினைத்துப் போகின்றாள்
கன்றை இழந்த பசுவைப் போல்
கருத்தை எதிலோ பதிக்கின்றாள்!

சிரித்துக் கொண்டும் வருகின்றாள்
சிலையைப் போன்றும் நிற்கின்றாள்
புரியா மொழியைக் கண்களினால்
புன்னகை யோடே படைக்கின்றாள்!

என்னைக் கண்டால் ஏனவளும்
எட்டிச் சென்றே நிற்கின்றாள்
அவளைக்கடந்து சென்றதுமே
எதற்காய் மீண்டும் தோன்றுகின்றாள்!

1963

வெள்ளிகள் பூக்கின்றன

எங்கே நீங்களெல்லாம்
 இரவு வரும் வேளையினில்
 தீங்கள் முகம் வாடித்
 தீவிரமாய் விரைகின்றீர்
 எங்கே நீங்களெல்லாம்
 இளைத்து விரைகின்றீர்
 உங்கள் கால் மண்ணில்
 உரசாமல் விரைவதற்கு
 எங்கே தான் கற்றீர்கள்
 எதற்காக விரைகின்றீர்!

பூங்காவில் இருந்தென்றும்
 புதுப்பொலி வூட்டுகின்ற
 ரோஜாக்கள் இந்த
 ரோட்டுகளில் வாடுவதை
 ஏங்காமல் ஏங்குகின்ற
 இதயங்கள் பாடுவதை
 தூங்காமல் உழைப்போரின்

துயரங்கள் நீளுவதை
 காட்ட முயல்வதற்கா
 கங்குலுமே தாமதீத்தாள்!

புல்லுப் பிடுங்கியுங்கள்
 பூவுடம்பைப் பாழாக்கும்
 அல்லை * க்குப் போய் வந்த
 அலுப்பைத் தீர்ப்பதற்கா
 இத்தனை வேகமுடன்
 இளைத்து விரைகின்றீர்?
 இன்னும் தாமதீத்தால்
 இரவு வந்து விடும்
 இரவைச் சந்திக்க
 இயலாத காரணமா
 இரவுக்கு ஒளிந்தோடும்
 இந்நிலையைத் தந்ததுவும்!

அல்லையில் நீங்களெல்லாம்
 அல்லல் படுகையிலே
 பிள்ளைகள் வீதிகளில்
 பிழைகள் செய்திருப்பர்
 பள்ளிக்குச் சென்றிரார்
 பசியினால் உருகிடுவர்
 தள்ளி உதைபட்டுத்
 தரித்திரராய் மாறுமவர்
 முள்ளுக்கும் தோலுக்கும்
 முனைப்பை ஏற்படுத்த
 சுள்ளிகள் பொறுக்கிச்
 சும்மாட்டில் வைத்தவராய்
 வெள்ளி பூக்குமுன்

விரைகினீர் வாழ்விலும்
வெள்ளிகள் பூக்குமென்ற
விதத்தினிலே ஓடுகினீர்!

பனையோலைக் கட்டைப்
பவுத்திரமாய் சுமந்தோடும்
பாத்தும்மா லாத்தா* வின்
பக்கத்தே ஓடுகின்ற
தனிக்கொடி படர்வதற்கு
தயாராக நின்றிருந்தும்
முடியாமல் சாகின்ற
மீடமையினைச் சாகடிக்க
விடியட்டும் மீண்டும் நாம்
விரைந்திருவேவாம் அல்லைக்குள்!

விடியட்டும் புதுவாழ்வு
விடியும்வரை காத்திராமல்
விடுவிக்க ஓடுங்கள்!

1984
தினகரன்

அல்லை : விவசாய பிரதேசத்தை அண்டியுள்ள சதுப்பு நிலம். இங்குதான்
பாய் இழைப்பதற்காக பெண்கள் பன் பிடுங்கச் செல்வர்.
லாத்தா - மூத்த சகோதரி

மருமலர்ச்சி கண்ட நபி

அனல் கக்கும் பாலையிலே தேங்கி நின்று
ஆங்கெறித்த வையிலினிலே கொதித்த ரத்தம்
தணைக்கண்டு மனம் நொந்த எங்கள் நாதர்
தனித்தே ஒரே கொள்கைக்காய்ப் பாடுபட்டார்!
துணையெதுவும் இவ்வுலகில் இல்லை அந்தத்
துாயேனாம் அல்லாஹ்வைத் தவிர என்ற
மணிமொழியைத் தன்கொள்கைத் தாரகமாய்
மாநிலத்தில் கொண்ட நபி வெற்றி கண்டார்!

அடிமைகளின் தோலினையே உரித்தெடுத்த
அரபிகளை அண்ணலவர் கண்ட போது
மூடித்தழுதார்! துயரத்தின் சாகரத்தில்
தோய்ந்தெழுந்தார்! ஆம்! அங்கே மறுபுறத்தில்
நொடியென்றில் கற்பெனும் பளிங்கு சுக்கு
முாறாக்கப்படுவதனைக் கண்டு நொந்தார்
மூடித்தெழுந்தார் அரபு மண்ணில் நன்றாய் ஊறித்
தோய்ந்திருந்த கறைகளினைப் போக்கிச் சென்றார்!

தந்தையரின் மனைவிகளை மணமுடித்த
 துயர்களைக் கண்ட நபி வெந்து போனார்!
 சிந்தனையில் கீழான உணர்ச்சி மட்டும்
 சேர்ந்ததனால் நிலை கெட்டு வாழ்ந்த அந்தப்
 புத்தி கெட்ட மானிடரைக் கண்ட நாதர்
 புழுங்கினார்! போரிட்டார்! குர்ஆன் தந்தார்!
 மந்திரத்தால் கட்டுண்ட மக்கள் தம்மை
 மறுமலர்ச்சி வீரர்களாய் மாறச் செய்தார்!

கற்களினைக் கும்பிட்ட குறைஷிக் கூட்டம்
 கண்டநபி அப்படியே விறைத்துப் போனார்!
 பற்களினைக் கடித்தபடி தாங்கள் பெற்ற
 பாலகரைக் கொன்ற அந்தப் பாதகரை
 சொற்களினால் திருத்திடவே சென்றவர்க்கு
 சோபனங்கள் கிடைக்கவில்லை புழுதி தோய்ந்த
 கற்கள் தான் பரிசாகக் கிடைத்த போதும்
 கருணை நபி கொள்கையிலே நிலைத்து வென்றார்!

1969
 வீரகேசரி

தோட்டக்காரன்

மலரே உன்னை மலர்விப்பதற்காய்
 நான் பட்ட கஷ்டங்களை
 நீ அறிவாயா?

இற்றைக்கு இரண்டு மூன்று
 நாட்களுக்கு முன்னர் தான்
 உன்னை நீ அறிந்தாய்
 வித்துக்குள் வித்தாக நீ
 புதைந்து மறைந்திருந்த வேளையில்
 உன்னை அறிந்தவன் நான்
 உன்னைக் காண்பதற்காய்
 இரவு பகலாக உழைத்தவன் நான்
 என்னோடு ஏன் கோபிக்கின்றாய்?

உனது பெருமை உனது மகிமை
 எல்லாமே
 இன்னும் ஓரிரு நாட்களே தான்!

நானும் இங்கு ஒரு வெறும் நடிசன் தான்!

வெருவிரைவில்
காட்சிகள் மாறும்
கதையும் மாறலாம்
கதாநாயகர்களாக
நீயும் நானுமில்லாத
ஒரு புதிய தோட்டமும்
இங்கு உருவாகலாம்!

இந்த ரோஜாச் செடியின் முடியில்
உனக்கு முன்னிருந்தவர்களை
பார்த்தவனும் நானே தான்!
உனக்குப் பின்னும்
இன்னும் சில மலர்களின்
அழகை நான் ரசிக்கலாம்!

அப்படியிருக்க
உன்னோடு மாத்திரம் உறவாடு
என்கிறாய்
எப்படிக்கண்ணே அது இயல்பாகும்!

அந்த தேனீயைப் பார்
எத்தனையோ நோய்களைத் தீர்ப்பதற்காய்
ஒரு தொழிற்சாலையாய்
இயங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்!

உன் மகரந்தப் பொடிகளை மாத்திரம்
உறிஞ்சிக் கொண்டிரு என்கின்றாய்
இது நடக்கின்ற காரியமா?
நீ தேனீயாகவும் முடியாது

நீ வண்டாகவும் முடியாது
நான் ரோஜாவாகவும் முடியாது
நீ தோட்டக்காரனாகவும் முடியாது!

ஒவ்வொரு செடிக்கும்
ஒவ்வொரு தோட்டக்காரனும் இல்லை
ஒவ்வொரு செடியிலும்
ஒரு தனிமலர் மாத்திரம் மலர்வதுமில்லை
ஒவ்வொரு தோட்டத்துக்கும்
ஒவ்வொரு தோட்டக்காரனுமில்லை
ஒரு தோட்டத்தில்
பல தோட்டக்காரர்களும் இருக்கலாம்!

உன்னைக் காண்பதற்காய்
இரவு பகலாய் உழைத்தவன் நான்
என்னோடு ஏன் கோபித்துக் கொள்கின்றாய்?

1996

குர்ஆனை ஒதிடுவாய் தம்பி

குர்ஆனை எடுத்து நீதம் ஒதிடுவாய் தம்பி - அது
கூறுகின்ற போதனையில் மூழ்கிடுவாய் நம்பி!

பாங்கான கருத்துக்களைப் பரப்புமது பாரில்
பக்தியாய் நீதம் ஒது பயன் பெருகும் வீட்டில்
தூங்குகின்ற சமூகத்தைத் துடித்தெழுவே ஆக்கும்
தூய்மை மிகு மனிதர்களாய் எம்மை அது காக்கும்!

ஒங்காத சமூகத்தை
உயர்த்திடுதல் கூடும்
ஒற்றுமையின் சிறப்புகளை
உணர அதை நாடும்!

குர்ஆனை எடுத்து நீதம் ஒதிடுவாய் தம்பி - அது
கூறுகின்ற போதனையில் மூழ்கிடுவாய் நம்பி!

மண்மீது எல்லோரும் சோதரர்கள் என்றும்
மனையானை மதித்திடுதல் மகிமை தருமென்றும்
பெண்ணுக்கு உரிமை பல உண்டாமே என்றும்
பிந்தாமல் கூலிகளை வழங்கிடுக என்றும்

மணியான கருத்துக்களை மக்களுக்குக் கூறும்
மகத்தான போதனைகள் எப்போது ஏறும்?

கண்ணுக்கு ஒப்பான அனாதைகளை என்றும்
காத்தாலே நன்மை பல சேர்ந்து வரும் என்றும்
எண்ணத்தில் இனிக்கின்ற இனிய பலவற்றை
என்றுமே வற்றாத இனிய மொழி ஊற்றை

குர்ஆனை எடுத்து நீதம் ஒதிடுவாய் தம்பி - அது
கூறுகின்ற போதனையில் மூழ்கிடுவாய் நம்பி!

1968

சட்டமும் நீதியும்

பிள்ளைக்குப் பெரும் செலவு கிட்டுமென்ற
எல்லையிலா நம்பிக்கை இதயத்தில் ஓடியதால்
அல்லைக்கும் போகாமல் அலைத்து விட்டோர் நாளை
பிள்ளையுடன் இங்கு பீற்றலை நீ அணிந்து வந்தாய்!

நீதிவான்மன்றில் நியாயம் கிட்டுமென்று
ஓதியதால் யாரோ ஓடி நீ வந்துள்ளாய்!

எல்லையிலாத் துயரின் இருப்பிடமாய் தோன்றுகின்ற
நல்லவள் நீ; தவறாய் அன்றொருநாளின்
நனைந்தாய்; ஆதலினால் இன்று ஒரு
பிள்ளைக்குத் தாயானாய்; வாழ்வில்
பிழையினால் தோல்வியுற்றாய்!

தொல்லைகள் குவிந்துநனைத் துரத்தியதால் வயலில்
புல்லுப் பிடுங்கும் புதுவாழ்வை ஆரம்பித்தாய்
நெல்வயல் உன் வாழ்வில் நிலைக்களனாய் மாறியது!

செத்து உடலைச் சேற்றில் மினுக்குதற்கு
பத்து ரூபாயைப் பரிசாகத் தருகின்றார்
பத்து ரூபாய் உன் வயிற்றுப் பசியினுக்கே போதாது
இந்நிலையில்
புத்திரனுக்குச் சோறு போட்டிருவாய் எவ்வாறு?

நித்தம் நோய் மகனை முத்தம் இருவதனால்
நிலை குலைக்கும் சவால்களினை
பத்து ரூபாயால் பதம் பார்க்கும் சோதனையில்
எத்தனை நாளுன்றன் இதயம் வெடித்திருக்கும்!

ஆகையால்தான் ஒருநாள் நீ
அபலையாய் என்னிடத்தில் வந்தாய்
நான் யாத்த சத்தியக் கடுதாசி
உன் ஒப்பம் விழுந்தவுடன்
ஒரு வழக்காய் மாறியது!

தாபரிப்பு சட்டத்தின் கீழுள்
தன்மைகளை எடுத்துரைத்தேன்
பாவமென உன் பிள்ளைக்குப்
பதினைந்து ரூபாய் தீர்ப்பளித்தார்!

பதினைந்து ரூபாயைப் பெற்றுச் செல்வதற்காய்
ஒவ்வொரு மாதமும் நீ ஓடோடி வருகின்றாய்!

கன்னியாய் இருந்துநின்றன்
காதலினை ஈந்த அந்தப்
புண்ணிய வேலையால் வாழ்வுப்
போர்க்களத்துள் நீ நுழைந்தாய்!

அவனோ இன்று மன்றுக்கு வரவில்லை
ஆகவே உன்னை அடுத்த தவணைக்கு
வாவென்றார் நீயும் வந்துள்ளாய்!

நீதிவான் மன்றில் நியாயம் கிட்டுமென
ஓதியதால் யாரோ ஓடி நீ வராவிட்டால்
அல்லைக்குப் போயிருப்பாய் உன்னுடலை
அவதிப்படுத்தியேனும் புல்லைப் பிடுங்கியிருப்பாய்
புதுப்பாடல் இசைத்திருப்பாய்
கல்லும் கரைந்தோடும்
கவிகளின்னை யாத்திருப்பாய்
செத்து உடலைச் சேற்றில் மினுக்குதற்கு
பத்து ரூபாய் ஒன்றும் பரிசாகப் பெற்றிருப்பாய்
உன் பிள்ளைக்குப் பதினைந்து ரூபாய்
ஆம்! தினமும் ஐம்பது சதங்கள்
அந்த ஐம்பது சதங்களில் ஆயிரம் தேவைகளை
நோக்குவதே உன் வாழ்வின் நோயாக இருக்கிறது!

ஏன் அழுகின்றாய்? இது தான் சட்டம்
உன் பிள்ளையைத் தாபரிப்பது
இந்த அரசின் இனிய பொறுப்பல்ல
உன்றன் பெரும் சொந்தப் பொறுப்பு அது!

பிள்ளைகள் நாட்டின் செல்வம் தான் என்றாலும்
பிள்ளைகளை வளர்த்தல் நாட்டினது பொறுப்பல்ல
ஆகையால்தான் பெண்ணே அப் பதினைந்து ரூபாயில்
உன் பிள்ளைக்கான
சகலதையும் செய்யெனச் சட்டம் சொல்கிறது!

பெண்ணே! நீ ஆத்திரப்படாதே
விணுக்காய் ஏசாதே உன்

கண்ணனை நன்றாய் வளர்த்துவிடு- அவனிக்
காட்சிகளை மாற்றுவிப்பான்
பொன்னான சட்டங்கள்
பொலிய வழி சமைப்பான்!

பிள்ளைகளின் உயிருக்கும் பிள்ளைகளின் உடலுக்கும்
பிள்ளைகளின் ஊனுக்கும் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும்
வாழ்வுக்கும் வளத்துக்கும்
பொறுப்பேற்கும் ஓர் அரசமைப்பான்!

அப்போதிந்த அமைப்பு இராது
இப்போது போல் இழிவும் வராது!

1983

தினகரன்

குற்ற ஒப்புதல்

எனது கட்டை விரலும்
எனது சுட்டு விரலும்
கதறி யழத் தொடங்கின!

தொட்டு அனுபவித்த
சுகமெல்லாம்
துயரமாய் மாறியதால்
வெட்டி வீசுங்கள்
விறகு நெருப்பில் பொசியுங்கள்
என்றன!

ஆகாய விமானம் 30,000
அடிகளுக்கு மேலால்
பறந்து கொண்டிருந்தது!

பூமியின் வெளியரங்கில்
வெண் முகில்கள்
விளையாடிக் கொண்டிருந்தன!

“அல்பஸ்” மலைக் கூந்தலை
அழகிய பனிப்பூக்கள்
முத்திட்ட போதையில்
சூரியன் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்!

வானம் பொறாமையால்
வாயூறிக் கொண்டிருந்ததால்
வடிந்த நீர்த்துளிகள் மழையாய்
விமானத்தை நனைத்துக் கொண்டிருந்தன!

சீனத்துப் பணிப் பெண்ணொருத்தி
சீரான உணவுகளை
என்முன் வைத்துச் சென்றாள்
அவள் முகத்தில் நீந்திய
மீன் குஞ்சுகள் இரண்டும்
எனைப் பார்த்துச் சிரித்தன!

நெட்டியொன்று நிலத்தில்
வீழுந்தே கிடந்தது; அதன்
பக்கத்தே பட்டு ரோஜாப் பூவொன்றும்
படுத்துக் கிடந்தது!

நெட்டியிலிருந்து ரோஜாவை
நிலத்திலே தள்ளிய குற்றத்துக்காய்
வெட்டி வீசுங்கள் என என
கட்டை விரலும் சுட்டு விரலும்
கதறியழுதன!

விமானத்தின் பேரிரைச்சல்
அப்போது அச்சத்தால்
ழளிந்து கொண்டது!

பிரச்சனைகள் வேண்டாம்

எத்தனையோ பிரிவுகள் தான் எங்களுக்குள்
இத்தனையும் எதற்குப்பா இவ்வுலகில்
எத்தனையோ கட்சிகள்தான் எங்களுக்குள்
இத்தனையும் எதற்குப்பா இவ்வுலகில்
எத்தனையோ குழுக்கள்தான் எங்களுக்குள்
இத்தனையும் எதற்குப்பா இவ்வுலகில்
சத்தியத்தின் வேதமாம் இஸ்லாத்தில்
சாகட்டும் இத்தனையும் நொடியில்தான்!

எத்தனையோ கொலைகள்தான் எங்களுக்குள்
ஏனப்பா இத்தனையும் செய்கின்றீர்கள்
எத்தனையோ களவுகள்தான் எங்களுக்குள்
ஏனப்பா இத்தனையும் செய்கின்றீர்கள்
எத்தனையோ பொய்ச்சாட்சி எங்களுக்குள்
ஏனப்பா இத்தனையும் சொல்கின்றீர்கள்
எத்தனையோ பொறாமைதான் எங்களுக்குள்
ஏனப்பா இத்தனையும் எம்மிடத்தில்!

அல்லாஹ்வை இறைவனென்று வணங்குகிறோம்
ஆனாலும் நெஞ்சத்தில் இணைகள் ஆயிரம்
அல்லாஹ்வை இறைவனென்று வணங்குகிறோம்
ஆனாலும் வணக்கத்தில் பொருளேயில்லை
கல்லான இதயங்கள் பூண்டுள்ளோம்
கருத்தினிலே இறைபக்தி சிறிதும்மில்லை
பொல்லாத வாழ்விங்கு வாழுகின்றோம்
போகையிலே எதையப்பா கொண்டு செல்வோம்!

எல்லோரும் அல்லாஹ்வை இறைவனென்றும்
இனிய நஸூல் முகம்மதுவை நபியே என்றும்
எல்லோரும் கஃபாவை ஒன்றே என்றும்
இனிய குர்ஆன் மாத்திரமே வேதமென்றும்
எல்லோரும் ஆதமே தந்தையென்றும்
எல்லோரும் இவ்வுலகில் இனியரென்றும்
சொல்லுகிறோம் ஆனாலும்தான் எங்களுக்குள்
சொல்லாணாப் பிரச்சனைகள் வேண்டாமப்பா!

1966

அல் இஸ்லாம்

பொங்கும் வள்ளி

பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா - அங்கு
பொற்குடம் பூசியே
பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா!

தங்கும் மகிழ்வலைகள் அவள்தன்
தீங்கள்மதி வதனம் தன்னில்
அங்கு மிங்கு மாயாடி அசைந்திடவே
அரிசியினைத் தரளமென இட்டுப்
பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா!

சிங்க மகனை வள்ளியக்கா
சிறீநீடையில் அணைத்தே
தங்கக் கரத்தாந் பால் பிழிந்து
தாவியெழும் அன்பினால்
அங்கமெலாம் பூரிக்க
அவனுக்கோர் முத்தமும் ஈந்துவிட்டு
எங்கும் மழையைத் தந்து நிற்கும்
எல்லியை நினைந்து வழிபட்டே!

பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா - அங்கு
பொற்குடம் பூசியே
பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா!

தங்கநிறச் சுடரேற்றியவள்
தான் விரும்பும் பயறும் சேர்த்து
பொங்குகின்றாள் புக்கையைப்
பொலிவாய் வள்ளியக்கா!

பொங்கி வழியுது பாற்புக்கை
புன்னகை பூக்கிறாள் வள்ளியக்கா!

பொங்குக மங்கலம் எங்குமே
பொங்குக பொலிவுட எனன்றவள்

பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா - அங்கு
பொற்குடம் பூசியே
பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா!

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
அங்கு எழும் சுடரிரவி யென்றவள்
ஆசையுடன் சுற்றும் அழைத்தே

பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா - அங்கு
பொற்குடம் பூசியே
பொங்குகின்றாள் வள்ளியக்கா!

1969
சங்கம்

பேய்களும் வெளிவரா இரவுகள்

பேய்களும் பிசாசுகளும் கூட
இந்த இரவுகளில் வெளிவருவதில்லை
மந்திரவாதிகளுக்கும் வேலையில்லை
அத்தனை பயம்
ஆறுமணியுடன்
ஊரே அடங்கி விடுகிறது!

நாய்களோ
வழமைக்குமாறாய்
எந்த நேரமும்
குரைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன
அதனால் தூக்கமும்
குலைந்து கொண்டேயிருக்கிறது!

அங்குமிங்கும்
அலைந்து திரியும்
வாகனங்களிலிருந்துவரும்
ஒலிகளுக்கோ குறைவில்லை!

“ருமீல்! ருமீல்!”
வெடிகளும் கேட்கின்றன
எங்கள் வீடுகளுக்கு வெளியே
வீதிகளில் யாரோ
எந்த நேரமும்
நடமாடிக் கொண்டேயுள்ளார்கள்.
அவர்கள்
அதிரடிப்படையினராய் அல்லது
இராணுவத்தை சேர்ந்தவர்களாய்
அல்லது
புலிகளாயும்* இருக்கலாம்
ஊர்காவல் படையினரின்
உலாவாகவும் இருக்கலாம்!

எட்டிப்பார்க்கலாம்தான், எனினும் வெடி
பட்டால் என்ன செய்வது? நினைத்தாலும்
இரத்தம் உறையப் பார்க்கிறதே!

எங்கள் வளவுகளுக்குள்ளும்
ஆட்களின் நடமாட்டம் கேட்கிறது!

கிணற்றடியில் ‘துலா’வை
யாரோ இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்!

அடுத்த அறையில்
பெண்கள் துயிலுமிடத்தில் அவர்களுக்கருகே
இன்னொருத்தன் வந்தொளிந்தாலும்
தெரியாத காரீருள்!

எப்போது விடியப் போகிறது
இவ்வறையை விட்டும்
வெளிவருவதும் எப்படியோ?

“ஹய்ய அலஸ் ஸலாத்*
 ஹய்ய அலல் :பலாஹ்*
 அஸ்ஸலாத்து ஹைரும் மினன்னவம்*”
 சுபுஹுக்கு* பாங்கும் கேட்கிறது!

யாரை நம்பி வெளியே வருவது?
 காலை விடியட்டும் எல்லாவற்றையும்
 கவனிப்போம்!

1984

புலிகள் - ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ்ப் போராளிகள்
 ஹய்ய அலஸ் ஸலாத் - தொழுக்கைக்காக விரையுங்கள்
 ஹய்ய அலல் :பலாஹ் - வெற்றிக்காக விரையுங்கள்
 அஸ்ஸலாத்து ஹைரும் மினன்னவம் - தூக்கத்தைவிடத் தொழுக்கை
 மேலானது
 சுபுஹு - அதிகாலை நேரம்

உழைப்பால் பயன்பெறா ஊமைகள்

எங்கள் உள்ளங்கள்
 எப்போதும் குமுறுவதால்
 பொங்கியே வருகின்ற
 கோபத்தின் வேக்காட்டைத்
 தங்கத் தீவலைகளாய் எம்
 தலையிலே பொங்கி வரும்
 வியர்வைத் துளிகளெல்லாம்
 விரைந்தே அணைக்கிறது!

அந்தத் தீவலைகள்
 எங்கள் கோபத்தை
 அணைக்காது விட்டு விடின்
 எங்கள் உதிரத்தை
 உறிஞ்சிக் குடிக்கின்ற
 ஊதாரிக் கூட்டத்தை
 எங்கள் கோபம்
 எரிக்காமலா விட்டுவிடும்?

எங்கள் உதிரத்தை
எரியச் செய்வதனால்
தங்கத் தீவலைகளாய்
தலையிலே ஊற்றெடுக்கும்
வியர்வை மணிகளது
வீரத்தைச் செப்புவதோ!

ஆமாம் எங்கள்
தங்கத் தீவலைகள்
தரையிலே படுவதனால்
பொங்கும் செல்வத்தின்
பொலிவுதான் எத்தனை!
தரையை நனைக்கும்
தங்கத் தீவலைகள்
ஊற்றெடுக்கும் கேணியை
உற்று நோக்க யாருமில்லை!

எங்கள் உழைப்பில்
இன்புறுவோர் எத்தனை பேர்!
எங்கள் உழைப்புக்கு
ஏற்ற பலன்தருவதற்கு
இங்கே எவருக்கும்
ஏனோ விருப்பமில்லை?

உழைப்பின் பயனை
உலருமுன் வியர்வை
அளித்தல் வேண்டும்!

வியர்வைத் துளிகள்
வெளியேறி....
வற்றி...
பசித்து...

மயங்கி... விழுந்து...
தெளிந்து
சென்ற போதும்
செய்த வேலையின்
ஊதியம் தருவதற்கு
ஒருவருமே தயாரில்லை!

எங்கள் பொறுமைக்கு
எங்கள் இறைவன்
எழிலாம் சுவர்க்கம்
அளிப்பான்!

அப்போது...

இன்று நாங்கள்
சிந்தும் வியர்வையும்
இன்று நாங்கள்
வடிக்கும் கண்ணீரும்
எங்களைச் சுரண்டி
ஏப்பம் விடுபவர்கள்
சுவர்க்கத்தை அடைய
முடியாமல் தடுக்கும்
ஆறாகப் பெருகும்!

அந்த ஆற்றில்
அவர்களெல்லாம்
நீந்த வொண்ணாது
நிலை குலையும் வேளைகளில்
சுந்தரச் சொர்க்கத்தில்
சுகீர்த்திருப்போம் நாங்களெல்லாம்!

1970

உதய சூரியன்

அக்குவைனாஸ் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி
நயிழ் மாணவ மன்ற சஞ்சிகை

புதிய பாதை

என்பாதை இனிவேறு
புதிய பாதையொன்றில்
புறப்பட்டீச் செல்கின்றேன்
இதயங்கள் இருக்கின்ற
இனியவர்கள் செல்கின்ற
புதிய பாதையொன்றில்
புறப்பட்டீச் செல்கின்றேன்!

கற்பனாவாதம் பேசிக்
காலத்தை வீணடிக்கும்
விற்பன்னர்களிலிருந்து
விலகிச் செல்கின்றேன்!

தாடகளை வளர்க்கும்
தந்திரத்தால் புதுவுலகம்
காணத் துடிக்கின்ற
கபோதிகளை விட்டொழிந்து
ஓடியென் பாதையிலே
ஓழுங்காகச் செல்கின்றேன்!

என்பாதை இனிவேறு;
புதிய பாதையில்
புறப்பட்டீச் செல்கின்றேன்!

என்றன் பாதையிலே
எத்தனையோ இன்னல்கள்
ஒன்றொன் பின்னொன்றாய்
ஓங்கியே வந்திடினும்
அத்தனை இன்னலையும்
அமைதியுடன் தாண்டுகின்றேன்!

இன்னல்களைத் தாண்டுகையில்
இரத்தம் வடிகிறது!
தடைகளைத் தாண்டுகையில்
தாடை உடைகிறது!
இதயங்கள் இருக்கின்ற
இனியவர்கள் செல்கின்ற
புதிய அப்பாதையில்
புறப்பட்டீச் செல்கின்றேன்!

இரத்தம் பெருகிறது
இன்னல் குவிகிறது
ஓங்கி வரும் ஓசையுடன்
ஓடிவரும் டாங்கிகள்
தாங்கி வரும் குண்டுகள்
தடைகளினை அதிகரிக்கும்
எங்களிடம் எதுவுமில்லை
எங்களிடம் இருப்பதுவோ
இதயங்கள் மாத்திரமே
எங்களிடம் எதுவுமில்லை

எங்களிடம் இருப்பதுவோ
இறைசக்தி மாத்ரமே!

ஆயிரம் விமானங்கள்
அணுகண்டு ஆயுதங்கள்
எங்கள் உயிர்களை
எடுத்துச் சென்றாலும்
அந்த உயிர்களின்
அழகான இதயங்கள்
எங்கள் இயக்கத்தில்
எழுச்சியையே தோற்றுவிக்கும்
எங்கள் பாதையில்
இனித் தெளிவு பிறந்து விரும்!

அந்தப் பாதையிலே
அணிசேர்ந்து செல்கின்றேன்
என்பாதை இனிவேறு!
நான்
புதிய பாதையொன்றில்
புறப்பட்டுச் செல்கின்றேன்!

1971

நோகின்ற என்னுள்ளம்

கனியிதழில் தேன்வடித்துக்
கதைகள் சொல்லவா - இன்பக்
கதைகள் சொல்லவா
பனிவதன மலர்க் காவில்
பவனி செல்லவா - காதல்
பவனி செல்லவா!

கொடி போன்ற பூவுடலைத்
தழுவிக் கொள்ளவா - துணை
தழுவிக் கொள்ளவா
மடியென்றான் மேலுண்ணைத்
துயில வைக்கவா - தட்டித்
துயில வைக்கவா!

அருகினிலே வந்துறங்கு
கனவு காணலாம் - காதற்
கனவு காணலாம்
பருகுகின்ற கிண்ணத்தை

நிரப்பிக் கொண்டு வா - நன்றாய்
நிரப்பிக் கொண்டு வா!

அங்கு நீயும் நின்று கொண்டு
கண்ணடக்கிறாய் - கயற்
கண்ணடக்கிறாய்
நொங்கு போன்ற என் மனத்தை
நோக வைக்கிறாய் - ஏனோ
நோக வைக்கிறாய்!

1970

பந்தாட்டம்

காற் பந்தாட்டம் நடக்கிறது
காண்ப்பலபேர் வந்துள்ளார்
வேற்கண்மாது ஒருத்தியுமே
வேறாய் நின்று பார்க்கின்றாள்
நாற்புறம் நிற்கும் இளைஞரெல்லாம்
நகைத்தே அவளைப் பேசுகிறார்
காற்பந்தங்கே பறக்கிறது
கண்கள் அதிலே நிலைக்கிறது!

இரண்டு குழுவாய் ஆடுகிறார்
இயன்ற மட்டும் மோதுகிறார்
கருநிறப் பந்தும் பறக்கிறது
கடிதில் மீண்டும் வருகிறது
இரண்டு வீரர் துரத்துகிறார்
இடையில் மோதி விழுக்கின்றார்
உருண்டு வந்த பந்தினையே
உருட்டி விட்டான் மற்றொருவன்!

வெற்றி வாயில் தனைநோக்கி
 விரைவில் சென்ற பந்தின் மேல்
 குற்றம் கண்ட எதிர் வீரன்
 கோபம் கொண்டே மேலெழுந்து
 நெற்றியாலே மோதுகிறான்
 நிலத்தில் விழுந்த அது உடனே
 மற்றுப் பக்கம் தனை நோக்கி
 மிகவும் விரைந்து செல்கிறது!

பச்சை நீலக் குழவினர்கள்
 பந்தை அடித்தே ஆடுகிறார்
 உச்சி நோக்கி ஒரு வீரன்
 உயரப் பந்தை உதைத்ததனால்
 உச்சை நோக்கிச் சென்ற அது
 உடனே எல்லை தனைத்தாண்டி
 நச்சென்ற பால் விழுகிறது
 நடுவர் ஆட்டம் நிறுத்துகிறார்!

மீண்டும் ஆட்டம் தொடர்கிறது
 மின்னாய் வீரர் ஆடுகிறார்
 தாண்டித் தாண்டி ஓடுகிறார்
 தடாலென் றிருவர் விழுகின்றார்
 தாண்டிப் பந்து செல்லுகையில்
 தலையால் ஒருவன் தடுக்கின்றான்
 மீண்டும் ஆட்டம் நிற்கிறது
 விரைவாய் ஆட்டம் நடக்கிறது!

எந்த வீரர் உதைத்தாலும்
 எந்தப் புறமும் சாராது
 சொந்தக் கட்சி ஒன்றின்றி
 சுழன்று பந்தும் அலைகிறது

இந்த வாறாய் ஆடுகையில்
 இனிதாய் ஆட்டம் முடிந்திடவே
 இரண்டு குழுவும் பந்தினையே
 ஏனோ விட்டுச் செல்கிறது!

மேவும் ஆட்டம் முடிந்ததுமே
 மகிழ்ந்தே வீரர் களிக்கின்றார்
 தாவி மகிழ்ச்சிக் கடலினிலே
 தனியே தனியே குதிக்கின்றார்
 பாவம் அந்தப் பந்துமே தான்
 பார்ப்போர் எவரும் அற்றதுவாய்
 தாபத்துடனே கிடக்கிறது
 தனியே காற்றில் உருள்கிறது!

08.12.1968

தினபதி

வேற்று வழி தேடி

இவர்கள் யார்
எங்கே செல்லுகின்றார்
பட்டினிக் கூட்டங்கள்
பரதேசிக் கோலங்கள்
வியர்த்து விருவிருக்க
விரைந்தெங்கே போகின்றார்
மக்காட்டுச் சோதரிகள்
மோதியெங்கே செல்கின்றார்!

நோன்பு * நோற்றவர்கள்
நோயாக நிற்பவர்கள்
பாயிலே நீண்டு
படுத்திருக்க வேண்டியவர்
கொதிக்கும் வையிலிலேன் கால்
கொப்பளிக்க ஓடுகிறார்?

கடைகளுக்குச் செல்லுகின்றார்
கால் கடுக்க நிற்கின்றார்

வீடுகளுக்குச் செல்லுகையில்
விரட்டவும் படுகிறார்!

இவர்களெல்லாம் ரமழானில்
ஸக்காத்துப் * பெறுவதற்காய்
ஓடுகின்ற ஆத்மாக்கள்!

வாழ்வதற்கு வழியில்லா
வக்கற்ற சோதரரை
எங்கள் தாய்மாரை
இனிய சிறார்களினை
ஆண்டுகள் தோறும்
அழகாய் படைசெய்து
ஸக்காத்து வழங்குவது
எங்களுடைய பண்பாடாம்!

ஒரு புறம்
ஸக்காத்தைப் பெறுவதற்காய்
ஓடுகின்ற ஆத்மாக்கள்
மறுபுறம்
ஸக்காத்தைக் கொடுப்பதனால்
ஈடேறும் ஆன்மாக்கள்!

பலருக்கு நாயோட்டம்
சிலருக்கு ஈடேற்றம்!

இவர்களெல்லாம் இந்த
இரக்கமற்ற சமூகத்தில்
வாழத்தான் வேண்டுமா - வேறு
வழியிவர்க்கு இல்லையா?

வாழ வழியற்றோர்க்கு
வாழ்வினைக் கொடுப்பீர்களாக!

அழகான வீடுகளையும்
ஒழுங்கான உடைகளையும்
சுகம்தரும் உணவினையும்
ஸக்காத்தாய் கொடுப்பீர்களாக!

நீங்கள் வாழ்வளித்தால்
இந்த வீதிகளில்
இனிமேல் இவர்கள்
அலையவே மாட்டார்கள்!
அவர்களும் உங்களைப் போல்
வாழ்வொன்றை அமைப்பார்கள்!

“அவர்களும் எங்களைப் போல்
ஆகிவிட்டால் எங்களிடம்
பிச்சை வாங்குபவர் யார்
ஸகாத் பெறுபவர் யார்
தானம் கேட்போர் யார்
தரித்திரம் சொல்பவர் யார்?”

இது எங்களின் சுயநலமல்ல
எங்கள் மதக் கடமைகளை
வாழ்விக்க விரும்புகிறோம்
ஸகாத்தும் ஸதகாவும்
“பித்தா”வும்* இருந்தால்தான்
இஸ்லாத்தை வாழ்விக்கலாம்!

ஏனெனில் ஸகாத்
இஸ்லாமிய வாழ்வின்

கட்டாயக் கடனாகும்
ஏனெனில் ஸகாத்
இஸ்லாமல் இஸ்லாம்
வாழவே முடியாது.

ஆகவேதான் நாங்கள்
ஏழைகளை வைத்துள்ளோம்
ஏழ்மையை ஒழித்தால்
இஸ்லாமும் அழிந்து விடும்
இஸ்லாத்தைக் காப்பதற்காய்
ஏழைகளை வைத்துள்ளோம்!

1981

தினகரன்

நோன்பு- முஸ்லிம்கள் ரம்ழான் மாதத்தில் கிழக்கு வெளுக்கும் நேரம் முதல், சூரிய
அஸ்தமனம் வரை உணவு, நீர் என்பன உட்கொள்ளாது விரதமிடுத்தல்
ஸக்காத் - கட்டாய வரி
பித்தா - தர்மம்

கனவில் ஒரு துயில்

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னர்
நனவில் எனக்கொரு
கனவுப் பரிசு கிடைத்தது!
அக்கனவில்
நான்
நினைவிழந்து
நிம்மதியாய் தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன்!

விலைபோகாதிருந்த
வாழ்வின் அர்த்தங்களெல்லாம்
விரைவில் அங்கு
விற்பனையாகிக் கொண்டிருந்தன!

கலைகள் சிரித்தன! சிலைகளும் பேசின!
மலைகள் எல்லாம் கடல்களாய் மலர்ந்தன!
அலைகள் இடம்விட்டு வானநோக்கி நடந்தன!
அருவிகள் அங்கிருந்து
அவர்கட்கு
பூபாளம் பாடின!

அமரர்கள் பட்டாசுகளைக் கொளுத்தினர்!
அற்புதங்கள் பூமியிலும் அரங்கேறின!
புலிகளும் மான்களும் ஒன்று சேர்ந்தன!
பூனைகள் எலிகளுக்குப்
பால் தானங்கள் செய்தன!
விண்ணை நோக்கிய
தென்னைகளின் கருப்பைகளில்
பனைகள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தன!

ஆனாலோ....
ஆறுகள் மாத்திரம்
சிவந்து பெருக்கெடுத்து ஓடின!
அருகே பல்லாயிரம்
மனித சடலங்கள் கிடந்தன!

எஞ்சிய ஒரு மனிதனும் நின்றான்
எனைக் கண்டான்; ஏக்கத்தால்
கொஞ்சுவான் என நினைத்தேன்!
“கொடியவனே” எனக் கூச்சலிட்டான்!
துப்பாக்கியை எடுத்தான்!
வெடியின் விசையை அமுக்கினான்!

நான்,
“இனியெனக்கு
தூக்கமே தேவையில்லை
அது கனவில் எனினும் சரியே”
என்றேன்!

21.07.1997

துயரத்தின் விசை

இத்தனை துயருடன்
ஏன் பயணம் செய்கின்றாய்?
சித்தளைக் காப்புகளும்
பெரு மூச்சும் அணிகலனாய்
இத்தனை துயருடன்
ஏன் பயணம் செய்கின்றாய்?

எத்தனையோ தடவைகள்
ஏமாற்றுப் பட்டவள் போல்
நித்திரையும் செய்யாமல்
நினைத்தெதனை அழுகின்றாய்?

எல்லோரும் இங்கே
இதமாகத் தூங்குகையில்
பொல்லாத வேகமுடன்
போகுமிக் கோச்சியிடம்
இல்லாத விசையுன்றன்
இதயத்தைத் தாக்குதல் போல்
இத்தனை துயரமுடன்
ஏன் பயணம் செய்கின்றாய்?

1978

அகிலமெங்கும் இறையாட்சி

அக்ஸாவைத் தீயிட்ட கரங்களெல்லாம்
அழிந்தால்தான் கண்களினைத் தூக்கம் சேரும்
இக்காலம் நாமெல்லாம் விழித்துக் கொண்டோம்
இனியெம்மை சாடுபவர் சாம்பலாவார்
அக்காலம் தொட்டே நாம் பாதுகாத்த
அக்ஸாவும் நெருப்பினிலே எரியும்போது
கக்காத கனலையுமே கக்கும் நெஞ்சம்
காதுகளில் போர் முரசம் கேட்கும் நாளை!

ஈட்டியின் முனைமீது வளர்ந்த நாங்கள்
இன்றேனோ கோழைகளாய் மாறிப் போனோம்
பூட்டியே நாம் குர்ஆனை இற்றை நாளும்
புதுக்கொள்கை தேடியதால் தாழ்ந்து போனோம்
தீட்டுவதால் ஈமானை நாளும் நாமும்
கிறன் மிக்க வீரர்களாய் மாறிப் போனோம்
ஓட்டிடுவோம் யூதரினை பலஸ்தீன் விட்டும்
ஓதிடுவோம் அல்லாஹு அக்பரென்றே!*

நாடெல்லாம் போர் முரசம் கேட்கும் போது
நாம் மட்டும் மூலையிலே ஓதுங்கிக் கொண்டால்
வீடெல்லாம் இஸ்லாத்தை உரைப்ப தெப்போ
விறல்கொண்ட எம்மிரத்தம் விடுவதெப்போ
ஏடெல்லாம் எம் தோல்வி எழுதல் கண்டும்
ஏங்காமல் இருப்பதெனில் நாங்களெல்லாம்
மாடுகளோ? செப்பிடுவீர் அகிலமெங்கும்
மறைகூறும் இறையாட்சி நிலைக்கச் செய்வோம்!

இறையாட்சி உருவாகும் போதிலெங்கள்
இன்னல்கள் முழுவதுமே மறைந்து போகும்
குறைவற்ற திருப்தியினால் உலகமெல்லாம்
குதுகலித்தல் கண்டு நாம் மகிழ்வு கொள்வோம்
மறை புகட்டும் மார்க்கத்தை விட்டதாலே
மடையர்கள் என்றெம்மை அழைக்கின்றார்கள்
இறையாட்சி உருவாக்க இன்றே நாமும்
எண்ணிடுவோம் எம் வெற்றி நாளையன்றோ!

1969

புதுமைக்குரல்

அல்லாஹ் அக்பர் - ஆண்டவன் பெரியவன்

காய்ந்த சருகுகள்

காய்ந்து சருகாய் யாரும் கவனியா நிலை வந்தும்
என்றோ
பூத்துக் குலுங்கியது பற்றியே புலம்புகின்றார்
ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளாய்
அதே புலம்பல், ஒப்பாரி
சித்தம் கலங்கியதோர்
சிறுமையிலே அவர்களெல்லாம்!

எனது இரத்தமே எனக்கு எதிரியாய்
எனது “கிப்லா”வே* எனக்கு மயக்கமாய்!

பதவியும் பணமும் புதிய தெய்வங்களாய்
யார் காலிலுள்ள எந்த அழுக்கையும்
கழுவிக்க குடிப்பதில் பெருமை கொள்வோராய்!

அடிக்கடி புத்தி கலங்கும்! அப்போதெல்லாம்,
பூத்துக் குலுங்கி புதுமணம் பரப்புவதாய்
சொல்லி மகிழ்ந்து சொப்பனங்கள் கண்டிருவர்!

புத்தம் புது மலரே! மீண்டும் ஒரு தடவை
எழுந்து வந்திருக்க! வாழ்வின்
புதிய இலக்கணங்களை
சொல்லித் தந்திருக்க!

மீண்டும் நாங்கள் உங்கள் தலைமையில்
எல்லா இணைகளையும் கொளுத்தி எரித்திடவே
“பத்தி”ன் * வேகம் நினைவில் வருகிறது
உங்களைச் சுற்றி நாங்களெல்லாம்
உமர்களாய்! அலிகளாய்!
அல்லாஹு அக்பர்! அல்லாஹு அக்பர்!

1986

“மானுடம் பூத்தது” என்னும் ஒரு கல்லச்சுப் பத்திரிகைக்காக எழுதப்பட்ட
மீலரத் கவிதை.
கிப்லா - உலகளாவிய முஸ்லிம்கள் இறைவனைத் தொழும் பொழுதும்
முன்னோக்கும் திசை
பத்ர் - நபிகள் நாயகம் (ஸல்) தலைமையிலான 300 முஸ்லிம்கள், ஆயிபாப்
பேரைக் கொண்ட மக்காவாசிகளின் படையை வெற்றி கொண்ட போர்க்களம்.

விருந்து

உயிரே வெளியே வா
இருந்த இடம்
விருந்துக்கு அழைக்கிறது;
அதை அருந்துதற்காய் போ,
எந்த
மருந்துமீனித் தேவையில்லை!

உயிர்களுக்கு மாத்திரம் தான்
உரியது இவ்விருந்து
உடல்களுக்கோ வேறெந்த
உயர் பதவிகளுக்கோ
உரித்தானது அல்ல இது!

மன்னர்களுக்கும்
மன்னாதி மன்னர்களுக்கும்
மறுக்கப்பட்ட விருந்துக்கு
உன்னை மாத்திரம் அழைக்கிறது
உடனேயே புறப்பட்டு வெளியே நீ வா!

எல்லாவற்றையும்
தூக்கி எறிந்து விடுகின்ற
வல்லவர்க்கு மாத்திரமே
இந்த
வாய்ப்பு இருக்கிறது!

இன்னும் எத்தனை நாட்கள்
உன்னை
இன்னுமிந்த
ஊத்தைக் குழிக்குள்
உலவ விடப் போகின்றாய்?

உள்ளே வந்த
வரலாறும் மறந்தவனாய்
வெளியே செல்லும்
வழியுமே தெரியாதவனாய்
உலவுகிறாய்
ஒரு குருடனைப்போல்!

ஒன்பது வாசலுள்ள
ஓட்டைக் கோட்டையிது
ஒன்றையாவது உடைத்துவிடு
உடனே நீ வெளிவரலாம்!

இருட்டுக்குள் இருப்பவர்க்கும்
குருட்டுக் குகை வாசிகட்கும்
மருட்டுதல்கள் ஒன்றேதான்!

கோட்டை சரிந்திருமா,
பரவாயில்லை!
கோபுரங்கள் உருவெடுக்கும்
வீட்டை நொறுக்கி வீட்டு
வெளியேறி நீ வருக!

வெளிவந்த வெண்புறாக்கள்
விருந்துண்டு களிக்கிறதே
வெண்புறாக்கள் கூட்டத்தில்
விளையாட வந்திருக்க!

1997

முத்தம் தா!

கண்ணின் மணி நீயெனக்கு
காக்கு மிமை நானுனக்கு
விண்ணின் மதி நீ யெனக்கு
விரையு முகில் நானுனக்கு
சின்ன முத்து நீயெனக்கு
சிறகுச் சிப்பி நானுனக்கு!

வண்ணமலர் நீயெனக்கு!
வாசமலர் நானுனக்கு
தண்ணொளியாம் நீயெனக்கு!
தாவு தென்றல் நானுனக்கு
என்னகத்துச் சுந்தரியே
ஏசிடாதே கேட்பதற்கு!

மல்லிகைப் பூ நீயெனக்கு
மருக்கொழுந்து நானுனக்கு
அல்லி மலர் நீயெனக்கு
ஆசையம்மா நானுனக்கு
வல்லியிடைச் சுந்தரியே
வண்பு நிறை முத்தம் தா!

1965

மண்புழுக்களும் ஆமைகளும்

நாக்குளிப் புழுவைக் கிண்டியெடு! உன்
நகத்தாலே துண்டாடு
போக்கிலிப் பயல்களைப்போல்
நாக்குளிப் புழுவும் நழுவவா பார்க்கிறது!

சீக்கிரம் கொண்டு வா, அதன் தலையைச்
சீவிவிட்டுக் கொண்டு வா!

எத்தனை துண்டாடியும்
இத்தனை றாங்கியா- அந்தப்
போக்கிலிப் பயலைச்
சீக்கிரம் கொண்டு வா!

எனது தூண்டில்
நாக்குளிப் புழுவினின்
துாக்கு மேடையாம்!

தண்டனையைப் பெறுவதற்குத்
தயக்கமேன்

போக்கிலிப் பயல்களைப் போல்
நாக்குளிப் புழுவும் நழுவவா பார்க்கிறது!

நல்லாயென் விரல்களுக்குட்பட்டிருக்கும்
பொல்லாத புழுவே! இதோவுன் வாய்க்கொழுப்பைப்
போக்குகிறேன் பார்!

இந்தத் தூண்டில்
உன்றன் உடலை
ஒருபதம் பார்க்கட்டும்!

“குற்றவாளிக்குத் தண்டனை”
கோஷங்கள் கேட்கிறது!

காறித்துப்பு இனியதனைக்
கையாலும் தொட்டிடாதே!

தூண்டில் களையை
துாரத்தில் வீசிப்பார்!

செத்துப் போன நாக்குளியால்
செகமே முற்றாய் மாறிட்டாம்!

பித்துப் பிடித்துக் கத்துகிறார்
பெரிய ஏதோ சாதனையாம்!

நாக்குளிப் புழுவுக்கு
நாம் கொடுக்கும் தண்டனையில்
போக்கிலிப் பயல்களையும்
விஞ்சியா நிற்கின்றோம்?

எத்தனை மீன்களைத் தான்
ஏமாற்றப் போகின்றோம்?

இது
நாக்குளிப் புழுவுக்கு
நாமளிக்கும் தண்டனையா?
போக்கிலியாய் தொடர்வதற்கு
போராரும் தந்திரமா?

மப்பிலியை* பார்த்துக்கொள்
மறுதடவை ஏமாந்தால்
ஆமை வரும் உன் தூண்டிலை
அறுத்துக் கொண்டோடிவிரும்!

1985

மப்பிலி - மிதப்பு

சின்ன வட்டங்கள்

சின்ன வட்டங்கள்
சிங்காரக் கற்பனைகள்
அண்ட வெளிகளையும்
ஆராய்ந்த சிந்தனைகள்!

பாதாளக் கிடங்குகள்
பாம்புகளின் ஆக்கினைகள்
ஓயாத தீக்கிடங்கில்
தீராத தண்டனைகள்!

வாழைக்குருத்தினைப் போல்
வடிவான தேவதைகள்
தங்கக் கலசங்கள்
தருகின்ற மதுவினங்கள்!

வட்டத்தினுள் எரிக்கும்
வடிவான சங்கதிகள்
வட்டத்தின் வெளிப்புறத்தை
மறைக்கின்ற சூனியங்கள்!

இந்தப் பெருவெளியில்
வட்டத்தைப் போட்டவர் யார்
இந்தப் பெரு வெளியை
வட்டமாய் செய்தவர் யார்?

தண்டனைகள் கிடையாமல்
குப்புதற்காய்ப் பெறுகின்ற
தண்டனையோ ஏராளம்
தலையெழுத்தோ பெருநெருப்பு!

சுகங்கள் பெறுவதற்காய்
துறப்பனவோ ஏராளம்!
சுகங்கள் பெறுவதற்காய்
துறப்பனவோ ஏராளம்!!

வட்டத்தின் அப்பாலே
வந்து விடு பெருவெளியில்
இட்டமுடன் விளையாடு
இதயத்தைக் காப்பாற்று!

சின்ன வட்டங்கள்
சிங்காரக் கற்பனைகள்
அண்ட வெளிகளையும்
ஆராய்ந்த சிந்தனைகள்!

1984

போபால் * துயர்

பத்தரை மணி
இரவு
நித்திரையாளர் உடலைல்லாம்
முத்திரைகள் சொரிந்தாள்
முழு இன்பத்துள்ளே
எத்திரையுமேயின்றி
இழுத்துச் சென்றாள்!

அடித்தளங்களில்
அகழ்வுகள், ஆய்வுகள்
படித்தரங்கள் எதுவுமீலாப்
பரிசங்கள்!

அப்போது
எப்போதுமீலா
இடெரென்று வந்தது.
சப்தங்கள் கேட்டன
நித்திரையாளன்கோ

நின்றவிடம் சொல்லாது
சென்றாள்.
முத்தங்களும்
ஒரு முடிவுக்கு வந்தன.

அம்மோய்! ஐயோ!
துயரக் குரல்கள்
தொலைவுக்குக் கேட்டன.
அவலக் குரல்களால்
அவனியே அதிர்ந்தது
வையகத்தின் துயரெல்லாம்
வந்தங்கிறங்கியதோ!

போபாலின் தெருவெல்லாம்
நெருக்கல்
கண்களுக்கேதும் தெரியா
கருக்கல்.

மக்களும் மாக்களும்
துக்கமும் துயரமாய்...
பச்சையும் பயிர்களும்
பாதியில் கருகியும்
மூச்சுத் திணறி
முடிவாய்ப் போனோரும்
பேச்சே இன்றிப்
பேதலித்துப் போனோரும்

போபாலின் தெருவெல்லாம்
நெருக்கல்
கண்களுக்கேதும் தெரியா
கருக்கல்

சில கணங்கள்தான்
பிணங்களோ பல.

கண்கள் கூசிக்
கபோதிகள் ஆனோரும்
வெஞ்சத்தால் நெஞ்சம்
வேகி வெடித்தோரும்....
ஐயோ!
அதற்கிடையில்....
வையகத்தின் துயரெல்லாம்
வந்தங்கிறங்கியதோ!

1990

வீரகேசரி

இந்தியாவின் போபால் நகரில் நச்சு வாயு வெளியேற்றத்தினால் பல்லாயிரக் கணக்கானோர்
மரணமடைந்த போது யாத்த கவிதை.

புரட்சி செய்

கவியெழுது தோழா நீ கவியெழுது
கன்னியரை வாழ்விக்கக் கவியெழுது!

சிந்தனை செய் தோழா நீ சிந்தனை செய்
சீதனத்தை ஒழித்துவிடச் சிந்தனை செய்!

குரலெழுப்பு தோழா நீ குரலெழுப்பு
குல வேற்றுமை இல்லையெனக் குரலெழுப்பு!

எதிர்த்து நில் தோழா நீ எதிர்த்து நில்
எளியோரை வாட்டுவோரை எதிர்த்து நில்!

சாட்டை கொடு தோழா நீ சாட்டை கொடு
சமூகத்தை துயிலெழுப்பச் சாட்டை கொடு!

நாட்டி நில் தோழா நீ நாட்டி நில்
நற் கொள்கையை நாட்டினிலே நாட்டி நில்!

புரட்சி செய் தோழா நீ புரட்சி செய்
புத்துணர்வு சமூகம் பெறப் புரட்சி செய்!

பாட்டெழுது தோழா நீ பாட்டெழுது
பான்மையற்றோர் அழிவதற்காய்ப் பாட்டெழுது!

விரட்டி விடு தோழா நீ விரட்டி விடு
விலை மாதர் கீழ் நிலையை விரட்டி விடு!

அளித்து விடு தோழா நீ அளித்து விடு
அன்னவர்க்குப் புது வாழ்வை அளித்து விடு!

1965

யானைக்கு வாழைப்பழம்

பாதையின் குறுக்கே
பல ஜீப்புகள்
ஏதோ நடக்கிறது
எதற்கும் மெதுவாய் போ!

காக்கிக் கால்சட்டைகள்
கனக்கத் தெரிகின்றன
வீதியின் நடுவே ஒரு வீரன்
வந்து எமைநோக்கித் தன்
துப்பாக்கியால்
குறிவைக்கிறான்!

காரை நிறுத்து
மனம் கலங்காதே!
இப்போது பார்
எங்குமே துப்பாக்கிகள்
அவை
எல்லாவற்றினதும் குறி
எம்மிரு உயிர்களுமே!

முன்னே வரும்படி
சைகை பிறக்கிறது
சஹீத் *
சலியாதே!
காரைச் செலுத்து உன்
கைகளும் நடுங்குவதா?

என்ன இது
இதன் எஞ்சினும்
எம் இதயங்கள் போலவே
நின்றவிடப் பார்க்கிறதா?

மரணம்
இந்நாட்களில்
எக்கணமும்
இவ்வீதிகளில்
எம்மைச் சந்திக்கலாம்!

அப்போது
சுழல் துப்பாக்கிகளிலிருந்து
ஒரே நேரத்தில்
பீறிவரும்
பல குண்டுகளுக்கு
எமது உயிர்கள்
பட்டினியால் கிடக்கும்
மதம் கொண்ட யானைக்கு ஒரு
தனி வாழைப்பழத்தைக்
கொடுப்பது போலவேயிருக்கும்!

“தயவு செய்து இறங்கி
டிக்கியை திறவுங்கள்

அதற்குள்ளே
என்ன உள்ளதென்று
நாங்கள் பரிசோதிக்க வேண்டும்!”

மரியாதையாய்ப் பேசுகின்றார்கள்
இவர்கள் நிச்சயமாய்
இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய்
இருக்க முடியாது!

“மன்னிக்க வேண்டும்
அது அவசியமில்லை
எங்களிடம்
மறைப்பதற்கு எதுவுமில்லை
எங்கள் வாகனம் ஒரு
“ஸ்டேஸன் வகன்”
அதன் கண்ணாடிகளினூடே
உங்கள் கடமையைச் செய்யலாம்!”

1984

சுவீத - கார்ச் சாரதியின் பெயர்

வறுமை தகர்க்கும் பீரங்கிகள்

இற்றைக்கு எட்டு வருடங்கள் முன்
இதே வழியால்தான்
அக்கரைப்பற்றுக்கு நான் வந்தேன்!

அதே மரத்தடியில்தான்
அன்றும் அவள்
குந்தியிருந்து இக்கடையில் தேனீர்
குடித்து இளைப்பாறிச் சென்றாள்!

அதற்கிடையில்
எப்படியிவள்
எனும்பும் தோலுமாய்
ஆளே மாறி
அடையாளம் எல்லாம் போய்
வாடி வதங்கி
வற்றியே போய் விட்டாள்!

அன்று
பத்துப் பதினைந்தாய்
தத்தி* தத்தியாய்
நடையின்றி போனவர்கள்
இன்றோ

ஆயிரக் கணக்கில்
அணிதிரண்டு விட்டார்கள்!

ஒன்றா இரண்டா
எத்தனை படைகள்
ஏக காலத்தில்
சொல்லி வைத்தது போல்
சோர்வின் றி அணிதிரளும்!

டிரக்டரின்
பெட்டிகளுக்குள்ளும்
பிள்ளைகளையும் கூட
எஞ்ச விடாமல்
எடுத்துச் செல்லுகின்றார்!

அதற்குள்ளிருக்கும்
வெள்ளைப் பொடிச் சியின்
பால் வடியும்
பிஞ்சு முகம்
இக்காலைப் பொழுதின்
அழகையே அதிகரிக்கும்!

ஒன்றா இரண்டா
எத்தனை படைகள்
அத்தனைக்கும்
ஒரே இலக்கு!

புல்லுப் பிடுங்குவதால் தம் தலையெழுத்தை
புதிதாக எழுதப் புறப்பட்ட பேனாக்கள்!
தேவதைகள்! ஹூர்லின்கள்!
வாழ்வின் பசுமையைத் தடுத்து நிற்கும்
இரும்புத் திரையைத் தகர்க்கின்ற பீரங்கிகள்!

1986

கத்தி - ஒரு குழவினரை அழைக்கும் பிராந்தியச் சொல்

அற்புதக் கதை

முன்னெப்போதும் கண்டிராத
முகங்கள் தான்
என்றாலும்
இக்குளிரில்
கண்களிரு சோடிகளும்
அவற்றின்
கதிர்களினாற் பின்னி விட்ட
சங்கிலிக்குள் நாயிருவர்
சரியாக மாட்டிக் கொண்டோம்!

இந்த இரவில் இந்தக் குளிரில்
நம்மெல்லா உறவுகளையும்
நம்மெல்லாக் கவலைகளையும்
மறந்து ஒரு புது உலகுள்
மயங்கியே மறைகின்றோம்!

திரையேதுமில்லாத
ஸீற்றுக்கு (SEAT) கீழே

விரல்களால் ஓர் உறவை
விடிய வைக்கப் பார்க்கின்றோம்!

புதிய உறவொன்று
புலர்ந்து வருகிறது
எதிர்பாராதேற்பட்ட
இந்த உறவுகளின்
தடயங்கள் ஆயிரம்
தாளங்கள் போட்டிடவே
இதயங்கள் கோடி
இசைகளுமே கேட்கிறதே!

பனி வந்து
எம் முகத்தில்
படர்வதையும் பாராமல்
இனிய இருள் முகத்தின்
எழிலை ரசிக்கின்றோம்!

இப்போது நாமிருவர்
ஒரு வீணையானோம்
நாம் மீட்டிய விரல்கள்
நம்மையே மீட்டுகின்றன
நாம் பூட்டிய குதிரைகள்
நம்மையே வீழ்த்துகின்றன
நாம் ஆட்டிய உணர்வுகள்
நம்மையே ஆட்டிச் சிரிக்கின்றன!

கோச்சி வந்து நின்றவுடன்
கொண்டு வந்த பெட்டிகளை
தூக்கி இறக்குகையில்
தோள்கள் உராய்ந்த சுகம்

பிரியா விடையாகப்
பிரிந்து நாம் செல்லுகின்றோம்!

என்றன் கண்முன்னே
இறங்கி ஒருவருடன்
இனிதாய் உரையாடி
எனை மறந்து செல்கின்றாய்!
என்ன சுகங்களிவை?

1968

குழந்தை

உன்னை அவள்
 கீழே போட்டாள்
 உலகம் அதிரவே
 நீயங்கழுதாய்
 பின்னர் அன்னாள்
 ஒருநாள் வந்தாள்
 பிரியமுடனே
 உன்னைத் தூக்கினாள்
 அன்னாள் உனக்குச்
 செய்த பெரும்
 அநியாயத்தை
 மறந்தவனாய் நீ
 சிரித்தாய் உன்னையவள்
 தூக்கிச் சென்றாள்!

1969

மாணவன்

ஐயோ ராசா

ஐயோ ராசா
 நீயோ இன்று
 ஆட்சியின்
 உச்சத்திலுள்ளாய்!
 ஆள்பவன் நீ
 ஆளப்படுவோர் நாங்கள்!

இவ்வுலகின் எந்தப் பகுதியிலும்
 யாரும்
 எந்தவொரு சமூகமும்
 தொடர்ந்தும்
 ஆண்டதும் இல்லை, ஆளப்பட்டதில்லை!

எந்தச் சிம்மாசனமும்
 என்றுமே நிலைத்ததில்லை!
 கொழும்பிலிருக்கும்
 மியூசியத்துக்குள்ளே போ
 அங்கே
 விக்ரிம சிங்க ராசாவின்

சீம்மாசனத்தை
கண்ணாடிக் கூடொன்றுள்
பூட்டிவைத்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்!

கோட்டேயில்
பொலநறுவையில் சீதவாக்கையில்
அனுராதபுரத்தில்
கண்டியில் கம்பளையில்
ஏன்
நல்லூரில் கூட!
மன்னர்களின்
அரசாண்ட சின்னங்கள்
இன்றும் இருப்பதை
நீ கண்டு கொள்ளலாம்!
அவர்களெல்லாம்
மாண்டு
மண்ணோடு மண்ணாய்ப் போனார்!

அண்மிய வரலாற்றையும் பார்!
பெளத்த மதகுருமாரை
அரசியல் சக்தியாக்கிய
பண்டார நாயக்காவை எண்ணிப்பார்!

புத்தபிக்குவின் அங்கிக்குள்
புதைத்து வைத்திருந்த
துப்பாக்கி ஒன்றின்
பசிக்கு அவர் பலியானார்!

அப்போது
சேர் ஜேகான் சொன்ன
தீர்க்கதரிசனம்
தெளிவாகியது நினைத்துப் பார்!

1958 செப்டம்பர் 26ல்
அவரணிந்த ஆடைகளும்
பாதணியும் - பைப்பும்
இரத்தக் கறைகளுடன்
நீரந்தரமாய்
அவரது நினைவு மண்டபத்தில்
வெறியுணர்வுகளின்
சான்றுப் பொருட்களாய்
சரித்திரத்தில் உறையுமென்று
அவர் உண்மையிலேயே
எண்ணியிருக்க மாட்டார்தான்
பாவம் பண்டார நாயக்கா!

ஐயோ ராசா
நீயோ இன்று
ஆட்சியின்
உச்சத்திலுள்ளாய்!
ஆள்பவன் நீ
ஆளப்படுவோர் நாங்கள்!

கனவு கண்டோம்
பழைய புண்கள்
ஆறிப்போகுமென
ஆறுதலும் அடைந்திருந்தோம்!

தண்ணீர் கிடைக்குமெனத்
தாகத்தால் கிணறுவெட்டப்
பூதமாய் நீயிப்போ
பறப்பட்டிருக்கிறாய்!

அடித்தாய்
உதைத்தாய்

ஆக்கினைகள் பல செய்தாய்
அத்தனையும் தாங்கிக் கொண்டோம்
இப்போதெம்
குரல்வளையே உன்
குறியாக இருக்கிறது!

அதிகார மமதையில்
ஒன்றும் புரியாமல்
உளறத் தொடங்கியுள்ளாய்!
வெள்ளையை கறுப்பென்றும்
வெயிலினை மழையென்றும்
சொல்லும் அளவுக்கு
அதிகாரம் உனக்கு
சுகத்தைத் தருகிறது!

குட்டக் குட்டக்
குட்டுபவனும் மடையன்
குட்டுகளைப் பட்டுத் தொடர்ந்து
குனிபவனும் மடையன்!

இந்த உலகில்
எந்தவொரு சமூகமும்
தொடர்ந்து
ஆண்டதுமில்லை
ஆளப்பட்டதுமில்லை!

1985

1977ல் ஆட்சிக்கு வந்த ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனாவின் நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டது
முடியாத நிலையில் எழுதப்பட்டது.

குர்ஆன் தந்த சமுதாயம்

ஒருநாள் வந்தது உலகம் சிரித்தது
பெருநாள் என்றது பின்னும் சிரித்தது
துயரம் முழுவதும் சேர்ந்தன வென்றது
பயிர்கள் அதிகம் பயனைத் தந்தன!

ஏழைகள் சிரித்தனர் ஏக்கம் மறந்தனர்
பீடைகள் இல்லையால் பிழைகள் செய்திலர்
வர்க்கத்தின் வேரினை வறுத்துக் கரித்தனர்
சொர்க்கத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து சென்றனர்!

செல்வர்கள் வந்தனர் சொத்துக்கள் தந்தனர்
செல்வமும் குவிந்தது கேட்பவர் மறைந்தனர்
புண்ணியம் செய்வதில் புலியினில் களித்தனர்
எண்ணத் தூய்மையில் இன்பம் கண்டனர்!

திருப்தியின் பெருக்கிலே திளைத்துக் கிடந்தனர்
பொறுப்புகள் குறைந்தன பொங்கின மகிழ்ச்சியே
பரத்தையர் மறைந்தனர் பாவமும் மறைந்தது
உரமுள கொள்கைகள் உலகிலே உதித்தன!

சொத்தினை வெறுத்தலில் சுகத்தினைக் கண்டிடும்
பக்தர்கள் கூட்டமும் பாரினில் வந்தது
எத்திசை நோக்கினும் இறைவன் பெயரினை
செப்பிடும் மனிதர்கள் செறிந்தே இருந்தனர்!

காரணம் கண்டிட கால்களால் ஓடினேன்
துாரத்தில் தோன்றிய தோழரை வேண்டினேன்
பூரண வாழ்வு போதித்த நூலினை
கரத்திலே நீட்டினார் களிப்புடன் திரும்பினேன்!

1979 ஏப்ரல்
அல் ஹஸனாத்

உச்சியில் ஒரு காவியம்

இமயத்தின் உச்சியிலே
இருக்கின்ற காவியமே!

உன்னில், தீராத காதல்
என்னுள்ளே ஊறியதை
உரைக்கத் தெரியாமல்
அலைந்து நான் திரிந்திருந்தேன்!

பொன்னான காலமெல்லாம்
பாழாகிப் போனபின்னர்
இன்றுதான் நீயும்
என்னில்
மையல் கொண்டிருந்த
இரகசியத்தை தெரியவந்தேன்!

உச்சியிலே இருக்கின்ற
உயர் பெரும் காவியமே
உன்னை எடுத்தே தோதுதற்காய்
ஒரு குருடன் புறப்பட்டேன்!

நொண்டிக் கால்களுடன்
நோய் தீர்க்க வருகின்றேன்!

எத்தனையோ கோடி
அத்தியாயங்கள் கொண்ட
அரும் பெரும் காவியம் நீ
உன்னை ஆராதிக்க வருகின்றேன்!

கால்களால் நடந்து வந்து
கரைசேர முடியாது!

தாள்களில் எழுதிச் சொல்லும்
தத்துவமும் நீயில்லை!

தோள்களில் சுமந்து வந்து
சேர்ப்பதற்கும் ஆளில்லை!

வாள்களால் யுத்தம் செய்து
வந்திடவும் முடியாது!

உன்னருட் காந்தம் மட்டும்
என் முகம் பார்க்குமென்றால்

என்பாதை சுருங்கி விடும்
என் பயணம் வென்றுவிடும்!

புத்தகமாய் நீயிருந்தால்
புரிவதற்கு முடிந்திருக்கும்!

வித்துவக் கலைகளினை
வென்றவர்கள் உணர்ந்திருப்பர்!

புத்தகமும் நீயில்லை
புதுக்கவிதையும் நீயில்லை

சத்தியம் மாத்திரம் நீ
சந்தித்தல் சாத்தியமோ!

இன்னும் நாழிகையை
ஏன் வீணாய்ச் செய்வதுவோ!
என்னை நீ வலிந்து
உன்னிடம் அழைக்கு முன்னர்

உன்னைத் தேடிப் புறப்பட்டேன்
உன்னை அடைய உதவிடுவாய்!

1997

கரித்துாள்

உயர நிமிர்ந்து பார்க்கின்றேன்
 உலகமெங்கும் கரித்துகள்கள்
 வியர்வை கொட்டும் உடம்பெல்லாம்
 விரைந்தே ஒட்டிக் கொள்கிறது
 உயர நிமிர்ந்து நோட்டமீடும்
 உணர்ச்சியுள்ள கண்களிலே
 பயிரை நிலத்தில் விதைத்தல் போல்
 பட்டே ஒட்டிக் கொள்கிறது!

கரியாம் துகள்கள் கண்மணியில்
 காதல் கொண்ட காரணத்தால்
 எரிவைத் தாங்க முடியாமல்
 ஏழை மக்கள் வாடுகிறார்
 எரிவைத் தாங்க முடியாமல்
 வாடும் ஏழை மக்களின்னை
 புரிந்து கொண்ட கரித் துகள்கள்
 புண்ணாய் மாற்றி வதைக்கிறது!

அந்தக் கரிக்கும் துகள்களின்னை
 அழித்துக் கொண்டே செல்கின்ற
 விந்தையுள்ள புயற்காற்றை
 விரைவில் அனுப்பக் கேட்டேயே
 சிந்தையருகி இறைவனிடம்
 சீராய் அவர்கள் இரக்கின்றார்
 அந்த கொடிய புயல் காற்றால்
 அவர்கள் இன்பம் அடைவார்கள்!

25.10.1969
 சிந்தாமணி

அவர்களுக்குப் பலசோலிகள்

பத்திரிகையை இன்று படித்தீர்களா?
ஏன் என்ன விசயம்?
பதவியாவில் மட்டுமல்ல
புஞ்சிட்டிக் கோறளைப் பிரதேசம்
முழுவதிலும் வசிக்கும்
ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் தலா
ஒவ்வொரு துப்பாக்கி
இலவசமாக வழங்கப்படுமாம்!

எந்தப் பத்திரிகை?
தினபதியில் தான் படித்தேன்
வீரகேசரியிலும் தலைப்புச் செய்தி
யாருடைய அறிவிப்பு இது
பாதுகாப்பமைச்சர்
நாடாளுமன்றத்தில் நவீனற்றவைகள்!

தோட்டாக்களும் இலவசமே!
மதவாச்சி, அநுராதபுரம்

ஆகிய பகுதிகளில்
வாழ்கின்றவர்கட்குமிவை
வழங்கப்படுமாம்!

அப்படியா?
அதுவும் நல்லது தான் !

வாழ வழியற்ற
ஏழை மக்களுக்குப்
பாதுகாப்பும் அதற்கென்ற
பயிற்சியும் தேவைதான்
அரசாங்கச் செலவில்
இலவசமாய் அவை கிடைக்கின்ற போது
வரவேற்கத்தான் வேண்டும்!

ஆனால்?
ஆனால்... என்ன?
ஆனால்... என்ன?
ஒன்றுமில்லை
அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ்
நாங்கள் காசு கொடுத்து
வாங்கி லைசன்ஸ் பெற்று
வைத்திருந்த துப்பாக்கிகளை
எடுத்தார்கள்
அவற்றின் கதியென்ன?

நமக்கு அவற்றையாவது
திரும்பித் தருவார்களா!

அம்பாறை
மட்டக்களப்பு, திருமலை,

யாழ்ப்பாணம், மன்னார்,
வன்னி, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு
இந்தப் பிரதேசங்களுக்கும்
பாதுகாப்பும் பயிற்சியும் தேவை தானே!

ஓம்! நீர் சொல்வதிலும்
ஓர் உண்மை இருக்கிறது!

அதைப்பற்றி அமைச்சர்
எதுவும் சொல்லியிருக்கிறாரா?

இல்லையா?
நாடாளுமன்றத்துக்குள்ளிருந்த
நமதெம்பிக்களாவது கேட்டிருக்கலாம்?

மறந்திருப்பார்கள்
பாவம் பல சோலிகள்*
அவர்களுக்கு!

1985

சோலி: இடைவிடாத அலுவல்கள்

ஒரு பொதுவான பின்னேரம்

இந்தப் பின்னேரம்
எங்களுக்கு என்று வரும்?
இந்தப் பின்னேரத்தில்
உங்களைப் போலோர்
உலாவுக்குச் செல்வதற்கும்
உங்களைப் போல் காரில்
ஓடித் திரிவதற்கும்
உங்களைப் போல
உல்லாசமாய் ஒரு
சினிமாவுக்குப் போவதற்கும்
எங்களால் முடியாது!

எங்கள் பின்னேரம்
உங்களதைப் போன்றதல்ல!

எங்களுக்கு இங்கு
ஏராளம் வேலையுண்டு
எங்கள் குசினிகளை
இரவில் படுக்கையறைகளாய் ஆக்கவும்

நாளை அணிவதற்காய்
ஆடைகளைத் துவைப்பதற்கும்
போதாது இந்தப்
பொல்லாத பின்னேரம்!

எங்கள் எல்லோருக்கும்
ஒரு பின்னேரம் உருவாகட்டும்!

அந்த நல்ல
அழகான பின்னேரத்தை
எங்கள் சந்ததிகள் ஏற்படுத்தும்!
அப்போது அவர்கள்
உங்கள் சந்ததியுடன்
ஒருநாள்
உலாவுக்கு வருவார்கள்!

1975
தினகரன்

ஒளி

இருளில்...
கிழந்த ஒளியைத்
நீதடி அலையும்
விளக்கு நான்!

ஒருநாள்
என் தாயின்
பெண்மையின் வீச்சில்
என் தந்தையின்
ஆண்மை மீன்
அகப்பட்டுக் கொண்டதா?

அன்றி
என் தந்தையின்
ஆண்மைத் தூண்டிலை
என் தாயின்
பெண்மை மீன்குஞ்சு
கௌவியே விட்டதா?

எது எவ்வாறு
எனினும்
ஒரு சிக்கல் மாத்திரம்
உருவாகியது உண்மையே!

அச்சிக்கலை
என் தந்தையின்
விக்கல் வந்து
விலக்கியும் விட்டது!

என்
தாயின் தடாகத்தில்
தரித்த அவ்விதையினால்
மனித
தாமரை ஒன்று
மலரவும் முடிந்தது!

சும்மா இருந்த இருட்டறை
சுறுசுறுப்பாய்
ஒரு தொழிற்சாலையைப் போல்
இயங்கவும் முடிந்தது
நிறைய வெளிச்சமும்
அதற்குள் கிடைத்தது!

இரத்தம் வந்தது எனும்புகள் வந்தன
தசைக்கட்டிகளும்
கொண்டு வரப்பட்டன
எல்லாவற்றையும் ஒரு நாள்
நார்களாலும் நரம்புகளாலும்
யாரோ கட்டி விட்டார்கள்!

வெளிச்சமே விளக்காய்
அது விளைந்து வந்தது
அதன் கால்களால் தாய் மடிக்கு
உதைகள் விழுந்த போது
தாய்மை சிரித்துக் கொண்டே
அதைத் தாங்கியும் கொண்டது!

எப்படியோ ஒரு நாள்
அந்த விளக்கு ஓர்
அழகிய குழந்தையாய் வெளி வந்தது!

இருண்ட உள்ளப் பரப்புக்களில்
அதன் முகம் கண்ட இடமெல்லாம்
வெளிச்சமாய் விழுந்தது!

கண்களை மூடிக் கொண்ட போது
விண்ணிலகக் காட்சிகளும் அதற்கு
விளங்கியது.
அதை, விளங்காத தாய்மை
தன் லிள்ளை
பூப்பார்த்துச் சிரிக்குதென்று
பூரிப்பும் அடைந்தது!

அது பூத்த புன்னகை மலரில்
ஆயிரம் பெருமூச்சுக்களுக்கு
ஆறுதல்களும் கிடைத்தன!

அது உதைத்த போது கூட
அதன் கால்களை
உலகம் தன்
கண்களிலே வைத்து
முக்தமும் இட்டுக் கொண்டது!

அது தத்தித் தத்தி
நடந்து சென்ற பாதையெல்லாம்
வெளிச்சம்
நிலப்பாவாடை விரித்தது!

காலம் சென்றது
அந்த விளக்கும்
மெல்ல மெல்ல
மங்கவும் முனைந்தது!
அந்தக் குழந்தை
வளர வளர
அதன் ஆகர்ஷமும்
மெதுவாய் மெதுவாய்
குறையவும் நேர்ந்தது!

காசென்ற பிசாசொன்றின்
காலிலே விழுந்தது
அதன் கட்டளையில்
மானிட மரத்தினை
தறிக்கவும் துணிந்தது!

அரசு என்றும் ஆட்சி என்றும்
அலைந்தது
அதன்
சிரசு அச்சிலைகளுக்குப் பணிந்தது!

இப்போது
அது தெரியாமல் செய்த
சிறிய தவறுகள் கூட
பெரிய பாவங்கள் எனும்
பெயரினைப் பெற்றது!

பின்
விளக்கும் சாய்ந்தது
வெளிச்சமும் மறைந்து பெரும்
இருட்டுடன் இருட்டாயும் ஆனது!

விளக்கு நான் சாயினும்
ஒளி
வீணாயும் போவதோ?
இன்னுமொரு
விளக்கில்
அதனை, ஏற்ற முடிந்தால்
விரைவில்
இருளும் அகன்றிரும் என்றது!

ஆற்றோரம் சென்றது
வலையை
அள்ளியே வீசுகையில்
மீண்டும் ஆண்மை மீன் ஒன்று
அகப்பட்டிருக்க கொண்டது!
துாண்டிலும் விழுந்தது
பெண்மை துடித்தே எழுந்தது
இருண்ட கருவறைக்குள்
மீண்டும் ஒரு விளக்கு முளைத்தது
மீண்டும் ஒரு சிரிப்புடன் வெளியே வந்தது
ஒளியாய் உலகில் இருளினை ஓட்டவே!

முக்காட்டு அழகி

என் முன் நீயேயார்
இலக்கணமாய் தோன்றுகின்றாய்!
என் கண்ணெதிரே நீ
ஒரு கலங்கரை விளக்கமே!

முக்காட்டுள் நீயுன்றன்
முழு அழகையெல்லாம்
மூடி எப்படித்தான்
வைத்துள்ளாயோ?

மூடாமல் அழகு காட்டும்
மோகினியர் மத்தியிலே
மூடியுள்ள உன்னழகின்
முழுமையினால் நான் சாய்ந்தேன்!

ஆடியே அழகு காட்டும்
அழகியரின் மத்தியிலே
ஆடாமல் அசையாமல்
அமைதியினால் கவருகின்றாய்!

கூடிக் குலவிக்
குளுமை தரும் இவ்வுலகில்
கூடாமல் தொலைவிருந்து
குளுமையினை நீயளிப்பாய்!

தூரத்து நம்பிக்கை

ஆலமரத்தின் கீழ்
அமர்ந்திருக்கும் நீங்களெல்லாம்
இன்று காலை
எட்டு மணியிலிருந்து
இப்படியே இருக்கின்றீர்கள்!

வெற்றிலையைச் சப்புவதிலும்
வெறும் வாயை அசைப்பதிலும்
காலத்தை இங்கே
கழிக்கவா வந்தீர்கள்?

ஆயிரம் பேர் வரை வந்துள்ளீர்கள்
அத்தனை பேருக்கும் வழக்குகளா?

கோட்டுக்குள்
மூச்சு விடுவதற்கும்
முடியாத சனக் கூட்டம்!

ஆகையால் இந்த
ஆலமரத்தின் கீழ்
அமர்ந்தேயே உள்ளீர்கள்!

காணி வழக்கு
காசு வழக்கு
பிள்ளைக்கு செலவு கேட்கும்
பெரும் துயரக் காவியங்கள்!

எத்தனை முறையீடுகளை
எழுதிக் கொடுத்துள்ளீர்
அத்தனை குறைகளையும்
அமர்ந்து கேட்பதற்கு
உள்ளதோ ஒரு கோடு!
உயரத்தில் நீதிபதி
வல்லமை பெற்றிருக்கும்
வழக்கறிஞர் பெருமக்கள்!

காவல் படையினர்
காரியாலயத் தொழிலாளர்
தட்டச்சு இயந்திரங்கள்
தொலைபேசி இன்னும் எத்தனையோ!

அத்தனை பேரும்
இன்று காலை
எட்டு மணியிலிருந்து
உழைக்கத்தான் செய்கின்றார்
பல்லாயிரம் ரூபாய்
கைமாறிப் போனதும் தான்!

இருந்தும் என்ன?
இருந்தும் என்ன?

பத்தாண்டு காலமாய்
பலதடவை இங்கு வந்தும்
இன்னும் முடிவின்றி
இழுபடுவோர் எத்தனை பேர்
என்றோ நீதி கிட்டும்
என்றிருப்போர் எத்தனை பேர்
செத்தவர்கள் எத்தனை பேர்
செத்த பின்னும் நீதியின்றி
பிணக் குழிகளிலும்
பெருமூச்செறிவோர் எத்தனை பேர்?

ஐந்து மணியும் கடந்து போச்சு
ஆயிரம் வேலைகள் மறந்தும் போச்சு
இருந்தும் என்ன?
இருந்தும் என்ன?

எத்தனை வழக்குகள் இன்று முடிந்தன?
எத்தனை வழக்குகள் இன்று முடிந்தன?

எத்தனை பேருக்குத்
தீர்ப்புக்கள் கிடைத்தன?
“மூன்று பேர்”!

மூன்று பேரா
மிக்க மகிழ்ச்சி மிக்க மகிழ்ச்சி
மூன்று வழக்குகள் முடிந்து போச்சா
மிக்க மகிழ்ச்சி மிக்க மகிழ்ச்சி!

எஞ்சிய வழக்குகள் வேறொரு நாளில்
விளங்கப்படுமா
மிக்க மகிழ்ச்சி மிக்க மகிழ்ச்சி!

மீண்டும் ஒருநாள் நீங்கள் வருவீர்
ஆண்டுகள் தோறும் அலைந்து திரிவீர்
என்றோ ஒருநாள் நீதி கிட்டும்!

அந்த நாளும் எந்த நாளோ
எந்த நாளாய் இருந்தால் என்ன
என்றோ ஒரு நாள் நீதி கிடைப்பின்
எமக்குச் சரியே எமக்குத் திருப்தி!

1983

பிந்திய பெறுபேறுகள்

உனது வீடுகள்
உழைப்போருக்கானதை
நொந்து நீயேன்
நோவினைப் படுகின்றாய்?

உனது தந்தை
உருவாக்கி வைத்திருந்த
உயில்களினாலும்
உறுதிகளினாலும் தான்
அந்த வீடுகளின்
அதிபதியாய் ஆனாய் நீ!

உனது தந்தையோ
அவரின் தந்தையோ
தந்தையின் தந்தையோ
ஆக்கிய உறுதிகளால்
அந்த வீடுகளைச்
சொந்தமாய்ப் பெற்றிருந்தார்!

நெற்றி வியர்வை
நிலத்தில் சிந்தாமல்
அருள் பெற்று
பொருள் பெற்று
ஆனதெல்லாம் பெற்று
ஆறுதல்கள் நியடைந்தாய்!

நெற்றி வியர்வை
நிலத்தில் சிந்தாமல்
வெற்றி பல பெற்ற
வீராதீ வீரன் நீ!

ஆனாலுன்றன்
அப்பனுக்காயும்
அவரின் அப்பனுக்காயும்
உழைத்தவர்களும்
அந்த வீடுகளை
அழகாய் கட்டுதற்காய்
கற்கள் சுமந்தவர்களும்
கஷ்டப்பட்டவர்களும்
மண்ணைச் சுமந்தோரும்
மண்ணாகிப் போனோரும்
அவர்களின் சந்ததிகளும்
அன்று முதல்
இன்று வரையிந்தக்
குப்பை மேடுகளில் தான்
குடியிருக்கின்றார்!

உழையாமல் வீடுபெற்ற
நீயொரு அதிர்ஷ்டக்காரன்

இத்தனை காலமும்
சந்ததி சந்ததியாய்
உழைத்தும் வீடின்றி
உழன்று செத்தவர்கள்
சட்டங்கள் மூலம்
சந்தோஷம் அடைந்தார்கள்!

என்றோ
அவர்களின் அப்பர்களும்
அப்பர்களின் அப்பர்களும்
பெற்றிருக்க வேண்டியதை
இன்று இவர்கள்
பெற்றிருக்கின்றார்!

இதனால்
உன் எஞ்சிய வீடுகள்
உழைப்போருக்காகியது
எனவே
உன்றன் வீடுகள்
உழைப்போருக்கானதை
நொந்து நீயேன்
நோவினைப் படுகின்றாய்!

1972

1972ம் ஆண்டில் வீட்டுரிமை உச்சவரம்புச் சட்டம் உருவானபோது மேலதிக வீடுகளை
இழந்தோருக்காக எழுதியது.

ஒரு பிரார்த்தனை

ஒருநாள் இரவு நீ தனியாய்
தெருவினிலே நடந்து வந்தாய்
நிறைய நகைகளைச் சூடி இருந்தாய்
மறைவில் இருந்து கள்வன் வந்தான்!

உன்னைப் பயமுறுத்தி
நகைகளைக் கேட்டு நின்றான்
மறுத்த போது தாக்கினான்
உரத்து நீ சப்தமிட,
ஓர் ஊமைச் சிறுவன்
ஓடியே வந்தான்!

சிறுவனைக்கண்ட கள்வன்
சீறியே பாய்ந்தான்
நீயோ,
உனது உடம்பினதும்
உனது கற்பினதும்
உனது பொன் நகைகளினதும்
உரிமைகளைக் காத்து நின்றாய்!

அப்போது, அவன் உன்னை
ஒருநொடியில் வாளால்.....
ஓங்காரமாய்ச் சாய்த்தான்
உன் நகைகளை இழந்தாய்!

உன் கையின் உயிர் நரம்புகள்
வெட்டுண்டதால்
கைகளை இழந்து பெரும்
கவலைகளே நீயானாய்!

சாட்சிக் கூண்டில்
போட்டு உன்னை
வாட்டி எடுத்தார்கள்!
சாட்சி நீ சொன்னாய்
ஆனால், உன்றன்
ஊமைச் சாட்சியின்
உறுதி போதாமையால்
கள்வனோ விடுதலை பெற்றான்!

நீ அழத்தொடங்கினாய்
இன்னும் உனது
கண்ணீர் ஊற்று,
வற்றாமல் ஓடும்!
சாகின்ற வரைக்கும் நீ
அழத்தான் போகின்றாய்!

உன்னுடல் நலிந்து
உள்ளமும் அழிந்து
விரக்தியே நீயாகும்
விதியினைப் பெற்றாய்!

உனது நகைகள் இனி
உனக்குக் கிடைக்காது!
உனது கரங்களும்
உனக்குக் கிடைக்காது!

குற்றத்தைக் கோட்டில்
நிருபிக்க முடியாத
நிலையிலே இருக்கும்
எத்தனையோ பேரின்
இரத்தக் கொதிப்புகளை
நீ அறியவே மாட்டாய்!

இலக்கியத்திலும் இதிகாசத்திலும்
வீரப் பெண்ணாக உன்னையும்
உனது சாகசங்களையும்
நாங்களும் எங்கள் சந்ததியும்
நிச்சயமாய் எழுதி வைப்போம்!
அதுவுனக்கு ஆறுதலை அளிக்கும்.

இவையெல்லாம் நீ
செத்த பின்னர்
நடக்க விருக்கின்ற
நல்ல சங்கதிகள்.

நீ உயிர் வாழ்கின்ற போது
அங்கம் இழந்து நிற்கும்
உன்னைப் போன்றோருக்காய்
ஓர் ஆண்டையே பிரகடனம்
செய்துள்ளோம்!

இதுதான் நாங்கள்
உனக்காகச் செய்கின்ற
பிரகடனமாகும்!
இதுதான் நாங்கள்
உனக்காகச் செய்கின்ற
பிரார்த்தனையுமாகும்!
ஆகவே, இதனால் நீ
ஆறுதலைவாயாக!

1983

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1993ம் ஆண்டை அங்கவீனர்களுக்காக பிரகடனம் செய்தது

தங்கக் கனவுகள்

உன் கன்னத்தடியில்
ஓட்டியுள்ள கரும்புள்ளி
என் உள்ளத்தடியில்
ஓட்டியுள்ளி எத்தனையோ!

நான் சுவாசிக்கையில்
விடுகின்ற மூச்சுக்கள்
உன்னை நினைவு படுத்தும்
உள்ளத் தடியிலுள்ள
அந்தப் புள்ளியுடன்
அழகாய் உறவாடி
காதல் கவிதைகளை
கனிய வைத்துப் பிரசவிக்கும்!

அந்தக் கரும்புள்ளி
ஆற்றிய தாக்கங்கள்
என்றன் சிந்தனையை
இதமாக ஓட்டுவிக்கும்!

அந்தக் கரும்புள்ளி
ஆற்றிய தாக்கங்கள்
என்றன் கண்களிலே
எவையெல்லாம் பட்டனவோ
அத்தனை காட்சியிலும்
உன்றனையே காட்டுவிக்கும்!

அந்தக்கரும் புள்ளி
ஆற்றிய தாக்கங்கள்
என்றன் உணர்வுகளில்
எப்படியோ கலந்து விடும்!

அந்தக் கரும்புள்ளி
ஆற்றிய தாக்கத்தால்
தங்கக் கனவுகள்
தளிர்மேனித் தொடர்புகள்
இன்ப முத்தங்கள்
இனிமைச் செல்வங்கள்
துன்பச் சுவடுகளைத்
தொடராத அனுபவங்கள்!

உன் கன்னத்தடியில்
ஒட்டியுள்ள கரும்புள்ளி
என் உள்ளத்தடியில்
இட்ட புள்ளி அத்தனையும்
உன்றன்
வண்ண இதழ்களின்
பதிவுக்காய் துடிதுடிக்கும்!
அவற்றால்
வண்ண முத்திரைகள்
வாங்குவதால் மகிழ்ச்சி பெறும்!

மாற்றமுடியாத உதிரிப்பாகங்கள்

உன்னுடைய பெரும் தொழிற்சாலையில்
நாங்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர்
நாளும் பொழுதும் உழைக்கின்றோம்
உன்னுடைய இயந்திரங்களை இயக்குதற்கு
எண்ணையும் மசலும் - வேறு
எரிபொருட்களும் மாத்திரம்
உபயோகப் படுவதில்லை.
அந்த இயந்திரங்கட்கு
எமது வியர்வையும் எமது செங்குருதியும்
கூடவே சேர்ந்துதான்
மூலப் பொருட்களாய் பயன்படுகின்றன!

உனது தொழிற்சாலை உருவாகி
ஐந்தாண்டுகளே! இவ்வைந்தாண்டுகளும்
உனது உலோக இயந்திரங்கட்கு
எவ்விதத்திலும் சளைத்தவர்களல்ல வென்பதை
நாங்கள் நன்கு நிரூபித்திருக்கின்றோம்

உன்னுடைய இயந்திரங்களை உருவாக்கியவர்களும்
எங்களைப் போன்ற உழைப்பாளிகளே
இந்த ஐந்தாண்டுகளில்
உனது உருக்குச்சாலை
ஐந்து மடங்குகள் பருத்துள்ளது!

உனக்காக உழைத்த இயந்திரங்களின்
உடைந்த உதிரிப்பாகங்களை
நீ மாற்றியிருக்கிறாய்
இவ்வியந்திரங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை
நீ நன்கு
அவதானித்தும் அறிந்தும் வருகின்றாய்
ஆகையால் அவை
தொடர்ந்தும் உனக்காய்
சோராது உழைக்கின்றன!
உன்னுடைய தொழிற்சாலைக்காக
நாங்கள் சிந்திய வியர்வையாலும்
நாம் வீணாக்கிய செங்குருதியாலும்
எமது உடல்கள் நலிவுற்றன
எமது உதிரிப்பாகங்கள்
உற்சாகத்தை இழந்தன!

எம்மால் முன்பு போல்
உழைக்க முடியாது
எமக்குப் போதிய உணவில்லை
எமக்கு உரிய ஆடைகளில்லை
எமக்கு ஒழுங்கான வீடுகளில்லை
எமது வீடுகளில் சமைப்பதுவுமில்லை!

ஆனால் நீ எம் நிலைகளைப் பார்க்க முடியாத
நிரந்தரக் குருடனாக மாறிவிட்டாய்

உனக்காக உழைத்ததனால் உலுத்துப்போன
எம்முடலின் உறுப்புக்களை
உன்னால் பார்க்கவும் முடியாது
அவற்றையுன்னால் மாற்றவும் முடியாது!
எமது உடலுக்கு
புதிய ஜீவனையளிக்கும்
இறைமை
உன்னிடமில்லை
ஏனெனில் நாங்கள் மனிதர்கள்
நாங்கள் இயந்திரங்கள் அல்ல!

எங்கள் உணர்வுகளை
உணர முடியா உன்னிடம்
நாமினியும்
பேச மாட்டோம்!
நாமொரு
முடிவுக்கு வந்து விட்டோம்.
எமது இழப்புகள் எமது நஷ்டங்கள்
எம்முடைய நசுங்கிய அபிலாசைகள்
எமது சிதறடிக்கப்பட்ட கனவுகள்
எமது நெரிக்கப்பட்ட உணர்வுகள்
எமது உணர்ச்சிகள் எமது ரோசங்கள்
அத்தனையும் ஒன்றாகி ஆத்திரத்தில் முறுக்கேற
உன்னைக் கொன்று விடுவதற்கும்
உன்னை அடியோடு அழித்து விடுவதற்கும்
துடித்துக் கொண்டும்
வெடித்துக் கொண்டுமிருக்கின்றன!

எங்கள் உணர்வுகளை
உணரமுடியா உன்னுடன்
நாமினியும்

பேசமாட்டோம்
நாமொரு
முடிவுக்கு வந்துவிட்டோம்!

அதோ எனது நண்பர்களின்
துப்பாக்கி முனையின் முன்னால்
பாவம் நீ! ஒரு தனி ஆடாய் நிற்கின்றாய்!
இன்னும் சில கணங்களில் நீ
உனது உயிரினை இழந்து விடுவாய்!

அதற்கு முன்னர்
உனது சொத்துக்களை
உழைப்போர்க்காய் ஆக்கிவிடு
உழைக்கும் மக்களுடன்
உன்னையும் சேர்த்துவிடு!

தினகரன் 1997

பூவுக்குள் புன்னகையாள்

தந்திரமாய் இந்தப் பூவுக்குள்
குந்தியிருந்து காண்டே
குறும்புகள் செய்யும் பெண்ணே!
உன் மந்திரங்கள் அத்தனையையும்
வென்றவன் நான்
உன் மனசுக்குள் குடியேறி
வாழுகின்ற என்னை
தந்திரங்கள் எதை நீ செய்த போதும்
தவிர்க்கவே முடியாது
என்பதனை நீ அறிவாயா?

பூவுக்குள் புகுந்திருந்து மறைந்துவிட்டால்
காதல்
புயலுக்குள் சிக்காமல் இருக்கலாமென்று
யாரடி உனக்குச் சொல்லித் தந்தார்?

ஆதாமால் அந்த மரத்தை
அண்டாமல் இருக்க முடிந்திருந்தால்
ஏவாளும் அந்தப் பழத்தை

சுவைக்காமல் சுவர்க்கத்துள் இருந்திருந்தால்
பூவுக்குள் நீ ஒளிந்து கொண்டதனை
புத்தியான தீர்வென்று நான்
சொல்லியிருப்பேன்!

காற்றாலே அள்ளுண்ட தூசியெல்லாம்
காற்றை எதிர்த்தே பறந்ததுண்டோ?
ஆற்றாலே அள்ளுண்ட அழுக்குகளால்
ஆறென்றும் அசிங்கமாய்ப் போனதுண்டோ?
சேற்றுக்குள் புதையுண்ட கால்களுக்கேன்
செருப்பையும் அணிவிக்க முயலுகின்றாய்?

ஆற்றோரம் மணலெடுத்து
அழகழகாய் வீடு கட்டும்
பருவத்திலிருந்து துன்னைப்
பின் தொடர்ந்து வந்துள்ளேன்
வீணுக்காய் ஒளிந்திருந்து நேரத்தை
விரயமாய் செய்யாதே!

எஞ்சியிருக்கும் கொஞ்ச நாளில்
கொஞ்சிக் குலவ விடாமலென்
கோலத்தை அழித்தவளே
மிஞ்சியிருக்கும் பொழுதுகளையாவது
மின் பாய்ச்சிப் பாடவிடு!

நீயொரு சந்தன மரம்
ஏவாளிலிருந்து நீ வரை
இவ்வுலகுள் இறக்கி வைத்த
அத்தனை சந்தன மரங்களும்
சாய்ந்ததும் தான்; அச்சாய்வுகளில்
பலகோடி சந்தன மரங்கள்
பாரினிலே முளைத்ததும் தான்!

சந்தனம் நானென்ற
செருக்கினாலா ஒளிகின்றாய்
உன்னை என் கல்லில்
உரசாமல் எங்கனமோ
சந்தனமாய் நீ கமழ்வாய்
சற்று நீ எண்ணிப்பார்
சந்தனமாய் நீயிருக்க வேண்டுமென்றால்
சந்தித்தே என்னை நீ தீர வேண்டும்!

காற்றொன்று வேகமாய்
கருக்கூட்டி வருகிறது
சீக்கிரம் வெளியே வா
உன் சுவரில்
நான் தீட்டும்
சித்திரத்தை ஆடவிடு!

விருட்சங்களே சாய்ந்து விட்ட
வித்தையில் நீ மட்டுமென்ன ஒரு
விறகுக் கட்டையைப்போல்
இன்னுமேன்
விதிவிலக்காய் இருப்பதற்காய் முயலுகின்றாய்!

நீ பாடிய நாடா

நான் ஓர் ஆடாக மாறினேன்
உன் தோட்டத்தை மேய்ந்து வர
நீ பாடிய வேளைகளில்
அவற்றைப் பதிவு செய்த
நாடாவாக மாறியதும்
நானே தான்!

நீ சுவாசிக்கையில்
நான் உன்
பிராண வாயுவானேன்!

குளிர் நீரானேன் உன்
குளியலறையில்!

ஆடைகள் ஆனேன் உன்னை
அலங்கரித்து மகிழ்விக்க!

1996

வாப்பா* வரம்படியில் மெளத்தானார்*

வெட்டுக் காலமாக்கும்* வெள்ளத்தம்பி இந்த
வேகா வையிலிலேன் ஓடிப்போறாய்
பட்டுச் சாறன் பளபளக்கப் படுத்திருக்கும் போடிக்கு
கட்டுச்சோறா கொண்டு போறாய்?

நீயுடுத்திருக்கும் சிறுவால்*
தண்ணியைக் கண்டு
எத்தனை நாளோ? ஏனிந்தக் கக்கிசமோ?*

உன்ட இருப்பிலிருக்கும்
அறுநாக் கொடியை*
இழுத்து இறுக்கிக் கொண்டேன் ஓடுகிறாய்?

இந்த வேக்காட்டில் இரும்புத் துண்டினைப்போல்
உருகாமல் எப்படித்தான் உசிரோடு இருக்காயோ?
உன்ட தலையில் என்ன?
ஓகோ!
பென்னாம் பெரிய சோத்துப் பெட்டியோ?

சோத்துப்பெட்டியை சும்மாட்டில் வைச்சிருக்காய்
பாத்து நட பவுத்திரமாய் போகோணும்!

இந்த நேரம் உண்ட போடியார்
பட்டுச் சாறன் பளபளக்க
பறன் ஒண்டில் படுத்திருப்பார்
“திரிலோசிச்”* சிகிரட்டால்
சிரித்துக் கொண்டே புகைவிடுவார்!

எங்கடா வெள்ளைத்தம்பி
இன்னமும் காணல்ல
கொடலைக் கொடல் தின்னுது-இக்
கோதாரியைக் காணல்லையே -என்று
ஆமவட்டை முழுதும் அதிரவே கத்தியிருப்பார்!
அவரது சத்தத்தில்
பூமாதேவியும் நடுங்கித் துடித்திருப்பார்!

கோழிக்கறியா கொண்டு போறாய்
தாளித்த பாலாணம் தயிருக் கரையல்
வாழைப்பழம் இன்னுமென்ன
வடிவான சாப்பாடுதான்
ஏழு மாசமாய் நீ வளர்த்த
கோழிச்சாவலை
அறுத்தெடுத்து
அறுத்தாப்புக் கிழங்கும் போட்டு
சோக்கான சாப்பாட்டை
ஆக்கிக் கொண்டா அவசரமாய் ஓடிப்போறாய்!

இப்படி நீ இளைத்து ஓடாதே
ஓய்வும் கொஞ்சம் உனக்குத் தேவை

இப்படித்தான் உண்ட
வாப்பாவும் ஒருநாள் வரம்படியில் மௌத்தானார்!

போடியார்
வாற கிழமை வடிவாகச் சூட்டித்துத்
தேறும் நெல்லைக்
கொட்டறைக் குள்ளிருக்கும்
பட்டறையில் போட்டு
பவுத்திரமாய் வைத்திருப்பார்.
நெல்லுக்கு விலையேறி மக்கள் வகுத்தில்
நெருப்பெரியும் காலத்தில் விற்றெடுப்பார்
அல்லது மாரியடித்து மழையாகப் பெய்கின்ற
வெள்ள காலத்தில் வித்துக் காசெடுப்பார்!

ஒண்ட கணக்கை
உடனடியாய் பார்க்க மாட்டார்
ஆறுதலாய் ஒரு நாள்
அப்படித்தான் பார்த்தாலும்
பொன்னும் பொருளுமா
போடியார் தந்திருவார்?

பதக்கடைச் சாக்குக்கும்
பல மரக்கால்* மதிச்சிருவார்
விளைச்சலில்
நட்டம் காட்டிடுவார்
நடுரோட்டில் நீக்கவைப்பார்
உன்னைப்
பட்டம் விடுவார் இருந்து பாரு
பாதையிலே நீ விழுவாய்!

நாயாக அலைந்து
நடுறோட்டில் உழுந்திருவாய்
பேயா! வெள்ளைத்தம்பி
உனக்கென்ன பைத்தியமா?

கொஞ்சம் சுணங்கு இக்
கூழா மர நிழலில்
அஞ்சு நிழலும்
ஆறுதலாய் மூச்சு விடு
பஞ்சம் பசியெல்லாம்
கொள்ளை நாள் நிக்காது!

வாட்டு றொட்டியும் வார்பணிசும் இருக்கிறது
றொட்டிலே நிக்காமல் உள்ளுக்கு வாடாப்பா
சும்மா அந்தச் சும்மாட்டின் மேலிருக்கும்
சோத்துப் பொட்டியை
கீழே வை கிறுகிறுக்கும்!

இந்தப் பிளேண்டியில் இஞ்சு போட்டுள்ளேன்
சுக்குப் போட்ட தேத்தண்ணி நல்ல
சூடாய் இருக்கிறது
கையை நீட்டு கரண்டியாலே சீனி தர்ரன்
நல்ல சீனியிது நக்கிக் கொள்
நரம்பெல்லாம் உசாராகும்!

வட்டைக் கடையில் வேறென்ன
வகையான சாப்பாடா வைச்சிருக்கேன்?

வெள்ளத் தம்பி உண்ட
புள்ளையின் கல்யாணமும்
பிரிஞ்சு போச்சாம் மெய்தானா?

கண்ணத்துடை! கலங்காம இருக்கோணும்!
மண்ணாங் கட்டியடா! இதெல்லாம்,
மௌத்தானால் தீர்ந்துவிடும்!

வீடிக்கும் இப்போது விலையேறிப் போனாலும்
போடியாருக் கிதுவெல்லாம் புரியவா போகிறது
இருந்தாலும்
கோழிக்கறியும் குறுமாவும் ஆறுமுன்னே
ஓடிப்போ! போடியார் காத்திருப்பார்!

1983

தினகரன்

வாப்பா- நந்தை

மௌத்து - இறப்பு

வெட்டுக் காலம்- வேளாண்மை அறுவடை செய்யும் காலம்

சிறுவால் - இடுப்பிலிருந்து முழங்கால் வரை நீளமான அகன்ற காற்சட்டை போன்றதொரு

ஆடை

கக்கிசம் - கஷ்டம்

அறுநாக் கொடி - இடுப்பிலணியும் நாண் கயிறு

திரிலோசிச் சிகரெட் - (Three Roses) சிகரெட்

மரக்கால் - நெல் அளவை அலகு

(ஆறு கொத்துக்கள் ஒரு மரக்கால்)

தொழுகை

எதையும் செய்ய என்னால் முடியா
நிலையில் நானும் நீடித்திருக்கின்றேன்
இதயத்தில் எவரோ
இடிப்பதைப் போன்றதொரு
நிலையினால் என்றன் நெஞ்சம் வெடிக்கிறது
தலையைச் சுமையொன்று
தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது!
குலை நடுங்குகின்றது; குளிர் காற்றோ
துளைக்கிறது உடலை, துயரம் துயரம்
ஒளிகிறது துணிச்சல்! ஓடி ஒளிக்கின்றேன்!

பெரு மூச்சொன்று பீறிக் கொண்டே வருகிறது
தெருவின் இருட்டு தெம்பை ஒழிக்கிறது
கருத்துக்கள்
நெஞ்சை விட்டும்
கழன்று வர மறுக்கின்றன
சுதந்திர உணர்வுகளும் சுழியோடி மறைகிறது
அடிமை நினைவுகளால் ஆட்கொள்ளப் படுகிறது!

பெருமூச்சுக்கள்! தொடர்மூச்சுக்கள்!
தொடர் மூச்சுக்கள்! பெருமூச்சுக்கள்!
அவைதரும்
வெப்பத்தின் வேக்காட்டால் வேகிறது என்னுள்ளம்
செப்பினைப் போலவே சேர்ந்து உருகிறது!

எப்படி வாழ்வது என்பதை விளக்கிட
தப்புகள் செய்யவதால் தவறியே வாழ்ந்திடும்
இப்பார் மக்களை எப்படித் திருத்துதல்
என்பதை நினைக்கிறேன் இதயம் கொதிக்கிறேன்!

எதையும் செய்ய என்னால் முடியா
நிலையில் நானும் நீடித்திருக்கின்றேன்
இறைவனைத் தொழுகிறேன்
உருகி வடிகிறேன்
அவனிடம் உரைக்கிறேன்
அழுதே மடிகிறேன்!

கண்ணீர்த் தீவலைகள்
கவலையின் படிவங்கள்
தொழுதிடும் பாயிலே
சுருள்வதைப் பார்க்கின்றேன்!

எதையும் செய்ய என்னால் முடியும்
புதிய நிலையில் புகுந்து செல்கிறேன்
இதயப் பாரம் எங்கோ மறைய
உதயம் ஒன்றை உணர்ந்து கொள்கிறேன்!

ஒரு படை ஆயத்தமாகிறது

ஒரு படை உருவாகி வருகிறது!
இந்த உலகை
இனிமை செய்வதற்கும்
எந்தப்படையையும்
எதிர்த்து நிற்பதற்கும்
இந்தப் படை இனித் தயங்கமாட்டாது!

எந்தப் படையையும் எதிர்த்து நிற்கின்ற
இதயம்
இந்தப் படைக்கு இருக்கிறது!

சொந்தச் சோதரரை
சுரண்டி வாழ்வோரை
சொந்த நலனுக்காய்ப்
பிறர் சுகத்தை மறுப்போரை
பந்துக்கள் கஷ்டம்
பார்த்துச் சிரிப்போரை

பட்டினியைப் பார்த்தும் ரசித்துண்போரை
அடக்கி வாழும் அகந்தை பிடித்தோரை
மடக்கி முறிப்பதற்கும் இம்
மண்ணில் மகிழ்ச்சியை உருவாக்குதற்கும்
இந்தப் படை எழுந்து நிற்கின்றது!

எந்தப் படையையும்
தீனமும் எதிர்த்து நிற்பதற்கும்
இந்தப்படை இனித் தயங்க மாட்டாது!

1969

தினகரன்

மாநபி மறைந்தாலும்

மாநபி மறைந்தாலும் அவரின் முத்து
மணியான வாழ்வுநெறி என்றும் வாழும்
குர்ஆனின் கூறுகட்டு விளக்கம் தந்த
குறைவற்ற பெருவாழ்வு இருக்கு மட்டும்
பெருந்துயர்கள் எதுவந்து நின்று போதும்
தும்பாக அதைக்கருதி தொடர்ந்து செல்வோம்
தொலை நிற்கும் இலக்கினையே வெற்றி கொள்வோம்
துாதர் நபி வாழ்வினிலே தொடர்ந்திருப்போம்!

இருளகற்றி ஒளி தந்தார் எங்கள் துாதர்
இரவுகளை உயிராக்கி வணக்கம் செய்தார்
பொருட்களினை இறைவழியில் செலவு செய்து
பொருள் நீதி இவ்வுலகில் நிலைக்கச் செய்தார்
அருள்கொண்ட ஒளிமுகத்தில் கருணை சிந்த
அல்லாஹ்வின் பாதையிலே தொடர்ந்து சென்றார்
நெருப்பெனவே வளர்ந்திட்ட எதிர்ப்பை எல்லாம்
நீராம் தம் கொள்கையினால் அணைத்து விட்டார்!

இருளகற்ற ஒளிபாய்ச்ச விரைந்து செல்வோம்!
இரவுகளை உயிராக்கி வணக்கம் செய்வோம்
பொருட்களினை இறைவழியில் செலவு செய்வோம்!
பொருளாதார நீதியினை நிலைக்கச் செய்வோம்
அருள்கொண்ட இஸ்லாத்தின் கொடிகள் தாங்கி
அகிலங்கள் முழுவதையும் வெற்றி கொள்வோம்!
பெரும் சக்தி பல வந்து எதிர்த்த போதும்
பிழையற்ற கொள்கையிலே நிலைத்து நிற்போம்!

மாநபி மறைந்தாலும் அன்னார் தந்த
மறுமலர்ச்சித் தலைமையினைத் தேடிச் செல்வோம்!
மாநபி மறைந்தாலும் அன்னார் தந்த
மாமறையின் ஒளியினிலே நடந்து செல்வோம்!
பதவிக்காய் - பவுசுக்காய் - பலவற்றுக்காய்
பாரினிலே இழிநெறியில் நின்றுடாமல்
நாட்டுக்காய் - நன்மைக்காய் - நலனுக்காய்
நலமான உயிர்களையும் தியாகம் செய்வோம்!

1968

செல்லாச்சிக் கிழவி

செல்லாச்சிக் கிழவிக்கு
பல் இல்லா விடினும்
சில்லறைகள் சேர்ந்த ஒரு
சிமிழ் குலுங்குதல்போல்
சிரிப்பாள் - அழுவாள் சிலவேளை
நெருப்பாயும் ஆய்நுவாள்!

அதிகாலையில் அவள்
அண்ணாமலை ஐயாவின் வீட்டுக்கு வருவாள்!
காக்கைகளை எழுப்பவொரு
கம்புடனே வருவாள்
பொக்கை வாய்க்குள் தாம்பூலமும்
போட்டிருப்பாள்!

வாசல் பெருக்கி
வடிவாக வேலை செய்வாள்!
கூசாமல் அவரின்
கக்கூசும் கழுவிடுவாள்

சட்டி மினுக்கி அவரின்
சாறனையும் துவைத்து வைப்பாள்!

ஏழுமணிக்கு அவர் - கவி
எழுதிவிட்டு வெளிவருவார்
அவரைப் பார்த்து
நாலுக்காய் மடிவாள்
பூங்கன்றுகட்கும்
பாங்காக நீர் வார்ப்பாள்!

பிச்சைக்குப் போவதென்றால்
கொச்சை அவளுக்கு!
ஆகையால் தான் இன்னும்
ஓடி ஓடி உழைத்து வாழுகிறாள்!
பாடி வாழ்வது போலொரு
பகற்கனவும் காணாமல்
வாடித் திரியுமவள் ஒருகால்
வடிவாக இருந்தவளாம்!

பொய்யும் களவும் அவளுடன்
பலதடவை போட்டியிட்டும் - அவளே
வெற்றி பெற்றாள்! நெற்றி
வியர்வையே வாழ்வின்
விடிவாக மாறியதால்
மீடிமையே வாழ்வின்
முடிவாக எண்ணி நின்றாள்
அடிமையாய் உழைத்து வந்தாள்!

அண்ணாமலை ஐயாவின் பூங்காவில்
கடதாசிப் பூக்கள் உள்ளன
சில வேளைகளில் அச்செடிகள்

காடாக வளர்வதுண்டு
அப்போதெல்லாம் அவற்றை
அண்ணாமலை ஐயா வீட்டார்
அழகாக நறுக்கல் செய்வர்!

அந்தக் குப்பைகளை
செல்லாச்சி சேகரிப்பாள்
வீட்டுக்கு கொண்டு சென்று-அடுப்பில்
விட்டெரித்து மகிழ்ந்திருவாள்
எஞ்சிய உணவினையும்
இரையாகக் கொண்டு செல்வாள்!

அவர்களின் எச்சங்கள்
அவளது இலட்சியங்கள்!
அவர்களின் எச்சங்கள்
அவளது இலட்சியங்கள்!!

அவர்களின் காய்கறித் தோட்டத்தின்
முற்றிய கத்திரிக் காய்களும்
புழுக்குற்றிய புடலங்காய்களும்
வெந்து போன வெண்டிக்காய்களும்
பூசணம் பிடித்த தேங்காய்களும்
அன்றாடம் அவளின் அதிர்ஷ்டங்கள்!

ஒரு நாள் காலையில்
அண்ணாமலை எழுந்து வந்தார்
செல்லாச்சி
வீட்டுக்குப் போவதற்காய்
ஆயத்தமாய் நின்றுள்
அவளுடைய கைகளில்
பொட்டலங்கள் இருந்தன!

சில நிமிடங்களில்
செல்லாச்சி சென்றாள்
அவள் நடை
என்றும் போல் இல்லை
என்றும் போல் அவளில்
இறுமாப்பும் இருக்கவில்லை
கையிலே பொட்டலங்களுடன்
கடுகதியில் சென்றாள்!

என்றுமே இல்லாமல்
ஐயா மனதில்
சந்தேக மொன்று
கண்பொழுதில் வளர்ந்தது
ஓடிச் சென்று அவளை
ஒருவாறாய் கூட்டிவந்தார்
திருதிருவென அவள் முழித்தாள்
திருடி போல் காட்சி தந்தாள்!

கையும் களவுமாய்
கரம் நடுங்க நின்றுள்
செல்லாச்சி தலைகுனிந்தாள்!
செல்லாத காசானாள்
அவள்
களவிடம் தோல்வியுற்றாள்
கண்ணீரை உதிர்த்து நின்றுள்!

நேற்றுமாலை
அவரின் கூண்டில்
செத்துக்கிடந்த
சிவப்புச் சேவலை

ஒரு பார்சலாக்கி
செல்லாச்சி வைத்திருந்தாள்!

“என்பேரன் நெடுநாளாய்
கோழி தின்னும்
ஆசை வைத்திருந்தான்
கோழிவாங்க நானெங்கு போவேன்
ஆகவே தான் ஐயா
புதைக்காமலிகை எடுத்துச் சென்றேன்”
என்றாள் செல்லாச்சி - அவள்
ஏங்கித் தலைகுனிந்தாள்!

1983

உனக்காக ஒரு கவிதை

உன்னைப் பற்றி நான்
ஒருநாளும்
ஒரு கவிதையேனும்
எழுதவே இல்லையென
என்னைப்பற்றிச் சதா கூறும்
என்னருமை மனையாளே!

பெண்ணைப் பற்றி நான்
பாடிய போதெல்லாம் அவை
உன்னைப் பற்றியல்லவென
என்னிடம் அடம்பிடிப்பாய்!

ஆகவே நானின்று
உன்னைப் பற்றியொரு கவிதை
எழுதுகற்குத் தீர்மானித்தேன்
நிச்சயமாயிது வேறெந்தப்
பெண்ணைப் பற்றியும் இல்லையடி!

மரங்களைப் பற்றி நான்
பாடுகின்ற போதெல்லாம்
ஒருத்தி மாத்திரம்தான்
என் மனதில் உதிப்பாள்
அவள்
வேறொருத்தியுமல்ல வென்றால்
வேறென்ன புகழுனக்கு வேண்டுமடி!

நீ ஒரு முழுவிருட்சம்
என்றாலுமுன்
மனப்பாரங்கள் கூடுகின்ற வேளைகளில் - என்
மண்டையில் பலாப்பழங்களையும்
இறக்கி வைப்பாய் தொப்பென்று
எவ்வித
முன் அறிவித்தலும் இல்லாமல்!

அதனால் என் மேனி எங்கும்
காயங்கள் ஏற்பட்டாலும் இரத்தம்
கசிந்துதான் ஓடினாலும்
நான்
வேறு யாரிடமும்
மருந்தெடுக்கப் போவதில்லை!
அது உனக்குத் தெரியும்தானே!

அவ்வேளைகளில்
என்னுடைய நோய்களுக்கு
உன்னை ஒரு பரிகாரியாய்
எண்ணி மதித்திருவேன்!

என்னால்
உன்

உள்ளம், அடிக்கடி
புண்ணாகிப் போவதற்காய்
என்னை நீ
மன்னித்து விடுவாயாக!

சில வேளைகளில்
உன் பொறுமையோடு
இமயமலையே தோற்றுவிடும்!

உனக்காகப் பிரார்த்திப்பதைத் தவிர
என்னால் வேறு எதையுமே
செய்ய முடியாதடி!

நான் ஓர் எழுத்தாணி மாத்திரமே
எழுத்தை இழுத்து நிறுத்த
என்னால் முடியாது!

எழுதியவனைக் கேட்போம்
எழுதுகின்றவனையும் கேட்போம்
எழுத்துக்களின் திசைகளினை
உனக்கு இனியதாய் மாற்றிடவே!

1997

நெருப்பின் கழிவறை

உள்ளத்தில் இருக்கும்
ஓராயிரம் கறைகளின்
போதாமை போக்குதற்கா
பொல்லாத இப் புகைப்பழக்கம்!

நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருக்கும்
நெருப்பெல்லாம் போதாதென்னும்
பஞ்சத்தை தீர்ப்பதற்கா
பகலிரவாய்ப் புகைப்பழக்கம்!

பச்சை மரங்களுக்குள்
பதுக்கி வைத்த நெருப்பினையே
கல்லால் இசை செய்யும்
கலையால் வரவழைத்த
வல்லவன் நீ!
அந்த
வில்லை வளைத்து
விளையாடிய போதிலெல்லாம்
பொல்லா சக்திகள் உன்னை

வெல்ல முடியாமல்
விரண்டோடிய சாதனைகள்
எல்லாம் மறந்தின்று
நீயோர்
எரிசூகையாய் மாறியதேன்?

அப்போது
நெருப்புக்கு
நீ
எஜமானாய் இருந்தாய்
இப்போது
நெருப்புனை அடிமையாக்கி விட்டதுவே!
அன்று அதை நீ வில்லாய் வளைத்தாய்
இன்று அதன் கையில் நீயொரு வில்லானாய்!

என்று நீ
நெருப்புக்கு அடிமையானாயோ
அன்று, மனிதப் புனிதமும்
உன்னிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டதுவே!
இன்று, நெருப்புனை
வில்லாய் வளைத்து
விளையாடும் போதிலெல்லாம்
எல்லாம் இழந்து
எதிர்ப்பதற்கும் இயலானாய்
கல்லாய் சமைந்து விட்ட
காரணங்கள் அறிவாயோ
இல்லையெனில்
நெருப்பின்
கழிவறையாய் உன் வாயை
காட்சிக்கும் வைப்பாயோ?

21.07.1997

பக்தன்

என்றன் முன்னால் வீற்றுள்ள
இளைய நங்கை எழிற் கேசம்
வந்து மோதும் இளங் காற்றில்
வளைந்தே புரளும் அழகில் தேன்
சிந்தும் இனிய குரலில் எனைச்
சீண்டி இழுக்கும் கருவிழியில்
எந்தன் உணர்ச்சி பெரிதாகி
எரியும் தீயாய்க் கனல்கிறது!

கதிர்கள் வீசும் கண்களிலே
கலந்து நிற்கும் தாபத்தால்
மதியை ஒத்த வதனத்தால்
மருவ அழைக்கும் தன்மையினால்
மதியை மயங்கச் செய்கின்ற
மலரும் முகையாம் தனங்களினால்
எதிரே இருக்கும் இவள் என்னை
எழுக வந்து அணையென்றாள்!

மேனி எல்லாம் வியர்க்கிறது
வெப்பத்தாலே கனல்கிறது
நாணி நிற்கும் பெண் அவளை
நானும் அணைக்க முயல்கையிலே
வானின் ஊடே வருகின்ற
பாங்கின்* ஓசை கேட்கிறது
ஈன உணர்வை அகற்றுதற்காய்
இறையை வணங்க அழைக்கிறது!

இறையின் பெயரைக் கேட்டதுமே
என்னை நானும் உணர்கின்றேன்
இறையின் பெயரால் என்னுடைய
இதய வேட்கை தளர்கிறது
இறையின் முன்னே என் வேட்கை
ஏனோ தணிந்து போகிறது
இறையை வணங்க நடக்கின்றேன்
இதயம் பொங்கி நிறைகிறது!

1967

பாங்கு - தொழுகைக்கான அழைப்பு

என் இரகசியங்கள்

என்னுடைய
எல்லா இரகசியங்களையும்
சொல்ல வேண்டுமென
சொல்லி அடம் பிடிப்பவளே
நான்
சொல்லுவதையும் கொஞ்சம் கேள்!

உன்னுடையதும்
ஓராயிரமென நான்
சொன்னால் நீ
அச்சொல்லை மறுப்பாயா?

உன்னுடைய ரகசியங்களில்
ஒன்றையாவது
சொல் என நானுனக்கு
எப்போதும்
சொல்லியதும் உண்டோ?
சொல்
என நான் கேட்டால்

இல்லையென
சொல்லவும் உன்னால் முடியுமோ?
சொல்!

இருந்தாலும்
என்னுடைய ரகசியங்களை மாத்திரம்
நான் மட்டுமேன்
சொல்லித்தான் தீர வேண்டுமென
நீ ஏன் அடம்பிடிப்பதுவும்!

அவனுடைய ரகசியங்களை
அவன் நமக்குச் சொன்னானா?
அவருடைய ரகசியங்களை
அவர் நமக்குச் சொன்னாரா?
இருவரின் ரகசியங்களும்
இணைந்த பெரும் ரகசியத்தை
ஒருவராவது நமக்கு
ஓதித்தர வில்லையடி?

எவருடைய ரகசியத்தை
எவரெவர்க்குச் சொல்லி விட்டார்?
சொல்ல முடியா ரகசியங்களைச்
சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கின்ற
வானத்தைப் பார்த்தாயா?
வானவில்லைப் பார்த்தாயா?

சூரியனைப் பார்த்தாயா?
சந்திரனைப் பார்த்தாயா?
கிரகங்களைப் பார்த்தாயா?
பறவைகளைப் பார்த்தாயா?

இசையைப் பார்த்தாயா?
 அசையைப் பார்த்தாயா?
 ஓசையைப் பார்த்தாயா?
 ஆசையைப் பார்த்தாயா?
 பூனைகளைப் பார்த்தாயா?
 புலிகளையும் பார்த்தாயா?

மரங்களினைப் பார்த்தாயா?
 மான்களைப் பார்த்தாயா?
 தேன் கூட்டத்தைப் பார்த்தாயா?
 தேள்களையும் பார்த்தாயா?

நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தாயா?
 அவை நடாத்தும்
 நாடகங்களையும் பார்த்தாயா?

புற பூண்டுகளைப் பார்
 புயலை முயலைப்பார் மயிலையும் பார்
 ஆற்றைப் பார்
 அருவியைப் பார் குருவியையும் பார்
 பறவைகளைப் பார் பருந்துகளையும் பார்
 உறவுகளையும் உணர்வுகளையும் பார்
 ஆனால் அவற்றுள்ளிருக்கும்
 இரகசியங்களை மாத்திரம் நீ கேட்டிடாதே
 உலகத்தின் இயக்கமே நின்று விரும்!

உன்னைப் பெற்ற ரகசியத்தை
 உனதன்னை சொல்லவில்லை
 என்னைப் பெற்ற ரகசியத்தை
 எனதன்னை சொல்லவில்லை
 கண்ணின் ரகசியத்தை

கண் நமக்குச் சொல்வதில்லை
 மண்ணின் ரகசியத்தை
 மண் நமக்குச் சொல்வதில்லை
 பெண்ணின் ரகசியத்தைப்
 பெண் யார்க்கும் சொல்வதில்லை
 மின்னின் ரகசியத்தை
 மின் நமக்குச் சொல்வதில்லை
 எண்ணின் ரகசியத்தை
 எண் எமக்குச் சொல்வதில்லை
 உன்னுடைய ரகசியங்களை
 நீ யார்க்கும் சொல்வதில்லை
 என்னுடைய ரகசியங்களை
 நான் மாத்திரம்
 சொல்ல வேண்டுமென
 சொல்லி அடம் பிடிப்பதுவும் சரிதானா?

1997

பள்ளிவாசலைத் திறந்துவிடு

பள்ளிவாசலைத் திறந்து விடு
பக்தன் வந்து நிற்கின்றேன்!
உள்ளே இருக்கும் மின்குமிழை
உடனே இயக்கி ஒளிபாய்ச்சு!

வெள்ளைச் சீலையை வீசியெறி
வெற்றுத் தரையில் வணங்க விடு!
நள்ளிரவில் வந்ததனால்
முடியாதென்று சொல்லாதே!

தொழுகைக்கான அழைப்பின்றி
வந்தால் கதவைத் திறவாயோ!
அவனை வணங்க வேளையுமோ
ஆசையுடனே வந்துள்ளேன்
பள்ளி வாசலைத் திறந்துவிடு
பக்தன் வந்து நிற்கின்றேன்!

பள்ளி திறந்து இருக்கையிலே
பாவம் செய்து திரிந்தாலும்

தொழுவதற்காய் வந்தவனை
துரத்தலும் பாவம் அறிவாயோ!

பாவம் புண்ணியம் என்றெல்லாம்
பெரிதாய் உலகம் பேசினும்
மன்னிப்பளிக்கக் காத்துள்ளான்
மறுக்கா கதவைத் திறவாயோ!

கள்வன் வருவான் என்பதற்காய்
பள்ளிவாசலை மூடுவதோ
இறைவன் வீட்டுள் களவுகளை
ஏனோ அவனும் சகிக்கின்றான்
இறைவன் இங்கு எப்போதும்
இருந்தால் அவனை இரவுகளில்
மூடிவைத்துச் சிறை செய்தல்
முறையோ நீயே செப்பிடுவாய்!

பகலில் இதனுள் உலவுகிற
பகட்டு வேச தாரிகளை
உள்ளே வராமல் தடுத்திடவே
உன்னால் முடியா தறிவாயோ!

எந்த நேரமும் வருவேன் நான்
எழிலாய் இதனை வைத்திருவாய்
பள்ளி வாசலைத் திறந்து விடு
பக்தன் வந்து நிற்கின்றேன்!

1983

கடலுக்குள்ளே பாயவிடு

கடலுக்குள்ளே பாயவிடு
கைகளின் கட்டை அவிழ்த்து விடு
படகின் உள்ளே இருந்தபடி
பாடல் இசைத்தால் போதாது
உடலின் உறுதி காணாமடி
உடனே என்னைப் பாயவிடு!

காற்றுச் சுழன்று அடிக்கிறது
கவிதை பாடி அலுக்கிறது
ஊற்றுக் கண்ணை சிறக்கவிடு
உயர்ந்தே என்னைப் பறக்கவிடு
நேற்றைய உலகில் நீயில்லை
நாளைய உலகிலும் நீயில்லை!

காதல் கயிற்றால் கைகளினை
கட்டிய கலையால் எதைக் கண்டாய்
காதல் கிணற்றின் ஊற்றுகளை
தனியே பருகவும் முடியுமோடி

காதல் நோயால் கவல்கின்ற
கன்னியர் மீதேன் கோபமடி?

நீலக் கடலின் அடியினிலே
நீந்திட என்னை அனுமதிப்பாய்
கோலமிக்க முத்துகளை
கொண்டு தருவேன் பரிசுகளாய்
சோலைக் குயிலே கண்மணியே
சுதந்திரமாகப் பறக்கவிடு!

காலை நீட்டவும் முடியாமல்
கஷ்டம் படகுள் அதிகமடி
மாலை வேளையில் சந்திரனின்
மயக்கம் என்னை வாட்டுதடி
வேளை வந்ததும் வந்திடுவேன்
விரைவில் என்னைப் பாயவிடு!

1995

ஒரு நகத்தின் தாக்கங்கள்

உன் நகத்தின் உராய்வினால் உணர்வு பெற்ற
என்னுடலில் அவ்வின்பம்
இன்னும் இருக்குதடி!

பெண்ணே!

உன் கண்கள்

பெய்த அம்புகளின்

பெரு மழையில் நனைந்ததனால்

என்றன் இதயம் சதா

உன்னையே நினைந்து உருகிக் கொண்டிருக்கிறது!

என்னிதயம் இப்போதெல்லாம்

உன்னையே நினைப்பதனால் உறுதி கொள்ளும்!

சிலவேளை அதனாலேயே ஓய்ந்தும் கொள்ளும்

உனைப்பெறுவேன் என்று நான் சொல்லுகின்ற

ஆறுதலால் மீண்டுமே தான் வேலை செய்யும்!

உன் நகத்தின் உள்ளிருந்த

ஓராயிரம் மந்திரங்கள்

என்னகத்துள் குடிபுகுந்து
உருவேற்றி ஆட்டுவிக்கும்!

உன் நகத்தின் மின்சாரத்தால்
உடலெங்கும் அதிர்வு பெறும்
உன் நகத்தின் உராய்வினால்
உடலெங்கும் புல்லரிக்கும்!

உன் நகத்தால் என்னுணர்வைக் கிள்ளி விட்ட
உன்னை நான் சொந்தமாய் கொள்ளாவிட்டால்
என்னிதயம் நின்று விரும் என்னைக் கொண்டு விரும்
உன்னிதயம் கல்லாமோ என்னுயிரைக் கொல்லாதே!

நீ விரும்பினால்
காலனையுன்றன்
கால்களினால் உதைத்திடலாம்!

உன்னிதயத்தை மட்டும்
என்றனுக்குத் தந்து விடு
தந்து விட்டால் அவ்விதயம்
என்னையுமே வாழ வைக்கும்!

ஓர் இதயத்தின்
இயக்கத்தால்
ஈர் உயிர்களுமே வாழட்டும்
அதன் பின்னர்
ஓரிதயம் இருக்கின்ற
ஒரு சோடிக் காதலராய்
பாரில் நாம் வாழ்ந்திடலாம்
பல கவிதை யாத்திடலாம்!

சாயம்

மனதில் நிறைந்த மச்சான்! நீங்கள்
 மாங்கல்ய எண்ணங் கொண்டிருப்பதை
 தோழி பரீதா நேற்று வந்தெங்கள்
 தோட்டத்தில் சொல்லி விட்டுச் சென்றாள்!
 பணக்கார விட்டுச் சம்பந்தம் நம்
 பழைய வாழ்க்கை முறைகளையெல்லாம்
 மறக்கச் செய்து விட்டதுவோ?

மச்சான்! நீங்கள் மதறாசுக்கு
 பட்டப் படிப்புக்குச் செல்லுமுன்
 பக்கத்தே இருந்த என்னை நோக்கி
 மச்சி! மனதில் நிறைந்தவளே! நீதானென்
 மாங்குயிலும் தேன் குழலும்
 என்றெல்லாம் சொன்னதுவும்
 என்
 இடை பற்றி அணைத்ததுவும்
 ஏன் மச்சான் மறந்து போனதுவோ!

இலட்சம் சீதனமும் இரண்டு தட்டு வீடும்
 இதமான காருமென்றால் இணங்கியா விடுவது?
 சீதன ஒழிப்பு இயக்கத்தின்
 “சிரஞ் சீவி” தலைவனன்றோ நீங்கள்!
 சிந்தித்து செயல்படுங்கள்
 சீதேவி என்பாவம்
 உங்களுடன் எப்போதும்
 ஓடி வந்து குடி சாய்க்கும்!

1963

ஒரு கோடியில்

ஓ! கவிஞனே!
 உனது கவிதைகளாலேயே
 உன்னைச் சொல்ல முடியவில்லையே
 உனது கவிதைகள்
 ஒரு கோடியில்
 ஒன்றையேனும் சொல்கிறதா?

ஓ! ஓவியனே!
 உனது ஓவியங்களாலேயே
 உன்னழகைச் சொல்ல முடியவில்லையே
 உனது ஓவியங்கள்
 ஒரு கோடியில்
 ஒன்றையேனும் சொல்கிறதா?

ஓ! பாடகனே!
 உனது பாடல்களாலேயே
 உன்னைப் பாட முடியவில்லையே
 உனது பாடல்கள்

ஒரு கோடியில்
 ஒன்றையாவது பாடியதா?

ஓ! இராஜாவே!
 உனது இராஜ்யங்களாலேயே
 உன்னை அளக்க முடியவில்லையே
 உனது இராஜ்யங்கள்
 ஒரு கோடியில்
 ஒன்றையேனும் அளந்ததுவா?

1997

நுளம்புகள்

அடிக்காதே
அந்த நுளம்புக்கு
அது அழுதால்
நான் தாங்க மாட்டேன்!

நேற்றும் தான்
நிறைய அடித்தாய்
இந்தக் குடிசையின்
எல்லா இடங்களிலும்
அவைகள் கீறிய
சிவப்புச் சித்திரங்களைப் பார்!

நானூற்றுப் பதினைந்து இடங்கள்
நான் எண்ணி முடித்துள்ளேன்
பூநகரி இராணுவ முகாமுக்குள்
பலியானதை விடவும்
கூடிய எண்ணிக்கை!

அடிக்காதே
அந்த நுளம்புக்கு
அது அழுதால்
இனி நான் தாங்க மாட்டேன்!

நமது செத்தை வீட்டுக்குள்
பத்துச் செல்வங்களை
பெத்து வளர்த்து
பெருமைப் படுபவளே!
பிள்ளைகளை நுளம்புகள் கடிப்பது
பிழை தான் - எனினும்
அந்த நுளம்புக்கு
அடிக்காதே
அது அழுதால்
என்னால் தாங்க முடியாது!

பற்றைகளுக்குள் நாம்
பக்கத்துக் குளத்தினுள் நாம்
எத்தனையோ ஆயிரம்
நுளம்புகள் இருக்கின்றன
நீ இரக்க மனம் படைத்தவள் அல்லவா?
நமது வீட்டுக்குள்
இத்தனை கொலைகள் நடக்க விடலாமா?

மாணையும் மரையையும்
முயலையும் முதலைகளையும்
கொலை செய்கின்றவர்களை
வாழ விரும் மண் இது!

அந்த நுளம்பை மட்டும்
நீ அடியாது விட்டு விட்டால் ஆகாதோ?

அப்பாவி

மனிதர்களையும்
மனித விழுமியங்களையும்
அழிப்பவர்கட்கு நாம்
போராளிகள் என்று
பெயரிடுவதில்லையா?

ஆயுதப் புரட்சி என்ற பெயரில்
ஆளுகின்றோரை கீழே வீழ்த்துபவர்களுக்கு
ஆட்சியையே நாம் அளிப்பதில்லையா?

தன்னை உடைத்துக் கொண்டிருக்கும்
மனிதனின் தலையை
விழுந்து நொறுக்காமல்
பாறாங்கற்கள் பொறுமையாய்
இருப்பதில்லையா?

வெட்டி வீழ்த்துபவனுக்கு
மரங்கள் விறகாக
உதவுகையில்....

பிள்ளைகளை நுளம்புகள் கடிப்பது
பிழைதான் - எனினும்
அந்த நுளம்புக்கு
அடிக்காதே
அது அழுதால்
நான் தாங்க மாட்டேன்!

இராணுவ முகாம்களுக்குள்
இருக்கின்ற உயிர்கள்!

அவற்றை அழித்து விட
தம்மையே அர்ப்பணிக்கும்
அந்த போராளிகளின் உயிர்கள்!

போராளிகளின் பொல்லாத
துப்பாக்கிகளால்
பள்ளி வாசல் பாய்களிலே
துள்ளிக் தெறித்து தூரத்தே
மறைந்து சென்ற
எல்லா உயிர்களினதும்
அளவுகள் ஒன்றே!
குழந்தை என்பதற்காய் உயிர்
குறுகியா இருப்பது?

அந்த நுளம்பு
அதன் உயிரும் ஒன்றே!

எல்லா உயிர்களும்
இருந்ததுவும் ஓர் இடம்
இருக்கப் போவதுவும் ஓர் இடமே!

ஆகவே பெண்ணே
அடிக்காதே
அந்த நுளம்புக்கு
அது அழுதால்
நான் தாங்க மாட்டேன்!

பக்தனின் காதல் நோய்

இறைவா! உனது படைப்புகளில்
இதமாம் ஆசையை ஏன் படைத்தாய்
குறைவே இல்லாக் குமரிகளை
கூர்ந்து நோக்கின் என்னுள்ளின்
மறைவில் இருக்கும் நெய்யலைகள்
மனதில் தீயை வளர்க்கிறதே!

வீட்டில் தனித்து இருக்கையிலே
விரைந்து ஆவல் எழுகிறதே
காட்டில் தனித்து இருந்தாலும்
காதல் நோயோ தணியாதே
வாட்டி என்னை வதைக்கின்ற
வயதின் நோயைக் குணமாக்கு!

என்னைப் போன்ற வாலிபர்கள்
எழிலாம் பெண்கள் தனங்களினை
கிண்ணமாக்கி அருந்துகையில்
கீதம் பாடி மகிழுகையில்

என்னை மட்டும் மூலையினில்
இருத்தி' வீட்டேன் ரசிக்கின்றாய்!

அவர்கள் எல்லாம் பெண்களினை
அணைத்து வைத்துக் கடற்கரையில்
எவரும் காணா மூலைகளில்
ஏதோ ஏதோ செய்கின்றார்
சுவரின் மூலையில் நானுமேதான்
சுருண்டு கிடந்தே குமைகின்றேன்!

அழகாய் என்னை ஏன் படைத்தாய்
அதனால் எத்தனை தொல்லைகளோ
அழகாய் என்னைப் படைத்ததனால்
ஆயிரம் பரிட்சை தினந்தோறும்
அழகாய் இருந்தும் ஆசைகளை
அடக்கும் சோதனை சரிதானோ?

துடிப்பு நிறைந்த இளமையிலே
துறந்து விட்டு ஆசைகளை
படிப்பில் மட்டும் கவனத்தை
பதித்து வைத்தால் அப்பப்பா!
துடித்துக்கொண்டே மடிக்கின்ற
துயரமிக்க அனுபவங்கள்!

பெண்ணைப் பார்த்தல் பிழையென்றால்
பெண்ணைப் பார்க்க முடியாத
கண்ணைப் படைத்தால் சரிதானே!
காதல் நோயும் பிறவாதே!
கண்ணால் பிறக்கும் ஆசைகளை
கடலில் கரைப்பினும் கரையாதே!

இறைவா! உனக்குத் தெரிந்திருக்கும்
எத்தனை நாட்கள் தொழுகையிலும்
மறைந்து கிடந்த எண்ணங்கள்
மாறிமாறி வந்தனவோ?
நிறைந்து மனதை அவையெல்லாம்
நீம்மதி ஆற்றைக் கலக்கி வரும்!

ஒருநாள் அறையில் தனிமையிலே
உலவிக் கொண்டே இருக்கையிலே
தெருவால் அழகி ஒருத்தியுமே
சென்றாள் நின்றாள் எனைப் பார்த்தாள்
உருகி விட்டேன் பனியைப்போல்
உரைக்க எதுவும் வரவில்லை!
அப்போதென்றன் உள்ளத்தில்
அசைந்தே எழுந்த ஆசைகளை
எப்படி நீயும் உருக்கிட்டாய்
எதையும் பேச முடியாமல்
எப்படி என்னுடல் நடுங்கியது
ஏந்திழை நகைத்தே நகர்ந்திட்டாள்!

வெட்கம் பிடுங்கி எனைத்தினின்
வேகம் உள்ள உணர்வுகளை
முட்டித் தலையை சுவரினிலே
மோதி அடித்துச் சிதைக்கின்றேன்
தட்டி விட்டே நடக்கின்றேன்
தணியா நோயும் அதிகரிக்கும்!

என்னை வலையில் மாட்டிவிட
எத்தனை பெண்கள் முயல்கின்றார்
கண்ணையடித்தே நகைக்கின்றார்
காதில் விழும்படி கதைக்கின்றார்

என்னிடம் தம்மை அர்ப்பணிக்க
எத்தனை நாடகம் நடக்கின்றார்!

அத்தனை பேரையும் நெஞ்சிறுக
அணைத்து விட நான் துடிக்கின்றேன்
பித்தனைப் போல பல நினைவும்
பிடித்தே என்னை ஆட்டுவதால்
எத்தனை நினைவில் பறக்கின்றேன்
ஏனோ இறைவா! வாட்டுகின்றாய்!

இடிந்துவிட்ட உளத்தோடு
இரவும் பகலும் சுமையோடு
நடந்தே அலையும் எந்நோயின்
நிலையை நீயோ நன்கறிவாய்
தொடர்ந்து என்னைச் சோதித்தே
துயருள் ஏனோ ஆட்டுகிறாய்!

ஒருத்தி ஒருநாள் என்கனவில்
ஓடிவந்தே தனைத் தந்தாள்
சிரித்து அவளை மகிழ்வித்தேன்
சேர்ந்து வாழ்வோம் எனச் சொன்னாள்
மறுத்தேவிட்டேன் அவள் வாழ்வு
மண்ணாய்ப்போக விரும்புவனோ!

கற்பு மாதரைக் கெடுப்பதுவோ
கயமை என்று உணர்த்திட்டாய்
கற்புக் குலைந்த மகளிரினை
காதல் செய்ய நினைத்தாலோ
கற்பு உனக்கும் உண்டென்று
காதினுள்ளே இரைகின்றாய்!

காதுள் சென்று இரைகின்ற
கருத்து நிறைந்த அவ்வுண்மை
போதும் அந்த ஆசையென
பொல்லால் அடித்தே தடுக்கிறது
ஏதும் எனக்கு வழியில்லை
இறைவா! நானும் என்செய்வேன்?

இவற்றை மறந்து உன் நினைவின்
ஈர்ப்பால் பள்ளி செல்லுகையில்
சுவரின் மேலே தலை தூக்கிச்
சுற்றுகின்ற கயல் விழிகள்
கவர்ந்து விடவே என்னுளத்தை
கதைகள் ஆயிரம் பேசினதே!

எனது இளமை உணர்ச்சிகளை
இடித்துச் சிதற வைப்பதனால்
கனக்கும் எந்தன்உள்ளத்தில்
கருமையான வேதனைகள்
நினைக்கும் நினைக்கும் வேளைகளில்
நீண்ட துயரம் தருகிறது!

இத்தனை துன்பம் என்னிறைவா
ஏனோ நானும் அனுபவித்தல்
நித்திரையின்றி இரவுகளை
நீண்ட பகலாய் மாற்றுவித்தல்
பத்திரமாக என்னுடலை
பாதுகாக்கப் பரிசுகளே?

பட்டினி கிடந்து பார்த்துள்ளேன்
பாரம் குறைந்த போதிலிலும்
திட்டமான மருந்தின்றி

தினமும் நோயோஅதிகரிக்கும்
இட்டம் என்றன் நிறைவேற்று
இறைவா! கருணை நிறைந்தோனே!

இறைவா! இத்தனை தியாகங்களும்
இங்கு உன்னருள் பெற்றிடவே
இறைவா! நல்ல நடத்தைக்கு
இனிய பரிசு இவ்வுலகில்
இறைவா! நல்ல நடத்தைக்கு
இனிய பரிசு மறுவுலகில்....
தருவதாக வாக்களித்தாய்
தருவாய்தானே என்றனுக்கும்?
உருவமற்ற என்னிறைவா!
உன்னைவிடவும் சொல்வாக்கில்
நேர்மையாளன் யாருள்ளான்?
நிறையே! என்னோய் குணமாக்கு!

10.05 1971

நபித் தென்றல்

தென்றல் தேற்றும்
தெவிட்டாமல் தெவிட்டாமல்
தென்றல் வந்து
தேற்றும் எனினும்
தேறாமல் தேறாமல்
இன்னும் இன்னும்
இடங்களைத் தேடியே அலையும்!

எங்கு துவங்கும்
எங்கு முடியும்
அவனே தவிர
யாருமே அறியா
எல்லைகளுக்குள்ளே
அருளின் தென்றல்
அலைந்து அலைந்து திரியும்!

மனித இதயம்
மடியும் வடியும்
விடிவே தெரியா
வெளியில் துடிக்கும்
தர்மம் இடியும்
தலையும் குனியும்
பெருமான் தென்றல்
பேறாய் எழுந்து காக்கும்!

1997

புதிய எழுதுகோல்கள்

என் விழிகள் ஒரு
மொழியை எழுதின
அவள் இதயமெனும்
தாளில் நேரடியாய்
பதிந்த மொழியது!

எனது மொழியை
எடுத்துச் செல்ல
ஒரு புறாவோ
தபால் காரனோ
ஒரு நல்ல
நண்பனோ
தேவைப்படவில்லை!

தூது செல்ல காற்றையும்
அழைக்கத் தேவையில்லாத
ஒரு காலத்தில்
என் விழிகள்
ஒரு மொழியை எழுதின!

புரியாத மொழியை
சொல்லித் தரும்படி
அவள் தன் மூளையிடம் மாத்திரம்
கேட்டாளாம்
மூளை தன் பணியைச் செய்து முடிக்க
இரத்தத்தினதும்
உணர்வுகளினதும்
உதவியைக் கேட்டு நின்றதாம்!

அவள் உடம்பெல்லாம்
கம்பியூட்டர்
திரையாகியது
கண்கள் தூங்காமல்
யாருக்காகவோ
விழித்திருக்கத் துவங்கின!

மெத்தையும்
ஒத்துழைக்க மறுத்ததால்
மெல்லிடையாளர்
முழு இரவும்
புரண்டு கொண்டிருந்தாள்!

அவளின் பெரு மூச்சுக்களைக் கேட்ட
சுவர்களுக்குள்ளிருந்த கற்களும்
அவளுக்கு அனுதாபம் சொல்லின!

நெஞ்சமோ
விம்மிப் புடைத்து
என் மொழிக்கு
சாமரம் வீசிற்று!

அடுத்த நாள்
அவளைச் சந்தித்தேன்
என்னையே காணாதது போல்
அவசரமாய் அவசரமாய் நடந்து சென்றாள்
யார் கண்களிலும்
பட்டுவிடாமலும்
அவசரமாய் அவசரமாய்
நடந்து சென்றாள் அவள்!

ஆனாலும் என் விழிகள்
எழுதிய மொழிகளுக்கு
பதில்களை
எழுதிக் கொண்டே
தன்னிதழ்களால்!

1996

ஆண்டவன் மனம் குளிர்வான்

சுவர்க்கத்தை முன்னே
சுகிக்கக் கொடுத்து வைத்த
பாட்டாளி வர்க்கத்தை
பார்ப்பதற்கு எவருமில்லை
அன்னாரைப் பார்ப்பதற்கு
அகிலத்தில் எவருமில்லை
என்பதனால் அவர்களுள் எம்
இயற்றுகின்ற சோகவிசை
துன்பத்தின் கேணியிலே
தோற்றுகின்ற பேரலைகள்!

அன்னார் மனங் குளிர்ந்தால்
ஆண்டவனும் மனம் குளிர்வான்
ஆண்டவனின் உள்ளத்தை
அகிலத்தில் குளிர்விக்கும்
செல்வர்க்கு மட்டுமே

செகத்தினிலே இல்லாத
சுவர்க்கத்தின் இன்பங்கள்
சுவைப்பதற்கு கிடைத்துவிடும்!

அல்லாத பணக்காரர்
ஆண்டவனின் முன்னிலையில்
எல்லையிலா கேள்விகட்கு
எவ்வாறு பதிலளிப்பர்
ஆகையினால் உலகத்தில்
அபலைகளின் உள்ளத்தில்
பாகாய் இன்பத்தைப்
பாய்ச்சுவதும் அவர்கள் கடன்!

பாகாய் இன்பத்தைப்
பாய்ச்சுதற்கு துவங்கிட்டால்
அன்னாரும் மனம் குளிர்வர்
ஆண்டவனும் மனம் குளிர்வான்
ஆண்டவனின் உள்ளத்தை
அகிலத்தில் குளிர்விக்க
செல்வர்கள் நினைத்திட்டால்
செகத்தினிலே இல்லாத
சுவர்க்கத்தின் இன்பங்கள்
சுகிப்பதற்குக் கிடைத்து விடும்!

1970

புது விதிகள் செய்வோமா?

நம்முடல்கள் நாறுமுன்னே
நாமே அவற்றை
நல்லடக்கம்செய்வோமா
பூமியிலே அதன் பின்னே
பொல்லாமையே இல்லாத
புது உலகொன்றையும் படைப்போமா?

வானுக்கும் பூமிக்குமிடையே
நீளத்தை நீட்டி விட்ட
நீசர்களை அழிப்போமா
வானங்களைக் கடந்து வெளியில்
அழகு
வண்ணப் புறாக்களாய்ப் பறப்போமா?

கவிஞனுக்கும் கவிதைகளுக்குமிடையே
தடைகள் இட்டவரின்
தாடைகளை உடைப்போமா?
கவிஞனுடன் தினம் கதைக்கும்
இன்பக்
காற்றுடன் சேர்ந்து நாம் கலப்போமா?

1997

காயாத ஈரம்

சோலையிலே குயிலொன்று
கூவுதடி தோழி
சுகமான குரலினிலே
பாடுதடி தோழி
மாலையிலே இளந் தென்றல்
வீசுதடி தோழி
மனம் அதனால் துணையொன்றைத்
தேடுதடி தோழி!

மலைவர மனமயக்கம்
வளருதடி தோழி
மனதினிலே இளம் உணர்வு
துளிர்க்குதடி தோழி
மூலையிலே மலரொன்று
சிரிக்குதடி தோழி
முழுமதியில் அவர் வதனம்
தெரியுதடி தோழி!

கன்னத்தை வண்டொன்று
 சுற்றுதடி தோழி
 காட்டினிலே மயிலொன்று
 அகவுதடி தோழி
 கன்னத்தை விரலொன்று
 வருடுமடி தோழி
 களிப்பினிலே காதல் வெள்ளம்
 பெருகுமடி தோழி!

கன்னத்தை முத்தங்கள்
 நிரப்புமடி தோழி
 கானகத்தில் வெண்புறாவும்
 மகிழுமடி தோழி
 கன்னத்தில் ஈரமின்னும்
 இருக்குதடி தோழி
 காய்வதற்கும் அவர் துணையே
 வேணுமடி தோழி!

1965

வட்டமும் சதுரமும்

வட்டம்
 சதுரத்துள்
 வளைந்து சென்றதனை
 என்றாயினும் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றாயா?

நீ ஒரு
 சிறிய சதுரம்
 ஏன் இந்த வட்டத்துடன் சதா
 மோதிக் கொண்டு இருக்கிறாய்?

ஒரு பட்டம்
 வானிலே பறந்து செல்லுகையில்
 விளையாடும் பையனுடன் ஒரு போதும்
 மோதுவதில்லை!

நீ மட்டுமேன்
 இந்த வட்டத்துடன் சதா
 மோதிக் கொண்டு இருக்கிறாய்!

இதனால் உனக்கு
கிட்டியது ஒன்றுமில்லை
வட்டத்தை உனக்குள்ளே
வளைந்து வரச் சொல்லாதே!

இந்த வட்டத்துள் நீ
எப்போதும் போல்
இனிது வாழலாம்!

வட்டத்தின் கண்மணிகளுடன்
கலந்து வீடு
பார்வைகள் ஒன்றாகும்!
பார்வைகள் ஒன்றானால்
பாதையில் குழப்பமில்லை!

அப்போது
இந்த வட்டத்தை இயக்கும்
இதயத்தின் இதயமாயுன்னால்
இயங்கிட முடியுமடி!

இந்த
வட்டம் வெகுவிரைவில்
விட்டத்தையும்
விட்டு விலகலாம்!

ஒரு நேர்கோடு
பலவந்தமாய் வளைக்கப் பட்டதால்
வட்டமாய் வந்துள்ளது!

வட்டம் ஒரு சூனியமே
வளை கோடும் சூனியமே
நேர்கோடும் சூனியமே
நீ மட்டுமென்ன
ஒரு சூனியம்தான்
நானும் ஒரு சூனியம்
என்பதை நீ
விரைவிலே
அறிந்து கொள்வாய்!

1996

கவிதைக் காட்சிகள்

மல்லிகையின் மருங்கிருந்தும் வாசம் வீசும்
மகிழும்பூ அதனோடு போட்டி போடும்
அல்லி மலர் பொய்கையிலே விளக்கம் தாங்கும்
அதைச் சுற்றி கொக்கினங்கள் காவல்காக்கும்
புள்ளிமான் காட்டினுள்ளே பாய்ந்தே ஓடும்
புறாவிணைகள் கிளைகளிலே காதல் செய்யும்
நெல் மணிகள் நீரினுள்ளே அழகு பார்க்கும்
நெடுந் தென்னை கள்மயக்கில் ஆட்டம் போடும்!

கோழியொன்று புழு ஒன்றைக் கொத்திச் செல்லும்
தருவி பல போட்டியிட்டும் பறந்து செல்லும்
ஆழியொன்றின் மேல் செல்லும் படகு தம்மை
அங்கெழும்பும் அலை பலவும் தடுக்கப் பார்க்கும்
வேலிபல உயர்ந்து நின்றே அங்கு வாழும்
வேல் விழியார் மாதர் தம்மைக் காவல் காக்கும்
காலி சில இடை வழியில் வீதிவந்தெம்
கடுகதி பஸ்களையே நிறுத்தப் பார்க்கும்!

அணியணியாய் பயிர் வயலில் அழகு காட்டும்
அருகிலுள்ள ஆற்றில் நீர் நிறைந்தே ஓடும்
புனலிடையே நீராடும் மங்கையர்கள்
புன்னகையைக் காண்பதற்காய் மலர்கள் பூக்கும்
மணல் வெளியில் கிடக்கின்ற பளிங்குக் கற்கள்
மனமகிழ்ந்து ஆதவனைக் கண்டு மின்னும்
நினைவினிலே உறைந்துள்ள கற்பனைகள்
நீண்ட பெரும் கவிதைகளாய் உருவெடுக்கும்!

26.07.1969

ராதா

உன் வதனப் பூங்கா

உன் வதனத்திலோர் பூங்கா உளது
உன் வதனத்தில் உள்ள பூங்காவில்
வெண் மல்லிகையும் வேறு மலர்களும்
பூத்துக் குலுங்கிப் புதுப் பொலிவளிக்கும்!

உன் வதனத்தில் உள்ள பூங்கா
எண்ணி நான் ஏங்கும் சுவர்க்கமாகும்
உன் வதனத்திலுள்ள பூங்கா
எல்லா இன்பமும் இணைத்து வைத்துள்ள
பூக்களைப் பூப்பதால் பொலிவையளிக்கும்!

உன்றன் முகத்தில் இருக்கின்ற
உயர்ந்த அந்தப் பெருங் காவில்
நன்கு சிவந்த இருகனிகள்
நாவை ஊறச் செய்கிறது!

அந்த இரண்டு கனிகளுமே
கனிந்து ருசியாய் வரும் வரையும்
இங்கு நானும் இருந்தபடி
இரவு பகலாய்ப் பாடுகிறேன்!

அந்த இரண்டு பழங்களையும்
அன்பே! நீயும் நினைத்தாயேல்
சொந்தமாக்கிப் புசித்திடலாம்
சொந்தமாக்க நான் எண்ணும்
சுவர்க்கக் கனிகள் இரண்டினையும்
சிந்தை யொத்து நீ நினைத்தால்
சீக்கிரம் கனியச் செய்திடலாம்!

என்றன் ஆசை நிறைவேற்ற
ஏனோ நீயும் விரும்பாமல்
அந்த இரண்டு பழங்களையும்
கனியச் செய்ய மறுக்கின்றாய்!

அந்த இரண்டு கனிகளுமே
அடக்கியுள்ள வெண்முத்துச்
சிந்தை கவரும் மணிவரிசை -நீ
சிரிக்கும் போது மாத்திரமே
மிக்க அழகாய்த் தெரிகிறது
மேதினி வாழும் அரசர்கள்
செக்கில் சுழலும் மாடுகள் போல்
தினமும் உழைத்துக் களைப்பவர்கள்
தக்கார் தகவிலர் எவரெனினும்
தரவேமாட்டாய் அக்கனிகள்!

இருந்த போதும் எனக்கந்த
இனிய இரண்டு கனிகளையும்
தருவாய் என்ற நம்பிக்கை
கீதம் இசைக்கச் செய்கிறது!

வண்ண உன்றன் கண்களெல்லாம்
வளைந்த விற்கள் போல் நின்று
வண்ணக் கவிகள் சொல்வதனை
வானில் அமரரும் வியக்கின்றார்!

ஆனால் உன்றன் புருவமெல்லாம்
வேறு யாரும் நோக்குகையில்

தூணை அசைக்கும் புயலொன்று
துரிதமாக எழுகிறது!

அந்தப் புயலின் வேகத்தை
அங்கே தாங்க முடியாமல்
சொந்த மற்று அந்நியர்கள்
சோர்ந்தே பயந்து வீழ்கின்றார்!

உன்றன் பூங்கா உருவாக்கும்
உறுதிமிக்க புயல் காற்றில்
என்றன் இனிய உளம் மட்டும்
ஏனோ சலனம் அடையாது!

அந்தக் காரணம் ஒன்றேதான்
அங்கே உன்றன் பூங்காவில்
இருக்கும் இரண்டு பழங்களுமே
எனக்கே சொந்தம் என்கின்ற
இனிய உறுதி தருகிறது!

எனவே அந்த இரு பழமும்
இனிய சுவையைத் தருகின்ற
கனியாய் மாறி வரும் வரையும்
காத்து நானும் இருக்கின்றேன்!

அந்தக் காவில் உலவுகையில்
ஆறுதலடையும் என்னுள்ளம்
அந்தக் காவில் உலவுகையில்
ஆயிரம் கவிதைகள் ஊற்றெடுக்கும்
சொந்தம் என்ற ஒரு வார்த்தை
சொல்வாய் நானும் மகிழ்ந்திடவே!

1967

புத்தரும் புலவரும்

புத்தரை ஒரு நாள் கண்டேன்
புலவனே சுகமா என்றார்
சிங்களத்தில் பதில் சொன்னேன்
சிரிப்பார் என நினைத்தேன்!

புத்தரோ அசந்து போனார்
புரியவே இல்லை என்றார்!

சிங்களத்தில்தானே பேசினேன் என்றேன்
சிரித்தார்
சிங்களம் தனக்குத் தெரியாதென்றார்!

“எத்தனையோ ஆண்டுகள் முன்னே
இலங்கைக்கு வந்தீர்கள் தானே
உம்
சத்தியத்தைச் சொல்லித் தந்த
சரித்திரத்தை மறந்தா விட்டீர்?”

அத்தனையும் உண்மை
ஆனாலும் என்றிழுத்தார்
ஆனாலும் என்றாலென்ன
உண்மையை விரைவில் உரைத்திருக்க!
என்றேன்.

சிங்களமோ மங்கள மொழிதான்
என்னும்
என் செய்திகளைச் சொன்னதுவோ
வேறுமொழியிலென்றார்!

அப்படியெனில்
தமிழை
எப்போது
கற்றீர்கள் என்றேன்!

1956ன் பின் நிகழ்ந்த
அநியாயங்களின் பின்னே என்றார்!

செத்துக் கொண்டிருக்கிறதே
என் செய்திகளும்
என
புத்தர் கவலையுடன்
புகல்வதற்கு ஆரம்பித்தார்!

புத்தர் சிலைகள் எல்லாம்
நாட்டில் பூத்துக்குலுங்குகின்ற பின்னுமா என்றேன்!

உண்மை உறங்குவதாலும்
ஊரெல்லாம் பொறாமை
கொடிகட்டிப் பறப்பதாலும்
கொள்ளையும் களவும் குடியில்லா இடங்கள்
இல்லாமல் போனதாலும்

சாராயக் கடைகளை
அரசு
தன் சத்தியத்தின் அடையாளங்களாய்
காட்டுவதாலும்
சூதாட்ட நிலையங்களும்
சுந்தரிகளின் நிர்வாண நடனங்களும்
சூழ்ந்ததால் ஆன்மாக்கள்
தாழ்ந்தேயே போனதாலும்
போராட்டமென்றும் போரென்றும்
மனித உயிர்களை
தினமும் போக்குவதில்
போட்டிகள் உயர்வதாலும்
வீக்கமடையும் பொருளாதாரத்தால்
ஏழைகளின்
விரக்திகளும் பெருந் தீயாய்
மாறிக் கொண்டிருப்பதாலும்
போதி மர நிழலில்
கிடைத்த மன ஆறுதல்
தூரமாகி
விலகியே செல்வதாலும்
கவலைகளை வெல்லத்தான்
கற்றுக்கொடுத்த கலை

காலமாகும் போல் இருப்பதாலும்
நித்தம் நான் கலங்குகின்றேன் என்றார்!

ஐயா!
நீங்களோ புத்த பெருமான்
சித்தங் கலங்குதல்
அழகல்ல என்றேன்!

புத்தர் அதன் பின் ஒரு முறுவல் பூத்தார்!
சித்தம் தெளிந்ததுவோ
இனி நீங்கள் சிரியுங்கள் என்றேன்
புத்தர் மீண்டுமொருமுறை எனைப் பார்த்தார்!
சித்தர்கள் சிரிப்பதுமில்லை
பக்தர்கள் தம்போதனையை
படுத்திகின்ற பாடுகளைக்
கண்டு மனம் கலங்குவதுமில்லை
எனும் அவர் “கண்மொழி”
எனக்கும் புரிய ஆரம்பித்தது!

புத்த பிரானே!
பித்தன் நான்
என்
பிழையை மன்னியுங்கள் என்றேன்.
புத்தர் மீண்டுமொரு முறை பார்த்தார்
பின்னர் ஒரு முறுவல் பூவை
என் மீது வீசினார்!

புத்தரே!
செத்துக் கொண்டிருக்கும்

நம் நாட்டுக்காக நீங்கள்
செபித்தாலென்ன குற்றமென்றேன்!

என் விழிகளுக்கு
இன்னுமொரு வழி
தெரிகின்ற தென்றார்!

இவர்களுக்கெல்லாம் புரியும்
வேறு ஒரு மொழியிலே
மீண்டு மொரு முறை
போதிக்கப் போகின்றேன்
என்றார்!

சிங்களம் உங்களுக்குத் தெரியாதே
என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்
என்றேன்!

“என்னோடு பேசுவதற்காவது
இவர்கள்
தமிழைப் படிப்பார்களா?
என்பதைப்
பரிசோதிக்கப் போகின்றேன்!”

இலங்கையில் விரைவில் பிறப்பேன்
இனியொரு புது விதி செய்வேன்
தமிழிலே என்
தர்மத்தை சொல்லிக் கொண்டிருப்பேன்
என்றார்!

அதைக்கேட்டு
 அவர் காலடியின் கீழிருந்த
 செந்தாமரைப் பூக்கள்
 சந்தோஷத்தால் வானுயர
 சப்தங்கள் முழங்கவும் தொடங்கின!

21.07.1997

காதல் வேதனை

கனவில் நனவில் வாட்டுகிறாய்
 காதற் கனலை மூட்டுகிறாய்
 நினைவில் வதனம் காட்டுகிறாய்
 நெஞ்சள் ஆசை மூட்டுகிறாய்
 கொடியாம் இடையைக் காட்டுகிறாய்
 கோவை இதழால் கொல்லுகிறாய்
 நெடிய விழியால் கொட்டுகிறாய்
 நெஞ்சள் கனலை மூட்டுகிறாய்!

அலையாம் குழலைக் கோதுகிறாய்
 ஆசைக்குழியில் தள்ளுகிறாய்
 குலையா உடம்பைக் குலுக்குகிறாய்
 குனியும் போதே சிரிக்கின்றாய்
 நிலையாத் தோற்றம் தருகின்றாய்
 நினைவில் துயரைச் சேர்க்கின்றாய்
 கலையாக் கனவைத் தருகின்றாய்
 கனவில் நிலைக்க மறுக்கின்றாய்!

குரும்பை இரண்டைச் சுமக்கின்றாய்
குடிக்கக் கேட்டால் சிவக்கின்றாய்
இரும்பாய் மனதைச் சமைக்கின்றாய்
இன்பம் தரவும் மறுக்கின்றாய்
கரும்பாய் உன்னை மதிக்கின்றேன்
கட்டித் தழுவத் துடிக்கின்றேன்!
துரும்பாய் என்னை மதிக்கின்றாய்
துயரைத் தந்து பறக்கின்றாய்!

கன்னம் கேட்டால் கவல்கின்றாய்
காதற் கனலை வளர்க்கின்றாய்
எண்ணம் முழுதும் நிலைக்கின்றாய்
எண்ணிப்பார்த்தே சிரிக்கின்றேன்!

உன்னை நினைந்தே ஏங்குகிறேன்
உயிராய் எண்ணி உருகுகிறேன்
இன்னும் ஏனோ வாட்டுகின்றாய்
இன்பம் பெறுவோம் வந்திருவாய்!

1966

விடையொன்று காண்போமா

குடையொன்று செய்வோமா?
நமது பாவ மேகங்கள்
நம்மீது காறியே துப்புக்கையில்
எம் முகங்களை மூடியே கொள்வதற்கு?

அடையொன்றும் வைப்போமா?
அன்பு எனும் குஞ்சுகளைப் பொரிப்பதற்கு!

தொடையொன்று கோர்ப்போமா?
தோல்விகளில் சிரிக்கின்ற
தொழர்களை வாழ்த்துதற்கு!

படையொன்று அமைப்போமா?
பிறர் பங்குகளின் கணக்குகளை
பார்த்தேயே வழங்குதற்கு!

கடையொன்று கொள்வோமா?
செத்துப்போன மனிதப் பண்புகளை
காட்சிக்கு வைப்பதற்கு!

எடையொன்றை எடுப்போமா?
எத்தனை இதயங்கள் எம்மால்
இனித்தன என்பதைத் தெரிவதற்கு!

மடையொன்றை சிறப்போமா?
வெள்ளம் பெருகியே மனதில்
உள்ள குப்பைகளை அள்ளியே செல்வதற்கு!

தடையொன்றைக் காண்போமா?
தந்திரத்தால் எமை மிருகமாக்கும்
சாத்தான்கள் புகுந்திடாமல் தடுப்பதற்கு!

விடையொன்று காண்போமா
வித்துக்குள் விருட்சத்தைப் புகைத்து வைத்து
விந்துக்குள் மனிதனை விதைத்து வைக்கும்
குத்துவங்களின் ரகஸ்யங்கள் தெரிவதற்கு!

20.07.1997

தமிழ்ப் பொதுவுடமை

கனவொன்று நான் கண்டேன் கலையாத
கனவொன்று நான் கண்டேன்
தமிழ் மொழியின் கொடியின் கீழ்
நிலைப் பெற்றார் உத்தமர்கள்
தமிழ்மொழியின் கொடியின் கீழ்
இனம் பலவும் ஒன்றுபட்டு!

“தமிழ்மொழியே தமிழர்க்கே”
தரங் கெட்டோர் கொக்கரித்தார்
தரங்கெட்டோர் பாம்பானார்
தமிழ்மொழியை அழிப்பதற்கு!

பாம்புகளோ தமிழ்மொழியைப்
படம்பிடித்துப் பார்த்தனவே
பாம்புகளோ அதை விழுங்க
பல தடவை சீறினவே
பாம்புகளோ தமிழ்மொழியை
பலவாறாய்ச் சுற்றினவே!

தரங் கெட்டோர் பாம்பானார்
தமிழ் மொழியை விபச்சரித்தார்
தரங் கெட்டோர் பாம்பானார்
தமிழ் மொழியை அழிப்பதற்கு
தரமிக்க தமிழரிடை
தம் மெண்ணம் வெளியிட்டார்!

துவேஷமெனும் விஷமெடுத்துத்
துலாம் பரமாய்க் கொட்டிடார்!

பாம்பானார் தரங் கெட்டோர்
பலவாறாய் சதி செய்தார்!
துவேஷமெனும் ஊசியினால்
துளைபோட்டார் தமிழுக்கு
துவேஷமெனும் சுவரொன்றைத்
துரிதமுடன் கட்டுவித்தார்!

இதயங்கள் கொண்டிருந்த
இனியவர்கள் விழித்திட்டார்
பொன்
இதயங்கள் கொண்டிருந்த
இனியவர்கள் விழித்திட்டார்!

“இதயங்கள் இணைந்திட்டால்
இனப்பிரிவோ அசைக்காது!
இதயத்தின் உறுதியினால்
இடித்திருவோம் சுவர்களினை!”
இதயங்கள் பெற்றிருந்தோர்
எதிர்த்தெழுந்தார்
இதயமெனும் குண்டுகளால்
துவேஷமெனும் சுவர் இடித்தார்
இதயத்தால் உடன்பட்டார்
இனங்கட்கு மதிப்பளித்தார்!

சரித்திரத்தை ஏற்படுத்தி
சாகசங்கள் பல செய்தார்
அரிந்திட்டார் விஷப் பாம்பை
அதன் “துயரில்” மகிழ்வுண்டார்
புரிய வைத்தார் தமிழ்மொழியின்
பொதுவுடமை உலகினுக்கே!

புயல்

31.03.1973

1955ல் இலங்கை சட்டக்கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போது சில துயரமான அனுபவங்கள் ஏற்பட்டன. சட்டக் கல்லூரி மாணவ மன்றத் தலைமைக்கான போட்டியில், இரு சிங்கள சகோதரர்களும் ஒரேயொரு முஸ்லிமன நானும் போட்டியிட்ட போது பெருமான்மை தமிழ் மாணவ மாணவிகளின் ஆதரவு எனக்கே கிடைத்தது. எனினும் 17 வாக்குகளால் வெற்றி வாய்ப்புத் தவறியது. தமிழ் மொழிக்காகப் போராடுவதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்த விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சிறு கூட்டம் எனது வெற்றி வாய்ப்புக்குத் தடையாக இருந்தது.

அது வரையிலும் தமிழ்மொழி தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களுக்குப் பொதுவானது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த அச்சிறு குழுவினர் நான் முஸ்லிம் என்ற காரணத்தினால் தமிழ் மாணவர்கள் வாக்களிக்கக் கூடாதென்று பிரசாரம் செய்தனர்.

தோல்வியை விடவும் துவேஷ-அடிப்படையில் அழைந்த இப்பிரசாரம் என்னை மிகவும் வேதனைப்படுத்தியது. அதைத் தொடர்ந்து வந்த தமிழ் மன்றத் தேர்தலில் புத்தாளத்தைச் சேர்ந்த எம்.இக்.பால் எனும் மாணவனை தமிழ்ச் சகோதரர்கள் முன்நிறுத்தினார்கள்.

இத்தேர்தலில் சகோதரர் இப்பாலுக்கு எதிராக ஒரு தமிழ் சகோதரர் போட்டிக்கு நிறுத்தப்பட்டார்.

இத்தேர்தல் எனது நம்பிக்கைகளுக்கு ஓர் அக்கினிப் பரிசையாக அழைந்தது. பெருமான்மை மாணவர்கள் ஒரு தமிழ் மாணவனுக்கெதிராக முஸ்லிம் வேட்பாளரைத் தமிழ் மன்ற மாணவராகத் தெரிவு செய்து அச்சிறு கூட்டத்தின் இனவாத எண்ணங்களை எரித்துக்காட்டியது மட்டுமல்லாமல் நீண்ட கால தமிழ் - முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கும் அத்தீவரமிட்டனர். அப்போது பிறந்த கவிதைமீது.

பூமரங்கள் பூசித்த வரம்

இப்போதெல்லாம்
வானம் இருள்கின்ற போது
இடிமுழக்கம்
எனக்குக் கேட்பதில்லை!
உன்
கக்கத்தின் கீழிருக்கும்
அக்குளுக்குள் விரல் விட்டு
ஆட்டுகின்ற போதெல்லாம்
ஒரு சின்னப் பிள்ளையைப் போல்
உருண்டுருண்டு சிரிப்பாயே
அந்தச் சிரிப்பொலி
மாத்திரம்தான் கேட்குதடி!

அந்த மேகக் கூட்டங்கள்
போட்டிருக்கும்
மெத்தைகள் அத்தனையிலும்
நீ மாத்திரம்தான்
நித்திரை செய்வது போலும்
தெரியுதடி!

புற்றரையில் இளம்காற்று
புகுந்து புகுந்து என்னைக்
குளிரூட்டிச் சுத்தம் செய்யும்!

பளீரென்று வெண்கதிர்கள்
பார்ப்பதனால் பெருமை கொள்ளப்
பக்கத்தில் நீயிருந்து
பால் பழங்கள் ஊட்டிடுவாய்
எக்காலம் என்றாலும்
என்னருகே இருப்பதற்கு
ஒரு துணையாய் வாய்த்தாய் பெண்ணே!

பொற்காசு தேடியுன்னை வந்தவர்கள்
பொற்குடத்தை உடைத்து விட்டுப்
போயே விட்டார்
புகழுடம்பின் நறுமணத்தைப்
பூசுகற்காய் வந்தவர்கள்
பூசிவிட்ட வாசனையின்
வீச்சு அடங்கு முன்னர்
விரைந்தேயே ஓடிவிட்டார்!

பாதைகள் பல மாறியதற்காய்
பக்குவத்தை மாத்திரம்
பரிசாகப் பெற்றவளே!
வற்றாத காவிரி நீ!

ஆற்றில் அசிங்கத்தைக் கழுவியதால்
ஆறு ஒரு நாளும்
அசிங்கமாய்ப் போவதில்லை!

ஊற்று நீ
ஒரு போதும்
வற்றவே போவதில்லை!

காற்று நீ
ஒரு போதும்
களைக்கவே போவதில்லை!

நல்ல ஒரு பாட்டு நீ
ஒரு போதும்
பழசாகிப் போவதில்லை!

வீணை நீ
ஒரு போதும்
வீணாகிப் போவதில்லை!

நாதம் நீ
ஒரு நாளுந்
நலம் கெட்டுப் போவதில்லை!

வேதம் நீ
ஒரு நாளுந்
பொய்யாகிப் போவதில்லை!

உன்னை
ஓதுதற்கு நான் துணிந்தேன்
இனியும் வாழ்வில்
ஓரமாய்ப் போவதற்கும் விடுவேனோ?

பூந்தோட்டத்தில் இருக்கின்ற பூமரங்கள்
பூசித்து ஒரு வரத்தைக் கேட்டதுவாம்
நீயாகப் பிறப்பதற்காய் கேட்ட வரம்
நிலத்தினிலே எனக்கன்றோ கிடைத்ததடி!

பூமரங்கள் அத்தனையும் சேர்ந்து ஒரு
பூவாகப் பூத்தது போல் இருக்கின்றாய்
அத்தனை கவலைகளையும் மறந்து விட்டு
நித்திரை நீ அழகாகச் செய்வாய் பெண்ணே!

பத்திரமாய் உன்னை நான்
பார்த்துக் கொள்வேன்!

பாரினிலே நீயுன்றன்
பணியைச் செய்ய
யாராயினும் கோலாக
மாற வேண்டும்
அது யாராக இருந்திட்டால் எனக்கென்ன
ஆனாலும் உன்னோடு நானிருப்பேன்!

முள்ளில்லா செடிகளில்
ரோஜா தேடி
முனைகின்றோர் எலும்புகளை
முறித்து நிற்பேன்!

காயின்றிக் கனி தேடும்
கயவர்கள் தொடாமலுணைப்
பார்த்தும் கொள்வேன்!

வானத்தை நான் பார்க்கும்
போதிலெல்லாம் அதன்
கோணங்கள் முழுவதிலும்
தெரிவதெல்லாம்
நீ தந்த வாழ்வுப் பெறுமானங்கள்
மாத்திரமே!

கண்களுக்கு ஓய்வு கொடு
கண்ணீரைத் துடைத்து விடு!
பெருமூச்சு இனிமேல்
ஒருநாளும் விடமாட்டேன்
என்றெனக்குச்
சத்தியம் செய்து
நீ தர வேண்டும்!

தனியாகப் பாதையிலே
நடந்து செல்லும்
தனிப்பயணம் என்பதனை
மறத்தல் வேண்டும்
இனியுன்றன் வாழ்க்கையிலே பிறப்பதெல்லாம்
இன்னிசையே என்று நீ நம்ப வேண்டும்
பணியாத நீயினிப்
பணிதல் வேண்டும்
உன் பாதைகளை சீராக்கக் கேட்க வேண்டும்
அவன் பாதங்களைப் பற்றி நீ
அழுதல் வேண்டும்
குறையாமல் மகிழ்வுடனே வாழ வேண்டும்
என் குறை தீர்க்கும் பெண்மயிலாய் ஆடவேண்டும்!

1997

மானத்தைக் காப்பவன்

என்ன திடீரென்று
உன் முகத்தில் கலகலப்பு!

ஒன்பது நாளாய்த் தொடர்ந்து என்னோடு
ஒட்டியேயிருந்தாய்
ஒரு போதும் உன் முகம்
வாடவேயில்லை!

நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்த போதும்
நீ விழித்துக் கொண்டிருந்தாய்
நான் தனியாக உன்னைக் கவனிக்கவில்லை
சாப்பிட்டுக் கொண்டும்
குடித்துக் கொண்டிருந்தேன்
நீயோ ஒன்றுமே என்னிடம்
எதிர்பார்க்கவில்லை!

என் மானத்தை மாத்திரம் காப்பதுதானே
உன்னுடைய இலட்சியமாம்!

என்ன திடீரென்று
உன் முகத்தில் ஒரு கலகலப்பு
மன்னித்துவிடு! உன்னை
ஒவ்வொரு நாளும் இனிக் கழுவி மினுக்குவேன்
என் சாறனே!

1996

ஆழக் கடல்

ஆழக்கடலின் அகலத்தைக் கடப்பதற்காய்
தோணிகளைச் செய்த பின்னும்
மீள முடியாமல்
தோற்றவர்கள் பட்டியல்கள்
நீளமாய் ஓடுவதை
நீ என்றேனும் கவனித்தாயா?

ஆழக்கடலும் தான்
அத்தனையும் சிக்கலும் தான்
நீளத்தை ஒரு நாளும்தான்
நீந்தவும் முடியாது தான்!

ஆகவே தான்
ஆழக் கடலின்
அகலத்தைக் கடப்பதற்கு
அத்தனை பேருமே முயற்சித்தார்கள்!

ஆழக் கடலென்ற
அச்சத்தால் ஒதுங்கி விட்டால்
பட்டினியால் சாகின்ற
பரிதாபம் வந்து விடும்!

ஆழக் கடலும் தான்
அத்தனையும் சிக்கலும் தான்
ஆனாலும் கடலளந்த
அனுபவமும் இல்லையெனில்
வீணே வாழ்வென்ற
விதிதானே மிஞ்சி விடும்!

கரையிலும் ஆபத்தே
கடலிலும் ஆபத்தே
நீச்சலிலும் ஆபத்தே
சும்மா நின்றுளும் ஆபத்தே!

ஆழக் கடலின் அடியினுக்குச் சென்றவர்கள்
ஆழக்கடல் மீதும் அடியெடுத்து நடந்தார்கள்
மேற்பரப்பில் மிதந்தவரும்
முடிசூடி நின்றுார்கள்!

நீந்தவும் முடியாத
மீதக்கவும் முடியாத
நிலையிலே இருந்தவர்கள்
தோணிகளைச் செய்து
அந்தக் கடலின்
அகலத்தைக் கடந்தார்கள்!

ஆழக்கடலின்
அகலத்தைக் கடக்கையிலே
காற்றும் அடித்தது
கடலின் அடியிலிருந்து
கருணையையும் கொண்டு வந்தது!

அந்தக் காற்றின்
அசைவினால் குணமடைந்தோர்

ஆயிரக் கணக்கில்
அகிலத்தில் வாழ்ந்திருந்தார்!

அந்தக் கடலின்
அகலத்தைக் கடப்பதற்காய்
இன்று புறப்பட்டோர்கள்
செய்வதனை நீ பார்த்தாயா?
தோணிகளைச் செய்வதற்காய்
பெரும்
ஆலைகளை அமைப்பதையும்
ஆலைகள் இயங்குதற்காய்
அவர்கள்
சாலையையும் சோலையையும்
சாயவே வைப்பதையும்
நீ பார்க்கின்றாயா?

கருகிச் சருகுகையில்
அழகிய மலர்களெல்லாம்
அவர்கள் செய்கையினால்
அழுது புலம்புவதும்
கதறி ஓலமிடுவதும்
உன் காதுகளில் விழுகிறதா?

அந்த ஆலைகளுக்குள்ளே
குங்குமமும் திருநீறும்
இளம் பிறையைப் பார்த்து
மகிழ்வதை நீ கண்டாயா?

புழுதிபடியும் சிலுவைகளை
புத்தரின் புனித கரங்கள்

தடவி விடுவது
உனக்குத் தெரிகிறதா?

புத்தரின் சிலைகளையும்
இயேசுவின் சிலுவைகளையும்
செதுக்குவதற்காகக் கொணர்ந்த
மரங்களின் சடலங்களையும்
கிழித்தெடுத்து அவர்கள்
தோணிகள் செய்வது
உனக்குப் புரிகிறதா?
ஆழக் கடலின் ஆழத்தை அளப்பதற்கும்
ஆழக் கடலின் அகலத்தைக் கடப்பதற்கும்
ஆழக் கடலுள்ளே இறங்குகிறார் தெரிகிறதா?

அந்தோ என்ன இது?
அத்தனை பேருமே
ஆழக் கடலுள்ளே அமுங்கியே துடிக்கின்றார்!

மூச்சுத் திணறியதால்
வாழ்வை
முடித்துமே கொள்கின்றார்
தோணிகளுக்குள் எழுந்து
பாடலிசைத்துப் பவனி வர வேண்டியவர்
பரிதாபமாய்
ஆழக்கடலுள்ளே
அமுங்கியே மறைகின்றார்.

தோணிகள் அத்தனையும்
அவர்களின்
தோள்களில் அன்றோ இருக்கின்றன!

வளைந்த வட்டை *

எல்லாமே இரகசியமாய்
நடக்கின்ற இரவு; அந்தப்
பொல்லாத இரவுமே யாருக்கும்
சொல்லாமல்
ஓடியே ஒளிகின்ற
ஒரு காலைப்பொழுது!

நான்
காரைதீவுச் சந்தியில்
நின்று காண்டிருக்கிறேன்.

கொக்குகளின் கூட்டமொன்று
வயல் பெண்ணின்
காலை விருந்தை களித்துப் பசியாறுதற்காய்
பக்குவமாய்
வேளைக்கே வந்து
விரைந்து இறங்கிக் காண்டிருக்கிறது!

என்னருகே தன்னந் தனியனாய்
எங்கிருந்தோ?

இந்தக் கருக்கலில்
இந்த விடியச் சாமத்தில்!
ஓ! தாமதித்துக் கண்விழித்த
கோழியொன்று கூவுதே!
கோழிகளுக்கும் குருவிகளுக்கும் கூட
நிம்மதியில்லாத காலம்து!

நள் ளிரவு
அதன் நடுப்புள்ளியை
கடந்து செல்லுகையில்
ஏ.கே.47 அடிக்கடி தும்முதவதால்
துயில் கலைந்து அதிர்ச்சியினால்
துடித்துப் பறக்கின்ற காகங்களும் கூட
இந்த நாட்களில்
அந்தக் கோழியையும் குருவியையும் போல
நிம்மதி இழந்துதான் வாழ்கின்றன!

எத்தனை துணிச்சலுடன்
எங்கு பயணம் போவதற்காய்
இந்த இடத்தில்
வந்து நீ நிற்கின்றாய்!

பஸ்ஸும் இவ்வளவு நேரத்தோடு வந்திடாதே
அந்தக் காலமென்றால் அம்பாறையிலிருந்து
மூன்று மணிக்கே முதல் பஸ்ஸு புறப்பட்டிருக்கும்
மட்டக்களப்பிலிருந்து காலை ஐந்து மணிக்கே
புறப்படும் ஹிஜ்ராக்கோச்சிக்கு *
ஆட்களை ஏற்றிக் காண்டே...
அக்கரைப்பற்றிலிருந்தும் அம்பாறையிலிருந்தும்
இந்தச் சந்தியூடே தான் தங்கிப் போயிருக்கும்!

ஆனால் இன்று
ஏதோ பதினான்கு ஆண்டுகளாய்
வானத்தில் வாழ்ந்திருந்து விட்டு
வந்தே இறங்கியவள் போல்
திரென்று இங்கு
எங்கு பயணம் போவதற்காய்
வந்து நீ நிற்கின்றாய்?

சென்றி பொயினீடுகள்*
செறிந்து வளர்ந்துள்ள
நமது பிரதேசம்
பசளைகளை பையன்கள் தினமும் போடுகிறார்!

எஸ்.ரி.எப்.* தலைமையகம்
இருக்கின்ற இச்சந்தியிலே
தன்னந் தனியளாய்
நீயொருத்தி
பெரும் தைரிய சாலியேதான்!

அற்புத மலர்! நீயொரு அழகியே தான்
உன் கூந்தலில் பிறந்து தவழுகின்ற
வம்மீப் பூ வாசத்தைக் கொண்டு செல்ல
வயலெல்லாம் சுற்றி வரும் காலைக் காற்று!

மாவடிப் பள்ளியிலிருந்து வெளியேறும்
நீரோடையும் முகத்தையென் சுளித்துக் கொண்டாள்
உன் வதனத் தெளிவினால் பொறாமை அவளை
உந்துவதும் ஒருவகையில் சரிதானே?

எனது நூற்றிப் பதினைந்து கைகளில்
நிறைத்து வைத்திருக்கும் சோடனைகளை

உன் தலைகளில்
சொரிந்து வரவேற்கின்றேன்!
அழகிய வாகைப் பூக்கள்! ஆகா!
மலர்களால் மகிழும் நீயொரு மலரேதான்
அற்புத மலர்!
நீ யார் பெற்று பிள்ளையம்மா!

கைப்பெட்டியில் முளை நிறைத்து
அஸனார் காக்கா
களத்தினிலே கைவண்ணம்
காட்டுவதைக் கண்டுள்ளாயா?

காதல் வசப்பட்ட வயல் மங்கை
கசிவினால் துடிதுடிக்கும் வேளைகளில்
போதை தீர்த்திடவே புறப்பட்ட
புதுமாப்பிள்ளை போல்
தோன்றிடுவார் அஸனார் காக்கா!

ஏர் பூட்டிய ஒரு சோடி எருமையுடன்
போருக்குப் போவது போலவும் புறப்படுவார்!
கறுப்பன் கச்சையுடன் வழிநடாத்த
மறுப்பினி முன் செல்லும் எருமைச் சோடி
கேட்காத சொல்லையுமே கேட்க வைக்கும்
கேட்டிக் கம்புடனவன் நடந்து செல்வான்!

கறுப்பனைக் கண்டாலே விழி பிதுங்க
சுறுசுறுப்புடன் நடக்கின்ற எருமைச் சோடி!

சிவப்புச் சிறுவால் வெள்ளை பெனியன்
சிந்தனை எல்லாமே நிரை விகைப்பு ஒரு
சிறிற்றசனே தான் அஸனார் காக்கா!

கைப் பெட்டிக்குள் கைவிட்டு
 அஸனார் காக்கா - வயல்
 களத்தினிலே பெய்திட்ட நெல் துளிகள்
 ஏழு நாட்களின் பின்னர்
 எழுந்து நடனம் ஆடுவதையும்
 பாடல் இசைப்பதையும் கேட்டாயா!

பச்சைக் கம்பளத்தைப் போர்த்திக் கொண்டு
 படுத்துக் கிடக்கின்ற வயல் மகளையும் பார்!

மாணிக்கப் போடி என்றாலும் சரிதான்
 மயில்வாகனம் ஐயாவின்
 வயல் என்றாலும் சரிதான்
 அஸனார் காக்கா தான் முளைகளை
 அள்ளியே வீசிட வேண்டுமென்பார்
 கைராசிக் காரர்தான் அஸனார் காக்கா!

அற்புத மலரே! அழகே!
 எப்படியடி உனக்கு இத்தனை துணிச்சல்?
 யாருக்காய் இக்கருக்கலிலே தனியே
 காத்திருக்காய்! ஒரு
 போருக்குப் புறப்பட்டவள் போல்!

காரைதீவுக் கடற்கரையில்
 கரைவலைக் காரர்கள் மீன்பிடிக்க
 இந்து சமுத்திரத்தில் எதையுமே
 மிஞ்ச விடாதவர்போல்
 வளைந்து வருவார்கள்!

உன் விழித் தோணிகள்
 எந்த மீனுக்காய்
 இந்த நேரத்தில் வளைந்து வருகிறதோ!

அற்புத மலரே! உனக்கு முன்னும்
 பல நூறு விழித் தோணிகள்
 இந்தச் சந்தியில் நின்று வளைந்ததனை
 கண்டு களித்தவன் நான்!
 சில வேளை
 கண்களும் கலங்கியுள்ளேன்!

இன்று இந்த
 வளைந்த வட்டையும்
 வாய் விட்டுச் சிரிக்கிறதே
 அற்புத மலரே! அதுவன்
 காதுகளில் விழுகிறதா?

இந்த வீதியின் அந்தப் பக்கத்தில்
 நின்று வளரும் அந்த அரச மரம்!
 அதன் கீழ் அமர்ந்துள்ள புத்த பிரான்
 உன்னழகைக் காணும்
 அதிர்ஷ்டத்தை இழந்து விட்டார்
 கண்களை விழிக்காமல் பெரும்
 காட்சிகளில் தனை மறந்தார்!

பக்கீர் சேனைப்பள்ளியையும்
 கொக்கு மீனைக் கொத்தி எடுப்பது போல்
 உடைத்ததனால் கொதிக்கின்ற தமிழ்
 உள்ளங்களின் வெப்பு சாரங்கள்
 எல்லாவற்றையும் ஆற்றுவது
 என் தொழிலாய் ஆகிய காலமீது!

கல்முனைக் குடியிருந்தும் மருதமுனையிருந்தும்
 சாய்ந்தமருதிரந்தும் சம்மாந்துறையிருந்தும்
 முஸ்லீம் பெண்கள்
 தாம் பெற்றெடுத்த பிஞ்சுக் குழந்தைகளை

காரைதீவுச்
சொத்தியன் பரிகாரியிடம்
ஒப்படைத்து மனம் ஓய்வடைந்த காலமது!

பிரசவத்தின் பின்னே
தாய்மாரும் மருந்தெடுக்க
பரசுராமன் ஐயாவிடம்
படையெடுத்த காலமது!

அற்புத மலரே! அகையெல்லாம் எடுத்துரைக்க
இந்தக் காலை நேரம் எனக்குப் போதாது!

ஏன், தீவிரன
உன் முகத்தில்
அவசரமாய் புயலொன்று
ஆரவாரம் செய்கிறது?

பஸ்ஸொன்று வருகிறதே
சந்தோசம் ஏறிக்கொள்
இதற்காகத் தானா இவ்வளவு அவசரமாய்
இந்தக் கருக்கலில் நீ வந்து நின்றுவாய்?

அற்புத மலரே! அடியே நீயொரு
விசித்திரமே!
ஏறிய வேகத்தில்
ஏனிறங்கி வருகின்றாய்?

இரண்டாம் பஸ்ஸும் வருகிறதே
இனியாவது ஏறிக் கொள்
எஸ்.பி.எப் தீவிரன வெளிவந்தால்
சில வேளை

இரைகளையும் தேடலாம்
மீண்டும்
ஏறிய வேகத்தில் ஏனிறங்கி வருகின்றாய்
பெரும்
ஏமாற்றம் அடைந்தவளாய்!

மூன்றாம் பஸ்ஸும் வந்து விட்டதே!
முண்டியடிக்கும் சனக்கூட்டம்
ஆறுதலாய் வந்த பேரூர்திகளில்
அமர்ந்து பயணம் செய்யாமல்
கருக்கலில் நின்று நீயேன் இப்போதிந்த
நெருக்கலுக்குள் ஞானனை நெருக்கியே கொள்கின்றாய்
சிரிப்பொன்றும் உதிர்கிறதே
ஆரடி அது? ஓ! அன்வர் தானே?

எல்லாமே ரகச்யமாய் நடக்கின்ற இரவு
அந்த இரவுமே யாருக்கும்
சொல்லாமல் ஓடியே ஒழிகின்ற பொழுது
அற்புதமலர் நீ மட்டும்
அதற்கோர் விதிவிலக்காய் ஆகுவதோ?

வாகை மரம் நான், நீங்கள் தம்பதியாய்
வரும் வரை காத்திருப்பேன்
பூமாலைகள் சூடுதற்காய்!

1997

மல்லிகை

வளைந்த வட்டை : வேளாண்மை செய்யும் ஒரு பிரதேசத்தின் பெயர்
ஹிஜ்ராக் கோச்சி : கடுகதிப் புகையிரதமொன்றின் பெயர். ஹிஜ்ரி வருடம் 1400
ஆண்டு ஞாபகார்த்தமாக கொழும்பு - மட்டக்களப்பு கடுகதிப் புகையிரதத்திற்குச்
சூட்டப்பட்ட பெயர்
சென்றி பொயிட்டுகள் : காவல் படையினரின் பரிசோதனை நிலையங்கள்
எஸ்.பி.எப். : Special Task Force

நானி

தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போன பின்னும்
அதன் உயரத்தை அவன்
அளந்து கொண்டிருந்தான்!

மூச்சை அடக்கி தியானங்கள் செய்ததனால்
கடலின் அடித்தளத்துக்குள்ளும்
அவனால் இறங்கி நடக்க முடிந்தது!

பிராணவாயு இல்லாமல் நீண்ட நேரம்
அடியில் இருக்கும் கலையையும்
அவன் அறிந்து வைத்துள்ளான்!

கடற்கரையில் கிடக்கும் ஊதகைகளை கண்ட பின்னும்
கடலின் மேற்பரப்பில் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
இரைச்சல்களையும் கேட்ட பின்னும்
ஓடி ஒளிந்திடாமல் எதையோ தேடியவனாய்
உள்ளிறங்கி உறுதியுடன்
கடலின் அடித்தளத்திலே அவன்
நடந்து கொண்டிருந்தான்!

அலைகள் அவனுக்கு சரணடைந்தன
உள்ளே நடந்து செல்லுகையில்
வெளியின் இரைச்சல்கள் எதுவுமில்லாத

வெறுமையின் அமைதியில்
புன்னகை செய்தான்!

தீயிங்கிலங்கள் அவனைக் கண்டதும்
திணறியடித்துப் பாய்ந்து சென்றன!

முத்துக்களை கை நிறைய அள்ளிப் பார்த்ததும்
ஒரு முறுவல் அவன் முகத்தில் பூத்தது!
பித்துப்பிடிக்கும் பேராசை அவனைப்
பற்றிக் கொள்ளப் பறந்து வந்தது.

அப்போது
அலைகளின் இரைச்சல்கள் அடித்தளத்தில்
கேட்கத் துவங்கியது! அவை
இடியோசைகளாய் இறங்கிய போதவன்
நிலை குலையத் துவங்கினான்; அப்போது
அவனுள்ளிருந்த சித்தன் வெளிப்பட்டான்
சிரித்தான் கையிலிருந்த
முத்துக்களை வீசியெறிந்தான்
பித்தமும் கலைந்தது! ஒரு குகைக்குள்ளே
இருப்பதைப் போன்று அமைதியும் அடைந்தான்!

தீவிரன தானொரு
மனிதன் என்பதனை உணர்ந்தான்! அப்போது
அவனுக்கு மூச்சுத் திணறியது
கைகளை உயர்த்தினான்
கால்களை உதறினான்
கடலின் மேற்பரப்புக்குள்
இழுத்து வீசப்பட்டான்!

அப்போது நீயொரு ஞானியெனும்
அசரீரியானீறும் கேட்டது
நடுக்கடலின் மீது அலைகளுக்கு மத்தியில்
எழுந்து நின்றான்
கரையினை நோக்கி நடந்து வந்தான்!

நைல் நதியின் நடவடிக்கைகள்

இலங்கைக் காற்றே வா
என்ன செய்திகளை
கொண்டு வந்தாய்
நைல் நதியின் நடனத்துடன்
இந்தக் குளிர் இரவில்
போட்டியிடும்
பேரழகியைப் பார்!

நைல் நதி
அமைதியுடன் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
அலையலையான கேசங்களைப் போன்ற ஆடையால்
தன் மானத்தை மறைத்துக் கொண்டே
நைல் நதி
அமைதியுடன் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது!

இந்த உல்லாசக் கப்பலுக்குள்
நான் இருக்கின்றேன் என
எந்த சீ.ஐ.டி உனக்கு
சொல்லித் தந்தான்?

கொலைகாரர்களையும்
கள்வர்களையும்
தேடிப் பிடிக்க முடியாத
பொலீஸ்காரர்
நிறைந்துள்ள ஸ்ரீலங்கா.

குற்றவாளி என்கு உள்ளான்
காட்டு அவனை! எங்கே
அவன் குடலைப் பிடுங்கித் தருகின்றேன்
என்று மாதீரம் சொல்லத்
தொந்தவர்கள்
கையாலாகாதவர்கள்!

நிச்சயமாக அவர்கள்
நான் இந்தக் கப்பலுக்குள் இருப்பதை
உனக்குச் சொல்லியிருக்க முடியாது!

நைல் நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
அமைதியாக!

அவள் மெல்லிசைக்கு
எவ்விதத் தொந்தரவும் செய்யாமல்
மெதுவாக ஊர்ந்து செல்லும்
இந்தக் கப்பல்!

இதன் இரு பக்கங்களிலும்
பல படகுகளில்
பாடல்கள் இசைத்துச் செல்லும்
காதல் பட்சிகளைப் பார்!

நடனமாடிக் கொண்டே
தன்னாடைகளை அகற்றுமிவள்
கிளியோபட்ராவின்
கிளிப்பிள்ளையா?

பார்! அவளின்
பார்வைக்குள்ளிருந்து பாய்ந்து வரும்
வறுமையின்
கூர் ஈட்டிகளைப் பார்!
இந்தக் கோடெஸ்வரர்களையவள்
குடைசாய வைப்பதையும் பார்!
நாகபாம்புகள்
நடனமாடிக் கற்றுக் கொண்டது
இவளிடம்தான் எனச்
சொல்லிக் கொண்டே
நைல் நதி ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது!

அழகிய அடிவயிற்றில்
அவள் எழுப்பும்
அலைகளின் அழகைப் பார்!

உன் முகம் அவள் வயிற்றுக் கண்ணாடியில்
பட்டுத் தெறித்து இக்
கப்பல் முழுவதும் படங்களாக
நிறைந்து வழிவதையும் பார்!

இலங்கைக் காற்றே
என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்?

முல்லைத் தீவுக் காட்டில்
இன்னும் யுத்தம் நடக்கிறதா?
இராணுவ முகாம் புலிகளினால்
அழிக்கப்பட்டு விட்டதுவா?
இரு தரப்பிலும் ஏறத்தாழ
ஆயிரத்து ஐநூறு பேர்களா?

இலங்கைக் காற்றே வா!
இந்தக் கதிரையில் அமர்ந்து கொள்
இந்த அழகியின் நீண்ட
அழகான கால்களைப் பார்
அவள் பெயர் ஆமினாவாம்!

நைல் நதி
அமைதியாக ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது!

நீ என்னைத் தேடி வந்த போது
கெய்ரோவின் சந்திகளில்
சங்கடத்துடன் தலைகுனிந்து நிற்கின்ற
மெழுகுச் சிலைகளைப் பார்த்தாயா?

அழகான பெண்களின்
நீர்வாண கோலங்கள்
அச்சிலைகளுடன்
போட்டியிடுவதைக் கண்டாயா?

இந்த இரவின் அமைதியில்
நாலா புறங்களிலும்
பள்ளிவாசல்களிலிருந்து
துள்ளி வெளிவரும்
குர் ஆன் வசனங்களைக் கேட்டாயா?
அவற்றால்தான்
இந்த நதி குளுமை அடைவதுவும்!

நாட்டியக் காரனின்
நடனத்தையும் பார்
சக்கரம் ஒன்றுக்குள்
சுரணடைந்தவனைப் போல்!

இலங்கைக் காற்றே
இந்த இரு
அழகு
ரோஜா மலர்களைப் பார்த்தாயா?

கப்பலுக்கு வரு முன்னர்
காத்திருக்கும் சிறுவர்கள்
வந்து தந்து வரவேற்பார்கள்
இது ஒரு புது விதமான
வியாபாரம்தான்!

ஒரு நிலையான விலையில்லை
கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொள்வதில்
கொண்டாட்டம் அவர்கட்கு!

ஏழைத் தாய்மார்கள்
பொருளாதாரத் தடைகளை மீறி
பெற்றிருந்த பிள்ளைச் செல்வங்கள்!

நேரடியாக அவர்கள்
ஒருபோதும் பிச்சையெடுப்பதில்லை!

இலங்கைக் காற்றே!
சங்கதிகள் கேட்டாயா?
ருவெண்டாவிலும் இன்று
ஐயாயிரம் பேர்கள்
கொலையுண்டார்கள்.
அயர்லாந்திலும்
பொஸ்னியாவிலும்
பலஸ்தீனத்திலும் இதே
சங்கதிகள்!

நேடியோ கேட்டாயா?
தெகீவளை ரயில் நிலையத்தில்
குண்டு வெடிப்பாம்!

நைல் நதி அமைதியாய்
ஓடிக் கொண்டிருக்கிறாள்!

அந்த முப்பது மாடிக் கட்டிடத்தைப்பார்.
அதோ தெரிகிறதே
அந்த
ஹோட்டலிலே தான்
உலக சமாதானம்
உருவாகுவது பற்றி
பெரியவர்கள் எல்லாம்
பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள்!

இளங் காற்றே!
ஆமினாவின் ஆட்டத்தைப்பார்
சாமியே சரிந்து விழும்
சப்தங்கள் வருவதையும் பார்!

அங்கே தூரத்தே குதிரை வண்டிகள்
பிரமிட்டுகளில் காணாத
பிரமிப்பையா ஊட்டுகின்றாள்
ஆமினா உடைக்கு.

இலங்கைக் காற்றே !
என்ன குடிக்கின்றாய்
எல்லாவித பாணங்களும்
இங்கே இருக்கின்றன
பிறண்டியும் கீடுப்பதாய்

வையிட்டர் இப்போதுதான்
சொன்னான்!

நைல்நதி
அமைதியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது!

அந்த அழகான
குழந்தையைப் பார்த்தாயா?
'ஸீனத்' ஸீனத்தாகவா
இருக்கின்றாள்!
நீ வருமுன்னர்
கொஞ்ச நேரம்
சந்தோசமாய் அவளை
என் மடிகளில் வைத்திருந்தேன்!
நைல்நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது!

இலங்கைக் காற்றே
எல்லோரையும் எனக்கு
இங்கே தெரியாது
ஆனால் அவளை
அந்த அரை நிர்வாணக் கனியை
எங்கோ நான் கண்டிருக்கிறேன்!

ஆம், அவளேதான்
நேற்று சவூதி விமானத்தில்
ஏறுகின்ற போது
முகம் முழுவதையும் மூடியிருந்த
அவளேதான்!

நல்ல காலம்
அவளது முகத்திரை

விமானத்தின் வேகத்தையும் மீறி
விலகும் போது
நான் சரியாக
அடையாளம் கண்டு கொண்டேன்!

நைல்நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
என்ன செய்திகளை
கொண்டு வந்தாய்
வந்த விசயத்துக்கு வா!

சீனாவின் யாங்கிசி நதி
அறுபது ஆண்டுகளின் பின்
பெருக்கெடுத்து
ஓடுவதையும்
ஆயிரக் கணக்கானோரை
அழிப்பதையும் கேட்டாயா?

இலங்கைக் காற்றே
நைல்நதி இரக்கமுள்ளவள்!

எப்போதும் அமைதியாய்
ஓடிக்கொண்டிருப்பாள்!

1996

CAIRO நகரில் நைல்நதியூடே உல்லாசக் கப்பலில் இரவு உலாச் செல்லுகையில்
பிறந்த கவிதை

ஆகாயத்தில் ஒரு ஷஜ்

ஆண்டவனே நீ அவர்களை
எதற்காக அவ்வாறு சோதித்தாய்?
அவர்களின்
கடைசிப் பிரார்த்தனைகளுடன்
காதுகளில் விழவில்லையா?

இந்தோனேஷியாவின் எல்லைகளிலிருந்து
வந்தார்களே அவர்கள்
உன்னை அண்மிப்பதற்காய்!

இந்து சமுத்திரத்தின்
மேலாகப் பறக்கையிலே
உன்னில்லத்தை
அணுகிக் கொண்டிருக்கும்
சந்தோஷத்தில் அவர்கள்
சங்கமித்திருப்பார்கள்!

அந்தச் சந்தோசம் அழியுமுன்னே
இப்படியும் ஒரு சோதனை இவர்களுக்கா?

நாட்டுக்கு நல்லொளியை
வழங்குகின்ற லக்ஸ்பானா

அவர்களைக் கைவிட்ட
காரியமும் சரிதானா?

“யா அல்லாஹ்! யா அல்லாஹ்!
எங்களைக் காப்பாற்று, எங்களைக் காப்பாற்று”
என்றவர்கள் ஏங்கித் துடித்திருப்பார்களே?

அந்த ஏக்கங்கள் அந்தத் துடிப்புகள்
உன் காதுகளில் விழவில்லையா?
உன் கண்களிலே படவில்லையா
அல்லது அப்பிரார்த்தனைகள்
லக்ஸ்பானாவுக்கு மேலெழும்
சக்தியை இழந்தனவா?

சென்ற ஆண்டு
ஹஜ்ஜுக்குச் சென்றவர்கள்
ஜோர்தானிய விமானத்தில்
ஆபிரிக்க வெளிகளிலே
சங்கமமான சங்கதிகள்!

என்றாலும் அன்னோர்கள்
உன்றன் சோதனையில்
உயர்ந்த வெற்றி பெற்றார்!

எங்கும் நிறைந்த இறையோனே
என்னை நீ மன்னிப்பாயாக
எனது ஆத்திரத்தால்
எதையெல்லாம் சொல்லி விட்டேன்!

ஆம்! நீ
எங்கும் நிறைந்தவன்
உன்னைத் தரிசிக்க
கட்பாவுக்கு வரவேண்டியதில்லை
ஹஜ்ஜுக் கடமையை

ஆகாயத்தில் செய்யும்
அற்புதத்தைக் காட்டியுள்ளாய்!

உனது நிறைவை
உனது அணிமீப்பை
நோர்ட்டன் பிரிட்ஜ்
மலைகளிலே காட்டியுள்ளாய்!

எண்ணத்துக்கு கூலி வழங்கும்
இயல்புடையோய் அவர்களின்
எண்ணத்தின் பருமனுக்கேற்ற
கூலியை நீ கொடுப்பாயாக!

உனது பாதையில் உயிரிழப்போர்
உண்மையிலே மரிப்பதில்லை
அவர்களின் உயிர்களைச்
சுவர்க்கமெனும் விலை கொடுத்துச்
சுவீகரிக்கும் தயாளனே!
கடனுக்காய் உயிர்கள் கேட்கும்
கருணைக் கடலின் அடியூற்றே!

ஆகாயத்தில் அவர்கள் செய்த ஹஜ்ஜு
அப்படி நீ பெற்ற கடன்களிலே ஒன்றாமோ
நல்ல உயிர்களினைக் கடன் வாங்கும் நாயகனே
வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் வல்லவனே
மறுமையில்
அந்தக் கடன்களினை திருப்பி நீ கொடுத்திருக்க!

08.12.1974

தினகரன்

1974ல் இந்நோனேஷியாவிலிருந்து மக்கா சென்று கொண்டிருந்த ஹஜ் விமானம்
இலங்கை லக்ஷ்பானா மலைத்தொடரில் மோதி நொறுங்கியபோது பிறந்த கவிதை

கவிஞர் கண்களில் இக்பால்

திக்கெல்லாம் புகழ் பரப்பித் தெவிட்டாத் தேனை
திரட்டித்தன் கவிகளிலே தந்த இக்பால்
முக்காலம் உணர்ந்த முனி என்றும் முன்னர்
முளைக்காத கவிவிருட்சம் என்றும் நாங்கள்
இக்காலம் பலவிதமாய் காணல் கூடும்
இன்னுமின்னும் எத்தனையோ உருவில் இக்பால்
தற்காலக் கவிஞர் தம் கண்ணிலே தனது
தனித்துவத்தின் ஒளிச் சுடரைக் காட்டல் கூடும்!

தத்துவங்கள் பலவற்றைப் புதிதாய் கண்டோன்
தரணியிலே இணையில்லா மேதை இங்கு
புத்தகத்தின் பக்கங்கள் தோறும் நீண்ட
புகழ்ச் சுடரை ஏற்றி வைத்த புலவன் கூர்ந்த
சித்தத்தில் தெளிவுற்ற எண்ணமெலாம்
சிரஞ்சீவிக் கவிதைகளாய் வடித்துத் தந்தோன்!
இத்தனைக்கும் மேலாகச் சமத்துவத்தை
இலட்சியமாய்ப் பரப்பியவன் எனக் காண்கின்றோம்!

தேசத்தின் பக்தனவன் திறமை கொண்ட
 தீரனவன் வெற்றிக்கு வழி திறந்தோன்
 பாசத்தின் இருப்பிடமாய் பெண்ணின் காவற்
 படையாக சமுதாயச் சிற்பியாகத்
 தேசத்தில் முன்னின்றோன் சமூகம் வீழ்ந்து
 திசை தெரியா திருக்கையிலே திகைக்க வைக்கும்
 பேசரிய கவிதைகளால் - இறைவனோடு
 முறையிட்ட பெருவீரன் எனவும் காண்கின்றோம்!

இவ்வாறாய் கவிஞர் தம் கண்ணில் தோன்றும்
 இக்பாலின் கவர்ச்சியு இனிய தோற்றம்
 ஒவ்வொன்றும் புகழ்வான உச்சி மீதில்
 உருப்பெற்ற மதிப்பரிய உருவையாகும்
 அவ்வுருவம் அனைத்தையும் நாம் ஒன்று சேர்த்தால்
 அங்கே ஓர் சம்பூர்ண மனிதன் காண்போம்!
 எவ்வாறு நோக்கிடினும் இக்பால் இங்கோர்
 முழுமனிதன் என்பதையே கவிஞர் காண்பர்!

1969- 70

தினபதி

மூதூர் இக்பால் கழகம் நடாத்திய அகில இலங்கைக் கவிதைப்போட்டியில் முதற்
 பரிசாகத் தங்கப் பதக்கம் பெற்ற கவிதை. இரண்டாவது பரிசைத் தட்டிக் கொண்டவர்
 நாடறிந்த பெருங் கவிஞர் பொத்துவில்லைச் சேர்ந்த நண்பன் மஹம் யுவன் யூ.கே.கயூ.
 அவர்கள்.

வாமும் மண்ணுக்கு வாழ்த்து

காக்கைகளை துயிலெழுப்பும் உழவர் எல்லாம்
 களனியிலே பொன் விளைக்க நடந்து செல்வர்
 பாக்குகளை அணிலிருந்து நறுக்கி வீழ்த்தும்
 பலாமரத்தில் அதைப்பார்த்துக் குருவி கத்தும்
 மூக்கினிலே மல்லிகையின் வாசம் மோதும்
 முழுநிலவின் அணைப்பினிலே அழகு தூங்கும்
 நாக்கினிலே நவரசங்கள் முழுதும் சொட்ட
 நறுங் கவிதை இசைத்தீடுவர் எங்கள் பெண்கள்!

பூதலத்தின் வேந்தர்கள் வலைஞர் கூட்டம்
 புலர் பொழுதில் கடல் நோக்கிச் செல்லுவார்கள்
 மேதினியில் உழைத்துண்ணும் இவர்கள் கண்டு
 மெதுவாகப் புன்னகைத்து எழுவான் வைய்யோன்
 ஆதரவாய் வெண்கதிரால் ஒளிப் பூ சிந்தி
 அழகாக வரவேற்கும் இன்பக் காட்சி
 காதலனைத் தேடியே இரையும் ஆழிக்
 கன்னியினை வாழ்த்துதல் போல் தினமும் தோன்றும்!

அணிவென்று மரத்தினிலே பழத்தை யுண்ணும்
 அதனடியில் கோழி பல மேய்ந்து செல்லும்
 மணியான கவிச் சரங்கள் குலுங்கும் இங்கே
 மண்ணதிர சிம்மக் குரல்களும் கேட்கும்
 இணைகளினைத் தேடியே ஆண்குயில்கள் கூவும்
 இனிய வரால் தாமரையின் இலைகள் கடிக்கும்
 பனையென்றின் அருகிருக்கும் தென்னையின் கீழ்
 பல நூறு தேங்காய்கள் குவிந்து தேங்கும்!

துாக்கத்தைக் கலைத்தேகும் மந்தைக் கூட்டம்
 தொட்டில்கள் தோறும் தமிழ்க் கவிதை பிறக்கும்
 ஏக்கத்தைப் போக்குகின்ற கல்வி தன்னை
 எப்போதும் கற்றிடவும் கற்று வாரே
 நோக்குடனே முயற்சியினைச் செய்யத் துாண்டும்
 நோக்கினையே தன் பெயராய்க் கொண்டு நிற்கும்
 கல்முனையே! காதலியே! சிறந்து வாழ்க!
 கற்றவர்கள் தொட்டிலாய் என்றும் வாழ்க!

1969

கல்முனை : கவிஞர் வளர்ந்து, வாழ்ந்த நகர் . அதுபற்றிய கவிதை இது.

உன்னைத் தேடி அலைகின்றேன்

யாராலும் அளக்கவொண்ணாத்
 தூரத்தில் உள்ளவனே
 எவராலும் நுழையவொண்ணா
 நெருக்கத்தில் இருப்பவனே!

என்னுள் உன்னை வைத்த பின்னும்
 உன்னைத் தேடி அலைவதுமேன்
 கண்ணுள் மணிகள் இரண்டிருக்க
 காட்சிகள் இன்றிக் கலங்குகின்றேன்!

எங்கே நீயும் இருக்கின்றாய்
 அங்கே நானும் வர வேண்டும்
 வெண்ணெய்யை கையில் வைத்தவனாய்
 எண்ணெய்யை தேடியா அலைகின்றேன்?

அண்மையில் உள்ள நீதானே
 உண்மை வேறு ஒன்றில்லை

பன்மையில் இருந்தென்னை இறக்கீவிடு
உண்மையுள் என்னை உலவ விடு!

வெறுமையில் தேடி அலைந்ததனால்
பெற்றதோ எதுவும் பேறில்லை
பொறுமையில் வந்து எனக்குள்ளே
பொதிவதும் நீயோ அன்றில்லை!

என்னை நானே வைத்தவனாய்
உன்னைத் தேடி அடைவதுவோ
என்னைக் காணா என் கண்ணில்
உன்னை என்றோ காண்பதுவோ?

என்ன பாவம் நான் செய்கேன்
என்னிசைவைக் கேட்காமல்
உன்னில் இருந்தும் பிரித்திந்த
உலகினுள்ளே எறிவதற்கு?

நூறு பெயர் சொல்லியும்
புலப்படாத நூதனமே
புல்லன் அழகை கேட்கிறதா
புரியச் செய்வாய் விரைவினிலே!

1997

அருள் மாரி பொழிந்தது

உலக வயலின் பரப்புக்கள்
அகன்று கிடந்தன;
உழவும் கலப்பையின் பற்களை
உடைத்துக் கொண்டிருந்தன
களிக்கட்டிகள்!

அங்குமிங்கும்
பயிர்களின் பச்சை நிறம்
பழுதாகிக் கொண்டிருந்தது!

பக்கத்தே ஓடுகின்ற
நீரோடைக்குள்ளே
நெருப்பும் சேர்ந்து
எரிந்து கொண்டிருந்தது!

அறுவடைக்குத் தயாராகிக்
கொண்டிருந்த
விளைச்சலின் உச்சியில்

பூச்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து
புதியதோர் யுத்தம்
செய்து கொண்டிருந்தன!

பட்டினிகளைத் தீர்ப்பதற்காய்
புழுக்களைத் தேடி
பறவைக் கூட்டமெல்லாம்
அங்குமிங்கும்
பறந்து- அலைந்து கொண்டிருந்தன!

இரவு நேரங்களில் - வயல் வெளியிலிருந்து
வெளியாகிக் கொண்டிருந்த வெப்பத்தின்
தழுவலைத் தாங்க முடியாமல்
தங்க நிலவுக் காதலியின்
முகம் வெட்கத்தினால்
சிவந்து கொண்டிருந்தது!

ஆதம்(அலை), இப்றாஹீம் (அலை),
மூஸா(அலை), ஈஸா(அலை),
தாவூத் அலைஹிஸ்ஸலாம்
ஆகிய உழவர்களின்
முயற்சியினால் உருவான
அழகான நெற் சூட்டுக்கு
நெருப்பினை வைத்துக் கொண்டிருந்தது
ஒரு கூட்டம்!

இப்றாஹீம்(அலை) உடைத்த சிலைகளை அவரின்
சந்ததிகள் மீண்டும்
உருவாக்கினர்!

தங்கள் சிருஷ்டியை
தாமே வணங்கினர்!

தங்கள் சோதரிகளை
தாமே புணர்ந்தனர்!

தங்கள் குழந்தைகளை
தாமே புதைத்தனர்!

அநியாயத்தின் ஆட்சி
அண்ட சராசரங்களை
அதீர வைத்தது!

அந்தப் பெருவயல் வெளியில்
எங்கு நோக்கினும் நோய்!
வயலுக்கு நோய்; பக்கத்து
வாய்க்காலுக்கு நோய்!
உழவனுக்கு நோய்; உழப்பரும்
நிலத்துக்கு நோய்!
நீருக்கு நோய்
பயிர்களுக்கு நோய்; எல்லாப்
பச்சைகளுக்கும் நோய்!

எங்கும் நெருப்பு; மனிதர்களின்
இதயங்களிலும் நெருப்பு!

அத்தனைக்கும் ஒரு மருந்து
வேண்டுமென
ஆண்டவனும் கருதினான்;
அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களை
அனுப்பி வைத்தான்;
அகிலம் முழுவதற்கும்
அருள் மழையாகப் பொழிய வைத்தான்!

உலக வயலின்
ஒவ்வொரு மூலையையும்
நரத்தால் நனைத்தார்கள்
இதயங்களின் நெருப்பையும்
அணைத்தார்கள் !

எண்ணங்களைக் கழுவும்
இனிய வழியைத் தந்தார்கள்!
இனி இந்த வயல் வெளியில்
இனிமையே நிலைத்திருக்கும்!

1995

1995ம் ஆண்டு பெருமானாரின் பிறந்த தின விழாவையொட்டி இலங்கை வானொலி
நடத்திய கவியரங்கில் தலைமை வகித்துப் பாடிய கவிதை. பங்கு பற்றியோர் கவிஞர்கள்
சில்லையூர் செல்வராஜன், மருதுவர்கள், மேமன் கவி

போராளிகளே புறப்படுங்கள்

போராளிகளே புறப்படுங்கள்!
ஒரு துப்பாக்கியின் ரவைகளினால்
எனது இரைச்சல் அடங்கி விட்டதற்காய்
நமது எதிரி
வென்று விட்டான் என்று நீ
குழம்பி விடக் கூடாது!

அன்றுதான்
போராட்டமெனும் நமது
இருண்ட குகைக்குள்
வெற்றிச் சூரியனின்
வெண்கதிர்கள் நுழைகின்றன
என்பதை நீ மறந்து விடவும் கூடாது!

எனது தலைவனுக்கு
என்றுமே நடக்கவில்லை
என்பதை நீ எப்போதும் மறந்திடாதே!

தலைவர்கள் ஒரு போதும்
மரணப்பதில்லை என்பதை
நான்
சொல்லித் தரவில்லையா?
என்னை அதற்காய் நீ
மன்னித்து விடுவாயாக!

நாம் அல்லாஹ்வின் பாதையில்
நடந்து வந்தவர்கள்
நீங்களெல்லாம் தொடர்ந்தும் அப்பாதையில்
நடக்க இருப்பவர்கள்!

இந்தப் போராட்டத்தில்
சூடுண்டாலும் வெட்டுண்டாலும்
சுகமெல்லாம் ஒன்றேதான்!

நமது போராளிகள்
யாருமே மரணிக்கப் போவதில்லை!

போராளிகளே புறப்படுங்கள்
ஓரத்தில் நின்று கொண்டு
ஓய்வெடுக்க நேரமில்லை!

இந்த மையித்தைக் குளிப்பாட்டுவதில்
உங்கள் நேரத்தை வீணாக்கவேண்டாம்!

தண்ணீரும் தேவையில்லை
பன்னீரும் தேவையில்லை!

உங்கள் தலைவன் உடலில்
இரத்தத்தால் சந்தனம் பூசப்பட்டுள்ளதா?

அது அவனின் மண்ணறையில்
சதா மணம் வீச வேண்டுமெனில்
தூக்கி விரைவில் எடுத்துச் சென்று
தொழுது விட்டு அடக்குங்கள்!

இந்த மையித்தைக்* குளிப்பாட்டுவதால்
கடைசி நேரத்தில் தலைமைத்துவக்
கட்டுப்பாட்டை மீறாதீர்கள்!

கண்ணீர் அஞ்சலிகள் போதும்
கவலைகளை கொஞ்சம் மறந்து தூக்குங்கள்!

இரத்தத்தால் தோய்ந்திருக்கும்
எனது ஆடைகளை
எடுத்து வீசாதீர்கள்!
வேண்டுமெனில் எனது 'இஹ்ராம்'* துண்டுகளை
அவற்றுக்கு மேலே எடுத்துப் போடுங்கள்!

எனது உடலில் இருந்து பொசிந்து வரும்
இரத்தச் சொட்டுக்கள்; அவற்றைத் தழுவும்
பசியுடன் இருப்பதைப் பாருங்கள்!

எனது மூக்குக்குள்ளும்,
எனது காதுகளுக்கும்
பஞ்சுத் துண்டுகளை வைத்தென் முகத் தோற்றத்தை
பழுதாக்கி விடாதீர்கள்!

சிலவேளைகளில் உங்களை நான்
சுவாசிக்காமலும்
சிலவேளைகளில் உங்களை நான்
கேட்காமலும்

சில வேளைகளில் உங்களுடன் நான்
பேசாமலும் இருந்திருக்கின்றேன்!

குருடர்களாகவும்
செவிடர்களாகவும்
ஊமையர்களாகவும் இல்லாதவர்களால்
இப்போராட்டத்தில் நின்று பிடிக்க முடியாது!

கபுறுக்* குழிக்குள்ளாவது
என்னை சுவாசிக்க அனுமதியுங்கள்
ஹூர்லீன்களின்* மெல்லிசைகளை
கேட்டு ரசிக்கும் பாக்கியத்தைத் தாருங்கள்!

தூக்குங்கள் இந்த மையித்தை இன்னும்
சுணங்கவும் தேவையில்லை
தூக்கி விரைவில் எடுத்துச் சென்று
தொழுது விட்டு அடக்குங்கள்!
ஓரத்தில் நின்று கொண்டு
ஓயாமல் தர்க்கம் செய்யும்
வீரத்துக்கு வையுங்கள் முற்றுப்புள்ளி!

கருத்து வேறுபாடென்னும்
கறையான்கள் வந்துங்கள்
புரிந்துணர்வை சீரழிக்கும்! மிகவும்
புத்தியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்!

வேகத்தைக் குறைக்காமல்
வெற்றியுடன் முன்னே செல்லுங்கள்!

ஆலமரமாய்
ஆயிரம் வீழுதுகளுடன் நமது மரம்

வாழவேண்டும் - அதை
வாழ்விக்கப் புறப்படுங்கள்!

எனது பணி இனிது முடிந்தது
உங்கள் பணிகளைச் செய்வதற்காய்ப் புறப்படுங்கள்!

அவனின் நாட்டத்தை
இவனின் துப்பாக்கி ரவைகள்
பணிந்து தலைசாய்த்து
நிறைவேற்றியுள்ளன!

விக் கி அழுது
வீணாக நேரத்தை ஓட்ட வேண்டாம்
தூக்கி விரைவில் எடுத்துச் சென்று
தொழுது விட்டு அடக்குங்கள்!

1997
தினகரன்
12.04.1998

மையித் - இறந்தவரின் உடல்
இவற்றாம் - முஸ்லிம்கள் ஹஜ்ஜுக்குச் செல்லும்போது அணியும் கைக்கப்பலாத இரு
துண்டு வெண்ணிற ஆடை
கபுறு - புதைகுழி
ஹூர்லீன்கள் - சுவர்க்கலோகக் கன்னியர்

நீதிக்காய்ப் போராடுகின்றவனே

நான் சாய்ந்து விட்டால், நீ அழக்கூடாது
அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி
என்னை யாரும் இலக்காக்க முடியாது!
நான் வீழ்ந்து விட்டால்
உன் இதயம் வெடித்து விடும்
என்பதுவும் எனக்குத் தெரியும்!
என்றாலும்
உன் கடமையிலிருந்து நீ ஒதுங்கி விடக்கூடாது!

இந்த நாட்டில் இனிய இறை நாமங்களை
துழிப்பதற்கும்
இறுதி நபி இமயத்தை ஸலவாத்தால்
போற்றுதற்கும்
சாட்சியம் இத்தீவில் நம் சமுதாயம் மாத்திரமே
போட்டுடைத்து அக்குடத்தை பொடியாக்கி
விட்டிடாதே!

நாற்பதாண்டுகளாய் நாதியற்று நாயிருந்தோம்
புற்பூண்டின் தனித்துவமும் இல்லாமல்
காய்ந்திருந்தோம்!

இன்றோ கேட்காத செவிகளையும்
கேட்க வைத்தோம்
பார்க்காத கண்களையும் பார்ப்பதற்கு
வழி சமைத்தோம்
பேசாமலிருந்த பேரினக் கூசாக்கள்
பேசும் காலம் பிறந்ததுவும் நம்மாலே!
கூசாமல் இன்னும் கூட்டிக் கொடுக்கின்ற
நாசகாரிகள் நசுங்குவதும் நம்மாலே!

பேசுவதாலும் வெறுமனே பிதற்றுவதாலும் மாத்திரம்
பிரச்சினைகள் தீராது! இருந்தும் கூட
எங்களுக்கும் பிரச்சினைகள் இருக்கின்ற சங்கதியை
இந்த உலகம் முழுவதற்கும் இயம்பிவிட்டோம்?

இனியென்ன?
பேசிக் கதைத்து பிரச்சினைகள் தீர்க்கின்ற
பாதைகளைத் தேடிடுவோம்
முடியாதென்றால்
அல்லாஹ்வினதும் அவனது தூதரினதும்
சாட்சியங்களை அழிக்க நிற்கும்
சண்டாளருடன் மோதிடுவோம்!

அவர்கள் ஒருநாளி
வெகுவிரைவில்
இந்த நாட்டை இனிதாய் செய்திருவர்
மரண ஓசைகளை மரணிக்கச் செய்திருவர்!

ரத்த ஆறுகளை அன்பினால் வற்றச் செய்திருவர்
அவர்கள் வெகு விரைவில்
பேரினவாதப் பேய்களின்
பிடிகளைப் பிடித்து உடைத்திருவர்
அவர்கள் வெகு விரைவில் -
'இது எங்கள் நாடு எங்கள் யாவருக்குமே -
இது எங்கள் நாடு எங்கள் யாவருக்குமே'
என்று முழங்கிடுவர்!

அந்த சிம்மக் குரல்கள்
இந்த உலகம் முழுவதையும் சென்றடையும்!
சிங்களவர் தமிழர் முஸ்லிம்கள் பறங்கியர்கள்
எங்கள் எல்லோரினதும் இறைவன் ஒருவனே
என்று தக்பீரும்* முழக்கிடுவர்!

புத்த பெருமானின் புனிதமான வாழ்வு முறை
கீதையின் போதனை - இயேசுவின் இராஜாங்கம்
எல்லாவற்றிலும் இனியவை தேடியே
அல்லாஹ்வின் பாதையில் அருள் தேடி நிற்கின்ற
புதியதொரு உலகம் மிக விரைவில்
பிறந்து விடத் துடிக்கிறது!

அவர்கள் ஒருநாள் மிக விரைவில்
மனித நேயமெனும் புதிய வகையினால்
மரணமெனும் புயற்காற்றை வென்றிடுவர்
அவர்கள் ஒரு நாள் வெகுவிரைவில்
சமத்துவ சமூகத்தைச் சரிக்கட்டித் தந்திடுவர்
அவர்கள் ஒருநாள் வெகுவிரைவில்
சந்தோசம் என்பதற்கு இலக்கணமும் சொல்லிடுவர்
அவர்கள் ஒரு நாள் வெகு விரைவில்
முஸ்லிம்கள் நாமென்ற பெருமையை நிலை நாட்டி
இஸ்லாமியக் கொடியிங்கே பறந்திடவும் வழி
செய்வர்!

1996

தக்பீர்- இறைவனை சப்தமிட்டுப் புகழுகல்.
பாரானுமன்றத்தில் பாடிய கவிதையிது.

விடியாத இரவு

இரவுகளைப் பகலாக்கி
இளைத்தவன் நான்
இன்னுமோர் இரவு
இருக்கிறதா நானறியேன்
இன்னுமோர் இரவு
என்பது எனக்கிருந்தால் அது போதும்
விடியாத அவ்விரவில்
முடியாதென மாத்திரம் நீ சொல்லிவிடக் கூடாது!

எத்தனையோ ஆயிரம்
இரவுகளை நானிழந்தேன்
புத்தகங்கள் மூலமாய்
பூசித்துத் தோல்வியுற்றேன்
சித்தர்கள் காலடியில்
காத்திருந்தும் ஏமாந்தேன் நேற்று
ராத்திரியில் நீ என முன்
ரகசியமாய்த் தோன்றும் வரை!

காலமெல்லாம் நான்
காத்திருந்த காதலி நீ

நேற்றிரவு வருவாயென்பதை
நிச்சயமாய்த் தெரிந்திருந்தால்
நேற்றிரவையே நிலையான
ஓரிரவாய் மாற்றியிருப்பேன்
நேற்றிரவே நீயெனக்குள்
நிறைந்திடவும் வழி திறந்திருப்பேன்!

எல்லா இரவுகளையும்
இழந்த பெரும்
ஏமாளி என்பதனை
நேற்றிரவே நான் நன்குணர்ந்து கொண்டேன்
என்னைக் கண்டு கண்ணைசைத்து
மறுகணத்தில் நீ மறைந்த அந்த
நேற்றிரவின் வேதனைகள் ஒரு போதும்
நெஞ்சத்தை விட்டகல மாட்டாது!

இன்னுமோர் தடவை நான் மீண்டும்
ஏமாறப்போவதில்லை
இன்னுமொரேயொரு தடவை மாத்திரம்
என்னை நீ
சந்திப்பதாய் இன்றெனக்கு
சத்தியம் செய்து தருவாய் என்றால்!

அழகு அத்தனையும் ஒன்றாய்
அமைந்தாலும் வெல்லவொண்ணாப்பேர்
அழகு நீ உன்னை ஆராதிப்பதற்காய்
எல்லாவற்றையும் இழப்பதற்கு நான் துணிந்தேன்!

சூரியனே ஒரு போதும் பார்க்கவொண்ணா
சுதந்திரமான இரவொன்றை உருவாக்கும்
சூத்திரங்களை அறிந்தவன் நான்

யாருமேயில்லாத அந்த இரவு
நமக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது
அந்த இரவை அடைந்த பின்னர்
நான் மாட்டேன் என்று மாத்திரம்
நீ எனக்குச் சொல்லிவிடக் கூடாது!

எப்படியாவது நீ
என்னோடு ஒரு இரவு தானும்
இருந்து தான் ஆகவேண்டும்
இப்போது..... அந்த இரவு
எப்போது! எப்போது! எப்போது!
வருமென சதா வருந்தியவனாய்
ஓடியோடியே உன்னை அவ்விரவில்
தேடுபவனாய் தினமும் உடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்!

உன்னை அடைவதற்காய்
நான் எனும் நீயுடன்
நாள்தோறும் போரிட்டு தோல்வி கண்ட
வெற்றி வீரன் நான்
வெற்றிப் பரிசே என்
விண்ணப்பத்தை செவிமடுப்பாய்
நீ என்னும் நானாக நான்
நிமிர்ந்து வர அருள் செய்வாய்!

உன்னை அடைகையிலே எனக்குத் தேவை
ஓர் இரவு மாத்திரமே அதை
விடியாத இரவாக்கும்
வித்தையினை நான் அறிவேன் - அந்த
விடியாத இரவொன்றில் உன்
மடிமீது தலைவைத்து ஒன்றுமே
அறியாத குழந்தை போல் நான்
உடனேயே துயிலாக வேண்டும்!

இதுவரை

புரியாத கேள்விகட்கு
நிறைவான விடைகளினை அப்போது
விரைவாக நீயெனக்குத்
தெளிவாக்கித் தந்திடவும் வேண்டும்
கெதியாக அதிகாலை
புலர்ந்து விடும் என நீ கண்டால்
உடனேயே நாம் பறந்து
விடியாத இன்னுமோர் அதிசய
இரவுக்குள் புகுந்தாக வேண்டும் - அங்கே
விளையாடி நாமிருவர் ஒருவராய் வரும் வரையும்
விழித்திருந்து உரையாடி மகிழ்ந்திடவும் வேண்டும்!

விழித்திருக்கும் நம்மிருவர் உரையாடல் செவிமடுக்கா
விடியுமுன் ஒரு கோழி விழிக்குமென நீ கண்டால்
நொடியினிலே இன்னுமோர் இரவுக்குள் புயல்
விசையில்

நுழைந்து நாம் அழகாக நகர்ந்திடவும் வேண்டும்
எழிலான உன் ஒளியை என் விரல்கள் அளப்பதற்காய்
எடைபோடும் அவ்வேளை
புது இசையாக நீ மாறி உரம் தந்து
உணர்வூட்ட வேண்டும்
விசையொன்றும் நம்முணர்வில் பிறந்து வர வேண்டும்
விரைவினிலே அது வந்து மானிடம் வெல்வதற்காய்
வழி ஒன்றைத் திறந்தேயே உதவிடவும் வேண்டும்!

பரிகாரம் இல்லாத
மலைபோல பாவங்கள் உன்
விழிபட்டு பனிபோல
கரைந்தோட வேண்டும்
அதைக்கண்டு

என் விழி சிந்தும்
கண்ணீர் வெள்ளம்
எதைக்கண்டும் அசையாத
இறுக்கத்தை நம்மிடையே
உருவாக்கி அருள் செய்ய வேண்டும்!

யாருமே இல்லாத அந்த
இரவு அதோ
நமக்காகத்தான்
வந்து கொண்டிருக்கிறது
அதை அடைந்த பின்னரும் நீ
நான் மாட்டேன்
என்றெனக்குச் சொல்லிவிடக் கூடாது!

22.4. 98

மரணம்!

இருந்த இடமும் செல்லும் இடமும்
புரியாத பயணமிது!

பறந்து சென்று சுருக்கவோ
நடந்து சென்று சுணக்கவோ
முடியாத பயணமிது!

பெட்டியும் இல்லா படுக்கையும் இல்லா
பெரிய பயணமிது!

ஆடைகள் இல்லை நிர்வாணமும் இல்லை
அழகான பயணமிது!

வகுப்புக்கள் இல்லா வாகனத்தில் செல்லும்
வரலாற்றுப் பயணமிது!

அனுபவம் இல்லை அச்சமும் இல்லை
அழகான பயணமிது!

1990

இன்றைய நாள்!

இன்று எனமுன் இருக்கின்ற
இனிய நாளே
உன்னை நான் நேசிக்கின்றேன்!

ஒரு பகல்
ஒரு இரவு
இரு பாதிகளையுடைய
ஒரு பாத்திரம் நீ!

இந்தப் பாத்திரத்துள்
இப்போதிருப்பதுவோ
நீயெனும்
இன்றைய நாள் மாத்திரமே!

இருந்தவையோ நேற்று
இனிமேல் இருப்பவையோ நாளை!

நேற்றாய் இருந்ததுவும்
இன்றாய் இருப்பதுவும்

நாளையாய் வருவதுவும்
இன்றைய நீ மாத்திரமே!

நேற்று; மீண்டும் வந்து
நிரம்பிடவும் முடியாது
நாளை; வந்துன்னை
நகர்த்தவும் முடியாது!

நேற்று என்பது நினைவுகள்
நாளை என்பது கனவுகள்
இன்று மாத்திரம் நனவுகளே!

எல்லாமே பிறந்ததுவும்
எல்லாமே வளர்ந்ததுவும்
எல்லாமே வாழ்வதுவும்
எல்லாமே மடிவதுவும்
இந்தவொரு நாளிலேதான்

நேற்றைய நினைவுகளில்
வாழ்பவரும்
நாளைய கனவுகளில்
வாழ்பவரும்
இன்றைய உன்னை இழந்தார்கள்!

இன்று எனக்கு இருக்கின்ற
இனிய நாளே
உன்னை நான் நேசிக்கின்றேன்!

1998 ஒக்டோபர்

நான் இலா நீ

நான் எனும் நீயுன்னை நசுக்கிக் கொன்றுவிட்டேன்
நல்லதுதான் மிக்க மகிழ்ச்சியும்தான்; இனிப்
பூமிக்கு வெளிப்புறத்தே சிறகுகள் எதுவுமின்றி
புதியதொரு வெண்புறாவாய் பறந்து வரவேண்டும்; எம்
புல்லாங் குழலின் இசைகேட்டுச் சந்திரனில்
புதுப்புனல் பல்லாயிரம் ஊற்றெடுத்துப்
பாட்டிசைக்கவும் வேண்டும்
பாரங்கள் யாதுமற்ற பறவையாய் பிரபஞ்சமெல்லாம்
நேரங்கள் அற்ற ஒரு வெளியினிலே
மிகந்திடவும் வேண்டும்!

நான் எனும் மலையின்
கீழ் நசுங்கிக் கிடந்தேன் என்னை
ஏன் என்றுகூட யாரும் கேட்கவில்லை
நான் எனும் நாளை நான் அழித்த போது
நானே அம்மலையாக நிமிர்ந்து நின்றேன்
நான் இல்லா நான் யார் என்பதையும்
தெரிந்து கொண்டேன்
நானின்றி வேறெந்த நானுமில்லையென்பதையும்
புரிந்து கொண்டேன்!

கோளங்கள் அத்தனையும் என் காலடிக்குள்
கொண்டு வந்து ஆட்டுவிக்கும்
தாளங்களை சொல்லித் தந்தவனேயுன்
பாதங்களில் வீழ்ந்து கேட்கின்றேன்!

நான் எனும் நீ இல்லாத
நான் எனும் நான் யார்?
நீயிலா நானெனில் அது சரியா
நான் என முடிந்தென்னைக் காட்டுகின்ற
நாலாயிரம் விடைகள் கிடைத்தாலும்
நான் எனும் இந்தப் பெருமையை
யாராலும் கீழே இறக்கிவைக்க முடியாது!

நான் நான் எனும் நீயும் இல்லை
நீ இலா நானும் இல்லை!

நான் எனும் உன்னைக் கண்ட போது
என் பெரும் எதிரி யாரென்பதையும்
தெரிந்து கொண்டேன்!

என்னைச் சதா கொல்ல எத்தனிக்கும் எதிரியை
நான் கொல்ல நினைத்த போது
என்னை நான் கொல்வதற்குத் தீர்மானித்தேன்!

என்னை என்னால் கொல்ல முடியாததால்தான்
என்னை நீயாக்கி உன்னை நான் கொன்றேன்
உன்னைக் கொன்ற பின்னும் எஞ்சுவதாய்
என்னில் நான் காண்பது நானேயென்றால்
உன்னை நான் கொன்றதில் ஒரு பொருளுமேயில்லை!

என்னை யாரென்பதை யான்
உடனேயே அறிந்து கொள்ள வேண்டும்

ஆனால் அது
நீயில்லா நான் ஆகவும் முடியாது
நான் நான் எனும் நீயில்லை
நானே நீயாகும் நானுமில்லை
என்றால் நான் என்பதன் அர்த்தமென்ன?
நீ இலா நான் எனில் சரியா?
நீ இல்லாமல் நான் வாழ முடியாது
நீயே நானாக இருக்கையில்
நீ இல்லா நான் என்பதுவும் தவறேயாகும்!

நீயே இல்லாத நான் ஆக முடியுமென்றால்
நீயுமற்றதாய் நானுமற்றதாய்
விடையென்று பிறந்துவிடும்!
நீயுமற்ற நானுமற்ற நிலையும் புரிகிறது
நிறைவதெல்லாம் நீயாகவும் தெரிகிறது!

நான் நீயுமல்ல
நீ நானுமல்ல
நீ இல்லாத நானுமல்ல
நான் இலா நீ மாத்திரமே!

1998 ஒக்டோபர்

ஷரீபுத்தீன் “சேர்” அவர்களுக்கு

உங்கள் பாதங்களின் கீழ்
என் சிரசை வைக்கின்றேன்
படும் புழுதியை
உங்கள் கண்ணீர்ப் பூக்களால்
கழுவி விடுங்கள்!

உங்கள் கலிமா விரலினால்
என் நெற்றியில் எழுதுங்கள்
மானிடத்தின் விடுதலைக்கான
சிந்தனைகளால்
என் நெஞ்சக் கிணறு
பொங்கி வழிவதற்கு!

வாயைத் திறக்கின்றேன்
காறித் துப்புங்கள்
கனிவான வார்த்தைகளாய்
என் பேச்சுக்கள் அமைவதற்கு!

நிமிர்ந்த உங்கள்
முதுகெலும்பைத் தந்துவிட்டுச் செல்லுங்கள்
இச்சமூகத்தின் கூனலை நிமிர்த்துகின்ற
மந்திரக் கோலாய் மாற்றுவதற்கு!

உங்களின் துருக்கித் தொப்பு
உங்கள் லிள்ளைகளுக்கல்லவென்று
உயிலினை எழுதுங்கள்
இறுதிநாள்வரை நாமதை பார்த்திருப்பதற்கு!

1998 ஒக்டோபர் 25

தினகரன்

புலவர்மணி ஆ.மு. ஷரீபுத்தீன் அவர்களுக்கு மருதமுனை மக்களால் பாராட்டு
வழங்கப்பட்ட போது இரண்டு நிமிடங்களில் எழுதிய கவிதை.
இக்கவிஞர் புலவர்மணி அவர்களின் மாணவன்.
இக்கவிஞரில் ஒரு பேச்சாளனைக் கண்டு பிடித்தவர். இக்கவிஞரது முதல் பேச்சு
தற்போதைய கல்முனைக்குடி அல்-அஸ்ஹர் பாடசாலை பெற்றார் தின விழாவில்
புலவர்மணி எழுதித் தந்து மனமமாக்கி ஒப்புவிக்கப்பட்டு பரிசு பெற்றது.

சுதந்திரம் எனும் சூரியன்

சுதந்திரச் சூரியன்
தானாகவே கனிந்து
பூமியில் ஒரு போதும்
வீழாததே இல்லை!

இரத்தத்தைக் கயிறாக்கி
இழுத்ததனால் பூமிக்கு
இறங்கியே வந்தவையும்
இருக்கவே செய்கிறது!

அகிம்சைக் காந்தத்தின்
அருளாளி பட்டதனால்
அறுபட்டுப் பூமியிலே
தெறித்தவையும் இருக்கிறது!

இருட்டிலே ஒளி வீச
இறக்கி வைத்த சூரியன்
வெளிச்சத்தை இருளாக்கும்
விதி ஒன்றில் சிக்கியதோ?

சூரியனைப் புரியாமல்
சூனியங்கள் சூழ்ந்ததனால்
பாரியதோர் படுகுழிக்குள்
பதுங்கியும் காண்டதுவோ?

பல்நாவைக் கடிக்கின்ற
பகைமையும் முற்றியதோ
பார்வைதரும் விழிகளினை
விரல்களுமே குத்தியதோ?

பிறந்து வந்த சூரியன்
பறந்து விடக்கூடாது
பறந்துவிட முயன்றாலும்
இறந்துவிடல் ஆகாது!

வீழ்ந்திட்ட சூரியன்
வீறுகாண்டெழவும் வேண்டும்
சூழ்ந்திட்ட இருட்டெல்லாம்
சுட்டே பொசுங்கிடவும் வேண்டும்!

நாளைய மனிதன் புதுயுகத்தை வழி
நடாத்தியே வர வேண்டும்
நம்மண்ணறைகளின் அருகே நின்று
நகை சிந்தியப் பயணத்தைத்
தொடர்ந்திடவும் வேண்டும்!

“ஐம்பதாண்டுகளை வீணாக
அழித்தவர்களே!
உங்களுக்கெல்லாமெம்
அனுதாபங்களே!”

அந்த அர்த்தமுள்ள வசனத்தை
அம்மனிதன் புது உலகொன்றின்
வாசற் கதவுகளின் மேல்
வண்ணங்களாய் பொறித்திடவும் வேண்டும்!

புதியதொரு சூந்தோட்டத்தில்
தர்மச் சக்கரமும்
வேலும் சிலுவையும்
இளம் பிறையும்
புத்தம் புதிய மலர்களாய்ப்
பூத்துக் குலுங்கிடவும் வேண்டும்
அந்த
சப்தங்களில் நிரோடைகள்
சதாபெருகிடவும் வேண்டும்
அவை கொணரும்
சாந்தியில் எம் ஆன்மாக்கள்
சங்கமித்திடவும் வேண்டும்!

இளம் தென்றல் அதுகண்டு
இதயம் குளிர்ந்திடவும் வேண்டும்
இகம் எல்லாம் அமைதியினால்
இனிமை சேர்த்திடவும் வேண்டும்!

1998

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபையால் வெளியிடப்பட்ட சுதந்திர தின
பொன்விழா மலர்

விசுவாசிகள்!

ஆதம்பாவா வீட்டினிலே எட்டுப் பேர்கள்
அவர்களிலே ஆறு பேர் கன்னிப் பெண்கள்
ஆதம்பாவா உடல் நிலையோ மிகவும் மோசம்
ஆகையினால் அக்குடும்பம் வாடிப் போச்சு
அன்றாடம் வயிறுகளைக் கழுவுதற்கும்
அரிசியினை வாங்கிவந்து கஞ்சி காய்ச்சி
திண்டாடும் நிலையினிலே அவர்கள் சாக
தின்பண்டம் அழுகிறது அடுத்த வீட்டில்.

இவ்வாறு அயல்வீட்டார் பசியில் வாட
எவ்வாறு நாம் மு.:மீன் என்று சொல்வோம்?

ஆதம்பாவா வீட்டிலுள்ள கன்னிப் பெண்கள்
அனுதினமும் கண்ணீரை வடக்கின்றார்கள்
மேதீனியில் அவர்கள் போல் அழகுப் பெண்கள்
மணமுடிக்க வழியின்றிச் சாகின்றார்கள்
ஆதம்பாவா வீட்டினுடை கூரை வேய்ந்து
ஆறாண்டு ஆகியதால் அநேக ஓட்டை
பாவங்கள் கழுவுதற்காய் மக்கா நோக்கிப்
பயணிக்கும் பழைய ஹாஜி அடுத்த வீட்டில்.

இவ்வாறு அயல்வீட்டார் செய்யும் போது
எவ்வாறு நாம் மு.:மீன் என்று சொல்வோம்?

கெட்டித்தனம் உள்ள கபூர் கல்வி வாய்ப்புக்
கிட்டாமல் வீட்டினிலே இருக்கும் போது
சட்டென்றே முன்வந்து உதவதற்குத்
தனவந்தர் எவருக்கும் மனமேயில்லை
மட்டியெனப் பெயர் பெற்ற மன்ஸூர்ங்கு
மடிநிறையச் செல்வமுள்ள காரணத்தால்
பட்டமுடன் நிற்கின்றான் எமது செல்வர்
பணமெல்லாம் வட்டியினால் புழுத்துப் போச்சு.

இவ்வாறு கல்வியினைக் கொல்லும் போது
எவ்வாறு நாம் மு.:மீன் என்று சொல்வோம்?

1985. புதுமைக்குரல்

நெஞ்சில் உரயிருந்தால் என்றவன் யாரடா?

பறந்து போன சமாதானப் புறாக்கள்
சிறகடித்து எமை நோக்கி
இறங்குகற்காய் விரைந்தேயே வந்தன!

மறைந்து போன மானிடக் காதலைல்லாம்
இரைந்தெழுந்து மலர்வதற்காய்
இசைமீட்டி நடனமாடி நின்றுன!

இறந்ததாய் நினைத்திருந்த உறவுகளோ
மறுதலித்து இல்லையில்லை
இருக்கின்றோமெனச் சொல்லியே எழுந்தன!

சமனற்ற சமாந்திரக் கோடுகள்
சமமாகிக் கொண்டதனால்
சண்டைகளும் சப்திப்பதை நிறுத்தின!

சந்தித்த கோடுகளின் முக்கோணங்கள்
தந்திட்ட நம்பிக்கையின் தருக்களோ
விண்ணிலே கண்சிமிட்டி மிளிர்ந்தன!

புத்தம்புது தேசியக் கொடியொன்று பூத்தது
புரிந்துணர்வுகள் நிறைந்ததனால்
இருப்பின்றி இன உணர்வுகளோ நீத்தன!

எல்லோரும் இசைக்கின்றதொரு கீதம்
எழுந்தது, புது விழுமியங்கள்
அதிலிருந்து பிறந்தேயே மலர்ந்தன!

ஆங்கிலத்தின் புலமையிலே அறிவுகங்கள்
அசைந்தன, அறிவுக்கே
மொழிகளையும் ஞானங்களும் பிறந்தன!

வர்ணங்கள் பல வானவில் ஒன்றே
பிரிந்திடில் அழிவோம், சேர்ந்திடில் வாழ்வோமென்றே
பிரிந்தவர் தழுவிப் பேசியவைகளும் கேட்டன!

குடியிருந்த பேதமைகள் அகன்றன
குடிமக்கள் அனைவருக்குமே
இந்நாடு சொந்தமென்றும் பகர்ந்தன!

ஒரே நாடு ஒரே மக்கள் என்றன
ஒப்பில்லா புது யாப்பின்
ஓசைகளோ உலகெங்கும் அதிர்ந்தன!

புத்த பிரான் போதனைகள் பூத்தன
புதியதொரு யுகம் காணும்
பூரிப்புடனே பார்த்தன!

கீதையின் போதனைகள் கிடைத்தன
சமாதானப் பார்வைகளில்
சந்தோசங்கள் செழித்தே களித்தன!

இஸ்லாத்தின் மகிமைகளோ இனித்தன
இலங்கையர்கள் அனைவருமே
சோதரர்கள் என்றேயே அணைத்தன!

இயேசுவின் போதனைகள் விழித்தன
இனியிங்கே சமரேயில்லை எனச்சொல்லி
அனைவரையும் அழைத்தன!

பெரும்பான்மை சிறுபான்மை அகன்றன
பிரச்சினைகள் உருவாக்கும்
கட்சிகளும் விரைவினிலே நகன்றன!

எதிர்ப்பில்லா அரசமைப்புகள் பிறந்தன
எம்பீக்கள் எல்லோர்க்கும்
அதிகாரங்களும் சுதந்திரமும் கிடைத்தன!

சுற்றிவரத் துறைமுகங்கள் சூழ்ந்தன
சுதந்திரப் பொருளாதாரத்தின்
சூட்சுமங்கள் கட்டவிழ்ந்து வீழ்ந்தன!

விவசாயப் பேட்டைகளும் விளைந்தன
வேலையற்றோர் பிரச்சினைகள்
விரைவிலேயே மறைந்தோடித் தொலைந்தன!

தமிழ் மலர்கள் சிங்களத்தில் சிரித்தன
தமிழ்பேசும் சமூகங்கள்
தம் பகைமையினை வேரோடு எரித்தன!

சிங்களத்தில் தமிழ்க் கவிதைகள் ஜனித்தன
சிந்தனைகள் சீராகவே வந்ததனால்
கண்களோ பூச்சிந்திப் பனித்தன!

“மூலமும் முடிவுமொன்றே” முரசொலிகள் கேட்டன
ஞாலமும் ஞானமுமொன்றேயெனும்
சீலமும் அருளாகியே பொழிந்தன!

தேசிய ஐக்கியத்தின் கலசங்கள் ஒலித்தன
சென்றக்கரையை அடைந்திட்ட
சந்ததிகளின் நெஞ்சங்களோ நிமிர்ந்தன!

ஆர்ப்பரித்த கடலை சமாதானப் பாடல்கள் தேற்றின
கவிழாமலிப்படகை கொணர்ந்த கரங்களோ
வெற்றிப் பேரிகைகளை முழங்கின!

“நெஞ்சில் உரமிருந்தால் வாருங்கள்
புதியதொரு வரலாற்றைப் படைத்திடவே”
என்றவன் யாரென எள்ளியே நகைத்தன!

1999

நான் எனும் நான்

நான் எனும் நான் யாரென
நான் இடமே விசாரித்தேன்
நான் ஆக முன்பிருந்ததுவே
நான் என நான் சொன்னது!

நான் நான் ஆக முன்பு
நான் இருந்த இடமெங்கே?

நான் எல்லாம் கூடியிருந்த இடத்தில்
நானும் இருந்ததாய் நான் சொன்னது!

மொத்தமாய் எத்தனை நான்கள்
இருந்தன என்றேன்
அத்தனை நான்களென பன்மையாய் பேசுதல்
அபத்தம் என்றதொரு பதிலும் கிடைத்தது.

உனது தாய்க்கும் உனது தந்தைக்கும்
உனது பாட்டன் பாட்டிகளுக்கும்
முன்னோர்கள் அத்தனை பேருக்கும்
மூத்த சந்ததிகள் அனைவருக்கும்
மூத்தவன் நானென நான் சொன்னது.

கடைசி மரணத்தைக் காத்திருக்கும் கிழவா!
நீ குடியிருந்த குழந்தையின் மரணத்தை அறிவாயா?

நீயிருந்த பிள்ளை மரணித்த போதும்
நீ சிறுவனாயிருந்தும் இளைஞனாயிருந்தும்
சிதறிய வேளைகளிலும்
சிரித்துக் கொண்டிருந்ததை மறந்தனையா?

கடைசி மரணத்துக்காக மாத்திரம்
கவலைப் படுதலும் சரியா?
என்கின்ற இரைச்சல்களும் கேட்டன.
திறந்த விழிகளில் தெரியா மரணம்
மூடிய வேளைகளில் புரியாமலே சரணம்!

இருந்ததுவும் ஒரு நானே
இருப்பதுவும் ஒரு நானே
வந்ததுவும் ஒரு நானே
வருவதுவும் ஒரு நானே
சென்றதுவும் ஒரு நானே
செல்வதுவும் ஒரு நானே!

எல்லா நான்களும் இருந்ததுவும்
எல்லா நான்களும் செல்வதுவும்
வல்ல அந்த நானிடமே!

மொத்தமாய் இருந்ததுவும்
முழுமையாய் இருந்ததுவும்
அத்தனையும் ஒன்றேயெனும்
அறிவித்தலையும் கேட்டேன்!

ஒரு நானின்
ஒரு பயணம் நடக்கிறதா?
பல கோடி பல கோடி பாதைகளில்

ஒரு நான் மாத்திரம்
உலா ஒன்று வருகிறதா?

நான் எனும் நான் நானுமல்ல
நான் எனும் நான் நீயுமல்ல
நான் எனும் நான் எவனுமேயல்ல
நான் எனும் நானவன் மாத்திரமே!

வானத்தைப் பார்த்தேன்
அங்கிருந்த நிலவு
எனது விசாரணையின் தோல்வியில்
எனைப் பார்த்து அனுதாபத்துடன் சிரித்தது.

1999

நெடுங்கவிதைகள்

விடாது பொழியும் பெருமானார் எனும் அருள்மாரி

சபை விளிப்பு

சட்டத்தில் சிறமையுண்டென ஜனாதிபதி
மட்டும் நினைத்ததால் எனக்கொரு
பட்டமும் கிடைத்தது சிலவேளை அத்தீர்ப்பு
சரியாகவும் இருக்கலாம்!

அமைச்சராய் ஓர் அவையில் அமரும்
அத்தனை தகுதிகளும் இருக்கவும் கூடும்;
இருந்தாலும், அரும்பெரும் கவிஞர்கள்
அமர்ந்திருக்கும் இச்சபையில்
கவிபாட எணையழைத்தல் ஒரு கனிவே அல்ல, தமிழ்
கவிமகளோ கண்கலங்கி நிற்கின்றாள் தெரிகிறதா?
அதுவும் கவிக்கோ தலைமைதாங்கும் இந்தவையில்
அரசியல்வாதியை அழைப்பது பெரும் அபத்தமே!

‘சொல்லதிகாரம்’ எனும் தன் தமிழ் சோடனையில்
இவ்வாறுதான் ‘அரசியல்வாதிகள்’ பற்றி கவிக்கோ
சொன்னார்:

‘அன்றைக்கு ஓர்
அரசியல்வாதி பேசினான்
வாயிலிருந்து
பிணங்கள் விழுந்து கொண்டிருந்தன.’

இன்றைக்கு என் கவிதையைக் கேட்ட பின்னர்
அவர் விசுவாசம்
இன்னுமேதான் வேர் பிடிக்கும்!
ஆலையில்லாமலா இலங்கையின் கவிதைச்
சோலைக்குள்
இந்த இலுப்பைப் பூவையும் சர்க்கரையாய்
கொண்டு வந்தீரென்று!
ஒருவேளை எனக்கோ உங்கள் செவிக்கோ
எவ்வித பிணக்கோ இன்றி, தமிழ்
விளக்கோ கவிக்கோ கேட்டால் சொல்வீர்!

“விரால் மீன்கள் நிறைந்துள்ள குளமென்றபோதும்
அரசியல் குறட்டைகளையும்
அரட்டல் செய்ய விடுதல்
எங்கள் பண்பாடு” இதை நாங்கள்
ஒருபோதும் விடவே மாட்டோமென்று!

அத்துல் ரகுமான்
அருளாளனின் அடியான்
அருங்கவிதைச் சாலை
புதுக்கவிதைச் சோலை
இலக்கிய நந்தவனத்தில் இனியதொரு மாலை
இனிய நபி விழாவினிலே
பன்னீர் சிந்த வந்துள்ள பேழை!

‘பால்வீதி’ யென்றும்
 ‘நேயர் விருப்ப’ மென்றும்
 ‘இன்றிரவு பகல்’ என்றும்
 ‘அவளுக்கு நிலாவென்று பெயர்’ என்றும்
 ‘சுட்டுவிரலென்றும் ‘முட்டை வாசிகள்’ என்றும்
 ‘சொந்தச் சிறைகள்’ என்றும்
 தமிழில் மழைபெய்யும் இஸ்ராஃபீல்!

அப்துல் றஹ்மான்
 முரணழகு இலக்கியத்தின்
 முதல்வன் முதுபெரும் கவிச் சக்கரவர்த்தி!

கவிக்கோ! நீங்களோ கவிதையென்னும்
 நிலத்தொடர்பற்ற சாம்ராஜ்யத்தின் பேரரசன்!
 பிரான்ஸுக் காரரிடமிருந்த நிலத்தொடர்பற்ற
 பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தைப்போல், அல்லது
 வட, கிழக்கில் தமிழ் முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காக
 நாம் கேட்டு நிற்கும்
 நிலத்தொடர்பற்ற புதியதொரு அரசியல்
 அலகைப்போல்!

உங்கள் சாம்ராஜ்யத்திற்கோ எல்லைகளே இல்லை
 எங்கெங்கெல்லாம் தமிழ்க் கவிதை பிறக்கின்றனோ
 அத்தனை இடங்களும் இவ்வுலகில் உங்களின்
 ஆட்சியிலேயே உள்ளதென்பது
 உங்களுக்குத் தெரியுமா?
 ஆகவேதான் உங்களை கவியுலகின்
 கோவென நாம் கொண்டே ஆடுகின்றோம்!

உங்கள் சாம்ராஜ்யத்தின் சாதாரண குடிமகன்
 ஒருவனையும்

இங்கே கவிபாடக் கூப்பிட்டு உள்ளார்கள்
 உங்கள் ஆட்சியில் உள்ள குற்றங் குறைகளையும்
 அரங்கேற்றிக் காட்டுவதற்காய்!

அரசியல் செய்பவர்கள் தமது நாட்டின்
 அழகினையும் அலங்காரங்களையும் மாத்திரமே
 அரங்கேற்ற அனுமதியை வழங்கல் வேண்டும்!
 அதுவன்றி, அசிங்கங்களும் அரங்கேற இடமளித்தால்
 குடிமக்கள் நினைப்பார்கள் “இது என்ன கூத்து”
 என்று
 கவிக்கோவையும் அக்காரணத்தால் சிலவேளை
 புரட்சிசெய்து
 இறக்கியும் விடுவார்கள் கவனம் ஐயா!

ஒட்டியவயிறும் எட்டிப் பார்க்கும் எனும்புகளுடனும்
 இம்மேடையில் ஏறுகின்ற என்னைக் கேட்பதற்கு
 நிச்சயமாக என்ராசா நீங்கள்
 வெட்கப்படத்தான் போகின்றீர்கள்!

நான் வாசிக்கப் போவது
 கவிதையில்லையெனில்
 என்னை இலங்கை நாட்டின் அமைச்சரென்றும்
 பாராமல் வசனம் என்னும் வேறொரு நாட்டுக்கு
 கடத்துகின்ற கஷ்டமும் உங்களை வந்துசேரும்!

நீதிமன்றங்களிலே குற்றம்
 சாட்டப்படுபவர்களுக்கெதிராக
 நீரூபணம் போதாதென்றால்
 சந்தேகத்தின் பிரதிபலனை
 கொடுத்து அவர்களை
 விடுதலை செய்வார்கள்!

அதுபோல்

என்ன செய்வது இவர் வாசித்ததுவும்
ஒரு கவிதைதான் எனும் முடிவுக்கு நீங்கள் வந்தால்
அது உங்கள் பிரஜைகளை பாதித்துள்ள
வறுமையையும் பஞ்சத்தையும்
கோடு போட்டுக் காட்டிநிற்கும்!

உங்கள் சாம்ராஜ்யத்திலும் உடனடியாய்
என்போன்ற சாதாரண குடிமக்களை
புனர்வாழ்வும் புனரமைப்பும் செய்யவேண்டிய
பணியும் உங்களை நிச்சயமாய் வந்துசேரும்!

அழைத்தது அவர்கள் தவறு இருந்துமென்னை
அனுமதித்தது உங்கள் பெரும் குற்றமாகும்.
மகாராசாவைப் பார்த்து குடிமகன் சபையில்
குற்றம் சாட்டுகின்றான் என்று உங்கள் மனம்
கொளிக்கின்றதா? பரவாயில்லை; ஏழைக்
குடிமகன் தான் நான் என்றாலும்;
சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள்
நீங்கள் உங்கள்
நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் உங்கள்
குற்றம் குற்றமேதான்!

கேளுங்கள் கோவே! இன்னும் சிலநிமிடம்
என்னை இச்சபையில் நீங்கள் அனுமதித்தல்
தமிழ் கவிதைக்கு செய்யும் சதி; அதைக்கேட்டு
சகித்தல் உங்கள் விதி!

சபையோரே! சக கவிஞர்களே!
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்!

000

எல்லாமே தோற்றுவிக்கப்பட முன்னர்
இறைவன் எனும் எழுத்தாளன்
மாத்திரம் தனித்திருந்தான்!

அளவற்ற அருளாளன்
நிகரற்ற அன்புடையோன்
ஆன அந்த எழுத்தாளன் தன்னை
ஒரு விடாது பொழியும்
அருள்மாரியாய் ஆக்குதற்கு நினைத்தான்!

அதன் முதல் படியாய்
அந்த அல்லாஹ் அவனை
அறிவிக்க விழைந்தான்!
அழ்மூலாஹிநானான் * தன்
முன்னே, நொடியில் 'முஹம்மது' என்னும்
ஒளிப்பிழம்பொன்று
ஜொலிப்பதைக் கண்டான்.
அதன் அழகில் அகம் குளிர்ந்தான்!

அழகைக் கண்டால் புலவர்
அழகான கவிதைகளைப் புனைவர்.
அதேபோல், ஆண்டவன் எனும் அக்கவிஞனும்
ஓர் அழகிய கவிதையை ஆக்கிட நினைத்தான்!

அக்கவிதைக்கு 'பிரபஞ்சம்' எனும்
தலைப்பையும் வழங்கினான்!

எழுத்தாணியை எடுத்தான்
'முஹம்மது' எனும் மையிலே நனைக்கான்

‘எழுது’ என்றான்
எழுத்தாணி எழுதத் தொடங்கியது!
எழுதியவன் சிரித்தான், அவன்
எழுதிய கவிதைகள் அனைத்திலும்
அந்த மை மின்னுவதைக் கண்டான்.
அந்தக் கவிதைகள் எல்லாம்
முஹம்மது என்னும் மையில் ஊறிய
மகிமையை எண்ணிப் பெருமீதம் அடைந்தான்!

வானங்கள் என்றும் வையகமென்றும்
கோளங்கள் என்றும் கிரகங்கள் என்றும்
நட்சத்திரங்கள் என்றும்
காற்றென்றும் புயலென்றும்
கடலருவி ஆறென்றும்
வனமென்றும் மனித இனமென்றும்
சூரிய சந்திரரென்றும் சுவர்க்கமென்றும் நரகமென்றும்
மரங்களென்றும் பூக்களென்றும்
காய்களென்றும் கனிகளென்றும்
விதைகளென்றும் விருட்சங்களென்றும்
மலைகளென்றும் மலக்குகள்,* ஜின்களென்றும்
எண்ணற்ற கவிதைகளை அவன் எழுதினான்
எண்ணற்ற காட்சிகளையும் தோற்றுவித்தான்!

எழுதியபின் பார்த்தான்
எழுத்தாணி தேய்ந்திருந்தது
இன்னும் எழுதமுடியாமல்!

அவன் எழுதிய ‘லவ்ஹுல் மஹ்:பூல்’*
எனும் பலகை
“இனி, என்னாலுன் கவிதைகளின் பாரத்தை
தாங்கவொண்ணா” என்று சொல்லி
ஓங்கி அழுதது...!

இறைவன் எனும் அந்த எழுத்தாளன்
‘பாவம்’ என, அதை ஒரு
பக்கத்தே தூக்கிப் போட்டான்!
“சரி, நீயொரு கண்ணி - கொம்பியூற்றராகுக”
என்றான்.
“இதில் எழுதியுள்ளபடி இப்பிரபஞ்சத்தை
இயக்குக” என கட்டளையும் பிறப்பித்தான்!
தான் எழுதிய அத்தனை கவிதைகளினதும்
மூலத்தை மீண்டுமொருமுறை பார்த்தான்.
‘முஹம்மது’ எனும் ஒளியின் அழகில்
மீண்டும் மீண்டும் லயிக்கத் துவங்கினான்!

கவிதைகள் எல்லாம் எழுதி முடிந்தன
எனினும் அவற்றின் கருப்பொருளோ,
தொடர்ந்தும் ஒளிதந்து கொண்டிருந்தது.
எழுத்தாணி உடைந்தது எனினும்
எழுதிய மையே இலங்கிக்கொண்டிருந்தது!

மீன்களைக் கண்டு கற்றுதுபோல்
தேன்நிலவும் சூரியனும்
நீந்துவதற்கு ஆரம்பித்தன.
பிரபஞ்சம் இயங்கத் தொடங்கியது;
எல்லாமே, பலகையில்
அவன் எழுதியதைப் போல்
இயங்கத் தொடங்கின!

சுவர்க்கத்தின் சோலையிலே
ஆதமும் ஹவ்வாவும்
பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
காற்று வீசியது பூக்களின் வாசனையும்
பரவத் தொடங்கியது!

மலக்குமாரர்களும் ஜின்களும் மலைகளும்
 அவனது - கவிதைகள் அத்தனையும்
 அவன் முன்னே சிரம்தாழ்த்தி -
 'ஸூஜூது'* செய்து கொண்டிருந்தன.
 காற்றும் கடலும் சதா
 'தஸ்பீஹ்'* ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன.

எனினும் எல்லாமே 'சப்'பென்றிருந்தது
 அவனது கவிதைகளின் அடக்கமும்
 அடிமைத் தனமும்
 அவை காட்டிய அமைதியும்
 ஆனந்த மேம்பாட்டுக்குரிய
 அறிகுறி எதையுமே தரவில்லை
 ஒருவகையில் சொல்வதெனில்
 ஒரு போரடிக்கின்ற (Bore) நிலை!

இருந்தாலும் கூட
 'இறைவன்' எனும் எழுத்தாளன்
 என்ன இது? என்ன இது?
 இக்கவிதைகளில் உயிரோட்டமோ
 அன்றி, வேறு எந்த ரசனையுமோ
 இல்லையே எனக்கண்டான்;
 ஏன் இது?
 என் கவிதைகளில்
 என்ன குறை என்று எண்ணினான்.
 மாற்றங்களை செய்ய நினைத்தான்
 கொம்பியூற்றர் - "இனி எந்த
 மாற்றத்திற்கும் இடமில்லை" என்று
 அடம்பிடித்து அழுதது!

"எழுத்தாளியும் தேய்ந்து உடைந்து விட்டதே!
 நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்"

என்று அவனைப் பார்த்து மிகவும்
 அனுதாபத்துடன் கேட்டது!

"சும்மா, நீயின் வேலையைப் பார்!
 உனக்குத் தெரியாத பலகோடி இரகசியங்களை
 'உம்முல் கிதாபெ'* ன்னும் தாய் நூலில்
 என்றோ நான் எழுதி வைத்துள்ளேன்"
 என்றான் இறைவன் எனும்ந்த மிகவும் சீனியர்
 எழுத்தாளன்!

கண்ணி வெட்கத்தால்
 முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டது!
 இறைவன் எனும் எழுத்தாளன்
 இருந்து யோசித்தான்
 காதல் இல்லாத கவிதைகளா?
 என நினைத்தான்.
 வில்லன் இல்லாத திரைப்படம்
 விலை போகாது என்பது போன்ற
 தர்க்கமொன்றும் அவனை சந்தித்தது.
 "காதலே நீ ஆகுக" என்றான்
 காதலும் ஆகியது - கண்ணியோ
 "இது இங்கு எழுதப்படவில்லை" என்றது
 உம்முல் கிதாபோ
 "பிள்ளாய்! இது உனக்குத் தெரியாது
 நீ ஒரு புறத்தில் ஒதுங்குவது நல்லது"
 என்றது.

ஆதம் சிரித்தார் ஹவ்வாவும்
 அவருக்கு இணங்க நினைத்தார்.
 வில்லனையும் சுவர்க்கத்தின்
 உள்ளே அனுப்பினான்.

அந்த மரத்திலிருந்த அழகிய கனியைப் பற்றியும்
சொல்ல வைத்தான்.
உலை ஒன்றை வைப்பதற்கு
மாயவலை ஒன்றையும் விரியச் செய்தான்.
“வில்லனிடமிருந்து விலகிக்கொள்” என்று
ஆதம் சொல்லியும், ஹவ்வா அடம்பிடித்தாள்!

வில்லன் வென்றான் காதலும் வென்றது.
இறைவன் சிரித்தான்
“இனி பூமியில் இறங்குங்கள்” என்றான்.
“ஆண்டாண்டு காலமாக
என் கவிதைகள் இசைக்கப்படுவதை
நான் கேட்க வேண்டும்” என்றான்!
பின்னர் இறைவன் எனும் கவிஞன்,
தனது கவிதைகள் அத்தனையையும்
தொகுப்பதற்கும்
அவற்றை வரிசைப்படுத்தி
ஒருபெரும் காப்பியமாய்
ஆக்குதற்கும் முடிவு செய்தான்!

தனது கவிதைகளை
பல அத்தியாயங்களாகப் பிரித்தான்
ஒவ்வொரு அத்தியாயத்துக்கும்
ஒவ்வொரு கதாநாயகனை
அறிமுகம் செய்யத் தீர்மானித்தான்!

அவர்களுக்கு இப்றாஹீம், இஸ்மாயீல்,
இஷ்ஹாக், மூஸா, தாவூத், ஈஸா...
என்னும் நாமங்களைச் சூட்டினான்.
வில்லன்களாக,
நம் நூலையும் பிரி அவுன்களையும்

யூதாஸ்களையும் அறிமுகம் செய்தான்..
அவனது கவிதைகளும் காப்பியங்களும்
இப்போது, ஒரு புதிய அர்த்தத்தைப் பெற்றன.
அவற்றின் ரசனையிலும்
அவை எழுப்பும் சுருதியிலும்
அவை படைக்கும் கானங்களிலும்
அவன் சதா லயிக்கத் துவங்கினான்!

தான் எழுதிய அத்தனை கவிதைகளினதும்
மூலத்தை மீண்டுமொருமுறை
ஆய்வுசெய்தான்.
‘முஹம்மது’ என்னும் ஒளியின் - அழகில்
மீண்டும் மீண்டும் சதா மூழ்கிக்கொண்டிருந்தான்!

ஈஸாவின் பின்னும் அறுநூறு
ஆண்டுகள், ஆண்டவனும் பார்த்திருந்தான்!

தீரென ஒருநாள் உலகம்
ஒரு நொடியில் ஒடிந்து
நொறுங்கிவிடும் போலிருந்தது!
அவன் எழுதிய பலகை
அழுவதற்கு ஆரம்பித்தது.
அவன் ஆக்கிய அந்த கண்ணியை
‘வைரஸ்’ படைகள்
ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கின!

“எனது கவிதைகளே என்னை வீழ்த்துவதா?
முடியாது, அவற்றின் எலும்பு
மூட்டுக்களை தகர்த்தெடுப்பேன்” என்றான்!

அப்போது
மனிதன் தவிர்ந்த மற்றெல்லாக் கவிதைகளும்
அவனைப்பார்த்து முறையீடு செய்யத் துவங்கின!

“இதைத்தானே உனக்கு நாம்
அப்போதே சொன்னோம்.
இவன், உலகத்தில்
இரத்தத்தை ஓட்டுவானென்று;
மனிதன் எனும் கவிதையை
மாத்திரம் நீ படைத்திராவிட்டால்
ஒரு பிரச்சினையுமே இல்லையே
என்று, எல்லாக் கவிதைகளும் முறையிட்ட
ஏங்கியழத் தொடங்கின.
“மனிதனை இல்லாமல் அழித்துவிடு” என
மன்றாடி இரப்புக்கேட்கவும் துவங்கின.

நீ எழுதிய ஒரு கவிதையில் மாத்திரம் இருந்த
ஓட்டைகளினால்
அத்தனை கவிதைகளும் அசிங்கமாய் போயினவே
என, ஆறும் அருவியும் கூட
சாட்சி சொல்ல முன்வந்தன!

இறைவன் எனும் எழுத்தாளன்,
இப்போது, தன்னை ஒரு மருத்துவனாக
மாற்றுவதற்குத் தீர்மானித்தான்.
மருந்தைத் தேடினான்.
ஏற்கனவே இருக்கும் முஹம்மதனும் மை மாத்திரம்
எஞ்சியிருப்பதைக் கண்டான்!

அதையே மருந்தாய் உலகுக்கு
அனுப்பி வைப்பதற்கும் தீர்மானித்தான்!
அவன் எழுதியபலகை, அதில் இனி எழுத
வழமைபோல், “மீண்டும்
இடமில்லை” என்றது.

இறைவன் எனும் மருத்துவன்,
தனது மகிழ்ச்சியை - தனது பொழுதுபோக்கை
தனது கவிதைகளின் கருவை -
காரணத்தை, உலகுக்கு
அறுபத்திலுன்று ஆண்டுகள் மாத்திரம்
இரவலாக அனுப்பிவைக்க முடிவுசெய்தான்!

முஹம்மது றஸூல் எனும்
முழுமதியை தோற்றுவித்தான்.
அதன், பிரிவுத்துயரை மறப்பதற்காய்
அந்த அருள்மாரி மீது
சதா ஸலவாத்துச் சொல்வதற்குத் தயாரானான்.
அவ்வாறே “நீங்களும் சொல்க” என,
அமரர்களுக்கும் அவனது கவிதைகள் அத்தனைக்கும்
விதிசெய்தான்!

அறுபத்தி மூன்றாண்டுப் பிரிவுத்துயரை
அதற்கு மேலும் தாங்கமுடியாமல்
மீண்டும் அந்த ஜோதியை வரவழைக்க
முடிவுசெய்தான்!

அப்போது வானம் அழுதது.
நட்சத்திரங்கள் மின்னின.
பூமி என்னும் கவிதை நடுங்கியது.
மேகங்கள் ஆத்திரத்தால் முழங்கின.

“நீ ஒரு சுயநலக்காரன்”
என்று, இறைவனை
அவை குற்றம் சுமத்தின.
அந்த மருந்தை அழைத்தெடுத்தால்
எங்கள் கதி என்ன? என்று சொல்லி ஏங்கின!

பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கும்
வழி ஒன்றை அவன் செய்தான்.
இப்பிரபஞ்சம் வாழ மட்டும்
இதை, அவரே ஆளுவார் எனும் முடிவையும்
அறிவித்தான்!
முழு உலகமும் நிறைந்து ஆள
அம்முழுமதி மறைவதே நல்லது என்றான்!

கவிஞனும் கவிதைகளும்
ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம்
செய்து கொண்டன.
பயிர்கள் சிரித்தன.
மனித கவிதையும் சிரித்தது!

புதிய கவிதைகளை இயற்றி
அரங்கேற்றுதற்கும்
புதுப்புது பரிசோதனைகளை
கவிதைத் துறையில் செய்வதற்கும்
அந்தக் கவிஞன் வழி வகுத்தான்!

கவிதைகளின் கரங்களிலே
பேனாக்களை வசப்படுத்தினான்
விரல்களை பிடியென்றான்
எழுது என்றான்
உலகம் முடியுமட்டும் எழுது என்றான்
அழுது அழுது எழுது என்றான்; பிறர்
அழ அழ எழுது என்றான்
சிரித்து சிரித்து எழுது என்றான்; பிறர்
சிந்திக்க சிந்திக்க எழுது என்றான்
பலகோடி பலகோடி பேனாக்களினால்
தினம் கவிதை பல கோடி எழுதுவதற்குத்
துவங்கினான்!

இந்தப் புதிய கவிதைகளின்
விச்சுக்களினாலும்
அந்தப் புதிய கவிதைகளின்
தாக்கங்களினாலும்
தனது அருள்மாரியினைத்
தவழ்ந்து தவழ்ந்து
ஓடவிட்டான்!

மனிதக் கவிதைகள்
தினம் செய்யும் பரிசோதனைகளினால்
வெப்பமும் சூடும் வெளிப்படும்
என்பதையும் அந்த எழுத்தாளன் அறிந்திருந்தான்.
அவை ஏற்படுத்தும்
வரட்சியினால் முழுக் கவிதைகளும்
வாடி வதங்கிவிடும் என்பதையும்
அறிந்திருந்தான்.

இந்த வெப்பத்தின் வேக்காட்டின்
விளைவுகளைச் சமன் செய்ய ஒரு
விதியினையும் அறிமுகம் செய்தான்!
விண்ணுலகு மண்ணுலகு அத்தனைக்கும்
சதா அருள்மாரி பொழியவும்
சாந்தம் அதனால் நிலவவும்
வழிவகுத்தான்!
சங்கை நபிநாதரை அச்
சரமாரியாக மாற்றிவித்தான்!

மலையின் பொறுமையிலும்
மட்டில்லா அமைதியிலும்
அலையின் வேகம் எறும்பின் சுறுசுறுப்பு
கனவின் காட்சி
நனவின் தோற்றம்

அத்தனையிலும் அந்த
அருள்மாரியைப்
பொழியவைத்தான்!

விடாது பெய்யும் பெருமானார் எனும் அருள்
மாரியினால் உச்சிவெயில் என்றாலும்
ஊரெல்லாம் மழை பொழியும்!
உலகெல்லாம் மகிழ்ச்சியிலே மெய்மறக்கும்!
நச்சு விதைகளுக்குள்
நோய் கொல்லியும் உறங்கும்.
நலம் பெற்ற மனிதனை
எழுந்து நடக்கவைக்கும்!

இரவும் பகலும் இணைந்து நகரும்
இதமாய் தூங்கவும் விழிக்கவும்
உதவும்!

மலர்கள் விழிக்கும்; தூங்குகற்காய்
சருகாய் மாறும்;
நபி மணம் பரப்ப, மீண்டும்
மலர்களாகவே மலரும்!
விண்ணும் மண்ணுமாய்
தோற்றம் காட்டும்; எங்கும்
விசையாய் அசையாய் இசையாய்
தசையாய் பசையாய் கசையாய்
திசையாய் நின்று ஒளிரும்!

விடையுமாய் வினாவுமாய்
உயர்ந்து நிிற்கும்!

விடாது பெய்யும்
பெருமானார் எனும் அருள்மாரி!
ஒடிவரும் முகில்கூட்டம் உலகம்

தேடி அலைகின்ற காற்று,
பாடிவருகின்ற தென்றல், ரசிகர்கள்
பார்த்திருக்கின்ற மன்றம்!

முலையினில் பாலாய்
முறுவலிக்கும் அற்புதம்
முட்டையில் கோழியாய்
முகிழ்த்திரும் ஓய்யாரம்!

கலைகள் எல்லாமே
முடிவான பெரும் காவியம்!
கருணை நபியென்ற
கார்மாரி ஓவியம்!
விடாது பெய்யும்
பெருமானார் எனும் அருள்மாரி!

அஸ்திபிறுல்லாஹல் அழீம்!
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு
அலைக்க யாறூலல்லாஹ்
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு
அலைக்க யாஹூபீபல்லாஹ்!

19.06.1997

1997 ஆம் ஆண்டையத் தேசிய மீலாத் விழாவை முன்னிட்டு கவிக்கோ அப்துல்
ரஹ்மான் அவர்கள் தலைமையில் 19.06.1997இல் அட்டாணாச்சேனையில் நடைபெற்ற
மீலாத் கவியரங்கில் பாடப்பட்ட கவிதை
அழ்முஹிர் - வெளிப்படையானவன்
மலக்குகள் - அமர்கள்
லவ்ஹூல் மஹ்பூல் - பாதுகாக்கப்பட்ட பலகை
சஜூது - சிரம் சாய்தல்
தஸ்பீஹ் - துதித்தல்
உம்முல் கிதாப் - நூல்களின் தாய்

பிரியாவிடை

என்றாவது ஒருநாள்
எனக்கு நீ கண்ணே
ஒரு பிரியாவிடை தரவே வேண்டும்
அப்போதுன் கண்கள் கலங்குதலும் ஆகாது!

புவியீர்ப்புக்கும் கருப்பைக்குமிடையே
நடைபெற்ற போட்டியில்
ஒருநாள் கருப்பை தோற்றது!

அப்போது வெளியே என்னையது
துப்பியது; பின்னே அதன்
துயரத்தை முழு உலகுக்குமே
செப்பியது!

பிரிவுத் துயரின் அடையாளமாய்
பல நாட்கள் இரத்தத்தால்
கண்ணீரையும் வடித்தது!

இன்னும் சில மாதங்களின் பின்
என் தந்தையின் மோகம் அவனது
தாளத்தில் ஆடத் துவங்கிய போதும்
என் தாயினது வேகம் அங்கெழுந்த
தாபத்தில் பாடத் துவங்கிய போதும்
இறைவன் எனும் எழுத்தாளன்
இன்னுமொரு விதையை அதற்குள் எறிந்தான்!

இந்தச் செய்தியை கேள்வியுற்ற
புவி,
'இது எனது சொத்து விரைவில்
இறக்கிவிடு' என்றது.

இன்னுமொரு தடவை
பிரியாவிடை சொல்வதற்கும்
இன்னுமொரு தடவை
இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பதற்கும்
இனிமேலிந்தப்
பொல்லாத புவியுடன்
போட்டியிடுவதில்லையென்றும்
கருப்பை முடிவுகளை செய்தது.

நீ ஒரு கருப்பை அல்ல
ஆறறிவு உள்ளவள் நிச்சயமாய்
தோற்றுவிடும் போட்டிகளை
துவங்குவதற்கு விரும்பாதவள்;
ஆகவே நீ கண் கலங்குதல் ஆகாது!

மரத்தை நீ பார்ப்பதில்லையா?
 ஒவ்வொரு நாளும்
 எத்தனை பிரியாவிடை நிகழ்ச்சிகள்
 அங்கே நடைபெறுகின்றன
 என்பதை நீ அவதானித்தாயா?

அந்தப் பிரியாவிடை நிகழ்வுகளைக்
 காணுகையில் சிலவேளை வானம்
 கண்ணீர் வடிக்கிறது!
 தினமும்
 பனித்துளிகள் அங்கே விஜயம் செய்து
 ஆறுதல் வார்த்தைகளை அள்ளிச் சொரிகின்றன.

எனினும் கூட
 அந்த மரம் மாத்திரம்
 எவ்வளவு அழகாக
 எவ்வளவு இனிமையாக
 எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக
 எவ்வித சலனமுமேயின்றி
 இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது
 என்பதை நீ அவதானித்தாயா!

மனிதன் அடிக்கடி தூங்குவான்
 மான்களும் மீன்களும் கூட ஓய்வு கொள்ளும்
 மேகங்களும் வானவில்லும் தான்
 முழுமையாக எப்போதும்
 வெளியே வருவதில்லை!

இடியும் மழையும் கூட
 அடிக்கடி ஓய்வு கொள்ளும்
 ஆனால் அந்த மரம் மட்டுமோர்
 அற்புத தொழிற்சாலையாய்
 எவ்வித ஓய்வுமின்றி
 இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவதானித்தாயா?

எத்தனை நீண்ட தவங்களின் பின்னே
 அத்தனை பூக்களையும் பிரசவித்து
 ஆறுதலடையும் அந்த மரங்கள்!
 காலையில் பிறந்த பூக்குழந்தைகள்
 மாலையில் மயங்கி மடியத் துவங்குகையிலும்
 கண்ணீர் மல்காமல் கடமை செய்யும்
 அந்த அழகிய மரங்களைப் பார்!

தூங்கி விழிக்கும் மனித குலத்தின்
 துயரத்தைப் போக்குதற்காய்
 தூங்காமல் விழித்திருந்து
 சோலைகளையும் சாலைகளையும்
 சோடிக்கப் போராடுமந்த
 மரங்களை ஒரு போதும் நீ
 மறந்து விடக்கூடாது!

ஒரே வீட்டில் ஒரே தினத்தில்
 மரணங்களுக்கு மத்தியிலும்
 மனம் கலங்காமல்
 பிறந்த நாள் விழாக்களையும்
 பிரியாவிடை நிகழ்வுகளையும்

நடாத்திக் கொண்டிருக்கும்
அந்த மரங்களை நீ
அடிக்கடி பார்க்க வேண்டும்!

புதைத்து வைத்துள்ள தன் கூந்தலுக்குள்
புதைந்திருக்கும் ரகஸ்யங்களை அறிவதற்காய்
தேடியே ஓடிவரும்
ஆறுகளுக்கும் அருவிகளுக்கும்
அது தன் வேர்களின்
நீளத்தைத் தினமும்
நீட்டிக் கொண்டிருப்பது உனக்குத் தெரியுமா!

பல்லாங்குழலின் இசைகேட்டு நாம்
மகிழ வேண்டும் என்பதற்காய்
நீண்டு கொண்டே செல்லுகின்ற
மங்களில் மரங்களை நீ கவனித்தாயா?

நான்,
ஒருநாளானனைப்
பிரிவதும் உண்மை எனக்குப்
பிரியமான உன்னை கை
விடுவதுவும் உண்மை! எனினும்மென்
பிரியங்களின் பெண்ணே! நீ எனக்கு
பிரியாவிடை சொல்லுகையில் உன்
கண்கள் மாத்திரம்
கலங்கிவிடக் கூடாது!

தேனீக்களைப் பூக்கள் எப்போதாவது
துரத்தியதைக் கண்டுள்ளாயா?
சம்மதம் பெறாமல் சங்கமிக்கும் வண்டுகளை
சப்தம் எதுவுமின்றி சந்தோசப்படுத்துகின்ற
பூக்கள் ஒருபோதும் பொலிசுக்குப் போவதில்லை.
கருப்பைகளில் பேணிக் காத்தவற்றை
தீருவது தெரிந்திருந்தும் கூட மரங்கள்
விருந்துக்காக வந்தவர்களை
வருத்தவே கூடாதென்பதற்காய்
வாய்மூடி இருப்பதைக் கவனித்தாயா?

பூக்கள் சருகுகள் ஆகின்றபோது
தண்டு புன்னகையுடன் விடை கொடுக்கும்
மகரந்தப் பொடிகளை
மணக்கின்ற ஆசையுடன்
வருகின்ற எந்த வண்டினையும் மலர்கள்
வெறுத்ததைப் பார்த்துள்ளாயா?

கருவறைகளுக்குள்ளேயே காத்தவற்றை
கண்கள் கலங்காமல்
பிரியாவிடை சொல்லி
பிரியமாய் அனுப்பிவைக்கும்
பூக்களுக்கு நாம் தினமும்
வாழ்த்துக்கள் கூறவேண்டும்!

சருகு கருகும்!
காற்று வந்து,
அதை பிச்சை கேட்கும்!

அப்போதும்

பெரிய மனத்துடன் பிரிய இசையும்
அரிய, அந்த அழகிய மரங்களைப் பார்!

பருவமடையும் விகைக் குமரிகள்
யாருக்கும்
சொல்லாமல் கொள்ளாமல் களவாய் மறையும்;
அதைப்பற்றி எதுவும்
கதையாமலும் ஒன்றும்
தெரியாதது போலவும்
புரிந்துணர்வைக் காட்டுகின்ற மரங்களின்
புதுமையினை நீ அவதானித்தாயா?

விரிந்து கிடக்கும் விகைகளை
தவழ்ந்து வந்து தழுவுதற்காய்
மாரி முந்திக் காற்றிடம் உதவி கேட்கும்;
கூலியின்றி சம்பந்தம் பேசுதற்கும்
தாலியின்றி திருமணமொன்றை
முடித்தேயே வைப்பதற்கும்
ஓடி வந்த காற்று நின்று தூது செல்லும்;
வாடிப்போன உணர்வுகளை
வயிற்றினிலே புகைத்துவிட்டு
ஓடிப்போன செய்திகளையும்
உரைக்காமல் தலையசைக்கும்
தாய்மரங்களின் தயாளத்தை நீ
பார்த்ததுண்டா?

பொங்கிவரும் மோகத்தைப்
பொறுக்காத காதலர்கள்
சங்கமிக்கத் துடிக்கையிலே
சரியுள்ளே நுழையுங்கள்
என்று தனைக் கீழித்து
இடமளிக்கும் பூமியினை
எப்போதாவது நீ கவனித்தாயா?

அந்தப் படுக்கையறைக்குள் நடக்கும்
அரங்கேற்றம் காணாதற்கு
பொங்கி எழும் சூரியனின்
பொல்லாக் கதிர்களுக்கு
ஆடி அசைந்து தடைபோட்டு
கூடுகின்ற காதலரின்
கூத்துக்களை மூடிநிற்கும்
தாய்மரங்களின்
தயாளத்தையும் நீ பார்த்ததுண்டா?

மானம் காதலுக்கு
தானம் ஆனதனால் அடைந்த
தாய்மையின் வாய்மையை உரைக்கும்
தெரியத்தை இழந்ததனால்,
கூலியின்றிச் சில கணங்கள்
கூடிக் களிப்பதற்கு
வாடகை எதுவுமின்றி
வாய்த்த அப்புகலிடத்தை
மானம் காத்து நின்று

மண்ணறையை
மீளக் கொடுப்பதற்கு
விகைகளோ தயக்கம் காட்டும்;
விரைவில் உதவிட
தாயிடம் கெஞ்சிக் கேட்கும்!

பேரப் பிள்ளைகளைக் காணுகின்ற
பேரவாவின் மேலீட்டால்
சோரம் போனாலும்
மகள் வாழ்வில்
ஓரம் போக ஒண்ணா தென்பதற்காய்,
உள்ளே நிர்ந்தரமாய் அவள் முகத்தை
ஒழித்து வைப்பதற்குப்
பூமியுடன் புதிய
ஒப்பந்தங்கள் செய்கின்ற மரங்களின்
ஒயிலினை நீ என்றும் கண்டதுண்டா?

மரணம் எப்போதும் வருமென்னும்
மந்திரம் தெரிந்ததினால்
மாபெரும் யாகங்களையும் தியாகங்களையும்
செய்யுமந்தப் பூக்கள்
போதிவிருட்சத்தின் கீழ் ஞானம் பெற்ற
புத்தனையும் பொறுமையிலே வென்றவர்கள்!

வண்டுகளும் தேனீக்களும்
சின்ன வீடுகளைத் தேடிச் செல்கையிலும்
என்ன அழகாக அந்தப் பூக்கள்
பிரியாவிடைகளைச் சொல்லி நிற்கின்றன!

எல்லாம் மாயை எனும் இவ்வுலகில்
பொல்லா வம்புகள் நமக்கெதற்கு?
வாழும் கொஞ்சக் காலத்துள் மகிழ்வாய்
வாழ்வோம் என்ற உறுதியுடன்
வாழ்ந்து காட்டுகின்ற பூக்களை நாம்
மதித்தல் வேண்டும்!

இலைக்கு கிளையும் பிரியாவிடை சொல்லும்
கிளைக்கு சிலவேளை மரங்களதைச் செய்யும்
மரம் சாய்ந்தால் வேர் பிரியாவிடை சொல்லும்
வேர் அறுந்தாலும் மரம் வேறு எதைச் செய்யும்?

பட்டை முதிர்ந்து உதிரும் மரமதை
சட்டை செய்யாமல் 'ஸலாம்' உரைக்கும்;
கட்டை ஏறுவோருக்காய் தம் கைகளை
வெட்டுபவர்க்கும் மரம் விரைந்துதவ முன்நிற்கும்!

காய்களுக்குப் பூக்கள் விடை சொல்லும்
கனிகளுக்கு காய்கள் அதைச் செய்யும்
கனிகளும் வாய்களுக்கு பிரியாவிடை சொல்லும்
வாய்கள் வயிறுகட்கும்
வயிறு அதன் வாய்க்கால்களுக்கும் சொல்லும்
வாய்களுக்குள் செல்லும் கனிகளுக்கு
தோலும் விதையும் சோபனங்கள் கூறும்!

உச்சி வெயிலில் உருகும் மனிதனுக்கு
நிழலை வழங்குதற்காய்

பகலில் மரங்கள்
கரியமீல வாயுவுக்கே
பிரியாவிடை சொல்லும்!

இரவு நேரங்களில் அவன் தன்னருகே
இருந்தால் ஆபத்து என்பதற்காய்
பிராண வாயுவினது
கண்ணீரையும் துடைத்து விடை சொல்லும்!
இருந்த போதும்
அந்த மரம் எப்போதும்
அழுவதே இல்லையடி!

கிளையுடைந்தால் மரத்திற்கு தலைவணங்கும்
விறகு நெருப்புக்கும்
நெருப்பு நீருக்கும்
பிரியாவிடை சொல்லும்
காற்றுக்கு இடமளித்து நீர் விலகும்
கவிதைக்கு கரு பிரியாவிடை நல்கும்.

மணத்துக்கு
மலர் பிரியாவிடை சொல்லுகையில்
மனம் கலங்காமலிருப்பதை
அவதானித்தாயா?

இலையுதிர் காலம் போகும்
வசந்த காலம் வந்து சேரும்
குளிர்காலம் வேண்டுமென்றால்
கோடை விடை கொடுத்தாக வேண்டும்.

வீதியின் விதிகளை
காற்று மீறும் பொழுதுகளில்
விபத்துக்கள் வந்து சேரும்
பூப்பெய்த பாதியில்
பூக்கள் நிலத்தில் சாயும்
பருவத்தின் உச்சியிலும் மரணம் நேரும்!

சுயம்வர மண்டபத்தில் காத்திருக்கும்
சுந்தர மணப்பெண்கள் போன்ற பூக்கள்
மரணத்தின் பயம்வந்து
கதறுதற்கு முன்னே மடியும்
பார்த்து அதை தாய் மரமோ
பொறுமை காக்கும்!

நெற்கதிர் நிலத்தினிலே வீழும் போது
பிரியாவிடை சொல்லி நிற்கும்
வைக்கோல் பசுமைக்கு சடங்கு செய்யும்
வைகறைக்குள் தாளாக மலர்ந்து நிற்கும்
எழுத்துக்கள் தாள்களுக்கு சோபனம் கூறும்
கருத்துக்கள் எழுத்துக்களை
கைகூப்பி அனுப்பிவைக்கும்
அறிவுயர்ந்து கருத்துக்கு பிரியச் சொல்லும்
அதை வழி அனுப்புதற்கு ஞானம் முந்தும்
கைக்கோலோ கால்களுக்கு விடையைச் சொல்லும்
கணப்பொழுதில் மரணமுமே வந்து வெல்லும்!

அழாமல் எனக்கு நீ
 பிரியாவிடை சொல்லல் வேண்டும்;
 அதற்காக சிரியாதே
 உலகமுனை சிதைத்துப் போடும்!

பிரியாத விடையொன்றை நீ
 சொல்லல் வேண்டும்!
 பிரியாமல் நாமென்றும் இருப்பதற்கு!
 புரியாத இடமிருந்து வந்தோம் நாங்கள்
 புரிவதற்கு முன்னேயே செல்லல் வேண்டும்;
 தெரியாத ஒன்றினது தேர்வு ஒன்றில்
 அறியாத நாமெம்மை அறிந்து கொண்டோம்!

நாமென்றும் நான் என்றும்
 நாங்களென்றும்
 நாள் தோறும் பிதற்றுகின்ற
 நாக்குகளை நறுக்கிவிட்டுப் பார்ப்பாயாக!

நானுமற்ற நாமுமற்ற
 நாழிகை ஒன்று மலரும்;
 அம் மாளிகைக்குள் நுழைந்து பார்
 மற்றவை எல்லாமே வெறும்
 மாயையே என்பதுவும் புரியும்!

அந்த
 ஒன்றில் இருந்து
 வந்தவர்கள் நாங்கள்
 அந்த ஒன்றையே
 அடைவதுவும் நாங்களே!

என் பிரியமுள்ளவளே!
 இரண்டு என்றால் தானே
 பிரிவதும் பிரியாமல் இருப்பதுவும்
 எல்லாம் ஒன்று என்ற பின்னே
 ஏனடி நீ எனக்காய் அழுதல் வேண்டும்!

1997

எஸ்.ஜே.வி.யை என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்

வானத்து அமரர்களே! உங்கள்
வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்; எங்கள்
மானத்தைக் காப்பதற்காய் ஒரு பெரும்
மனிதனை மீண்டும் ஒரு தடவை
அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன்; வழிவிட்டு
அவருக்கு சோபனங்கள் கூறுங்கள்!

வானத்தின் பூந்தோட்டமே!
வர்ண மலர்களினால்
துரிதமாய் ஓர் ஏணியை அமைத்திருக்க
என் இறக்கைகளில் அவரை
ஏற்றிச் செல்வதற்கு வந்துள்ளேன்; மலர்
ஏணியில் இறங்கி, விரைவில் அவரை பூமிக்கு
அழைத்துச் செல்ல அனுமதி தாருங்கள்;
வானத்து அமரர்களே! உங்கள்
வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்!

வானத்து மரங்களே! இலங்கைப்
பூமியில் உங்கள் புகழை உயர்த்திய
தானைத் தளபதியின் கட்டளையை கேளுங்கள்!

0

இந்த அன்புத் தலைவனின் இனிய
பிறந்த நாளிது!
நூறாண்டு பிறந்த நாளிலாவது நாங்கள்
நினைத்தவரை அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளோம்!
வானத்து மரங்களே! வாழ்த்துக்கள் பாடுங்கள்!
என் இறக்கைகளில் அவரை
ஏற்றிச் செல்வதற்கு வந்துள்ளேன்!

0

மாண்ட மனிதர்களை நினைவூட்ட நாம்
சிரார்த்த தினங்களில் சில வேளைகளில் கூடுவோம்!
வாழும் மனிதனை,
ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிறந்த நாள்
வாழ்த்துக்களால் அலங்கரிப்போம்!
செத்துவிட்டார் இம்மனிதரென
சிந்தித்ததனால், எம் நாடும்
செத்துக் கொண்டிருக்கிறதே! எம்
சிந்தனை எல்லாம் தவறென தெளிந்தவுடன்
அவரினும் வாழ்வதைப் புரிந்து கொண்டே
அவரையிப் பிறந்த நாளில்
வாழ்த்தி வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.
இனி, எம்நாடும் புத்துயிர் பெற்று
வாழத்தான் போகிறது!

ஆகவே, வழிவிட்டு எம்மை
வாழ்த்தியே அனுப்புங்கள்!

0

வானவர்களே! உங்கள்
வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்
என் இறக்கைகளில் அவரை
ஏற்றிச் செல்லும் பாக்கியத்தைத் தாருங்கள்!

பூமி, இங்கு ஒரு புதிய தூதுவனாய்
என்னை இந்த இறக்கைகளுடன்
அனுப்பி வைத்துள்ளது ஒரு
புதுச் செய்தியும் கூடவே.

ஆகவே,
வானத்து அமரர்களே! உங்கள்
வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்!
ஓய்வெடுத்தது போதாதென்று சாட்டுச் சொல்லி
அவரை உங்களுடன்
வைத்துக் கொள்ளவா பார்க்கின்றீர்கள்!

0

ஓயாமல் உழைப்பவர்கள்!
அதல பாதாளத்தில்
வீழ்ந்து கிடக்கும் மானிடத்தை
உயர்த்தி விடுவதற்காய் கை கொடுப்பவர்கள்!
மரமாகி நிழல் தருபவர்கள்!
மனச்சாட்சியை யார்க்கும்
எதற்குமே அடகு வைக்காதவர்கள்!
எல்லோரும் ஒரு நாள் சாய்ந்திருவார்தான்!!

என்னும் மீண்டும்
அவர்கள் ஒரு நொடியில் உயிர் பெறுவர்!
அதன் பின் ஓய்வே இல்லாத
ஓர் உலகில் சதா உலா வருவர்;
ஓய்வேயில்லாத மரங்கள், சாய்ந்து மீண்டும்
விரைவாகி, காயாகிக் கனி தந்து சாய்வதைப் போல்!
முடிவேயில்லாத தொடர் கதையின்
காவியத் தலைவனை
என் இறக்கைகளில் ஏற்றிச் செல்ல வந்துள்ளேன்
வழி விட்டு அனுப்பி வைப்பீர்கள்!
வானத்து அமரர்களே!
உங்கள் வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்!

0

இறந்த பின்னும் உயிர் வாழும்
சிறந்த மனிதனை அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன்!
அவரையென்
சிறகுகளின் மீது ஏற்றுங்கள்!
வீண் சாட்டுச் சொல்லி என் நேரத்தை
விரயமாக்கி விளையாடாதீர்கள்!
அழைத்து வாருங்கள் அந்த
அகிம்சையின் உருவத்தை!
ஏற்றுங்கள் என் வெள்ளி இறக்கைகளில்!
வானத்துப் பூந்தோட்டமே!
வர்ண மலரேணியை ஆயத்தமாக வைத்திருக்க!

0

சரிகை வேட்டியின் சரசரப்புக் கேட்கிறது!
சந்தனப் பொட்டின் வாசனை மூக்கில் கமழ்கிறது!

வானவர்களே! வழி விடுங்கள்;
வடிவான தேவதைகளே!
கூடி நின்று, ஏன் அவரை
நாணிக் கூச வைக்கின்றீர்கள்?

பூமியின் தூதுவர்கள் இல்லாத நேரம் பார்த்து
உங்கள்
பொல்லாத லீலைகளைக் காட்டுங்கள்!

0

புதிய மாப்பிள்ளை போல் வருகின்றார்!
கூன் நிமிர்ந்து, உடலின்
குறைகள் எல்லாமே மறைந்து
வருகின்ற அந்த வடிவழகன் யாரய்யா?

வானவர்களே! உங்களுக்கும் அவரா தலைவர்?
ஆகையால்தானா வழி அனுப்பி வைக்க
தாமதம் காட்டுவதும்?
பூமியில் இருந்து உங்களுக்கு
புதிய வெளிச்சங்களை அவர் தருவார்!
ஆனால், இலங்கைக்கு இப்போது அவரின் தேவை
உடனடியாய் இருக்கிறது.
சந்திரிகா (பண்டாரநாயக்க) குமாரதுங்க
அமைக்க விரும்புகின்ற சமாதான வீட்டின்
அத்திவாரக் கல்லை நடுவதற்கு
அவரை நீங்கள் அனுப்பி வைக்கக் கூடாதா?
ஆகவேதான் கேட்கின்றேன்!
ஏற்றுங்கள் இந்த இளம் நதியை
என் இறக்கைகள் எனும் கப்பலில்!
அதைக் கொஞ்சமும்
சிரந்தாமல் எடுத்துச் செல்லுகின்றேன்

இலங்கையில் படிந்திருக்கும்
இரத்தக் கறைகளினை கழுவித் துடைப்பதற்காய்!

0

முழு நாடுமே இருள் போக்க, அந்த
முழுமதியை தேடுவதால் நூறாண்டு
பிறந்த நாள் விழாப்பூண்டு, வீதிகளில்
ஆடுதற்கும் பாடுதற்கும் ஆரம்பித்தோம்!

அவரைக் கண்டதும் பூமியில் காய்கள் கனியும்!
மொட்டுக்கள் விரியும்!
விட்டிலும் நெருப்பில் விழாமல் முதிர்ச்சிபெறும்!
அவர் மூச்சுப்பட்டதும்
செத்துக் கொண்டிருக்கும் இதயமும் சிலிர்க்கும்!
புத்துணர்வு பெறும்!
பகை மறந்து சிரிக்கும்!
சீரான ஒரு மலர்ப்பூங்காவாக விரைவிலவை மாறும்!
அங்கே சமாதான வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்யும்!
சத்தியப் பிரகடனங்களின் சப்தத்தின்
அதிர்ச்சியினால் உங்கள் வானுலகம்
அத்தனையும் அலறும்! எங்கள் ஆதரவை நாடும்!

0

ஆகவே, அவரை
அழைத்துச் செல்ல உதவுங்கள்!
என் இறக்கைகளில் அவரை
ஏற்றுங்கள்; இலங்கையில் ஒரு சமாதான
இசைக்கச்சேரி நடத்திவிட்டு,
மீண்டும் அவரை என்

இறக்கைகளில் ஏந்தி வந்து, உங்களிடம்
ஒப்படைப்பேன்;
இது சத்தியம்; அவர் வழியில், நான் கருவுற்று
தவம் செய்து வளர்த்தெடுத்த
விருட்சங்கள் மீது சத்தியமாக!

0

வானவர்களே!
வாழும் மனிதர்களை, நீங்கள் மட்டும்
சொந்தமாய் வைத்திருக்க
உங்களுக்கு உரிமையில்லை!
அவர்கள் வேண்டும் போதெல்லாம் வெளியே சென்று
பூமியில் உலாவர
அனுமதியும் தேவையில்லை!
அது, அவர்களுக்கும் உரிமை என்பதை
அறிந்து கொள்ளுங்கள்!

வாழும் மனிதரின் வருகை
இங்கு குறைவென்பதால்
வானவர்களே! அவர்களின் வரப்பிரசாதங்களை
நீங்களுமா மறந்து நிற்கிறீர்கள்?
உரிமைகள் மறுக்கப்படும் இடங்களில்
உறுதிச் சீறுகின்ற சிங்கமொன்றை
அதற்காகத்தான் தேர்ந்தெடுத்து, பூமி உங்களிடம்
அனுப்பிவிட்டு ஒரு பதிலை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றது!
இல்லையென்றால் போர் முழக்கம் செய்வதற்காய்!!

0

உங்கள் கணக்கு இங்கே பலியாது!
உடனேயே காரியத்தில் இறங்குங்கள்!!
வானத்தின் வாசல்களை உடனேயே திறவுங்கள்!

மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் மட்டுமல்ல
மறைக்கப்பட்ட உரிமைகள் மட்டுமல்ல
மறந்துவிட்ட உரிமைகளையும் தான்
அடிக்கடி நினைவூட்டாவிட்டால்
எல்லாவற்றையும் சேர்த்து;
பொல்லாதவர்கள், பூமியிலே புதைத்து விடுவார்கள்!
அத்துடன், நீதி, நேர்மை, உண்மை, சத்தியம்...
என்று, அத்தனை உயர்ந்த பண்பையும்
எரித்தும் புதைத்தும் விடுவார்கள்! அந்த
புதைகுழிகளையும் கூடவே மறைத்தும் விடுவார்கள்!
வானவர்களே! நீங்கள் மட்டுமென்ன
இவ்விதிக் கோர் விலக்காயிருத்தல் கூடுமோ?

0

ஆகவே தான், வாழும் மனிதனின் வருகையால்
மீண்டும் ஒரு தடவை அவன்
வாழ்ந்த மண்ணின்
சீரையும் சிறப்பையும் உயர்த்தி
பூமிக்குள்ள உரிமையை
வலியுறுத்த வந்துள்ளேன்!
வானவர்களே வழிவிடுங்கள்!
என் இறக்கைகளில் அவரை
ஏற்றிச் செல்ல உதவுங்கள்!

0

ஐயா! ஆயிரம் கோடி வந்தனங்கள்!
ஏறிக் கொள்ளுங்கள்
என் இறக்கைகளில்!

என்னை, அடையாளம் தெரிகிறதா உங்களுக்கு?
புத்தளத்து பள்ளிக்குள் முஸ்லிம்கள் தலைகளை
பொலிஸாரின்
பித்தளைக் குண்டுகள் பிளந்தபோது, அன்று
பாராளுமன்றத்துள் பேசியது நினைவுண்டா?
நிச்சயம்,

அப்போது, பல்லாயிரம் பல்லாயிரம்
முஸ்லிம் இளைஞர்களின்
உள்ளம் ஒவ்வொன்றிலும் உங்களுக்காக ஒரு
உவகைப் பூ மலர்ந்தது!

அந்தப் பூக்கள் சருகான போது
வியூந்த விகைகளை எடுத்து
விகைத்து, வளர்த்து, மரமாகக் கி தினமும்
உரம் போடும் உழவன் நான்!
உங்களை அழைத்துச் செல்லும்
உயர் பணியை நிறைவேற்ற
இங்கு நான் வந்துள்ளேன்!!

0

வாருங்கள் ஐயா, வந்து என் இறக்கைகளில்
அமருங்கள்!
மலரேணி காத்திருக்கின்றது!
மெதுவாக அதில் உங்களை அமர்த்தி
இலங்கைக்கு அழைத்துச் செல்வேன்!

0

இறங்குங்கள் ஐயா,
இதோ இலங்கைக்கு நாம் வந்து விட்டோம்!

பார்த்தீர்களா! எங்கு பார்த்தாலும்
ஆயுதங்களால் வேலி அமைத்திருக்கிறார்கள்!!
எமது பார்வைகளும் கூட ஆயுதமாய் ஆனதையா!
பழைய பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தைப் பாருங்கள்!
அதன்
பக்கத்தே பண்டாரநாயக்க சிலையையும் காணுங்கள்!
அந்தச் சிலையைப் பாதுகாக்கவும் வீரர்கள்!! இந்தச்
சீர்குலைவை யாரிடம் சொல்வதையா?
மலையைச் சிலை செய்யும் மனிதர்கள் மறுபுறத்தில்
மடிந்து துடித்துச் சிதறுவதையும் பாருங்கள்!
இந்த வேதனைகளை,
தாங்க முடியாத காரணந்தான்
தந்தையே, உங்களை அழைத்து வந்தேன்!!

0

ஐயா! என்ன இது...
நீங்களும் அழுவதா? - கூடாது!
இங்கே நடக்கும் இன்னல்களைக் கண்டு,
மனம் நொந்து
நீங்கள் கண்கலங்கவும் கூடாது!
இருண்டதொரு பாதாளக் குகைக்குள்
வந்ததைப் படியெனும் வரலாறும் மறந்தவராய்
வெளியேறி ஓடும்
வழியும் தெரியாதவராய் -
வெளிச்ச மேற்றவும் புரியாதவராய் -
உங்களைத் தேடி இந்நாடு துடிக்கிறதே!
தேற்றி விட்டுச் செல்லுங்கள்!!
பட்டுச்சரிகை வேட்டி, சந்தனப் பொட்டு வைத்து
தாம்பூலம்
போட்ட பொக்கு வாய்க்குள்ளிருந்து

பிறந்து வரும் புன்னகையைக் காண்பதற்கும்,
கண்டு அதன் களிப்பில் எம் துயர்களை மறந்து
சிலிர்த்து குதூகலிப்பதற்கும்
பிறந்த நாள் விழா ஒன்று செய்துள்ளோம் பாருங்கள்!

0

பிறந்த நாள் குழந்தையே! ஒரு தடவை
சிரித்து எம்மனங்களினைச் சந்தோஷப்படுத்திடுக!
ஐம்பது ஆண்டுக்குப் பின்பு
இந்த நாடு, மீண்டும் நீங்கள்
காட்டிச் சென்ற வழியில், சமாதானத் தாள்களில்
புதுக்கவிதையொன்றை
தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது!

0

‘பேரினவாதம்’ என்பதற்குப் பொருள் தந்த
பேராசிரியனே! உங்களையொரு
பைத்தியக்காரன் என்று சொன்ன
இந்த இலங்கைத் திருநாடு அதையின்று மறந்து
‘அப்படிச் சொன்னவர்களைத்தான்
இத்தனை காலமும்
மனநோய் விடுதியில்
வைத்திருக்க வேண்டும்’
என்ற, ஒரு குற்ற ஒப்புதலையும்
செய்து கொண்டிருக்கிறது!
அதுமட்டுமன்றி
இந்நாடு பேரினவாதத்திற்கு
புது இலக்கணங்களும்
கூறிக் கொண்டிருக்கிறது!

இந்த நாட்டை குட்டிச் சுவராக்கிய
பேயும் அதுதான்!
பிசாசும் அது தான்! என்று, அடையாளமும்
கண்டிருக்கிறது.
தமிழ், முஸ்லிம் பேரினவாதங்கள் எனும்
புதிய பிசாசுகளும் இப்போது
சித்துப் பிடித்து அலைவதால்
அத்தனை பேய்களுக்கும் மடைவைத்து,
மந்திரங்கள் செபித்து, மயங்க வைத்து
வெட்டி துண்டாடி,
விளையாடி மண்ணில் புதைக்க வந்துள்ள
சித்தம் தெளிந்தவர்கள் தான்
உங்களுக்காய் ஒரு சிறு விழாவை எடுக்கின்றோம்!
கண்டு களியுங்கள்!- உங்கள்
கண்கள் இனிக் கலங்கவே கூடாது!!

0

ஐயா! பெரியவரே!
“எல்லாமே எல்லோர்க்கும்
எப்போதுமே கிடைக்காது!”
என்கின்ற உண்மையை எடுத்து ஓதுங்கள்!
போது மென்ற மனத்துடன்
பொறுமையுடன் முன் செல்வ
கர்த்தரிடம் உங்கள்
கரங்களை உயர்த்தியே பிரார்த்தியுங்கள்!
உங்கள்
கண்ணீரின் திவலைகளைத் துடையுங்கள்!!

0

நீங்கள் மட்டுமல்ல
நாங்களும் தான்
நூறாண்டு நூறாண்டுகாலம்
பூமியில் மட்டுமல்ல
வானத்திலும் வாழ்ந்து இந்த வையகத்தை
வென்று வலம் வர வாழ்த்துங்கள்!!

0

ஐயா! உங்களைக் கண்டதும்
இப்பூமியில்
காய்கள் கனிவதைப் பாருங்கள்!
மொட்டுக்கள் அவிழ்வதைப் பார்த்து
முறுவலியுங்கள்!
உங்களைக் கண்டதும்
விட்டில்களும் நெருப்பில் விழாமல்
முதிர்ச்சி பெறுவதைப் பார்த்து
ஆறுதல் அடையுங்கள்!

உங்கள் மூச்சுப்பட்டதும்
செத்துக் கொண்டிருக்கும் இதயங்களெல்லாம்
சிரிக்கும் ஒலிகளைக் கேளுங்கள்! அவை
சீரான ஒரு மலர்ப் பூங்காவாய்
மாறுவதையும் காணுங்கள்!
சமாதான வண்டுகள் அங்கே
சத்தியப் பிரமாணங்கள் செய்யும்
சப்தங்களையும் கேளுங்கள்!
அந்தச் சப்தங்களின் அதிர்ச்சியினால்
வானம் அலறுவதைப் பாருங்கள்!
நம் வருகையால் தேறத் துடிப்பதையும் காணுங்கள்.

0

ஏறுங்கள் ஐயா,
என் இறக்கைகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்!
இதோ மீண்டும்
வான உலகுக்கு வந்து விட்டோம்!

0

வானவர்களே! வானத்தின்
வாசல் கதவுகளை திறவுங்கள்!
எஸ்.ஜே.வியை என்
இறக்கைகளில் இருந்து
மெதுவாக இறக்குங்கள்!
தேவதைகளே! உங்கள்
தெவிட்டாத லீலைகளை
இனி வேண்டுமெனில் அவரிடமும்
காட்டுங்கள்!!

மரங்களே வாழ்த்துங்கள்!
மலர்களே சொரியுங்கள்!!

1997

தினகரன்

தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவை நினைவுகூரும்
முகமாக எழுதப்பட்டு வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் வாசிக்கப்பட்டதோடு
பிரசுர வடிவிலும் வெளியிடப்பட்ட கவிதை.

மேத்தா பூத்த விருட்சம்

ஒரு சமுத்திரம் எங்கே ஆரம்பித்தது?
ஒரு துளியில் என்று சொல்வார்கள்.
ஒரு பயணம் எங்கே ஆரம்பித்தது?
ஒரு அடியில் என்று சொல்வார்கள்.

வாய்விட்டழுகின்ற நம்
தாய் நாட்டுக்கும் அப்படியே!
சமாதானம்
வானத்திலிருந்து திடீரென
வந்து இறங்கி விட முடியாது
குருதியும் பிணமுமாய்க் கிடக்கும்
உலக சமாதானத்தின்
சுருதியும் அப்படியே!

எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும்
மந்திரக் கோலொன்றால் சமாதானத்தை
“வந்து இறங்கு” எனச் சொல்லி
வரவழைக்க முடியாது!
சமுத்திரத்தின் ஒரு துளி போலவும்
பயணத்தின் ஒரு அடி போலவும்

ஆறாக சமாதானம் மாறியே ஓடவும்
தேனாக மாறியாய் தெவிட்டாமல் பொழியவும்
மயிலாகி மனங்களிலே ஓயிலாக ஆடவும்
சூயிலாகி சிறகடித்து கோபுரங்களில் கூவவும்
முதலில்
ஓவ்வோர் உள்ளத்திலும் சமாதானம்
ஓங்குகவெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்!
“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்..”

சமாதானப் பொய்கையை தழுவிடும் காற்று
சமமாய் சந்திக்கட்கு வீசட்டும்!
இன்றைய மாலைப் பொழுதில்
இம்மண்டபம் ஒரு
நந்தவனமாய்த் தெரிகிறது!
நந்தவனத்தில் நறுமணப் பூக்களாய்
முந்தியடித்து வந்து அமர்ந்திருக்கும்
நெஞ்சங்கள் அத்தனைக்கும்
வந்தனங்கள் கோடி
வணக்கங்களும் கூடவேதான்!

நாமெல்லாமொரு இறைவனை
மாத்திரமே நம்புகிறோம்.
நாஸ்திகர்கள் யாரும் இங்கிருந்தால்
அவர்களையும் படைத்துக் காத்து
அருள்பாலிப்பவன் அவ்இறை மாத்திரமே!
அவன் அளவற்ற அருளாளன்
அவன் நிகரற்ற அன்புடையோன்
அவன் நாமம் சொல்லி
ஆரம்பம் செய்கின்றேன்!

தமிழ் மணக்கும் தளீர்களே!
தமிழ் பாடும் விருட்சங்களே!
தமிழைத் தாலாட்டும் தோப்புக்களே!

நமது நாட்டில் எத்தனையோ
 அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன
 சிங்களப் பேரினவாதத்தை இன்னுமின்னும்
 சீர்மைப்படுத்தும் கட்சிகளுமிருக்கின்றன
 திறந்த பொருளாதாரமென்னும்
 கொந்தளிக்கும் கடலுக்குள்
 தத்தளித்து நிற்கும் இடதுசாரி தத்துவத்தை
 சிறு படகு செய்து கடக்க வைத்து
 காப்பாற்ற முனையும் கட்சிகளுமிருக்கின்றன!

இரத்தத்தை ஓட்டுவதனால்தான்
 இனவிடுதலை கிடைக்குமென்று
 நம்புகின்ற கட்சிகளும்
 நம்மிடையே இருக்கின்றன!

அரசியல் விலைமாதுகளாய்
 அவலமே கோலங்களாய்
 அலைந்து திரியும் கட்சிகளும்
 இருக்கவே இருக்கின்றன!

இருந்தபோதும், இருந்தபோதும்
 இனியதொரு மலரொன்றும்
 இங்கே பூத்து இருக்கிறது!

புதிய சிந்தனை புதிய பாதை
 புதிய அத்தியாயம்
 புரட்சியான நடைமுறைகளெல்லாம்
 பூத்த மலரே முஸ்லிம் காங்கிரஸாம்!

சத்தியத்தின்பால் இந்நாட்டைச் செலுத்தும்
 சாரதியும் அதுவேதான்.

புத்தம்புது அரசியல் தத்துவங்களை
 புகட்டுவதும் அதுவேதான்!

தமிழ் காப்பதற்கும்
 தமிழர்களைக் காப்பதற்கும்
 தமிழ்பேசும் சமூகத்தை காப்பதற்குமாய்
 உருவானோமெனச் சொல்லி
 உரிமை முழக்கம் செய்கின்ற
 தமிழ்க் கட்சிகளுக்கோ
 தமிழ் வளர்க்க நேரமில்லை!

தமிழை இந்நாட்டில்
 தலைமேல் வைத்து தன்னுயிராய்
 தாபரித்து தழைத்தோங்க
 உலாவரும் ஒரேயொரு கட்சி
 உள்ளதென்றால் அது
 உண்மையிலேயே
 முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மாத்திரம்தான்!

தமிழ் எங்கள் பேச்சு!
 தமிழ், முஸ்லிம் ஒற்றுமை எங்கள் மூச்சு!!
 தமிழ் பேசும் இனங்களின் தனித்துவம்
 எங்கள் வீச்சு!!!

தனி மனிதர்களின் சமத்துவம்
 தனி சமூகங்களின் சமத்துவம்
 மொழிகளின் சமத்துவம்
 கலாசாரங்களின் சமத்துவம்
 விழுமியங்களின் சமத்துவம்
 பிரதேசங்களின் சமத்துவம்

தேசங்களின் சமத்துவம்
இவை எங்கள் இலட்சியங்கள்
இவைகளை அடைவதற்காய்
ஊன் மறந்து உறக்கம் துறந்து
உயிர்கள் இழந்து உறுதியாய் நடக்கின்றோம்!

அந்த நடையெல்லாம் சரிதான்
ஆனாலும் இந்த நடையென்ன
அரசியல் கட்சியொன்று மேத்தாவை
அலங்கரிக்கும் இந்த நடை என்ன ஐயாவென்று சிலர்
சந்தடி எதுவுமில்லாமல் இந்த
சரஸ்வதி மண்டபத்துள் - மனதுக்குள்
சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என் காதுகளை
கிள்ளிக் கொண்டும் இருக்கிறது!

மானிடமென்னும் மாசறு மலருள்
பிரிவினை விகைத்து பிணிகளை ஊட்டி
பிரித்து வைத்தான் பாவி மனிதன்
ஊட்டிய பிணிகள் ஈட்டியாய்க் குத்த
மூட்டிய தீ மயானமாய் மாற
அழகிய பாரில் நரகம் குந்த
மானுடம் மரித்தது - மனிதன் அழிந்தான்!

மானுடம் உயிர் பெற கவிஞன் பாடினான்
அழிவின் சாம்பரிலிருந்து மனிதம் பூத்தது
புது வசந்தம் மலர்ந்தது.
பார் சிரிக்க பாடிய பாவலனை
மேத்தாவை,
வித்தகனை, ஒரு விடுதலையை,
எத்தனை எத்தனை தடவையென்னும் நாம்
எழுந்து நின்று மரியாதை செய்திடலாம்!

அடக்கப்பட்ட மானிடத்தை
ஒடுக்கப்பட்ட மானிடத்தை
வீழ்ந்து மரித்த மானிடத்தை
விடுவிக் கப் புறப்பட்ட
விடுதலையின் யாத்திரைதான்
ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்!

உலகுக்கு வசந்தத்தை வாரிவழங்க
சமாதானமெனும் புறா கூடு கட்டி வாழ
குயில் பாட மயில் ஆட
விருட்சமெனும் சின்னத்தை
விருதாகவும் நாம் கொண்டோம்!

இந்த விருட்சத்தின் வேர்களும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் விதைகளும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் இலைகளும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் கிளைகளும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் பூக்களும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் காய், கனிகளும் மானிடமே
இந்த விருட்சத்தின் அத்தனையும் மானிடமே!

இந்த விருட்சத்தின்
இலையுதிர்ந்து சருகானால் - அது
மரம் வளரும் விலையுள்ள எருவாகலாம்.
கிளையுடைந்து விறகானால்
அது மரம் எரிந்து மரம் வளர
அருள் சொரியும் மழையாகலாம்!

மானிடத்தை மூடி இருக்கும்
கங்குல் இரவுகளை - ஓட்டி ஒழிக்கும் சூரியன்
அரசியல் அதிகாரமே!

ஆயிரமாயிரம் கவிகளை, அருமையாய் எழுதிடினும்
வீழ்ந்தார் வீழ்ந்தார்தான் - விடிவேயில்லை!

அரசியல் அதிகாரமெனும் சூரியன் ஒளி கொண்டு
மீட்போர்தான் தேவை என உலகம் ஒலிக்க
அரசியல் கட்சியாய் ஆகியுள்ளது
முஸ்லிம் காங்கிரஸ்!

ஆகவே தமிழிங்கு
தமிழ் பேசும் மக்களின் தன்மானமிங்கு
அரசியல் கட்சியாய் ஆகியுள்ளது
முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என.....

தமிழிலக்கியத்தை இலங்கையில் - மேத்தா நீங்கள்
தடவிப் பார்க்க வேண்டுமானால்
இந்த மரத்தின் கிட்டத்தில்
கொஞ்சம் வாருங்கள்!
தமிழ்த்தேன்
சொட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள்!

இந்த மரத்தின் கீழ் சோபனம் பெற்று
இருப்பவர்கள் முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல,
இந்த மரத்தின் கீழ்
இருக்க வேண்டியவர்களும் முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல,
மானிடர் யாவர்க்கும் சொந்தம் - இந்தமரம்!

இந்துக்களுக்கும் சொந்தம் இந்தமரம்;
இயேசுவை நம்பியோர்க்கும்
இடமளிக்கும் இந்தமரம்;
போதி மாதவனிருந்த இந்த மரத்தின்கீழ்
புத்த சமயத்தைப் போற்றுவோருக்கும் இடமுண்டு!

“நாயகம் எனும் காவியம்” தந்த
நல்ல தமிழ் புலவனுக்கு - இனிதே
நாம் விழாவெடுத்து
நானிலம் மகிழும் இன்ப நாளிது!

“நாயகம் ஒரு துறைமுகம்”
மேத்தாவின் பார்வையில்

ஜிப்ரயீல் எனும் கப்பலில்
நாயகம் எனும் துறைமுகத்தில்
இறங்கிய நன்வாழ் மறையே
அல்குர்ஆன் ஆகும்.
அல்குர்ஆன் உரைக்கின்ற அல்லாஹ்வும்
இந்துக்கள் கொண்டாடும் ஒரே இறைவனும்
வேதாகமம் சொல்லும் தேவனும் ஒன்றே!

அந்த அல்லாஹ்
முஸ்லிம்களின் அல்லாஹ் மாத்திரமல்ல,
அந்த அல்லாஹ்தான்
அவன் படைத்த அனைத்து மானிடர்களையும்
ஆளுகின்ற வல்லோன்!

வேதங்களைத் தந்த தேவனும் அவனே
வேதியர்கள் ஒதிவந்த சோதியும் அவனே
சித்தார்த்தன் எனும் சிறப்பினை
சிருஷ்டித்தவனும் அவனே!

நாயகமெனும் காவியம்
நாடு, கடல், தேசம் தாண்டி
நானிலம் முழுவதற்கும் சொந்தமானது.

அல்குர்ஆனின் படி
அன்னார் மனிதகுல முழுவதற்குமோர் அருள்மாரி.
அருளாளன் ஆன வல்லோன் இறை
அந்த நாயகமெனும் அருளை
மானிடத்துக்கோர் பரிசாக அனுப்பி வைத்தான்.

“மேத்தா” எனும் தமிழ் கவிதை மேகம்
நபியை ஒரு காவியமாகக்
நமக்கு கவிமழை பொழிகிறது.

மேத்தா எனும் கவிஞன்
நாயகமெனும் காவியத்தை
நமக்குத் தந்த ஓவியமே,
அந்த ஓவியம் உணரப்பட்டு, ரசிக்கப்படுவது
இந்நாட்களில் நமக்கெல்லாம் தேவையுமே.

நாமெதற்காக
நல்ல கவிப்புவவர் மேத்தாவை
நல்மனதுடன் வாழ்த்துரைத்து பாராட்டவேண்டும்!
சுருக்கி அக்காரணங்களை - நாம்
சோடிக்க முனைந்திருவோம்.

தமிழில் உள்ள காதலும்
தமிழ்க் கவிதையில் உள்ள காதலும்
புதுமையில் உள்ள காதலும்
புதுக் கவிதையில் உள்ள காதலும்
குயிலாக மாறிக் கூவிட வேண்டுமென்றால்,
மரக்கிளைகளெல்லாம் மேத்தா எனும்
மந்திரக் குயில்களாய் பூத்து நிற்கும்.
அவையெல்லாமொரு மயிலாக மாறியே
ஆடிட வேண்டுமென்றால்
தெருவெல்லாம் மேத்தா என்னும்
தென்றலாய் தவழ்ந்து அது அசைந்து செல்லும்.

இயல் எல்லாம் ஒன்றாக வேண்டுமெனில்
மேத்தாவெனும்
இசையாக காதுகளில் இன்பம் சேர்க்கும்.
இசையெல்லாம் ஒன்றாக வேண்டுமெனில்
மேத்தாவெனும்
அசையாக அதுமாறி விண்ணைச் சேரும்.
நாடகமெல்லாம் ஒன்றாக வேண்டுமெனில்
மேத்தாவெனும் தனி
நடையாக தடங்களைப் பதித்துச் செல்லும்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் முன்னின்று
முஹம்மது மேத்தாவை வாழ்த்துகின்ற நாளிது!
வண்ணத்தமிழ் இலங்கும்
பொன்னாடையால் போர்த்துகின்ற பொழுதிது!
நாயகமெனும் காவியத்தை
தொடங்கிவிட்ட காரணத்தினால்
துலங்கும் மேத்தா - இன்று
இலங்கைத் திருநாட்டில் இலங்குகின்ற வேளையிது!
ஒரு பிச்சைப் பாத்திரம்
அட்சய பாத்திரமென்பதை
அடித்து நிசூபிக்கின்ற நாளுமிது!

நாயகம் ஒரு காவியம்
நல்லதொரு தலைப்புத்தான் - ஆனால்
நாயகம் ஒரு காவியமா? இல்லை.
நாயகம் ஒரு காவியமும் தான் - ஆனால்
நாயகம் ஒரு காவியம் மாத்திரமன்று.

எல்லாமே தோற்றுவிக்கப்பட முன்னர்
தனித்திருந்த இறை எனும் எழுத்தாளன்
தன்னை அறிவிக்க நினைத்தபோது

முன்னே தோன்றி நின்று
முறுவல் செய்த பேரொளிதான்
முஹம்மது நபியெனும் ஒளிக்கீற்று!

அந்த மையிலிருந்துதான்
இந்த வையகமும் வானகமும்
நட்சத்திரங்களும் கோளங்களும்
அண்டசராசங்களிலுள்ள
அத்தனையுமே ஆரம்பமாகின.
ஆகவேதான் நாயகத்தை
அகிலம் முழுவதற்குமோர்
அருள்மாரி என்கின்றோம்!

ஆதலால் நாயகம்
ஒரு காவியம் மாத்திரமன்று,
எனக்கோ நாயகம்
பிரபஞ்சத்தின் தாயகமே!

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தமிழகக் கவிஞர் மு.மேத்தாவை "நாயகம் ஓர்
காவியம்" எனும் நூலைப் படைத்ததற்காய் கௌரவித்து 1998ல் கொழும்பு சரஸ்வதி
மண்டபத்தில் நடாத்திய பாராட்டு விழாவில் பாடப்பட்ட கவிதை.

வாழ்த்துக்களும் இரங்கலும்

விபுலானந்த மலர்த்தொடை

காதல் கவிதைகளில் களிப்புறும் எங்களிடம்
சாதனைகள் இல்லைதான்;
சரித்திரத்தில் அங்கும் இங்கும்
மேதைகள் தோன்றியதால் எமக்கென்று ஒரு
மெருகூட்டும் வரலாற்றை எடுத்துக் கொண்டோம்!
சாதனைகள் செய்கின்ற சக்திதான் அற்றானும்
மேதைகளை நினைந்தேனும் எம்பொய்
மேன்மையினை நிலைக்கச் செய்வோம்!

விபுலானந்தப் பெருமகனைக் - கவி
விளக்கத்தில் தாங்கிச் செல்வோம்!

வெள்ளை நிற மல்லிகையும்
வேறுபல நறுமலரும்
கொள்ளையாய்ப் பூத்துக்
கொலுவிருந்த தோட்டத்தில்
உள்ளக் கமலமெனும்
ஒரு பூவைத் தோற்றுவித்து
தெள்ளுமெய்ஞானத்தால்
தெளிவுற்ற பெரும்ஞானி!

விபுலானந்தப் பெருமகனைக் - கவி
விளக்கத்தில் தாங்கிச் செல்வோம்!

இல்லறத்தை ஒதுக்கியவன்
நல்லறத்தை செய்த ஒரு
வல்லபெரும் ஆசிரியன்!
விஞ்ஞானி - தமிழ்
வேந்தன் - நிருவாகி - விபுலானந்தன்!

சிவானந்த போதனையில்
சிவனையே கண்ட ஒரு
தவயோகி
தமிழ்வாழ் உழைத்த மகன்!

பலநூல்கள் கற்றதனால் - மனப்
பக்குவத்தைப் பெற்றிருந்தோன்!

விபுலானந்தப் பெருமகனைக் - கவி
விளக்கத்தில் தாங்கிச் செல்வோம்!

காரைதீவுத் தாய் மகளின்
கற்பத்தில் பூத்த ஒரு
வீர மணிவிளக்கோ
வித்தியா ரத்தினமோ?

மட்டுநகர் வாவியின்
மணிவயிற்றில் இசையெழுப்பும்
பட்டுமலர்களை தான்யாத்த
பாடல்களில் துடிக்கவைத்தோன்!

யாழுக்கு யாப்பமைத்து
யாழ் நூலைத் தந்தமேதை!

விபுலானந்தப் பெருமகனைக் - கவி
விளக்கத்தில் தாங்கிச் செல்வோம்!

சங்க இலக்கியமெனும் சாகரத்துள்
சதுராடி முத்தெடுத்தோன்!
பொங்கிவரும் ஆங்கிலத்தின்
போகத்துள் சிழைத்திருந்தோன்!

இவ்வாறு பல மலர்கள் இணைந்தே
ஒரு தொடையாய் சவ்வாது மணம்பரப்பி
சரித்திரத்தில் வாழுகின்றான்
அம்மாலை தமிழ்த் தாயின் கழுத்தினிலே
அழகூட்டும் ஒருநாளும் வாடவும் மாட்டாது
செவ்வானம் மீதிருந்து வெளிச்சம் வீசும்
செங்கதிரோன் போல அவன் என்றும் வாழ்வான்!

சிவகுருநாதன்

உருவத்தில் பெரியவன்
உன்றன்
உள்ளமோ அதையும் வெல்லும்!

கர்வம் சிறிதும் அற்றவன்
நீயொரு
கலைஞன்
கலைமாணி!

சட்டவாதி என்றாலும்
சலசலப்பு எதுவும் அற்றோன்!

பத்திரிகைத் துறையில்
பலவற்றைச் சாதித்தோன் - எழுத்தில்
வெற்றி விழாக் கண்ட வீரன்!

எத்தனையோ இடர்களுக்குள்ளும்
இதமாகச் செல்லும் தகையோன்
புத்தகப் பிரியன்
புரட்சிப் புலவர்களைத் தோற்றுவித்தோன்!

சத்தியத்தில் நிலைத்து நிற்போன்
சாந்தமே குணமாய்க் கொண்டோன்!

நீ எனது
அன்பு நண்பன்
உன் மனைவியின்
ஆசைக் கணவன்
உன் பிள்ளைகளின்
இனிய தந்தை
இன்றோ இவ்விழாவின்
இனிய நாயகனாய் வீற்றிருப்போன்!

எண்பத்திலுன்று ஜூலை
இன வெறி அக்கினிக்குள்
இல்லத்தை இழந்தாய்
இனியவற்றை இழந்தாய்
அகதி முகாம்களிலே
அவதிகளும் பலபட்டாய்
கப்பலிலே குடும்பத்தைக்
கண் கலங்க அனுப்பி வைத்தாய்
இத்தனை துயரங்கட்குள்ளும்
இலட்சியத்தில் உறுதிபெற்றாய்
முதுமாணிப் பரிட்சையிலும்
முறையாக வெற்றி கண்டாய்!

சிவா!

உனது வெற்றியிலே
உவகை கொள்கிறோம்
உன்னால் இந்த
உலகே மகிழ்வடையும்!

வீரன் சீவா உனக்கின்று
 வீர விழா எடுக்கின்றோம்!
 இன்னும் பல சிறப்புப் பெற்று நீ உயர்ந்திருக்க
 நல்ல முன்னோடியாய்
 நாடு புகழ்ந்திடவே
 வாழ்க நீ!
 வாழ்த்துவோம் நாம்!

1987

முப்பது ஆண்டுகளாக இலங்கைப் பத்திரிகைத் துறையில் செயலாற்றி தலைநகரில்
 பத்திரிகையில் நீண்ட காலம் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய எனது நண்பர்
 இரத்தினதுரை சிவகுருநாதன் அவர்களைப் பாராட்டிய விழாவில் பேச்சோடு மேடையேறி
 வாசிக்கப்பட்ட கவிதை

ஷெய்கு இஸ்ஸதீனுக்கு

எனது கனவில் இருந்த விடிவு
 நனவில் மரமாக
 உன்மூலம் இறைவன் உதவினான்!

ஒரு றஸூலின்* போராட்டத்துக்கும்
 உமர்களும் அலிகளும்
 வாள்களாய் வாய்த்தார்கள்!
 நமது போராட்டத்தில்
 நாமெல்லாம் உமர்களே!
 நாமெல்லாம் அலிகளே!

நான் தேர்ந்த பாதையில்
 என்னை நெறிப்படுத்தும் பெரும் சக்தி நீ!

நூனக் குகையில் நீ
 உன்னை மறந்திருக்கையில்
 அழைக்கும்படி நீ தந்த பணியை
 நான் செய்து முடித்துள்ளேன்!

எனது பார்வையின் உடைவுகளை
சரி செய்து முழுமைப்படுத்தினாய்!

ஒரு சிறு பிள்ளை போல்
அடிக்கடி அடம் பிடிப்பதனால்
மனவளர்ச்சியெனும் சர்வகலாசாலையில்
சிலவேளை தினமும் பல தடவைகள்
முதுமாணி பட்டங்களை எனக்கு நீ
பெற்றுத்தந்தாய்!

உன்னில் உறங்கிக் கிடக்கும்
குறும்பும் குழப்பங்களும்
விழித்துக் கொள்ளும் வேளைகளிலும்
விரக்தியினால் குமைகின்ற பொழுதுகளிலும்
மரத்தின் வேர்களுையே பிடுங்குவதுபோல்
நீ உருவெடுக்கும் போதெல்லாம்
உன்னை அம்மரத்தின் ஆணிவேராயும்
அதைத் தளிக்க வைத்துப் பூக்கச் செய்யும்
பசளையாகவும் மாற்றும் பணியை
நான் செய்து வந்துள்ளேன்!

நீயே நெருப்புக் கிடங்கில்
போட்டெண்ணைப் புடம் போடுவதில்
ஒரு பொழுது போக்கையும் கண்டாய்!

எனது பணி எனதல்ல
உனது பணி உனதுமல்ல
நமது பணி நம்மவர்க்காய்!!
நமது பாதை ஒன்றே
நமது கனவுகளும் ஒன்றே!

ரமழான் அழகி ஷவ்வால்* கண்டு வெட்கித்து
ஓடுகிறாள்
அந்த அவசரத்திலும் கூட
உனது இதயத்தின் குளிர்மையையும்
மானிடத்தில் உனக்குள்ளே காதுலைப் பற்றியும்
சாட்சி சொல்ல ஆயத்தமாவது எனக்குத் தெரிகிறது
ஈதுல் பித்ர்* எம்மிருவரையும்
இம்மையிலும் மறுமையிலும் இறுகப் பிணைக்கட்டும்!

1987

றஸூல் - இறைதூதர்

ரமழான், ஷவ்வால்: சந்திர வட்டக்கணிப்பின் படியான இஸ்லாமிய மாதங்களில் இரண்டு
ஈதுல் பித்ர்: நோன்புப் பெருநாள்

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தவிசாளராயிருந்த ஷெய்கு இஸ்ஸைகீனுக்கு எழுதிய
ஈதுல்பித்ர் பெருநாள் வாழ்த்துக் கவிதை

ஐவாஹூதா மரங்கள்

ஐவாஹூதா மரங்கள்
இணைந்ததால் பிறந்த இளம் கன்றே!
ஒரு போராளியாய் வந்து நீ
இந்த மண்ணிலே பிறந்தாய்!!
புது உலகொன்றை உருவாக்கும்
வீராங்கனையாய் எங்கள் மண்ணை
வென்றெடுக்க வந்தாய்!!!

நீடித்த வாழ்வும்
நிறைந்த செல்வமும் எம்மை
பீடித்த நோய்களை
பிடுங்கியெறிகின்ற
கோடி விடுதலை யுணர்வுகளும்
குறையாத வீரமும் சுகமும் தெளிந்த ஞானமும்
தேர்ந்தோர் சென்ற பாதையும்
வல்லோன் உனக்கு
வழங்கவென் வாழ்த்துக்கள்!!!

கல்முனைப் பிரதேச சபையின் முன்னாள் பிரதித் தவிசாளர் கே.எம்.அப்துல் ரஃபீக்
(ஐவாஹூதா எனும் எனது இரத்த உறவுள்ள பெண்ணை மணந்து - குழந்தை
கிடைத்தவுடன் அக்குழந்தையை வாழ்த்தி எழுதிய கவிதையிது!

நெருப்புக்கென்ன நீ செய்தாய்

கூவும் குயிலின்
குரல் ஓடுங்கிப் போகுமுன்னர்
சாவும் வந்ததுவோ
சரமும் குலைந்ததுவோ!

சிவனின் பாலன்
சிவனடியைச் சேர்ந்தானோ
அருணாசலத்தின்
அருள் தவறிப் போனதுவோ!
சிவ மணியினது
சீவனும் ஓடுங்கியதோ!
ஜீவராணியின்
பொட்டும் அழிந்ததுவோ!
புன்னகையும் மறைந்ததுவோ!

சிவா!
மாப்பிள்ளையாய் உன்னை
மணவறையில் நாங்களெல்லாம்
பார்த்த நீனைவுகள்
பசுமையாய் இருக்கையிலே

கூற்றன் வந்துன்னைக்
கூப்பிட்டுச் சென்றானோ!

மச்சான்!

உன்னை மறந்து
வாழ்தல் கடிதே!
நீ செத்தாயென்று
நினைப்பதற்கும்
நெஞ்சு மறுக்கிறது!

வண்ணாத்திப் பூச்சியைப் போல்
வட்டமிட்டுத் திரிந்தாய் நீ!
வண்ணாத்திப் பூச்சியைப் போல்
விரைவிலே மறைவதற்கா?

அந்த அழகை

அவ்வாறு குலைப்பதற்கு
நெருப்புக் கென்ன
நீ செய்தாய்?
நெருப்பான நினைவுகளை
தந்து செல்வதற்கு!

தெய்வத்தின் வேலைக்காய்
செருப்பாகத் தேய்ந்தாய் அந்த
தெய்வமும் உன்னைக்
காப்பாற்றத் தோற்றதுவே!

பெற்றோருக்கொரு பேறாய்
சோதரர்களுக்கொரு சோதியாய்
நண்பர்களுக்கொரு இலக்கணமாய்
நல்லதொரு கணவனாய்
விளையாட்டு வீரனாய்

வியாபாரியாய்
விவசாயியாய்
மீன் பிடிக்காரனாய்
சட்டத்தரணியாய்
சகல துறைகளிலும்
சாகசங்கள் செய்யத் துணிந்தாய்!

சமூகத் தலைவனாயும்
மதிப்பினைப் பெற்றிருந்தாய்!
அரசியல் வாதியாய்
மேடைகளை அலங்கரித்தாய்!
உல்லாச ஹோட்டல்
துறையையுமா விட்டு வைத்தாய்
அந்த
உல்லாச ஹோட்டலுக்குள்ளா
பொல்லாத காலனுன்னைப்
பிடிப்பதற்காய் காத்திருந்தான்!

முப்பந்தைந்து வருடங்கள்
முடியுமுன்னர்
முடித்துக் கொண்டாய்!
உன் பாடல்
இனி ஓய்ந்து போனதுவோ?

31.05.1983

அருணாசலம் : தந்தையின் பெயர்

சிவமணி : தாயின் பெயர்

ஜீவராணி : மனைவியின் பெயர்

கவிஞரின் நண்பன் சட்டத்தரணி அருணாசலம் சிவபாலன் விவாகமாகி சில
மாதங்களில் தீவிபத்தில் இறந்தபோது அவருக்காய் எழுதி கல்முனை மயானத்தில்
பாடப்பட்டபோது ஆயிரக்கணக்கானோரை அழவைத்த கவிதையிது.

வானத்தில் ஒரு நிலவு

நண்பர்கள் எனும்
நட்சத்திரங்களுக்கு மத்தியில்
வானத்தில் ஒரு நிலவாய்
வாழ்ந்திருந்தாய்
நிலவு ஒரு நாளும்
நிலத்தில் விழுந்ததில்லை
எங்கள் நினைவில்
எப்போதும் நீயிருப்பாய்!

மாப்பிள்ளையாய் உன்னை நான்
ஒருபோதும் பார்க்கதில்லை
இன்று ஒரு பெட்டிக்குள்
மாப்பிள்ளை மலரொன்று
மலர்ந்து கிடக்கிறது!

நீ மட்டும் பிரிந்து செல்லவில்லை
உன் மனைவி ஜயந்தியின்
உயிர்த் துடிப்புகளையும்
உறிஞ்சிக் கொண்டல்லோ
சென்றுள்ளாய்!

அவள் வாடிய ஒரு பூவாய்
உன்னருகே நின்று
வடிக்கின்ற கண்ணீரையும்
விடுகின்ற பெருமூச்சுக்களையும்
பார்க்கின்ற போது
இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது!

அவளை ஒரு தடவையேனும்
பார்க்கவும் முடியாதநிலையில்
படுத்து கிடக்கின்றாய்!
குண்டுகளுடன் மோதி
குபீரென வெளியேறிய
இரத்தம் விரித்த
படுக்கையில் நீ
சயனிப்பதற்கு
இவ்வளவு விரைவாகத்
தீர்மானித்திருக்கக் கூடாது!

சமாதான மழைக்காக
எல்லோரும் காத்திருந்தோம்!
வானம் இருண்டது
மேகக் கூட்டங்கள் கருக்கட்டின
'உன்னிப்பு சிகிச்சைப் பிரிவில்
மாரடைப்பு நோயாளியின்
இதயத் துடிப்பை பதிவு செய்வது போல்
அழகான மின்னல் கோடுகளை
சமாதான திரையில்
பார்த்து ரசித்தோம்
துடிப்புகள் அவையென்று
எண்ணி ஏமாந்தோம்!

கைக் கெட்டியது
வாய்க் கெட்டாதது போல்
நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்த
மழைச் சேவகன் 'இடி'
இன்றெழும்மை ஏமாற்றிச் சென்றுள்ளான்!

சமாதான இதயத்தின்
சுவர்களையே
சுக்குநூறாகத்
தகர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான்!

அவற்றில் ஒன்றாய்
எனது நண்பன் விநோதன்
என்பதை நினைக்கையில்
இதயம் வலிக்கிறது
என்னுள்
இரத்தமாய் வடிகிறது!

ஆயுதத்தால் சமாதானம்
என்றவர்க்கு
அன்பினால் சமாதானம்
எனும் புது மொழியை
கற்றுக் கொடுத்தாய்!

அகிம்சையால் வென்ற
காந்தி மகான்
சிறையெதுவும் காணாமல்
சிந்தனையால் வென்ற ஜின்னாஹ்
ஆயுதங்களை வீசிவிட்டு
கால் நூற்றாண்டின்
கருமையான சோதனைகளை

பொறுமையால் வென்றெடுத்த
நெல்சன் மண்டேலா!

அந்த வழியில்
சென்ற உன் கால்களை
தறித்துப் போட்டவன் யார்?

நீ பிறந்த மண்ணின்
புழுதியை சுவாசிப்பது
உன் இலட்சியமாய் இருந்தது!

அங்கிருக்கும் மர மங்கைகளின்
அழகை ரசிப்பதற்கு
உன் கண்கள் காத்திருந்தன!

யாழ்ப்பாணத்தின் பனை மரங்களின்
நுங்குகளை ரசிப்பதற்கு
உன் நாவு யாசித்துக் கொண்டிருந்தது!

ஜயந்தி உன் மீது அடிக்கடி வீசிய
“கவனமாய் இருங்கள்” எனும்
எச்சரிக்கை வலைகளை
எடுத்துத் தூரத்தில் வீசினாய்
பாதுகாப்புக்கள் எதுவும் இல்லாமல்
சுதந்திரமாய் நடமாடுவதை
உன் அச்சமின்மைக்கு
ஆதாரமாய் வெளிக் காட்டினாய்!

“நான் யாருக்கு அநியாயம் செய்தேன்
என்னை யாரும் எதுவும் செய்ய மாட்டார்கள்”
இவை

ஜயந்தியின் எச்சரிக்கை வலைகளை
துாக்கி வீசும்போது
நீ உச்சரிக்கின்ற வேதாந்த மணிமொழிகள்!

ஜயந்தியை
நீ ஒரு
நீதிபதியாகப் பார்த்திருக்க வேண்டும்
நீ செய்த தவறு
அவளை வெறும் வக்கீலாகப் பார்த்தது தான்!
நீயும் ஒரு வக்கீல் உன் வாதம்
தோல்வி கண்டதை
இன்றாவது ஒப்புக் கொள்கிறாயா?

அராபிய சட்டங்களை
ஆங்கில நீதி மன்றம் நிராகரிப்பது போல்
உன்னுடைய நியாயங்கள்
அநியாய மன்றின் சட்டங்களால்
உன் முகத்திலேயே துாக்கி வீசப்பட்டுள்ளன!

அமைதியான உன் பார்வை
அருள் ஒழுகும் உன் உள்ளம்
எப்போதும் கலகலப்புடன்
இருந்திடத்
துடிக்கின்ற இயல்பு!
உனது நண்பர்களின் உள்ளங்களில்
என்றும் நீ இருக்கத்தான் போகின்றாய்!

தமிழை நீ நேசித்தாய்
தமிழ்க் கவிதைகளை நேசித்தாய்
என்னை நீ விரும்பினாய்
என் கவிதைகளை மனனம் செய்தாய்!

உன்னை மறப்பது கடினம்
என் நண்பர்கள் எனும் பரந்த வானத்தில்
'விநோதன்' எனும் நிலவு
என்றும் உலவி வரும்!

நீ எங்களுடன்
இல்லாத நிலையில்
உன்னுடல் மாத்திரம்
எங்களுடன் இருப்பதில்
என்ன நியாயம்!

ஆகவே, உனது உடலை
நாங்கள் எங்களிடமிருந்து
மறைக்க முயற்சிப்பதற்காக
எங்களை நீ மன்னித்துக் கொள்வாயாக!

அந்த நேரத்தில்
உன்னருகே நான் இருக்க மாட்டேன்
நம்மனைவரையும் படைத்த
அல்லாஹ்வின் இல்லம் 'கஃபா'
நோக்கி மக்காவுக்குப் போய்க்
கொண்டிருப்பேன்
அங்கே நிச்சயமாய் உன் நினைவும்
என்னுடனேயே இருக்கும்!

உன் நினைவுகள்
ஒவ்வொரு நாளும்
எங்கள் இதயங்களில்
எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்
என்றோ ஒரு நாள்
யார்க்கும் சமமானவனாய்

எல்லா உரிமைகளுடனும் தலைநிமிர்ந்து
உனது பிள்ளையின் காலடிகள்
நீ யாசித்த மண்ணை முத்தமிடும்!

இதயத்தைப் பிழிகின்றேன்
இரத்தமாய் வடிகிறது!

03.05.1995

தினகரன்

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் முன்னோடி அங்கத்தவரும், சட்டத்தரணியுமான குமாரசுவாமி விநோதன் சட்டக்கல்லூரியில் கவிஞரை விடவும் ஓர் ஆண்டு இளையவராகவும், கவிஞரின் நண்பராயும் - ரசிகராயும் இருந்தார். விடுதலைப் புலிகளால் சுடப்பட்டு இறந்தார். அவரின் இறுதிக் கிரியையன்று காலை கவிஞர் புனித மக்கா யாத்திரை மேற்கொண்டார். அதிகாலை மக்காவுக்குப் போகும் அவசரத்தில் எழுதிய கவிதை இது.

இளங்கீரன் என்னுமோர் பிரகாசம்

சென்ற வியாழக்கிழமை
தண்ணீர் போதாதென்ற
தவிப்பினால்
என் தோட்டத்துப் பூக்கள்
தம் புன்னகைகளை
புகைத்து வைத்துக் கொண்டன!

கரு மேகங்களின் வருகைக்காக
பிரார்த்தித்துக் காத்திருந்தேன்!
ஆனால் அவை
என்னைக் கடந்து
வேகமாய்ச் சென்றன!
விசாரணைகளை மேற்கொண்டேன்!

மானுடப் பூக்களின்
மலர்ச்சிக்காகவே வாழ்ந்த
இளங்கீரனின் மண்ணறையை

கழுவிக் குளிஞட்டுவதற்காக
நீர்கொழும்புக்கு
அவை நீந்திச் செல்வதாக
அறிந்து கொண்டேன்!

இளங்கீரனின் மரணச் செய்தி
இந்த உலகின்
ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும்
கேட்டது!

கருவறை இல்லாமல்
கருவேற்று மகவாக்கி
பிரசவிக்கும் அவரின்
எழுதுகோல் மனைவி
ஓவென்று
அழுது கொண்டிருந்தாள்!

அவளைத் தழுவிய
ஒவ்வொரு தடவையும்
அவரின் எழுத்துக் குழந்தைகள்
தாள்களில் தவழ்வதற்கு தவறவில்லை!

ஒவ்வொரு ஆண்டும்
ஓராயிரம் குழந்தைகள்
ஒவ்வொரு தழுவலிலும்
ஒவ்வொரு குழந்தை!

ஐம்பது ஆண்டுகளைத் தாண்டிய
அந்த, அழகிய கனவுகளில்
இளங்கீரனின்
எழுதுகோல் மனைவியும்

ஓவென்று
அழுது கொண்டிருந்தாள்!

ஒரு யுக புருஷனின் இழப்பால்
அவள் உருகிக் கொண்டிருந்தாள்!

அவள் எழுத்துலகின்
மன்மதனை இழந்ததால்
அழுது சலித்துக் கொண்டிருந்தாள்!

மனிதனை இறைவன் படைத்தான்
மனித நேயத்தின் படைப்பாளி,
அதன் உருவமும் உள்ளடக்கமுமாக
கட்டிலொன்றில்
கால் நீட்டி அயர்ந்திருந்தான்!

அவனைச் சுற்றி, ஆயிரமாயிரம்
அவன் படைத்த ஜீவன்கள்
ஓடிவந்து ஒப்பாரி வைத்தன!

ஆறுதலுக்காக, என்னிடம்
அண்டியும் கொண்டன!

எழுத்து ஏங்கிக் கொண்டிருந்தது;
இளங்கீரன், அதை
எழுதி முடிக்கவில்லையே
என்பதற்காய்!

நாவல் நதி அழுது கொண்டிருந்தது;
இளங்கீரன் அதை
நீந்தி முடிக்கவில்லையே
என்பதற்காய்!

கட்டுரை கலங்கியது;
இளங்கீரன் அதை
கட்டி முடிக்கவில்லையே
என்பதற்காய்!

நாடகப் பிரதியும் அழுதது;
இளங்கீரன் அதை
அரங்கேற்றவில்லை
என்பதற்காய்!

சுயசரிதை அழுதது;
அதைச் சொல்லவில்லையே
என்பதற்காய்!

தமிழ் தவித்தது;
தன் தலைவனின்
தழுவலை இழந்ததற்காய்!

இளங்கீரன்...!
உங்களோடு கொஞ்சம்
நான் பேச வேண்டும்!!

மனிதாபிமானச் சூரியனே!
உங்கள் பிரகாசத்தை
வானம் கடன் வாங்கிக் கொண்டதா?

எந்தவொரு, தனிமனித
நெஞ்சையும்
எழுத்தாலும் பேச்சாலும்
சொல்லாலும் செயலாலும்
நெருக்காமல் வருத்தாமல்

வாழ்ந்தாலும்
இங்கு சிலருக்கு
இடம் இல்லையேதான்!

ஆகவே கீரன்...,
நீங்கள் சென்று வர
எடுத்த முடிவு சிறப்பானதே!

வறுமையை வென்ற
வரலாற்று நாயகனே
நக்கீரனுக்குப் புரியாத
சமூக நாடியை
அறிந்ததாலா
நீங்கள் இளங்கீரனாகினீர்கள்?

அத்தோடுதானே நீங்கள்
முற்போக்கு இலக்கியமே ஆனீர்கள்!

எங்கிருந்தோ வந்தோம்
என்பதைத் தெரியாமலே
தேடுகின்றோம்!

அங்கு நீங்கள்
முந்திக் கொண்டீர்கள்!

சொர்க்கத்தின் கதவுகள்
உங்களுக்காகத் திறந்து கொள்ளட்டும்!

என் தோட்டத்து மரங்களும்
உங்களுக்காக

தம் மலர்த் தொப்பிகளைக் கீழே போட்டு
மரியாதை செய்கின்றன!

சென்று வாருங்கள்
இன்ஷா அல்லாஹ்! *
மீண்டும் சந்திப்போம்!

12.09.1996

தினகரன்

இன்ஷா அல்லாஹ்: இறைவன் நாடினால்

ஈழத்தின் முன்னோடி முற்போக்கு எழுத்தாளரும் உறவினரும் நீண்ட நான் நண்டருமாய்
இளங்கீரன் சபைப் மறைந்தபோது பிறந்த கவிதையிது.

சிங்கத்தின் பெருஞ்சீற்றம் சிறு குழியுள் அடங்கியதா

ஒரு யுகத்தின் தாரகை
ஓய்வெடுக்கச் சென்றதுவோ?
பெருமரம் தன்னிடத்தை
பெற்றவர்க்கு கொடுத்ததுவோ?
கருங்குயில் தன் கவிதையினை
இசைத்ததினால் களைத்ததுவோ?
பெரும்படகு தன்பயணம்
முடிந்ததினால் கவிழ்ந்ததுவோ?

'மண்ணூர்'த் * தாய்மடியில்
மலர்ந்த செந்தாமரைப் பூ
தொண்ணூற்றி மூன்றாண்டு
தலைநிமிர்ந்து சிரித்ததுவோ?
கண்ணழகுத் தாரகைகள்
காத்திருத்தல் தவறென்று
விண்ணுக்கு விரைகின்ற
முடிவினையும் செய்ததுவோ?

அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தை
அதிரவைத்த பெரும் சிங்கம்,
அகில இந்திய மாணவர்கள்
அணைத்தெடுத்த பெரும் தலைவன்,
காந்தி, நேரு, பட்டேலுடன்
காயிதே ஆஸாம் ஜின்னா, இக்பால்
சேர்ந்து மலர்ந்த பூந்தோட்டத்தில்
சிரித்து ஆடிய இளங்காற்று!

வெள்ளி நாக்கால் உள்ளங்களை
கொள்ளை கொண்ட பெரும் தலைவன்!
துள்ளி எழுந்து போருக்கு
துடித்துப் பாய்ந்த வீரவாள்
அள்ளிக் கொடுத்து கல்விக்காய்
அருஞ்சேவை செய்தபெரும் சீதக்காதி
வெள்ளி இறக்கைகளில் வானத்தில்
விளையாடச் சென்றதுவும் விதியாமோ?

அச்சம் யாருக்குமிலை அவனுக்கன்றி
அசையாத ஈமானே* வெற்றிவாசல்
உச்சம் வேண்டில் ஒரு கொடியில்
ஓடிவா என அழைத்த போர் முரசு!
எச்சில் கண்டு மடிந்து நின்று அரசியலில்
பிச்சை பெறுதல் பாவமென்ற பிரகடனம்
நிச்சயம் வெற்றி நாழிணைந்தால்
நெறியிதுவென்ற வெளிச்ச வீடு!

“என் சமூகம் தூங்குகையில் நான் தூங்கேன்!”
என்றேயே உழைத்திட்ட இராஜதேவீ!
தம்சமூகம் விழித்ததைக் கண்டே இன்று,
“நான் தூங்கப் போகின்றேன்” என்றபோது

வெண்தாடி முழுவதுமே நிறைந்து நிற்கும்
விண்ணுலக ஊஞ்சல்கள் அத்தனைக்கும்
முன்கூட்டி ஒதுக்கீடு செய்துவிட்டு
முகமலர்ந்து காத்திருக்கும் ஹுருலீன்கள்
வழிமறித்து நிற்க நாம் விரும்பவில்லை.

விழிகளிலே வழிந்தோடும் நீர்த்துளிகள்
வீதிகளில் விழுந்ததெனில் பெருகும் வெள்ளம்
வழிநெடுக வானவர்கள் மலர் சொரிந்து
வாழ்த்துகள் பாடியுமை கூட்டிச் செல்வார்!
இறைநேசர் மழையினிலே நீங்கள் நீந்த
இருகரங்கள் ஏந்தியே நாம் உருகுவோமே!

1997

"Weligama" வெலிகம- எனும் சிங்களப் பெயர் கவிஞரால் மண்ணூர் என
தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஈமான் - இறை நம்பிக்கை

முஸ்லிம்களின் முதுபெரும் தலைவர் முன்னாள் கல்வியமைச்சர் காயிதே மில்லத்
கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்மூத் மரணித்தபோது பாடப்பட்ட இரங்கற்பா.

மரத்துக்கென்ன நிழல்

மன்னார்! எங்கு நீ
மறைந்து நிற்கின்றாய்
அந்த மரநிழலில்
ஆழக் குழியொன்றுள்
போட்டு உன்னுடலைப்
புகைத்து மிருப்பார்கள்!

அல்லது
கடற்கரை வையிலின்
காய்ச்சலால் உன்னுடலின்
எச்ச சொச்சங்களும்
தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென அத்
தடியர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்!

அதனால்
ஒரு மர நிழலைக் கூட
உனக்கவர்கள் மறுத்திருக்கலாம்
மரத்துக்கென்ன நிழல்?
என நீ அவர்களைப்

பார்த்துச் சிரிப்பது எனக்குத் தெரிகிறது.
எமது விடுதலைப் போராளிகள்
வெற்றியுடன் மாத்திரம் தான்
வீடு திரும்புவார்கள்!

நீ மரணிக்கவில்லை யென்றால்
எமது வெற்றிப் பேரிகையை
உலகின் எந்தவொரு மூலையில் இருந்தாவது
ஒரு நாள் நீ முழங்கத்தான் போகின்றாய்!
அல்லது
வீரைக் கொள்ளிகளும் பழைய
டயர்களும் சேர்ந்த
நெருப்புச் சூளையில்
உன்னையவர்கள் எரித்திருக்கலாம்;
அப்படியெனில் நீ சாம்பலாகி பயளையாய்
புதிய மரங்களை உருவாக்குவாய்
ரப்பர் தோட்டங்களில்
அந்த மரங்கள்
சிந்தும் வெள்ளை இரத்தம்
புதிய டயர்களை உருவாக்கும்!

அந்த டயர்கள் பொருந்திய
புதிய வாகனங்களில்
எமது போராட்டம் முன்னே நகர்ந்து செல்லும்
மன்னார்! நீ அந்த
மரங்களில் ஒன்றே!

30.11.1991

முன்னாள் வட-கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர் சுயமாத்ருறையைச் சேர்ந்த எம்வை.எம்.
மன்ஸூர் விடுதலைப் புலிகளால் சுடப்பட்டு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். வைத்தியசாலையில்
இருக்கும்போதே இடமாற்றம் நடந்தது. அவருக்கு என்ன நடந்தது? இன்னும்
உயிருடன் உள்ளாரா? என்பவைகள் இறைவனுக்கு மாத்திரமே தெரிந்த உண்மை.

குழந்தைப் பாடல்கள்

தாய்

என்னைப் பெற்றதாய்
ஏந்தலான தாய்
பத்துமாதம் சுமந்து
பாங்காய் வளர்க்கும் தாய்!

குற்றம் பொறுக்கும் தாய்
சுற்றம் சேர்க்கும் தாய்
காய்ச்சல் வரும் போது
கதறியடும் தாய்!

கண்ணைப் போன்ற தாய்
கருத்தாய் வளர்க்கும் தாய்
காலம் வந்த போது
கடவுளை வணங்கும் தாய்!

அன்பின் உருவம் தாய்
ஆசையின் வடிவம் தாய்
பண்பு நிறை வாழ்வினை
படித்துத் தரும் தாய்!

16.09.1962
தேசிய முரசு

கவிஞரின் முதலாவதாகப் பிரசுரமான கவிதை இது.

கடலும் சிறுவனும்

சிறுவன்: அன்புக்கடலே உன்னிடத்தில்
அறியாச் சிறுவன் நானேதான்
கொஞ்ச நேரம் கதைத்திட்டால்
கோபிப்பாயோ சொல்லிடுவாய்.

கடல்: நல்ல பையன் உன்னிடத்தில்
நானும் கோபம் கொள்வேனோ
கொள்ள நேரம் என்றாலும்
கதைப்பாய் நானும் கேட்கின்றேன்.

சிறுவன்: எதற்காய் கடலே இரைகின்றாய்?
எதற்காய் நீயும் கொதிக்கின்றாய்?
எதற்காய் நீயும் வருகின்றாய்?
ஏனோ நீயும் போகின்றாய்?

கடல்: குற்றம் செய்யும் மனிதர்களைக்
கொன்று அழிக்க இரைகின்றேன்
குற்றக் கிருமீ அத்தனையும்
கூண்டோடழிக்கக் கொதிக்கின்றேன்.

சிறுவன்: பொந்திலிருந்து வெளியேறும்
பொல்லாப் பாம்பைப் போலவே
வந்தும் மீண்டும் போவதென்
வாயைத் திறந்து சொல்லிடுவாய்.

கடல்: கெட்ட உயிரை அழித்திடவே
கிட்ட நானும் வருகின்றேன்
பட்ட வாழ்வு தழைத்திடவே
பாரில் பொறுமை அவசியமே
சுட்டி இதனைக் காட்டிடவே
திரும்பி நானும் போகின்றேன்.

1965

சீட்டுக் குருவி ஓடிவா

சீட்டுக்குருவி ஓடி வா
சின்னக் கதைகள் சொல்லித்தா!
சீட்டும் தருவேன் பறந்துவா!
பெரிய கதைகள் சொல்ல வா!

நெல்லை அள்ளி வீசிடுவேன்
நிலத்தில் நின்று கொத்திடலாம்
புல்லை நீயும் உண்பாயோ?
புதிய கதைகள் சொல்வாயோ?

கதவில் வந்து குந்தாமல்
கத்திக் கொண்டேன் பறக்கின்றாய்
கதவில் வந்து குந்திடுவாய்
கதைகள் பலவும் சொல்லிடுவாய்!

சின்ன வீடு செய்துள்ளேன்
சிறகடித்துப் பறந்துவா!
தின்னப் பழத்தைத் தருகையிலே
தெவிட்டாக் கதைகள் சொல்லித்தா!

1965
தினகரன்

கப்பல்

கடலில் வரும் கப்பல்
கண்ணைப் பறிக்கும் கப்பல்
படகுகள் பக்கம் வந்தால்
பதுங்கி வரும் கப்பல்!

ஆடிவரும் கப்பல்
அலைகள் மோதும் கப்பல்
பாடி நின்று நாங்கள்
பார்த்து மகிழும் கப்பல்!

பெரியதொரு கப்பல்
பெருமை பெற்ற கப்பல்
உரிமையோடு உலகை
உற்று நோக்கும் கப்பல்!

இரும்பாலான கப்பல்
இங்கிலாந்துக் கப்பல்
அருகில் நின்று நாங்கள்
அதிசயிக்கும் கப்பல்!

1965
சுதந்திரன்

அழகுக் காட்சிகள்

தம்பி இங்கே ஓடிவா
தாரகைகள் மின்னுது
தம்பி ஒன்றும் பறக்குது
துரிதமாக ஓடிவா!

வட்ட நிலா வானிலே
வனப்பாய் இருக்குது பார்க்கவா
பட்ட மரம் ஒன்றின் மேல்
பறவை இரண்டும் நீயும்பார்!

மீட்டாய் வைத்து விற்கின்றான்
மின்னாய் பாய்ந்து ஓடிவா
பிட்டும் வேறாய் இருக்குது
பிதறித் தின்போம் ஓடி வா!

1965

சுதந்திரன்

தென்னை மரம்

தென்னை மரத்தைப் பாருங்கோ
தேங்காய் குலைகள் தொங்குது
காய்ந்த ஓலை விழுக்குது
காற்றில் மரமும் ஆடுது!

பச்சை ஓலை சிரிக்குது
பாட்டுப் பாடி அசையுது
குரும்பை அதிகம் இருக்குது
குருவி ஒன்றும் பறக்குது!

பாளை அதிகம் இருக்குது
பயனைத் தரவே நினைக்குது
மாலைப் பொழுதும் வருகுது
மனதில் மகிழ்ச்சி நிறையுது!

1966

பேனா

சின்னச் சின்ன பேனா
சுவப்பு நிறத்துப் பேனா
கண்ணைக் கவரும் எழுத்தால்
கருத்தை ஈர்க்கும் பேனா!

பச்சை நிறத்துப் பேனா
பலதும் எழுதும் பேனா
இச்சை கொண்டதெல்லாம்
எழுதித் தரும் பேனா!

நீல நிறத்துப் பேனா
நிலத்தில் எழுதாப் பேனா
கோல உருவம் எல்லாம்
கோட்டால் வரையும் பேனா!

கறுப்பு நிறத்துப் பேனா
கலைகள் வளர்க்கும் பேனா
மறுப்பு இன்றி நினைப்பதை
மகிழ எழுதும் பேனா!

1966

மாடு

மாடு புல்லை மேய்கிறது
மணியின் ஓசை கேட்கிறது
வீட்டின் ஓரம் நின்றபடி
மெதுவாய் மாடும் மேய்கிறது!

வாலைச் சுழற்றி அடக்கிறது
வண்டும் இரைந்து பறக்கிறது
வேலை பலவும் செய்கிறது
விரும்பும் நேரம் துயில்கிறது!

தாக உணர்வு வருகையிலே
தண்ணீர் குடிக்கச் செல்கிறது
மேகம் இருண்டு விடுமுன்னே
வீட்டை வந்து அடைகிறது!

நல்ல புல்லை உண்கிறது
நச்சுப் பயிரை விடுகிறது
மெல்ல அமர்ந்து தின்றதையே
மெதுவாய் அதுவும் மீட்கிறது!

1966

தங்கப் பவுண் யாரம்மா

தங்கப் பவுண் வானிலே
தவழவிட்டோன் யாரம்மா
சிங்கம் புலியைக் காட்டினிலே
சீற விட்டோன் யாரம்மா?

குளத்தில் உள்ள மீன்களை
குதிக்க விட்டோன் யாரம்மா?
பழத்தின் உள்ளே சுளைகளினைப்
பதுக்கி வைத்தோன் யாரம்மா?

பளிங்குத் துகளை வானிலே
பரப்பி வைத்தோன் யாரம்மா?
குடிக்க வைக்கும் தண்ணீரை
குளிராய்ச் செய்வோன் யாரம்மா?

வண்ண மலரைக் கிளையினிலே
வார்த்து வைத்தோன் யாரம்மா?
தின்னும் சுவையாம் உணவுகளை
தெவிட்டச் செய்வோன் யாரம்மா?

வீசும் தென்றல் காற்றினையே
வைத்திருப்போன் யாரம்மா?
பேசும் என்றன் நாவினிலே
பேச்சைத் தருவோன் யாரம்மா?

1966

படகும் நிலவும்

படகு நீரில் ஓடுது
நிலவு வானில் ஆடுது!

படகு நிலவைக் காணுது
பல கதைகள் பேசுது!

எங்கு நண்பா போகின்றாய்
என்று நிலவு கேட்டது!

மீன் பிடிக்கப் போவதாய்
படகு பதிலைச் சொன்னது!

எங்கு நண்பா போகின்றாய்
என்று படகும் கேட்டது!

வானில் உள்ள மீன்களை
வளைத்துப் பிடிக்கப் போகின்றேன்!

என்று நிலவும் சொன்னது
படகு நீந்திச் சென்றது!

1966

தங்கையே

பொய்யை உரைக்காதே தங்கையே
பொறுமை காண்டிரு நங்கையே
மெய்யை உரைத்திரு தங்கையே
மேன்மை பெறலாம் நங்கையே!

கள்ளம் அகற்றிடு தங்கையே
களவை மறந்திரு நங்கையே
உள்ளம் ஒன்றே தங்கையே
உரைக்கும் கல்லாம் நங்கையே!

ஒற்றுமை வளர்த்திரு தங்கையே
உற்றாரை நேசி நீ நங்கையே
வேற்றுமை காட்டாதே தங்கையே
வெற்றி கிடைக்கும் நங்கையே!

09.03.1967

ஜோதி

மதியே வா

மதியே இங்கு வந்து கொள்
மண்ணில் நீயும் குந்திக்கொள்
கதவில் ஒளியை எறித்தும் கொள்
கண்ணில் படாமல் மறைந்தும் கொள்!

இருட்டில் சுடரைக் காட்டிக் கொள்
இன்பம் எனக்கும் தந்து கொள்
என்றன் மடியில் ஏறிக்கொள்
எழிலாய் மகிழ்ச்சி தந்து கொள்!

மெதுவாய் நீயும் தூங்கிக் கொள்
மென்மை எனக்கும் தந்து கொள்
பள்ளிவிட்டு வந்ததும் நான்
பறந்து என்னிடம் வந்தும் கொள்!

தினகரன்

15.05.1968

நல்ல பிள்ளை

தத்தித் தத்தித் தவழ்ந்திருவான்
தங்க நிறத்துப் பிள்ளை அவன்
எத்திப் பிறரை வாழாமல்
என்றும் நன்றாய் வாழ்ந்திருவான்!

மழலை மொழியைப் பேசிருவான்
மனதை மகிழ்வில் ஆழ்த்திருவான்
குழலை எடுத்து ஊதுகையில்
குழைந்து குழைந்து ஆடிருவான்!

பசியும் வயிற்றைக் கிள்ளுகையில்
பாலைக் குடிக்க அழுகிருவான்
குசியாய் நானும் இருந்திட்டால்
கூடவே சேர்ந்து சிரித்திருவான்!

பந்தையெடுத்துக் கொடுத்திட்டால்
பற்றி அவனும் வீசிருவான்
சிந்தை குளிர் நகைத்திருவான்
சிறிய கையால் அணைத்திருவான்!

அம்மா பொம்மை கொடுத்திட்டால்
ஆசையோடே வாங்கிருவான்
சும்மா முகத்தைச் சுழித்திட்டால்
சுருதி கூட்டி முனங்கிருவான்!

கவலை என்னைப் பிடித்திட்டால்
கன்னம் சேர்த்துக் கொஞ்சிருவான்
இவனைப் போன்ற செல்வத்தை
எவர்தான் கவியில் இசையாரோ!

26.03.1968

தினகரன்

தம்பி ஓடிவா

சின்னத் தம்பி சிரித்து வா
சின்ன என்ன வேண்டும் கேள்
கண்ணை மெல்லச் சிமிட்டியே
காலைத் தூக்கி நடந்து வா!

பந்தை எடுக்கப் பறந்து வா
பலரும் வியக்கக் கதைத்து வா
நிந்தை செய்ய முனைவோரை
நீட்டிக் கரத்தால் அணைக்க வா!

பட்டுச் சட்டை போட வா
பாலும் உண்டு அருந்த வா
சிட்டுக்குருவி நிற்குது
சென்று பிடிப்போம் ஓடி வா!

குங்கக் காலைத் தூக்கியே
குத்தி மெல்ல நடந்து வா
பொங்கும் அன்பின் சின்னமாய்
பொறிப்பேன் முத்தம் நாடிவா!

தினபதி
07.02.1968

பாக்கு மரம்

பாக்கு மரத்தில் அணிற்பிள்ளை
பதுங்கி இருப்பதைப் பார் தம்பி
நாக்கை நீட்டி அணிற்பிள்ளை
நக்குது பாக்கைப் பார் தம்பி!

உயர்ந்து நிற்குது பாக்கு மரம்
ஊரைப் பார்க்குது பாக்கு மரம்
பயந்து பயந்து அணிற்பிள்ளை
பாக்கைப் பார்க்குது பார் தம்பி!

கொத்துக் கொத்தாய் பாக்குகளை
கொண்டு நிற்குது பாக்கு மரம்
கத்தி ஓடுது அணிற் பிள்ளை
கடிதில் வந்து பார் தம்பி!

தினகரன்
05.08.1968

பந்து

பந்தைத் தூக்கி எறிந்ததுமே
பறந்து மேலே செல்லுது பார்
நிமிர்ந்து நின்று பார்க்கையிலே
நிலத்தில் விழுந்து தள்ளுது பார்!

சுவரில் வீசி விட்டதுமே
துரிதமாக வருகுது பார்
அவரைக் கொடிக்குள் பட்டதுமே
அந்தோ தொங்கிக் கொள்ளுது பார்!

தினகரன்
19.06.1968

அழகுக் கனவுகள்

அமான் நன்றாய்த் தூங்குகின்றான்
அழகுக் கனவுகள் காணுகின்றான்!

பசியால் கத்தும் பூனைக்கு
பாலைச் செய்து கொடுக்கின்றான்!

விழுந்து கிடக்கும் தாத்தாவை
கையைக் கொடுத்து உதவுகின்றான்!

பெற்றோர் கவலைப் பட்டிட்டால்
பெரிதும் துயரம் அடைகின்றான்!

கற்று உயர்ந்து ஸீறருக்கு
கல்விப் பயனை வழங்குகிறான்!

அமான் நன்றாய்த் தூங்குகின்றான்
அழகுக் கனவுகள் காணுகின்றான்!

1983

குதிரை வண்டி

குதிரைகள் பூட்டிய வண்டியிலே
கோமான் வந்து இறங்குகிறார்
உரிமைகள் பற்றிப் பேசிடவே
ஓடியே வந்திரு தோழிப் பெண்ணே!

சிவப்புக் கம்பளம் போட்டுள்ளோம்
சிரித்துக் கொண்டே இறங்குகிறார்
பசுமையாய் வாழ்வை மாற்றிடவே
கேட்போம் ஓடிவா தோழிப் பெண்ணே!

தங்கப் பட்டிகள் அணிந்திருக்கும்
குதிரை வண்டியைப் பார்த்திருவாய்
தங்கம் யார்க்கும் பொதுவென்றே
துணிந்தே சொல்லிடு தோழிப் பெண்ணே!

சொகுசாய் வந்து இறங்குகிறார்
சோபனம் கூறியே வரவேற்போம்
சொகுசாய் நமக்கும் வாழ்வினையே
செய்திடச் சொல்லிடு தோழிப் பெண்ணே!

நிம்மதியாகவே இறங்குகிறார்
நிலத்தில் விசிப்பு போட்டுள்ளோம்
நிம்மதி நாமும் பெற்றிடவே
நினைத்திடச் சொல்லிடு தோழிப் பெண்ணே!

வெற்றித் தலைவன் வருகின்றான்
விரைந்தே வந்திரு தோழிப் பெண்ணே!
கற்றே உயர்ந்திரு தோழிப் பெண்ணே
கவலைகள் மறந்திரு தோழிப் பெண்ணே!

1996

கவிதைக் கடிதங்கள்

சுவர்க்கத்தின் திறவு கோல்கள்

அன்பு நிறை தம்பியுனக் கறிவின் தீபம்
அலி ரலியின் அறிவுரைகள் சிலதைக் கோர்த்து
இன்புடனே சில கடிதம் எழுத வெண்ணி
இன்றெனது முதல் மடலை அனுப்புகின்றேன்
நன்றெனவே இதனை நீ படிப்பதாலே
நானிலத்தில் புகழ் பெறுவாய் மறுமை நாளில்
இன்புடைய சுவர்க்கத்தை அடைய நீயும்
இவையுனக்கு உதவிடலாம், இன்ஷா அல்லாஹ்!

பிறந்ததினப் பரிசொன்று அன்பாய்க் கேட்டாய்
பிரியமாய் எனது உனக்குத் தந்த போதும்
மறந்து நீ விட்டிருவாய் அதனால் கிட்டும்
மகிழ்ச்சியுமே சில நாளில் அழிந்து போகும்
இறந்தாலும் என்னுடைய நினைவாய் நெஞ்சில்
இருத்தி நீ கடைப்பிடிக்க ஏற்ற நல்ல
சிறந்த பல கருத்துக்களைப் பிழிந்தெடுத்து
செந்தமிழில் தருவதற்கு ஆசை கொண்டேன்!

அடுத்தது வரும் வாரத்தில் இருந்து என்றன்
 அஞ்சலிலே உன்னோடு கதைக்கவுள்ளேன்
 எடுத்தவற்றை ஒரு புறத்தில் போட்டிடாமல்
 எழுதியுள்ள வற்றினை நீ படித்துப் பார்த்தால்
 மிடுக்குடனே உன் வாழ்வில் புதிய மாற்றம்
 மின் விசையில் ஏற்படுதல் கண்டுகொள்வாய்
 துடிப்புடனே உன் வாழ்வு மலரக் காண்பாய்
 தூய இறை சாந்தியுனை வந்து சேரும்!

பிறந்த நான் பரிசு எனும் பெயரில் ஒரு மூத்த சகோதரன் தன் தம்பிக்கு எழுதிய
 பதினைந்து கவிதைக் கடிதங்கள். கருத்துக்கள், இஸ்லாத்தின் நான்காம் கலிபா
 ஹழ்ரத் அலி (ரலி) அவர்களுக்குச் சொந்தமானவை. 1967களில் எழுதப்பட்டு 19...
 ஆண்டளவில் தினகரனில் தொடர்ந்து வெளியானவை.

பேரின்பம்

பரிட்சையிலே வெற்றிபெற வில்லையென்று
 பலவாறாய் வாழ்க்கையினை முடிக்கப் பார்த்தாய்
 நெரித்திடவே உன்கழுத்தை கயிறு தன்னால்
 நினைத்திட்ட போது நீ தடுத்து விட்டேன்
 புரியாத உன் செயலைக்கண்டு நானும்
 புண்பட்ட ஒருவனாக மாறி நின்றேன்
 சரியாக வாழ்வினையே உணர்ந்து கொண்டால்
 சந்தர்ப்பம் வருகையிலே வெற்றி கிட்டும்!

கடந்தேகி சென்றிட்ட காலம் உன்றன்
 காலடியில் மறுபடியும் வரவேமாட்டா
 அடுத்த முறை முயன்றிடலாம் என்று நீயும்
 அரையாண்டை வீணாக்கின மடமை யப்பா
 அடுத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தல் மிக்க
 அபூர்வம்தான் ஆகையினால் இருக்கு மிந்த
 ஒருக்கான காலத்தினுள்ளே உன்னால்
 இயன்றவைகள் முழுவதையும் முடித்துப் போடு!

பழிவாங்கும் மனப்பான்மை மற்றுமிந்த
பாரோர்கள் வெறுக்கின்ற பெருமை கெட்ட
இழிகுணங்கள் துர்நடத்தை இன்னும் வேறு
இவையொத்த துர்க்குணங்கள் இருக்கும் போது
இவ்வுலக வாழ்வுக்குப் புளித்துப் போகும்
இனியாலும் வாழ்வுக்கோர் குறிக்கோள் வேண்டும்
உலகத்தில் நிகழ்கின்ற மூட வாழ்வை
உடைப்பதிலே பேரின்பம் இருக்குதப்பா!

துன்பத்தால் தொடராத இன்பம் இல்லை
துயஇறை தியானத்தில் மூழ்கிப் போவாய்
இன்பத்தை அளிக்கின்ற அதிர்ஷ்டம் உன்னை
அடைகையிலே போய்க் கொண்டும் இருப்பதாலே
இன்பமே தருகின்ற வாழ்க்கை இல்லை
துன்பத்தைத் தாங்குகின்ற இதயம் தன்னை
துரிதமாய் நீயுடனே ஆக்கிக் கொள்வாய்
இன்பத்தைக் கண்டவுடன் மகிழ்ந்திடாதே;
இன்பத்தைத் தருகின்ற வாழ்க்கையிங்கே
எழுகின்ற வேளையில் தான் உடையுமப்பா!

மெழுகெனவே உடலத்தை உருக்கி வைக்கும்
அழுகையினை வருவிக்கும் இறப்பையிட்டிடு
அருத்துவரும் மடலினிலே எழுதுகின்றேன்!

மரணத்தை நோக்கி

இங்கிருந்து நாம் வீடும் ஓவ்வொரு மூச்சும்
இறப்பினையே நோக்கி வைக்கும் அடிகளாகும்
இங்கெமது சோதரரோ இறக்கு மட்டும்
இறப்பினையே எண்ணாமல் இருக்கின்றார்கள்
எங்கேதான் இறுதியிலே செல்லவுள்ளார்
என்பதனை என்றேனும் சிந்தித் தாயா
கைங்கரியம் செய்வதனை கவனித்தாயா
கை கொடுத்தே பிறர்க்குதவும் அவனை செம்மல்!

சேவை சதா செய்யாமல் இருப்போரை நாம்
செத்த இழி பிணங்களுடன் சேர்க்க வேண்டும்
சேவை நிதம் செய்வோரே இறந்தும் வாழ்வார்
செகத்தினிலே வழிகெட்டோர் பணியச் சொன்னால்
நல்லவர்கள் மனத்துயரே அடைகின்றார்கள்
நானிலத்தில் வழிகெட்டோன் தூங்குகின்றான்
கல்லறைக்குப் போகின்ற போதிலேனும்
கட்டாயம் அவன் விழிக்க வேண்டும் தம்பி!

தன்னைத்தான் பெரியோராய் எண்ணுகின்றோன்
 தனை விடவும் தாழ்ந்த அற்பன் வேறு இல்லை
 தன் குறையை உணராது பிறரின் குற்றம்
 தான் பார்த்து இருப்பவனே மிகவும் கெட்டோன்
 இன்சொற்கள் பகர்வோரைத் துன்பம் செய்வோர்
 இருப்பார்கள் அவர்களினை வெறுத்துப் போடு
 துன்பங்கள் இழைப்போருக் கன்பு செய்தல்
 தூயநபி சிறப்புள்ள பண்பே யாகும்!

வேறு

துஷ்டனை நீ கண்டவுடன் தூரச் செல்லு
 தான் விரும்பும் தவறான வழியில் நாட்டை
 இட்டழுத்துச் செல்கின்ற அறிஞர் ஓத்த
 இழிநஞ்சு வேறெதுவும் இல்லை தம்பி!

இவ்விராத்த அறிஞர்கள், பெருமை பேசும்
 எளியோர்கள் விரும்புகின்றவாறே எல்லாம்
 அவனியிலே மற்றவரைக் கெடுக்க எண்ணும்
 தலை நரைத்த முதுகிழவர் இவர்களெல்லாம்
 இறைமுன்னே மிகவதிகம் வெறுக்கப் பட்டோர்
 இதையென்றும் மனதின்லே வைப்பாய் தம்பி!

அறிவதனைப் பற்றியுனக்கதிகம் நானும்
 அறிவிப்பேன் மறுகடிதம் பார்ப்பா யாக!

செக்கு மாடுகள்

அன்புள்ள தம்பி! நல்லறிவை யொத்த
 அருள்செல்வம் இவ்வுலகில் எதுவும் இல்லை
 இன்பத்தை அளிக்கின்ற ஆராய்ச்சிக்கும்
 இனியநூல் அறிவுக்கும் அளவே யில்லை
 என்பதனால் அறிவை நீ தேடிக்கற்பாய்
 இயன்றவரை ஆராய்ச்சி பலவும் செய்வாய்
 செலவு நீ அதிகமாய்ச் செய்யச் செய்ய
 செல்வமுமே குறைந்துதான் போகும் ஆனால்
 அளவின்றிப் பிறருக்கு அளிக்கும் கல்வி
 அளவின்றிப் பெருகியே மகிழ்வளிக்கும்!

பொரு ளொன்றைப் பெறுவதுவும் அரிதேயானால்
 பெறுமதியோ நாளாந்தம் உயருமன்றோ
 நிறைவான கலைஞானம் பெருகப் பெருக
 நீள் நிலத்தில் அதன் மதிப்பு உயர்ந்தே செல்லும்
 அறிவுன்னைப் பாதுகாக்கும் நேர்மையான
 அறவழியை அது காட்டும்! அறிவைத் தேடு!
 குறைவற்ற செல்வமுனக் கிருக்குமானால்
 நிறைவாக அதுவுன்னை அலங்கரிக்கும்

குறைவயிற்று ஏழையெனில் உனக்கே கல்வி
நல்வழியில் உணவளித்துத் திருப்தி செய்யும்!

பறக்கின்ற தேனீயினைப் பார்ப்பாய் தம்பி
பறந்தோடி நற்றேனை அருந்திக் கொள்ளும்
சிறப்பாகக் கலைகளினைத் தேடிக் கற்பாய்
சிறுமகனைப் பெருமகனாய் மாற்றும் கல்வி
அறிவினையே தேடாமல் வணக்கம் செய்வோர்
அசல் செக்கு மாடேயென் றறிவாய் தம்பி
கற்றவனுக் கிருகண்கள் கல்லா மனிதன்
உற்றவிரு புண்களினை உடையோனாவான்!

கற்பதற்கு மனமுள்ள மனிதனுக்கே
கற்ற நல்லறிவுதனைக் கொடுத்தல் கூடும்
கற்போர்க்கும் கற்றவற்றைக் கொடுப்போர்க்கும்
கூலியினைச் சமமாகக் கொடுப்பான் அல்லாஹ்
தன்னைத்தான் சீர்திருத்த முடியா மனிதன்
பிறரினையும் சீர்திருத்த மாட்டான் தம்பி
சீர்திருத்தும் கல்வியேதான் சிறந்த கல்வி
சிந்தனையைப் பற்றியினி எழுதுகின்றேன்!

நாவும் ஒரு விலங்கு

சிந்தனையைப் பற்றி நான் சொல்வதாகச்
செப்பினேனே; சிந்தனையோர் ஆடியாகும்
சிந்தனையாம் அவ்வாடி செயல்கள் தம்மின்
சிறப்பினையும் கேட்டினையும் எடுத்துக்காட்டும்
சிந்தித்த பின்னே நீ செயலை ஆற்றில்
சிறப்பாகச் செயல்களினைச் செய்தல் கூடும்
சிந்தித்தே செயலாற்று தெளிவு கிட்டும்
சீரான சிந்தனையோ இறைவன் தந்த
சிறப்பான அருள்களிலே மேன்மை யாகும்
சிறப்பாக மனத்தினை நீ அடக்குதற்கு
இறையோனின் சிந்தனையை மிகைத்த ஒன்று
இகத்தினிலே இல்லையிதை உணர்வாய் தம்பி!

பேச்சென்ற ஒன்றையிட்டிக் கூறுகின்றேன்
பேசிடவே தெரியா தோன் சுவரில் செய்த
மூச்சற்ற சித்திரமாம்! தேவையின்றிப்
பேசாதே! குறிவைத்தே எறியும் கூராம்
அம்பினையே போலுன்றன் சொற்கள் தம்மை

அறிந்தே நீ சிந்தித்துப் பயன்படுத்து
பேச்சினையே உரைக்கும்நா அம்பை மிஞ்சும்
பெரிதான கூர்முனையை உடையதாகும்!

முட்டாளின் நா அவனின் மரண வீட்டின்
முதந்திறப்பாம் நீயினுள் நாவுக் கஞ்சு
தற்செயலாய் அதன் குறியே தவறிவிட்டால்
தாங்கிடவே வொண்ணாததன் விளைவை உன்னால்
தீட்டமாய் எழுத்துன்றன் நாவின் கையாம்
திறமான பேச்சோ எளிய சொற்களாகும்
கட்டவிழ்த்தால் நாவும் ஒரு விலங்கு ஆகும்
கண்ப் பொழுதில் துயரிலுனைத் தள்ளிப்போடும்!

கால் தவறின் கடும் துன்பம் உனக்கு நேரும்
கடும் சொல்லின் விளைவுகளும் அதுவேயாகும்
நாள்தோறும் செயலுடனே ஒத்த பேச்சை
நலமுடனே நீபேசு அதுவே மேன்மை
கோள் சொல்லித் திரியாதே உண்மை பேசு
குறிப்பாயது தர்க்கத்துக் குதவி யாகும்
யார் சொன்னார் என்பதனைப் பார்த்தல் விட்டு
எதைச் சொன்னார் என்று மட்டும் கேட்பாயாக!

பேசுவதைப் பற்றியுன்னோ டதிகம் நானும்
பேசுகற்கு இருப்பதனால் அடுத்த வாரம்
வீசுகமழ் கருத்துக்களை அள்ளி வீசும்
வீர அலி சிந்தனைக்காய் காத்து நிற்பாய்!

பேச்சுப் பிழைத்தால்

பேச்சுன்றன் மனதுடனே ஒன்றாய் இன்றேல்
பேச்சுதனால் எப்பயனும் விளைய மாட்டா
பேசுகையில் கவனமாகப் பேசாவிட்டால்
பேசுதகளாய் மக்கள் முன் முழிப்பர் மூவர்!

அறியாதவற்றினைப் பேசுவோரும்
அநாவசியமாய்ப் பதில்கள் கூறுவோரும்
நெறியாகச் சிந்தியாமல் செயல்கள் ஆற்றும்
நெடுநாவைக் கொண்டோரும் அவர்களாவர்!

பேச்சு நல்ல மருந்தினையே ஒத்ததாகும்
பிழையாகப் பாவிப்பின் விளைவு மோசம்
பரிச்சயமாய் உள்ளதையே பேசல் வேண்டும்
பேச்சுன்றன் மதிநுட்பம் எடுத்துக் காட்டும்
பேச்சினையே நீட்டி விடின் விஷமாய் மாறும்
வீண் பேச்சு வெறுப்பினையே சம்பாதிக்கும்
விட்டொழிப்பாய் அப்பேச்சை இன்றே தம்பி!

கற்றறிந்தும் நாவன்மை இல்லாப் போதும்
கவனமுடன் அறிவுமுதைக் கூர்ந்து பார்ப்பாய்
கற்று யார் சொல்கின்றார் என்பதாலே
கருத்துள்ள வற்றினை நீ வீசிடாதே
இற்றைவரை நான் வரைந்த மடல்க ளெல்லாம்
இனிதாக உதவுவதாய் எழுதி யுள்ளாய்
நற்றமிழை நேசிக்கும் நல்ல தம்பி
நயமான ஓரம்சம் அடுத்து சொல்வேன்!

உண்மைதான் நல்வழியாம் அன்புத் தம்பி
உண்மையில் நீ உறுதியுடன் நிற்க வேண்டும்
உண்மைதான் பேச்சுதனை சிறக்கச் செய்யும்
உலகினிலே நேர்மையாக வாழ வைக்கும்!
சொன்னபடி வாக்குறுதி நிறைவு செய்தல்
சொர்க்கத்தின் திறவு கோல் அறிவாய் தம்பி
உண்மையினை உரைக்காமல் இருத்தல் பேசா
ஊமையராய் இருப்பதிலும் இழிந்த தன்றோ!

சிறியதொரு நெருப்புடைய பொறியைப் பாராய்
பெரிய பல மரங்களையும் சாம்பலாக்கும்
சிறியதொரு உண்மையினை உரைக்கும் போது
பெரிய பலபொய்களுமே தோற்றுப் போகும்
குர்ஆனின் போதனையில் மூழ்கி நீயும்
குவலயத்தில் அதன் மகிமை எடுத்துச் சொல்வாய்
பெரும் புகழின் மானிடனாய் மாற்றும் அந்தப்
பேற்றினை நீ பெற்றிடவே வாழ்த்துகின்றேன்!

அமைதியினை புகழினை நல்லறிவைப் பற்றி
அடுத்து வரும் மடலினிலே எழுதுகிறேன்!

மனிதம் ஒங்க

அமைதிதான் வணக்கத்தை அழகு செய்யும்
அழகுள்ள நறும்பூங்கா அன்புத் தம்பி!
உன்னை நீ ஒரு போதும் புகழ்ந்திடாதே
உன்னைப் பிறர் புகழ்ந்தேத்திப் பேசும் வேளை
கவனமாய் இருந்து மனங் கொள்வாயாக
இழிவான துர்நாற்றம் எழுப்பும் புகழ்ச்சி
இதமான உள்ளத்தின் அமைதி போக்கும்
இதையென்றும் மனதினிலே வைத்துக் கொள்வாய்!

ஒருவனிடம் இல்லாத நற்குணங்கள்
உயர்ந்தேதாம் அவனிடத்தில் உள்ளதென்று
பெருமையாய்க் கூறாதே பொய்யனாவாய்
பிறர் வந்தே உன்னிடத்தில் இல்லாவற்றை
இருப்பதாகக் கூறிடுவர் இவரை நம்பல்
இவ்வுலகில் பெரியதொரு அழிவேயாகும்
திரும்பியவர் வெளிச் சென்று உன்னைப்பற்றி
திரை திரும்பிப் பிறரிடத்தில் பேசல் கூடும்!

ஒருவனிடம் இல்லாத நற்குணங்கள்
ஓங்கியேதான் அவனிடத்தில் உள்ளதென்று

கூறுதலால் அவனையும் நீ பரிகசிப்பாய்
குறைவான இப்பேச்சை விடுவாய் தம்பி
குறைவற்ற குர்ஆனின் வழியில் சென்றே
கூட்டிற்கு நற்பணியை மனிதன் ஓங்க
ஏறுகின்ற உன்புகழைக் காண்பதாலே
ஏளனங்கள் செய்வோரைக் கவனியாதே!

பிறருடைய அறிவுரைகள் கேட்பாயாக
பிழையதிகம் செய்யவே மாட்டாய் நீயும்
நிறைவுடைய நண்பனாக இருந்த போதும்
முட்டாளின் வார்த்தைகளைக் கேட்டிடாதே
குறைகளினை உடைய பெரும் எதிரியேனும்
கூறுகின்ற அவனோ நல் லறிஞன் என்றால்
கூர்மையாய் அவனுரைகள் கேட்பாயாக
தீமீரளிக்கும் வாலிபத்தில் மயங்கிடாதே!

அடுத்து நான் வரைகின்ற மடலில் தம்பி
அழகான ஈகையினைப் பற்றிச் சொல்வேன்!

உயரிய தர்மம்

ஒருவருக்குச் சேரவுள்ள பொருளை நீயும்
அவருக்கு அளித்து விடல் தர்மமாகும்
சிறிதாகக் கொடுப்பதனை யெண்ணி நீயும்
சிறிதேனும் வெட்கமுற வேண்டாம் தம்பி
யாதொன்றும் கொடுக்கா வாழ்க்கை
சிறிதேனும் கொடுப்பதிலும் இழிவேயாகும்!

வறியவர்கள் வீடுவந்து கேட்கு முன்னர்
வயிறார ஏதேனும் அளிப்பாய் தம்பி
வறியோனை உன்னிடத்தில் கேட்க வைப்பின்
அவனுக்கு அளிப்பதனை விடவும் மிக்க
நெறியான அவனுடைய மதிப்பை நீயும்
பறித்தவனாய் ஆகிடுவாய் மனதிற் கொள்வாய்!

தான் மட்டும் சுகமாக வாழ எண்ணல்
தயாள குணத்தினையே ஒழிப்பதாகும்
வீணாகப் பாமரரின் குறைகள் தம்மை
வீதிக்குக் கொணராமல் மறைத்துப் போடு
துணாண உன் பெரிய குறைகளையும்
துாய இறை அவர் கண்கள் பார்க்கச் செய்யான்!

அன்புள்ள தம்பியுனக் கதிகம் நானும்
இன்றெழுத விரும்பாமல் அடுத்த தடவை
இன்புடனே சுற்றத்தைப் பேணல், நட்பு
என்பவற்றைப் பற்றியேதான் எழுதவுள்ளேன்!

சுற்றத்தார் விரோதம் கொண்டால்

சுற்றத்தார் மீதிலே அன்பு கொள்வாய்
அவர்களிலே அறிஞரினை மதித்து வாழ்வாய்
மற்றவர்கள் முட்டாளாய் இருந்த போதும்
பொறுத்திருந்து அவர்களைத் திருத்து நீயும்
சுற்றத்தில் ஏழைகளே இருப்பாராயின்
சறுசறுப்பாய் அவர்க்கு நீ உதவிசெய்வாய்
உற்ற வுன்றன் வாழ்விலே அவர்களெல்லாம்
உனக்குதவி யாயிருந்து பயனளிப்பர்!

அன்பதிகம் அவர்களிடம் கொண்ட போதும்
அனுதினமும் எச்சரிக்கையுடனே வாழ்வாய்
அன்னவர்கள் விரோதமே கொள்வரானால்
அதன் விளைவு கொடுந் தேளும் தோற்றுப் போகும்
உண்மையான நண்பர்கள் பலரேயானால்
உள்ளதுவே அவர்களுக்கு ஒன்றே உள்ளம்
உண்மையிலே புது நட்பு வந்த போதும்
பழையதுவே மிகச்சிறப்பாம் மறந்திடாதே!

நெருக்கமான நண்பர்கள் இருப்பரானால்
நேசமுள்ள உறவினையும் மிகைத்தே நிற்பார்
சிறிய சில குற்றங்கள் இருப்பதாலே
சீரான நண்பரினை இழந்திடாதே
சிறியவிக் குணமுன்னில் இருக்குமானால்
சீக்கிரமே அவர்களையும் இழந்து போவாய்
அருமையான நண்பர்கள் என்று சொல்லி
அவர்களின் உரிமைகளைப் பிடுங்கல் பாவம்!

அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிப்பாயானால்
அவர்களுமே உனைவிட்டுப் பிரிந்து போவார்
அவர்களினை அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ளல்
ஆபத்தே அவர்களில் ஒருவர் சென்றால்
அவருந்தன் விரோதியாய் மாறிப் போவார்
இவரெல்லாம் நெருப்பினையே ஒத்தவர்கள்
சிறு நெருப்பால் பயனுனக்குக் கிடைக்கக் கூடும்
சிறு வீட்டின் பெரு நெருப்பால் அழிந்தே போவாய்!

இக்கடிதம் மிக நீண்டு செல்வதாலே
எஞ்சியதை மறுமடலில் பார்ப்பாயாக!

நட்பு

நண்பனின் பகைவனிடம் சிநேகம் வேண்டாம்
நானிலத்தில் முட்டாளின் நட்பு வேண்டாம்
நண்பனாக முட்டாளைக் கொள்வாயென்றால்
நன்மையாக அவன் செய்தல் தீங்காய்ப் போகும்
நண்பர்கள் வேண்டு மெனில் 'கஞ்சல்' தனத்தை
நறுக்கியே ஒழித்திருக்க இல்லையென்றால்
நண்பர்கள் உன்னையே பிரிந்து செல்வர்
வஞ்சகனும் உன் நட்பைத் தேடமாட்டான்!

இறைபக்தி உள்ளவரை நண்பராக்கல்
இனிதாகும் இவ்வுலகில் அறிவாய் தம்பி!
அறநெறியைக் கடைக்கொள்வோர் நண்பராதல்
அரியதொரு பாக்கியமே அறிவாய் தம்பி!
வீரத்தைப் பற்றியுனக் கருத்தவாரம்
விளக்கமாய்க் கூறுதற்கு எண்ணியுள்ளேன்
தீரத்துக்கோர் அலியும் இருந்தாரன்று
திடவாழ்வு வாழ நீயும் முடிவு செய்வாய்!

வீரத்தின் விளைநிலம்

வீரமென்னும் சொல்லை நீ கூர்ந்து பாராய்
விளைகின்ற நற்குணத்தின் தொடரே யாகும்
ஓரத்தே வீதியிலே துஞ்சுகல் விடவும்
ஓர்மையாய் போர்க்களத்தில் நூறு வேளை
நேராக நெஞ்சினிலே ஈட்டிபாய
நிவந்தோனாம் அல்லாஹ்வின் சத்தியத்தை
பாரினிலே நிலைநாட்டி போர்க்களத்தில்
மடிந்து விடில் அதைவிடவும் சிறப்பு உண்டோ?

நேர்மையும் வீரமும் ஒன்றே யென்று
நீ நன்கு சிந்திப்பின் உணர்ந்து கொள்வாய்!
வீரமற்ற கோழைக்கும் வீட்டுள் வந்து
வாரிப் பொருள் காண்டேகும் கள்வனுக்கும்
ஏதப்பா வேற்றுமைகள்! இனிது சிந்தி!
எங்கப்பா உன் திறனும் ஒழிந்து போச்சு?
வீரமுன்றன் புகழினுக்கு மெருகை யூட்டும்
விற்கைகள் பலவற்றைச் செய்வாய் நீயும்!

போர்க்களத்தில் இருந்தே நீ ஓடுவாயேல்
 போய்விடுமே உன் மதிப்பு; இவ்வாறோடல்
 நேராக நரகினையே அடைவதற்கு
 நீ பெறுமோர் பிரவேசச் சீட்டேயாகும்
 தூரத்தே ஓடுகின்ற கோழைகட்குத்
 துயரன்றி வாழ்வினிலே என்ன மிஞ்சும்?
 சீரான இறையாட்சி தோற்றுவிக்க
 நீ இன்றே திடவுறுதி கொள்வாய் தம்பி!

செல்வத்தைக் கையாளும் கலையைப் பற்றி
 செப்பிடுவேன் அடுத்த மடல் பார்ப்பாயாக!

மனச் சாந்தி

நேரான வழியினிலே சம்பாதித்தால்
 நயென்றும் மகிழ்வாக இருப்பாய் தம்பி
 நற்செயலொன் றிற்காய் செலவு செய்யும்
 நற் செல்வம் என்றுமே வீணாய்ப் போகா
 சிற்றுலகில் பணவெறியில் இருந்து நீயும்
 சிரம் நீக்கல் பெரியதொரு கஷ்டம் தம்பி
 உற்ற இறை அல்லாஹ்வைக் கேட்டு நீயும்
 உணை அந்த வெறிநின்றும் நீக்கிக் கொள்வாய்!

செல்வமொரு பாக்கியமாம் செல்வத் தம்பி
 சிறந்ததுவே அதைவிடவும் சுகவாழ்வாகும்
 செல்வத்தைச் சுகவாழ்வை விடவும் நன்றே
 சிறப்பான நற்குணங்கள் அன்புத் தம்பி
 செல்வத்தில் பெருஞ் செல்வம் மனத்தின் சாந்தி
 சீராக்கு உன்னோயை தர்மம் தன்னால்,
 அளவுக்கு அதிகமாக உண்ணல் வேண்டாம்!
 அது கெட்ட கனவுகளைத் தோற்று விக்கும்!

கோபம் நீ கொள்ளாதே அன்புத் தம்பி
 குலைத்துன்னை தடுமாறச் செய்து போடும்
 கோபம் ஒரு காட்டுத் தீ அழிக்காவிட்டால்
 கூட்டியுனை அதுவுமே பொசுக்கிப் போடும்
 கோபம் ஒரு பைத்தியமாம் காண்ட பின்னர்
 குணத்தினையே மாற்றாமல் இருந்து விட்டால்
 பாவம் நீ நிலையான பைத்தியமாய்
 பாரினிலே மாறிடுவாய் இறைவன் காப்பான்!

கோபத்தைப் பற்றி நான் இன்னும் கொஞ்சம்
 சொல்வதற்கு இருக்கின்றேன் அடுத்த வாரம்!

ஆத்மாவின் சிறை

இன்றிந்த மடலினிலே அன்புத் தம்பி
 இன்னும் பல பொதுவான விடயம் பற்றி
 உன்றனுக்கு வரைவதற்கே எண்ணியுள்ளேன்
 உவப்பாக இதனை நீ படித்துப் பாராய்!
 உன்றனுக்கே ஆவேசம் வந்துவிட்டால்
 உடனே நீ அதைக் கடிதில் அடக்கிப் போடு
 இன்றேலுன் அறிவினையே அடகு வைப்பாய்
 இதைப் பின்னர் ஒரு நாளில் உணர்ந்து கொள்வாய்!

காமத்தைப் பற்றியுனக் கெழுதுகின்றேன்
 காமமுனை வறுமையிலே ஆழ்த்திப் போடும்
 என்றும் நீ இன்பத்தை அனுபவிக்க
 எண்ணினால் அது உன்னை மிடியில் ஆழ்த்தும்
 இன்பத்தால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி எல்லாம்
 துன்பத்தின் வருத்தத்திற் கீடே யில்லை
 என்றும் நீ பெருமையினைக் கொள்ள வேண்டாம்
 ஏனென்றால் ஆத்மாவின் சிறையதுவேயாகும்!

துன்பத்தின் ஊற்றாகும் பகைமை தம்பி
 தர்க்கம் வீண்ப் அழிவுக்கு அடியையாகும்
 என்றும் நீ தீவிரமாய் முடிவு செய்யின்
 எண்ணற்ற தடுமாற்றம் உன்னைத் தேடும்
 உன்னாலே திறக்கவொண்ணா வாசல்
 ஒரு போதும் அடைக்காதே அன்புத் தம்பி
 பிறரிடத்தில் நீ காணும் குறைகளைல்லாம்
 உம்மிடத்தில் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வாய்!

பிறந்த நாள் பரிசாக அன்புத் தம்பி
 பதினான்கு கடிதங்கள் எழுதியுள்ளேன்
 அடுத்தவாரம் கடைசி மடல் அனுப்பி வைப்பேன்
 அத்தனையும் பேணி நீ உயர்ந்து வாழ்க!

முடிவு

சென்றவற்றைப் பற்றி நீயும் வருந்தல் வேண்டாம்
 செய்கின்ற வருங்காலம் வீணாய்ப் போகும்
 உன்னை விடப் பெரியோர்க்குப் பணிந்தாயானால்
 உன்றனுக்குப் பணிவார்கள் சிறியவர்கள்
 உன்னுடைய குற்றங்களை நினைந்து நீயும்
 உளமுருகி இறையோனைக் கேட்பாயானால்
 உன்னையவன் நேர்வழியில் சேர்ப்பான் தம்பி!
 உண்மையிதை எப்பொழுதும் பற்றிச் செல்வாய்!

நேர்மையெனும் வாளினை நீ கையெடுப்பாய்
 அதன் கூர்மை ஒரு போதும் மழுங்கா தப்பா
 ஒருயிராய் இருந்தாலும் மனையாள் சொல்லே
 உடன்பாடு எனும் கொள்கை மடமையாகும்
 தீர்த்தகைத் திறனுயர்வை தொலைக்கும் கெட்ட
 தற்பெருமை உன்றனையே அழித்துப் போடும்
 தணியாத வெறியாகும் அந்தப் பண்பு
 தாழ்மையை நீ எப்போதும் பற்றிச் செல்வாய்!

தீங்கினை நீ செய்யாமல் இருப்பாயாக
 நன்மைகளைச் செய்வதுவே சிறப்புத் தம்பி
 தூங்காமல் சுறுசுறுப்பை
 பொங்காமல் பொறுமையினை பற்றிக் கொள்வாய்
 தூரிதமாய் வெற்றியினைத் தேடி நாளும்
 ஒங்குகின்ற உண்மைக்காய் உழைப்பாயாக
 ஒருநொடியில் பொய்யினையே புகைப்பாயாக
 தீங்கான ஆட்சியினை ஒழிப்பாயாக
 திடமாக சுவர்க்கமுனக் குண்டு தம்பி!

என்னன்புத் தம்பியுனக் கிதுவரையும்
 எழுதியவை அத்தனையும் பரிசேயாகும்
 என்றும் நீ இவைகளினை ஏற்று வாழ்வில்
 எடுத்தகனைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கி நின்றால்
 உன்னுடைய வாழ்வுமும் உறுதி சேரும்
 உள்ளத்தில் புதிய ஒளி வந்து கூடும்
 குன்றெனவே நீயுயர்ந்து அறிவு பெற்று
 குளிர் நிலவாய் ஒளி வீசி வாழ்க! தம்பி!

இசைப் பாடல்கள்

முஸ்லிம் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் கட்சிக் கீதம்

புஸ்தில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்றஹீம்
லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்
முஹம்மதுர்ர ஸுலல்லாஹ்! ²

அல்லாஹ் ரசூல்வழி நடந்தே நாம்
நல்லதோர் உலகம் செய்திருவோம்
வல்லவன் அவன்தான் வழிகாட்ட
வாழ்ந்திருவோம் இவ்வையகத்தில்
லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்!
முஹம்மதுர்ர ஸுலல்லாஹ்!

இலங்கையில் நாம் பிறந்தோம்
என்று நாம் மகிழ்ந்திருவோம்
எல்லாமும் எம் மொழியே
நாமெல்லோரும் ஒரு குலமே!

சமத்துவ அடிப்படையில்
சமூகங்கள் இணைந்திருவோம்
சத்தியம் வென்றிருமே
சமாதானம் ஓங்கட்டுமே!

பொல்லாத சக்திகளை
போரிட்டுப் பாசுக்கிடுவோம்
எல்லோருமாய்ச் சேர்ந்தே
எழுந்திருவோம் உயர்!

அல்லாஹ்வுக் கரசாட்சி
அவனது மனித குலம்
பேதங்கள் ஏதுமில்லை
பிரிவேதும் தேவை யில்லை!

சுரண்டல்களும் ஒழிக!
சூதுமேதான் ஒழிக!
வறுமையுமே ஒழிக!
வட்டியுந்தான் ஒழிக!
அடக்குமுறை ஒழிக!
அசத்தியமும் ஒழிக!
மடமைகளும் ஒழிக!
மமதையுமே ஒழிக!

புரிந்துணர்வை வளர்ப்போம்
புது உலகம் படைப்போம்
அல்லாஹ்வின் மொழிகளை நாம்
அகத்தினுள் கொண்டிருவோம்
முஸ்லிம் காங்கிரஸின்
முன்னணியில் நடந்தே

மேம்படு வோமே என்றும்
அருள்பொழிவாய் யா அல்லாஹ்!

ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத்
ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவ ஸல்லம்
ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத்
ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவ ஸல்லம்
ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மத்
யாரப்பி ஸல்லி அலைஹி வஸல்லம்!

1990

பாடியவர் : மாத்ளைக் கமால்
இசையமைப்பு : கல்கெதரை ஹக்

1: அளவற்ற அருளாளனும் நகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய இறைவனின் திருப்பெயரால்
ஆரம்பிக்கின்றேன்.

2: அல்லாஹ்வைத் தவிர இறைவன் இல்லை. முஹம்மது நபி (ஸல்) இறைவனின்
தூதராவார்.

தங்கத்தால் பிடவை அணிந்த தன்மானம்

ஆயிரம் விளக்குடன் ஆதவன் எழுந்து வந்தான்
எழுந்து வந்தான்!
ஆயிரம் விளக்குடன் ஆதவன் எழுந்து வந்தான்
எழுந்து வந்தான்!
அறியாமை இருட்டினை அகற்றித் தந்தான்
தன்மானத்தை தங்கத்தால் பிடவை செய்து
அலங்கரித்தான்
நாம் தலை நிமிர்ந்து நடைபயில வழி சமைத்தான்!

- ஆயிரம்.....

சரணம் - ।

எங்கள் தடைகள் நீங்கியதே - அதைக் கண்டதும்
பகைவர் ஓடினரே!
எங்கள் சிந்தனை தெளிந்ததுவே - அதைக் கண்டதும்

கண்கள் விழித்தனவே!
எங்கள் தயக்கம் மறைந்ததுவே - அதன் இடத்தில்
வீரம் பிறந்ததுவே!

- ஆயிரம்.....

சரணம் - 2

எங்கள் பயணம் தொடர்கிறது - அதை எவரும்
தடுக்க முடியாது!
எங்கள் இலக்குத் தெரிகிறது - அதை
எவரும் மறைக்க முடியாது
எங்கள் பெருமை புரிகிறது - அதை
எவரும் குறைக்க முடியாது!

- ஆயிரம்.....

சரணம் - 3

எங்கள் நாடு அழகு பெறும் - அதில்
நிறைந்து வளரும் பெருமரங்கள்
எங்கள் நாடு எழில் பூக்கும் - அவை
தாங்கி நிற்கும் இளம் கிளைகள்
எங்கள் நாடு அமைதி பெறும் - அங்கே
காதல் பொங்கி கனிந்து வரும்!

- ஆயிரம்.....

சரணம் - 4

சமத்துவம் இங்கே பிறந்து வரும்
சத்தியம் இங்கே தழைத்து வரும்
சமத்துவம் இங்கே பிறந்து வரும்

சத்தியம் இங்கே தழைத்து வரும்
நியாயம் இங்கே கொலுவிருக்கும்
நிச்சயம் நீதி வெற்றி பெறும்!

- ஆயிரம்.....

இசையமைப்பு - கண்மணி ராஜா
பாடியவர் - காயல் ஷேக் முஹம்மது

இப்பாலிலிருந்து 'காக்கா வண்டி' என்பது வரையான பாடல்கள் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம்
காங்கிரஸின் பிரசாரத் தேவைகளுக்காக 1998இல் வெளியிடப்பட்ட 'புதிய வெளிச்சங்கள்'
எனும் ஒலி நாடாவில் அடங்கியவையாகும்.

கிளையுடைந்து மரம் வளர அருள் சொரியும்

இலையுதிர்ந்து சருகானால் மரம் வளரும்
விலையுள்ள எருவாகலாம்!
கிளை உடைந்து விறகானால் அது எரிந்து
மரம் வளர அருள் சொரியும் மழையாகலாம்!

சரணம் - 1

தென்றல் காற்று தவழ்ந்து வந்தால்
தீவ்ய மலரும் உதிர்ந்திடலாம்!
சூறைக் காற்று சுழன்றுடித்தால்
சுறுக்காய் கிளையும் உடைந்திடலாம்!

சரணம் - 2

ஆயிரம் கிளைகள் அசைந்தாலும்
அடிமரம் என்றும் அசைவதில்லை
அடிமரம் சாயும் வேளையிலும்
ஆயிரம் விருட்சம் வளர்ந்திருக்கும்!

சரணம் - 3

எங்கள் மரமோ இறையருளால்
என்றும் இங்கே கொலுவிருக்கும்!
ஆயிரம் ஆயிரம் தோப்புக்கள்
அல்லாஹ் அருளால் அலங்கரிக்கும்!

இசையமைப்பு : கண்மணி ராஜா
பாடியவர் : சிந்து

காற்றைக் காணும் கண்கள்

ஆண் : சின்ன சின்ன மரங்களே!
சொல்லும் கவிதை பாடுங்கள்!
உள்ளத் தூய்மை கொள்ளுங்கள்!
உலகை வெல்ல வாருங்கள்!

பெண் : சின்ன சின்ன மரங்களே!
சொல்லும் கவிதை பாடுங்கள்!
உள்ளத் தூய்மை கொள்ளுங்கள்!
உலகை வெல்ல வாருங்கள்!

ஆண் : நாரே தக்பீர்! அல்லாஹு அக்பர்!

சரணம் -1

ஆண் : காற்றைக் கண்டால் சிரியுங்கள்
கவிதைபாடச் சொல்லுங்கள்!

பெண் : ஆற்றைக் கண்டால் நீந்துங்கள்!
அழகைக் கண்டால் ரசியுங்கள்!

- சின்ன சின்ன.....

ஆண் : கஷ்டம் ஒழிய உதவுங்கள்!
கண்ணீர் துடைக்க ஓடுங்கள்!

பெண் : வட்ட நிலாவைப் பாருங்கள்!
வாகை சூட வாருங்கள்!

- சின்ன சின்ன...

சரணம் - 2

ஆண் : மணக்கும் மலராய் மலருங்கள்!
சுவைக்கும் பழமாய் கனியுங்கள்!

பெண் : விதையாய் மண்ணில் முளையுங்கள்
விருட்சமாக மாறுங்கள்!

- சின்ன சின்ன.....

இசையமைப்பு : கண்மணி ராஜா
பாடியவர்கள் : காயல் ஷேக் முஹம்மது
சிந்து

தங்கத் தாழியில் தாலாட்டப்பட்ட தென்கிழக்கின் கடற்கரை

பல்லவி

கண்களே! கண்களே! திறவாதே! - எங்கள்
கனவுகளை நீ கலையாதே!
கனவும் நினைவானதே! - எங்கள்
நினைவும் நனவானதே!

- கண்களே

சரணம் - 1

தங்கத்தை கடைந்தெடுத்த தாழியிலே! - இம்
மண்ணைத் தாலாட்டியது
தென்கிழக்கைத் தருவதற்கோ!
அல்ஹம் துலில்லாஹ்
தென்கிழக்கின் கடற்கரையே!

- கண்களே.....

சரணம் - 2

தென்றல் வருவாள்! நீ சிரித்தால்தான்
விடை பெறுவாள்!
நீல பச்சைக் கடலினில் நீந்திடுவாள்!- அவளை
தேடிவரும் தோணிகட்கு கண்ணடிப்பாள்!-

- கண்களே.....

சரணம் - 3

வயலெல்லாம் அறுவடைகள்!
வாய்க்காலெல்லாம் நீர் நடனம்!
கடலெல்லாம் முத்துக்கள்!
காற்றெல்லாம் கவி மழைகள்!

- கண்களே.....

சரணம் - 4

தென்னை மரத் தோப்புக்கள்!
தெவிட்டாத பழமரங்கள்!
பூத்துக் குலுங்கும் பூமரங்கள்!
பார்த்து இசைக்கும் குயிலினங்கள்!

- கண்கள்.....

சரணம் - 5

கல்லோயா வருவாள் கடலினிலே உடல்கழுவ
பல நாட்டுக் கப்பல்கள் பொருளிறக்க போட்டியிடும்
பல்கலை வேந்தர்கள் பகலிரவாய் வலம் வருவார்
வெல்லமெனக் காழில் விழும்
வேத குர்ஆன் ஓதும் ஒலி
கோயில் மணியோசை நெஞ்சை நிறைக்கும்
தேவனருள் தவழ்ந்து வரும் ஆலயங்கள்
தித்திக்கும் தீகவாப்பி புத்தபிரான்
புகழ் பரப்பும்!

- கண்களே.....

இசையமைப்பு - கண்மணி ராஜா
பாடியவர் - காயல் ஷேக் முகம்மது

முஸ்லிம் பெண்கள் விடுதலை

தங்கையே முழங்கு!
தங்கையே முழங்கு!
முஸ்லிம் பெண்கள் விடுதலை என்றே
தங்கையே முழங்கு!

பல்லவி

சிங்காரத்தோப்புக் குள்ளே சிரித்துக்
கொண்டிருக்கின்ற
தங்கச்சி கொஞ்சம் வாம்மா!
குந்தவும் இடமின்றி கோலங்கள் கலைந்திங்கு
பந்திக்கு வந்துள்ளார் பாரம்மா!
ஒப்பாரி வைத்தே ஒருங்கிட்ட குரல்களைக் கேளம்மா!
குப்பேதும் செய்யாமல் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார்
உன் போன்ற பெண்களைப் பாரம்மா!
இருக்குதா நீதி அவர்களுக்கென்று நீ கேளம்மா!

- சிங்காரத்.....

சரணம் - 1

மூணு நேரம் தின்னாமல் முக்காட்டுக்கும் துணியின்றி
முண்டியடிப்பதைப் பாரம்மா!
கல்யாணம் கட்டவும் காசுக்கும் வழியின்றி
கண்ணீரும் பெருகுதே பாரம்மா!
கட்டிய கணவன்மார் விட்டுட்டுப் போனதால்
பற்றியே எரிவதைப் பாரம்மா!
வயிறெல்லாம் பற்றியே எரிவதைப் பாரம்மா!
- சிங்கார.....

சரணம் - 2

ரோட்டுல பிள்ளை இன்னொரு வீட்டுல வாப்பா
ரோஷம்பறக்குது பாரம்மா
உடம்புக்குள் இருக்கின்ற எலும்புகள் தெரிகின்ற
உயிரெல்லாம் அழுவதைக் கேளம்மா!
படுக்கவும் பாயின்றி நோய் தடுக்கவும் வழியின்றி
உடுமானம் நெகிழ்வதைப் பாரம்மா
தன்மானமும் போகுதே பாரம்மா!
- சிங்கார.....

சரணம் - 3

சிங்காரத் தோப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டிருந்திட
எங்கம்மா உனக்கு நேரம்!
சிங்கமாய் புறப்படு! சீறியே போராடு!
கங்கணம் கட்டிடு! காதலை உயர்த்திடு!
பொங்கியே எழுந்திடு! போருக்குப் புறப்படு!
அடிமைச் சங்கிலி உடைத்திடு!
சரித்திரம் படைத்திடு!
- சிங்கார.....

சரணம் - 4

மரமாய் வளர்ந்திடு! நிழலாய் படர்ந்திடு!
உரமாய் சாய்ந்திடு! உயிராய் உலவிடு!
வெற்றிக் கொடி பிடிக்க ஓடி வா! - தங்கச்சி
வெற்றிக் கொடி பிடிக்க ஓடிவா!

இசையமைப்பு: கண்மணி ராஜா

பாடியவர்: காயல் ஷேய்க் முஹம்மது

இலங்கை ஜனாதிபதி மேதகு சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க அவர்களைச்
சந்திப்பதற்காக ஒருநாள் அலரி மாளிகைக்குச் சென்ற போது, சந்திப்புச் சிறிது
நாமதமாகிய நேரத்தில் அங்கேயே எழுதப்பட்ட பாடல் இது.

காக்கா வண்டி*

காக்கா வண்டி காக்கா வண்டி - உங்கள்
கன நாளா காணலையே
ஊருக்குள் புதினமென்ன கேட்காம
உறக்கமே வருகுதில்ல.

- காக்கா வண்டி.....

சின்ன மச்சி சின்ன மச்சி சீக்கிரமா வந்திருகா
ஊரளக்கப் போகாதெண்டு உத்தரவு வந்திருக்கு.

0

காக்கா வண்டி காக்கா வண்டி
காதறுந்து போயிருவான்
ஆருமச்சி உனக்கிந்த அநியாயம் செய்தவங்க.

- காக்கா வண்டி.....

அப்படி நீ சொல்லாதஹா அழகு மச்சி கேட்டிருஹா
எண்ட புள்ளையள் தான் என்னக் கட்டிப்
போட்டுதுகள்!

ஊர் வம்பு அளக்காம குர் ஆன எடுத்துவச்சி
ஓதுஹா என் டெனக்கு சொல்லியிருக்குதுகள்
மத்தவங்க பலாய்கள்* நாம இஞ்ச கழுவினா
மறுமையிலே வந்து நின்று நம்ம அது சுத்துமாங்கா!

0

காக்கா வண்டி காக்கா வண்டி எண்ட
இடுப் பொடிஞ்சு போகுதுஹா
ஊர் பலாய் கழுவாம எனக்கு உசிரேயே
போயிரும்கா.

- காக்கா வண்டி.....

அப்பிடிச் சொல்லாதகா அழகு மச்சி கேட்டிருகா
வெத்தில போட்டிருகா வெறும்புளவ சப்பாதேகா
சுண்ணாம்பு பூசிருகா
சுறுக்கா செவந்திரும்கா
சொல்லுறத கேட்டிருஹா சொர்க்கத்தையும்
தேடணும்கா.
புள்ளையள் சொன்னதில
புத்தி ஒண்ணும் இருக்குதுகா
வீணாகக் கதையளந்து வீண் வம்பை ஏனிடூப்பான்?

- காக்கா வண்டி....

பன்னிருக்குப் பாயிழைப்போம்!
மண்ணிருக்குப் பாணை செய்வோம்!
தறியிருக்குப் பிடவ நெய்வோம்!
தயிரிருக்கு நெய் கடைவோம்!
மிஷினிருக்கு உடுப்புத் தைப்போம்!
நம்ம கால்ல நாம நிப்போம்!

காசி வந்தா அழகு மச்சி
கவலை கொஞ்சம் கொறஞ்சிடும்கா!
காசிநுந்தா குமருகளை கரை சேர்த்து போடலாம்கா!

காக்கா வண்டி காக்கா வண்டி
கபறுக்கும் தேடணும்கா!
அஞ்சொகுத்தும் தொழுகணும்கா!
ஸலவாத்தும் சொல்லணும்கா!
நாளை மஹ்ஷரிலே நபிகொடியில் நிற்கணும்கா!

ஓதவச்சா படிக்க வைச்சா பிள்ளைகளும் ஓசந்து வரும்
ஊரார்ர புள்ளையள ஊட்டி வளர்த்தமெண்டால்
தானாக நம்மபுள்ள தன்பாட்டில் வளர்ந்து வரும்!

லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரசூலல்லாஹ்
லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரசூலல்லாஹ்
லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரசூலல்லாஹ்

இசையமைப்பு: கண்மணி ராஜா
பாடியோர்: ஸ்ரீலேகா, கல்பனா

மூத்த சகோதரரின் மனைவியை காக்கா வண்டி என அழைக்கும் வழக்கமுண்டு.
பலாய் : வீண் பேச்சுக்கள்புறம் பேசுதல்.

சேர்ந்து வாழுவோம் சிரியுங்கள்

சேர்ந்து வாழுவோம் சிரியுங்கள் - நாம்
சிற்திய இரத்தங்கள் முடிந்தன எனச் சொல்லி
சேர்ந்து வாழுவோம் சிரியுங்கள்!

- சேர்ந்து.....

அக்கா வா அண்ணே வா
தம்பி வா தங்கச்சி வா
காக்கா வா லாத்தா வா
கலகம் மறைந்தது புதுஉலகம் பிறந்தது!
கைகள் கோர்த்திடு புதுக் கவிதை பாடிடு!

- சேர்ந்து.....

அத்தான் வா அண்ணி வா
மாமியும் வா மச்சியும் வா
அசத்தியம் அழிந்தது!
சத்தியம் தழைத்தது!

- சேர்ந்து.....

இருள்கள் மறைந்தன புது
வெளிச்சம் பிறந்தது
பகைமை மறைந்தது புதுப்
பாகையும் தெளிந்தது!

- சேர்ந்து.....

இயல் இசை நாடகம் புது
எழிலுடன் ஆடுதல் பார்
சூயில் மயில் கிளிகள் எல்லாம்
சும்மியும் மேடையில் அடிக்குது பார்!

- சேர்ந்து.....

பயிர் வளம் பெருகுது பார்
பெரும் படையொன்று தீரளுது பார்
வீடையொன்று காணவா நம்
வெற்றியைப் பாடவா...!

- சேர்ந்து....

தந்தை செல்வா முதல் பாடல்

உன்னை நினைக்கும் உள்ளங்கள்

உன்னை நினைக்கும் உள்ளங்கள்
ஒன்று கூடி இம் மண்ணில்
சமாதான இசைமாரி பொழிவதற்காய்
துணிந்திட்டோம் 'புது உலகம்' நாடி வந்தோம்!

- உன்னை.....

பேரினவாதங்கள் பிழையென்றாய்
தமிழின வாதமும் பிழையென்றாய்
முஸ்லிம் வாதமும் பிழையென்போம்
கேட்டு முறுவல் செய்திருவாய்!

- உன்னை.....

தீருமலை தமிழரசு மாநாட்டில்
வட - கிழக்கில் ஈரரசு
ஓரரசில் தமிழ் மணக்கும்

மறு அரசில் இஸ்லாம் இனிக்கும்
என நாங்கள் ஒருங்கிணைய
வழி சமைத்த பெரும் தலைவா!

- உன்னை.....

நீ நடந்த அந்தப் பாதையிலே
நாம் நடந்தால் தான் விடிவு உண்டு
எம் கரங்கள் இறுகினவே
எம் கால்கள் விரைந்தனவே
உன் பாதை அது எம் பாதை
ஒருங்கிணைந்தே இங்கு வந்துள்ளோம்!

- உன்னை.....

தந்தை செல்வநாயகம் நினைவு இரண்டாவது சமாதானப் பாடல்

நெஞ்சில் இனிக்கும் தலைவா

நெஞ்சில் இனிக்கும் தலைவா உன்னை
நினைத்து வியந்து இணைந்தோம்
மஞ்சம் பொருள் மகிமை சுகம்
மறந்து உழைத்து ஓடிந்தாய்!

- நெஞ்சில்.....

தமிழுக்கா தமிழனுக்கா தமிழ் பேசும் மக்களுக்கா
தமிழ் மணம் பரப்பும் தனித்துவ மண்ணுக்கா
என்று...
ஒன்றும் புரியாமல்
ஓடியோர் கூடினோம் ஒரு முடிவு செய்வதற்காய்!

- நெஞ்சில்.....

தமிழென்றும் முஸ்லிமென்றும்
தெளிவு பெற்ற தனித் தலைவா
ஹிந்து மதம் கிறிஸ்து மதம் இஸ்லாம் எல்லாமே
இங்கு....

சமமாய் மதித்ததனால்
உள்ளத்தில் சிகரமாய் உயர்ந்து நின்றாய்!

- நெஞ்சில்.....

உள்ளமெல்லாம் மகிழ்வு தந்தாய்
உனைப் போன்ற ஒரு தலைவன்
நிச்சயம் தோன்றியே நீதியைப் பேசுவான்
என்று...
நம்புவோம் நகருவோம்
பிரார்த்திப்போம் பிரார்த்திப்போம் கூடியே
பிரார்த்திப்போம்!

- நெஞ்சில்.....

கந்தை செல்வநாயகம் நினைவு மூன்றாவது சமாதானப் பாடல். இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் தலைவராயிருந்த தந்தை எஸ். ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்களின் நூற்றாண்டு பிறந்த தின விழா மூலக்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸினால் கொழும்பு தப்பேன் ஹோட்டலில் நடைபெற்ற போது, இலங்கை வானொலி புகழ் திரு. செல்வராஜா அவர்களினால் இசையமைக்கப்பட்டது.

வருக வருக திரு நபியே

வருக வருக திரு நபியே -உங்கள்
வாசனை எங்கும் பரப்பிடுக
உருகி உருகி நினைந்தேங்கும் - உங்கள்
உம்மத்து உலகில் உயர்ந்திடவே!

வடினு வடினு நபித்துமணி
பனி உடய உபே பத்துரெணு மெனவீ
செமதா செமதா சித்தெவனா - ஒப
உம்மத்த நங்வா தெனுமெனவீ!

யாரஹ்மத்தன் லீலாலமீன்
இர்ஹம் பூகா அல் மூ.மினின்
உன்சர் ஆரி ஜக பைனனா
நஹ்னா வாநஹ் யர்ஸாலமீன்!

வருக...

இந்த அகிலம் அத்தனைக்கும்
பேரருளாய் வந்தவரே

நல்ல இலங்கை அமைதி பெற
வல்ல அல்லாஹ் தொழுதிடுவோம்
தேசம் முழுவதுமே
மீலாத் மழையில் நனைகிறதே நீ
வாசம் பூசிடவே
வந்தோர் பாட்டால் வரவேற்றோம்.

வருக...

1997

தேசிய மீலாத் விழாவில் இசைக்கப்பட்ட வரவேற்புப் பாடல்

1. சிங்கள மொழி
2. அறபு

முடிந்தும் முடியா ஒப்பந்தம்!

பூவொன்றைப் பெருமையுடன் வைத்திருந்தோம்
பொறாமையினால் நீ வந்து
தாவென்று கேட்டேயே பறித்தாயோ?

நாற்பதாண்டுகளாய் நாம் வளர்த்த தீபமது
தீயரென்றே அணைத்திடவே
தீர்மானம் ஒன்றினையும் எடுத்தாயோ?

சமாதானக் குயிலின் சப்தத்தால் மகிழ்ந்திருந்தோம்
இடைவந்து தடைசெய்தேயெம்
இன்பத்தை ஏனோதான் கெடுத்தாயோ?

காலச்சுவடுகளைக் கவிதையாய் நெய்த தறி
தாளங்கள் பிழைக்குமினி என்பதற்காய்
தண்டனையாய் சாய்ப்பதற்கும் நினைத்தாயோ?

பறந்து சென்று கொடி பதித்த பறவையது
சிறந்த புகழ் கொணர்ந்ததற்கா - அதன்
சிறகுகளை இன்று நீ உடைத்தாயோ?

பாராளுமன்றப் பசிதீர்க்கும் பழமாக வைத்திருந்தோம்
தீராத வேதனைகளைத் தந்தேயதை
தீருதற்கு மேனோதான் நினைத்தாயோ?

தாசலத்தில் ஞானத் தடாகத்தில் தவழ்ந்திட்ட மீன்குஞ்சு
மோகத்தில் விழிகளுள் தாசலத்தில்
முழிப்பதற்கு முன்னேயே மறித்தாயோ?

பாதையொன்று தேடிப் பயணித்த படகு அது
மோதல் எதுவுமில்லா நேரத்தில்
நடுக்கடலிலேன் மடக்கியே கவிழ்த்தாயோ?

முதிர்ச்சியுற்று பணிந்ததனால் உயர்ந்திட்ட மூங்கிலது
முறித்தே புல்லாங்குழல் செய்துபுது
இசையொன்றை மீட்பேனென்றா அழைத்தாயோ?

பால் சொரிய பாலகனும் கதறியது
பால்முலையை கால்களினால்
தட்டியே விட்டுமேன் உதைத்தாயோ?

சூரியன் எழுந்து வர சூட்சுமங்கள் கவிழ்ந்து விழு
சந்திரனே கட்டாய ஓய்வுனக்கென்றே
சத்தியக் கட்டளை ஒன்றினையும் விடுத்தாயோ?

ஒப்பந்தம் முடிந்துவிட உன் சொத்தை மீட்டெடுத்தல்
தப்பில்லை யென்றேயே
தங்கமகனை எடுத்துநீயும் அணைத்தாயோ?

திடீர் மரணமெய்திய முன்னாள் வெளிநாட்டமைச்சர் அல்-ஹாஜ் மர்ஹூம்
ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீது அவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட அஞ்சலிக் கவிதை.

05.09.1999

தினகரன்

இந்த நூலை அச்சிடத் துவங்கியபின் என்னுள் பிறந்து பிரசுரித்த கவிதையிது.
வழமையாக, கவிதை ஒன்றை எழுதவேண்டும் என்ற உணர்வோடுதான் கவிதை
எழுதுவதற்கு இருப்பதுண்டு. ஆனால் 04.09.1999ல் அக்காலையே வேளையில் குளியலறையில்
இருந்த போது யாரோ அக்கவிதையின் மூன்று அடிகளையும் எனக்குள் ஒலித்ததை
உணர்ந்தேன். அதற்குப் பின்வந்தான் கடதாசியும் பேரையுமாக எனது வாசலுக்கு
வந்து அந்த மூன்று வரிகளையும் பதியும் வேலையை ஆரம்பித்தேன். இரண்டாவது
பந்தியிலுள்ள மூன்று வரிகளையும் கூட எனக்குள் இருந்த கவிஞன் ஓதுவது
கேட்டது. எனது உத்தியோக வாசஸ்தலத்தில் அமைந்துள்ள அழகான செடிகளும் -
என்னைப் பார்த்து எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் பூக்களும் - என்னைப்
பார்ப்பதற்காய் அடிக்கடி முன்னேற்பாடிவற்றி வரும் குயில்களும், கிளிகளும் - எனது
மனைவி அண்மையில் அமைத்த மீன் தடாகமும் - அங்கே எவ்வித கவலையுமே
இல்லாமல் அமைதியாகத் தவழ்ந்து நீச்சலடிக்கும் தங்கநிற மீன்களும் - எனது
வளவிலுள்ள பணிந்ததனால் உயர்ந்த மூங்கில் மரங்களும் - எழுந்து கொண்டிருந்த
இரவியும் - மறைய ஆயுத்தம் செய்து கொண்டிருந்த மதியும் - எனது நம்பிக்கையை
இழந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய பாராளுமன்றமும் - எனக்குள்ளிருக்கும்
சட்டத்தரணியும் எனைய வரிகளை எழுதிட உதவினர். முன்னாள் வெளிநாட்டமைச்சர்
ஏ.ஸி.எஸ். ஹமீது அவர்களின் மறைவு எத்தனை உயிர்களையும் எத்தனை
படைப்புகளையும் கலங்கவைத்திருக்கின்றதோ, அத்தனை கலக்கமும் எனது பேரா
முனையில் மொத்த வடிவம் பெற்றது!

ஆகவே, இதையும் இறுதி நேரத்தில் இத்தொகுதியில் சேர்த்துக் கொள்ளும் முடிவு.

எனது குறிப்புகள்

07.05.1983 அதிகாலை சரியாக 04.33 மணிக்கு

இக்குறிப்புக்களை வரைவதற்காக அமர்ந்திருக்கின்றேன். நேரத்தைக் குறிப்பதற்காக மணிக்கூட்டை நான் பார்க்கும்போது கல்முனைப் பள்ளிவாசலிலிருந்து ஒலிக்கின்ற காலைத் தொழுகைக்கான இதமான அழைப்பொலி அல்லது "அதான்" என் கர்துகளில் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது. நான் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கும் பணிக்கு ஆண்டவனால் அனுப்பப்படும் விசேஷ ஆசீர்வாதமாகவும் அங்கீகாரமாயும் அவ்வொலியின் நாதம் அமைவதாய் எண்ணிக் கொள்கின்றேன். இந்த எண்ணம் ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சியையும் - இன்னுமொரு வகையில் இனந் தெரியாத ஓர் உணர்வையும் என்னுள் ஏற்படுத்துவதையும் அவதானிக்கின்றேன் . என்னுடம்பு முழுவதும் ஒருவித மின்சார சக்தி ஓடிச்செல்வது எனக்கு நன்றாகப் புகின்றது.

இந்த இரண்டாவது பந்தியை நான் எழுதத் துவங்குகின்ற வேளை இன்னுமொரு பள்ளிவாசலிலிருந்தும் - அது கல்முனைக்குடி கடற்கரைப் பள்ளிவாசலாக இருக்க வேண்டும் - தொழுகைக்கான அழைப்பொலி கேட்கின்றது. அந்த ஒலியை இசைக்கின்ற "முஅத்தின்"

ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தாமதித்திருக்கிறார். மணிக்கூட்டின் தாமதமாக அது இருக்கலாம். அல்லது நித்திரையின் சகத்தில் தன்னை சில வினாடிகள் கூடுதலாக அவர் ஆட்படுத்தியதன் விளைவாகவும் அதுவிருக்கலாம். அது எதுவாக இருந்தாலும் எனது குறிப்புக்களுக்கும் அதற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லைத்தான். இருந்தும் கூட ஒரு நல்ல வேலையைத் துவங்கும்போது - எதிர்பாராத வண்ணம் கிட்டும் இத்தகைய அரியதொரு அனுபவத்தைப் பதியாமல் விட்டுவிடுவது ஒரு பாவமாக எனது நெஞ்சத்தில் தொணிக்கின்றது. தொடர்பற்ற விடயம் என்றாலும் ஒரு தவறென நான் நினைப்பதை செய்யக் கூடாதென் - பதற்காக இவைகளை இங்கு குறித்து வைப்பதில் தவறில்லை என்று நினைக்கின்றேன். இந்த ரம்மியமான சூழலில் இக்குறிப்புக்களை எழுதி முடிக்கும் வரை இந்த இனிமையான "பாங்கொலி" தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா என்று நான் ஆசைப்படுகின்றேன். இந்த ஆசை நடக்க முடியாத ஒன்றுதான். எனினும் அவ்வாறான ஒரு சூழல் இருப்பதாகக் கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு இக்குறிப்புக்களைத் தொடர்கின்றேன்.

எனக்கு இருபது யார் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் ஒரு மாமரத்திலிருந்து பாங்கொலியைத் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த கூ!கூ! என்னும் அழகான குயிலின் ஓசையை இடர் செய்வது போன்று ஒரு நாய் இப்போது குரைக்கின்றது. இந்த ஒலி முழுச் சூழலிலுமே ஒரு பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருகின்றது. தொழுகைக்கான அழைப்பை அசட்டை செய்து விட்டு தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் என்னை அந்த நாய் எச்சரிப்பதாய் நினைக்கின்றேன். இப்போது நேரம் சரியாக 04.56. சில நிமிட நேரங்கள் பொறுப்பீர்களாக? சுபுஹு தொழுகையை முடித்து விட்டு வருகின்றேன் . அல்லஹ்துல்லிஹஹ்! எல்லாப்புகழும் இறைவனுக்கே!

பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தார், சுற்றத்தார், நண்பர்கள் மீதும் ஸலவாத்தும் ஸலாமும் கூறிய பின், அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ் வின் பெயரில் மீண்டும் எனது இக்குறிப்புகளைத் தொடர்கின்றேன்.

எதிர்வரும் 05.02.1984ல் நான் இந்நாட்டு உயர் நீதிமன்ற சட்டத்தரணியாகிப் பத்தாண்டு காலம், இன்ஷா அல்லாஹ்! முடிவுறும். சட்டத்தரணியாக எனது திறமைகள் எவை? எனது சாதனைகள் எவை? என்ற கேள்விகளைக் கேட்டு என்னை நானே அலட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது. சட்டம் எனது தொழிலாக இருப்பதால் - கடந்த பத்தாண்டுக்கும் நான் பிழையான ஒரு தொழிலைத் தெரிவு செய்யவில்லை எனும் முடிவுக்கு வந்துள்ளேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் என்னைச் சந்திப்பதற்காகப் பலர் வருகின்றார்கள். என்னை நான் எங்காவது ஒழித்துக் கொண்டால்தான் ஓய்வு என்னைத் தேடி வரும் நிலையில் நான் இப்போது இருக்கின்றேன். இது அதிகமாக பதவியிலிருக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்குத்தான் ஏற்படுவது இயல்பு. அத்தகைய பதவி இல்லாத எனக்கும் அதே நிலையென்றால், அதற்குரிய ஒரேயொரு காரணம் என்னிடம் வருபவர்களுக்கு நான் ஏதோ ஒரு வகையில் திருப்தியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்பது தான்.

இவ்வாறு வருபவர்களுள் சிலர் இலக்கிய நண்பர்கள். என்னிடம் ஓர் இலக்கிய நெஞ்சம் இருப்பதால் அவர்கள் சில வேளைகளில் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருப்பதற்காக வருவார்கள். பல தடவைகளில் அவர்களுக்கு என்னைச் சந்திக்க முடியாமல் போனாலும் கூட - சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் ஏன் நான் என்னுடைய கவிதைகளை ஒரு புத்தகவடிவில் வெளியிடக்கூடாது என்று கேட்பார்கள்.

நண்பர் எம். ஏ. நு.:மான் அவர்கள் கூட ஓரிரு தடவைகளில் இக்கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். எனக்கு இதுவொரு தொல்லையாக வருமளவுக்கு விடயத்தை நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்த ஒருவர் என்னை விசுவாசமாகவே நேசிக்கும் மிகச் சிலரில் ஒருவரான கவிஞர் அன்பு முகையதீன் அவர்கள். என்னுடைய கவிதை நூல் இந்தா

வரும் அந்தா வரும் என்று பல தடவைகளில் அவருக்கு நான் பேய்க்காட்டியுள்ளேன். நான் பேய்க்காட்டுகிறேன் என்று தெரிந்து கொண்டே அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் மிகவும் இனிமையாக என்னை அவர் வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தபடியால் தான் நான் இப்போதாவது எனது கவிதைகளை அச்சேற்ற வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

“தேசிய முரசு” என்ற பத்திரிகை 16.09.1962ல் எனது “தாய்” என்ற கவிதையைப் பிரசுரித்திருந்தது. இத்திகதியை வைத்து சிந்திக்கும் போது இக்கவிதை வெளிவருவதற்கு ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னராவது நான் எனது எழுத்துப்பணியை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனாலும் “தாய்” எனது முதற் கவிதை என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாமலுள்ளது. ஆரம்ப காலத்தில் நான் எழுதிய சில கவிதை - களும் - கவிதை நன்றாக எழுத முடியும் என்ற நம்பிக்கை மனதில் ஏற்பட்டதன் பின்னர் நான் எழுதிய பல கவிதைகளும் என்னிடம் இப்போது இல்லை. துரதிருஷ்டவசமாக அவைகளைக் கொண்டிருந்த ‘மொனிட்டர்ஸ்’ அப்பியாசக் கொப்பிகள் கைதவறிப் போய்விட்டன. என்னுடைய கவிதைகளில் ஒன்றாவது எனக்கு மனனம் இல்லை. ஆகவே அக்கவிதைகளை இழந்த தாக்கத்திலிருந்து ஒரு போதும் விடுபடுவேனென்று நான் நினைக்கவில்லை. என்னுடைய ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்புக்களில் இது முக்கியமான ஒன்றாகும்.

கவிஞர் அன்பு முகையதீன் அவர்களின் கற்பனைக்கு வடிவம் கொடுக்க நான் தீர்மானித்தபோது எத்தனை கவிதைகளை - எக்கவிதைகளைப் பிரசுரிப்பது என்ற கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பது கஷ்டமாயிருந்தது. ஒரு கவிதை நூலில் சாம்பார் ஒன்றைத் தயாரிக்க நான் விரும்பவில்லை.

எந்த விடயத்திலும் *Presentation*னைப் பற்றி அக்கறை கொள்பவன் நான். ஆகவேதான் பதிவு இருக்க வேண்டிய அவசிய மில்லையெனக் கருதும் கவிதைகளைத் தவிர ஏனைய கவிதைகள் முழுவதையும் ஒரே முயற்சியில் வெளியிடலாம் எனத் தீர்மானித்தேன்.

எனது பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம், எனக்கே தெரியாத காரணத்துக்காக, 26.05.1949 என எனது பிறந்த திகதியைக் காட்டிய போதும் கூட, எனது தந்தை 23.10. 1948ல் தான் நான் பிறந்ததாகக் குறித்து வைத்துள்ளார். ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகள் நான் எழுதியிருக்கிறேன். தொடர்ச்சியாக எழுதாவிட்டாலும் எனது இலக்கிய உணர்வுகள் செத்து விடாமலிருக்குமளவுக்கு, அந்த உணர்வுகளுக்கு எனது எழுத்துக்களால் தீனி போட்டிருக்கின்றேன்.

எனது வீட்டிலோ, எனது குடும்பத்திலோ பழமைவாத அல்லது வைதீக இஸ்லாமியப் பின்னணி இருந்ததாகவோ, இருப்பதாகவோ கூறமுடியாது. எனினும் கூட நான் சிறுவயதிலிருந்தே பள்ளிவாசலினால் கவரப்பட்ட ஒருவன். இதனால் தப்லீக் இயக்கத்தில் ஆரம்பித்து, இஸ்லாமியப் பழக்கம் மன்றத்தில் எனது தத்துவங்களை நெறிப்படுத்தி, இலங்கை ஜமா அதே இஸ்லாம் எனும் இயக்கத்தில் சேர்ந்து - பின்னர் எனது சொந்தச் சிந்தனைகளின் அடிப்படைகளில் தெளிவுகளைக் கண்டு இறுதியாக முஸ்லிம் ஐக்கிய முன்னணி என்றவோர் அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் உருவாக்கத்திற்குப் பங்காளியாகி பின் அதன் செயற்பாட்டினால் விரக்தியடைந்து இறுதியாக எனக்கென நான் விரும்பியவாறு இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அரசியல் ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கியவன். இந்த ஸ்தாபனம் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களுக்காக தூங்கிக் கொண்டிருந்த போதும் கூட - இவற்றையெல்லாம் எனது குறிப்புகளில் சேர்க்காமலிருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒருவனின் கவிதைகளை அவன் யார் என்பதை அறியாமல் எடைபோட முயற்சிப்பது அறிவுடைமையாகாது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் நான் கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியிருக்கின்றேன். ஆங்கிலத்தைச் சிறுவயதில் ஒழுங்காகக் கற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமலிருந்த போதும் கூட ஓர் ஆங்கிலக் கவிதையைக் கூட எழுதியிருக்கின்றேன். அதுதான் நான் எழுதிய ஒரேயொரு ஆங்கிலக் கவிதையாகும்.

இக்கவிதையை 21.05.1968ல் Scholar என்னும் மாணவர் பத்திரிகை வெளியிட்டிருந்தது. இப்போது ஆங்கிலத்தில் ஓரளவு பரிச்சயம் இருப்பதால் - ஆங்கிலத்தில் கவிதைகள் எழுதலாம் போன்றும் தோன்றுகின்றது. ஆனால் மனித சமூகத்துடன் எனது தாய் மொழியான தமிழில் தொடர்பு கொள்வது எனக்குப் பெரும் நிம்மதியைத் தருகின்றது.

என்னை யார் எப்படி அழைப்பினும் கூட நான் இப்போது சிந்திப்பது மனிதனைப் பற்றி மாத்திரமே. மனிதனை - வேறு கண்ணாடிகளினூடு பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லையெனக் கருதுகின்றேன். மனிதனுக்கு சுத்தமான காற்று, உணவு, உடை, உறைவிடம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகள் இருக்கின்றன. அவை அடிப்படை உரிமைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அவற்றை வழங்குவது அவன் வாழும் சமூகத்தினதும் அச்சமூகத்துக்குப் பொறுப்பாயிருக்கும் அரசாங்கத்தினதும் கடமையாகும். அக் கடமையிலிருந்து பிறழ்பவர்களுக்கு எதிராக இரத்தம் சிந்தியேனும் போராட வேண்டும். அத்தகைய சமூகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அல்லது கட்டுவிக்கும் பணியில் யார் யாரெல்லாம் ஈடுபடுகின்றார்களோ; யார் யாரெல்லாம் சிந்திக்கின்றார்களோ அவர்கள் எல்லோருடனும் நானும் இருக்கின்றேன்.

எனது கவிதைகளைக் குழந்தைக் கவிதைகள், இஸ்லாமிய சமூகக் கவிதைகள், பொதுக்கவிதைகள், நவீன கவிதைகள் என நான்கு தலைப்புக்களின் கீழ் பிரித்து நான்கு நூல்களாகத் தனித்தனியே வெளியிடலாமென்று தீர்மானித்தேன். 1967 ஆம் ஆண்டளவில் இஸ்லாத்தின் நான்காவது கல்பா ஹஸரத் அலி(ரலி) அவர்களின் சில போதனைகளைக் கவிதைக் கடிதங்களாக வடித்திருக்கின்றேன். இக்கவிதைகளில் சில தினகரனில் 1972 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தன. அக்கவிதை மடல்களையும் தனியானவொரு நூலாக வெளியிடலாமென்றும் நினைத்தேன். ஆகவே தான் ஐந்து நூல்களில் எனது கவிதைகளை வெளியிடும் ஆசை ஏற்பட்டது.

இஸ்லாமிய சமூகப் பிரச்சினைகளில் எனது கருத்துக்களும் பேச்சுக்களும் நிறைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியதை நான் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தரிசித்துள்ளேன். ஆனால் எனது சிறுகதைகளும், கவிதைகளும் அத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனவா என்பதைப் பற்றி நான் இன்னும் திருப்தியடையவில்லை. ஏன் அதிகம் போவான்? நான் ஒரு கவிஞன் அல்லது சிறுகதை எழுத்தாளன் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளேனா என்பதிலெல்லாம் எனக்கு இன்னும் சந்தேகமே! ஆனால் இது ஒரு பிரச்சினையில்லை. ஏனெனில் அதிர்ஷ்டவசமாக உயர்வு தாழ்வுச் சிக்கல்களால் பாதிக்கப்படாத ஒருவன் நான். எனது எழுத்துக்களை நான் அச்சேற்ற முடிவு செய்வது நான் ஓர் எழுத்தாளன் என்று பிரகடனம் செய்வதற்காகவோ அல்லது அங்கீகாரம் பெறுவதற்காகவோ அல்ல. என்னுடைய எழுத்துக்களை நிரந்தரமாகப் பதிவு செய்து வைத்துக் கொள்வதற்காக மாத்திரமே.

என்னுடைய ஆக்கங்களைத் தாங்கி வந்த பத்திரிகைகளை தேசிய முரசு, செய்தி, விவேகி, இலங்கை சாரணன், சங்கம், ராதா, தாய்நாடு, முஸ்லிம் செய்தி, தினபதி, புதுப்பாதை, வீரகேசரி, ஜோதி, அல் இஸ்லாம், சுதந்திரன், தமிழ் முரசு, தினகரன், மித்திரன், சிந்தாமணி, மாணவன், அல் - அரப், அல் ஹஸனாத், புதுமைக்குரல், புயல் என்று வரிசைப்படுத்தலாம். இவற்றுள் விவேகி, சங்கம், தினபதி என்பவற்றை மறக்க முடியாது. இப்பத்திரிகைகளின் ஊக்கம் இல்லாதிருப்பின் என்னால் தொடர்ந்து எழுதுவது முடியாமல் போயிருக்கலாம். ஆனால் கடந்த பத்தாண்டு காலமாகத் தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு.ஆர்.சிவகுருநாதன் அவர்களுடன் சட்டக் கல்லூரியில் ஆரம்பமான என்னுடைய நட்பு ஒவ்வொரு நாளும் கூடிக் கொண்டு வந்து குடும்ப நண்பர்களாய் எம்மை ஆக்கியுள்ளது. என்னுடைய அரசியல் கருத்துக்களை அவ்வப்போது வலியுறுத்த வீரகேசரி ஆசிரியர் க.சிவப்பிரகாசம் அவர்களும் உதவியுள்ளார். திரு. சிவகுருநாதன் அவர்களும், திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்களும் சட்டக்கல்லூரியில் நான் சேர்ந்து அடுத்த ஆண்டு சேர்ந்தவர்கள்.

தினபதிக்கு நான் இப்போது எழுதுவதில்லை. நான் சட்டக் கல்லூரியில் சேர்வதற்கு முன்னர் என்னுடைய எழுத்துக்களை இனம் கண்டு உற்சாகப்படுத்தியவர் தினபதி ஆசிரியர் திரு. எஸ். ரி. சிவநாயகம் அவர்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக எம்மிருவரினதும் தொடர்புகள் சிறுபிள்ளைத்தனமான காரணங்களால் இன்று அறுபட்டிருந்த போதும் கூட திரு. சிவநாயகம் அவர்களையும் சிந்தாமணி ஆசிரியர் திரு.இராஜஅரியரத்தினம் அவர்களையும் எனது ஆக்கங்களை நூலாக்கும் தேவைக்காக நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இக்குறிப்புக்களில் சேர்க்காமலிருக்க முடியாது.

கல்முனை உவெஸ்லி உயர்தரப்பாடசாலையில் படித்தவன் நான். 1961க்கும் 1965க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் அங்கிருந்த மாணவர்கள் மத்தியில் நிறைய இலக்கிய உணர்வும் உற்சாகமும் இருந்தன. அப்போது பாடசாலையில் முளரி, கலைச்சுடர் போன்ற தரமிக்க இலக்கிய சஞ்சிகைகள் கையெழுத்தில் வெளிவந்தன. முளரி என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து பெரும் பணியாற்றியவர் ஜனாப். எம்.ஐ.எம்.முஸ்தபா அவர்கள். இப்போது ஓர் உடற்கல்வியாசிரியராய் இருப்பதில் திருப்தி கண்டுள்ளார். நான் ஆரம்ப காலத்தில் அதிகம் எழுத இவரும் ஒரு காரணியே.

இறுதியாக இங்கு நினைவு படுத்தப்பட வேண்டியவர், தற்போது சட்டத்தரணியாயுள்ள ஜனாப். ஏ.எஸ்.எம். அப்துல் றஸாக் அவர்கள். இன்று எனக்குள்ள ஆளுமைக்கு அத்திவாரமிட்டு, அதை ஆற்றுப்படுத்தி சமூகம் - இலக்கியம் - சமூகஉணர்வுகள் - வாசிப்பு என்பவற்றை இனம்காண உதவியவர் அவரே. "தாய்" என்னும் எனது கவிதையைப் பிரசுரத்துக்கு அனுப்புவதற்கு முன் பார்வையிட்டுத் தந்தவரும் அவரே. என்னை ஒரு பேச்சாளனாக அபிவிருத்தி செய்தவரும் அவரே. அவர் என்றும் என் நினைவில் இருப்பார். அவருக்கு எந்த நேரமும் என் நெஞ்சத்தில் நன்றி மலர்கள் பூத்துக் கொண்டிருக்கும். என்னுடைய ஆரம்பகால எழுத்துக்களை ஊக்கப்படுத்திய இன்னுமொருவர் வீரகேசரியில் (முஸ்லிம்சுடர்) பகுதிக்குறி பொறுப்பாயிருந்த நண்பர் எம்.ஈ.எம். அளுஹர்தீன் அவர்கள்.

இக்குறிப்புக்களில் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கும் கவிதைகளைப் பற்றி எதுவும் கூறாமலிருப்பின் பூரணத்துவமடையாது. இதில் பதினெட்டுக் குழந்தைப் பாடல்கள் உள்ளன. அழகுக் கனவுகள் என்ற கவிதை தவிர்ந்த ஏனையவை பதினேழும் 1962க்கும் 1966க்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. அழகுக் கனவுகள் என்ற பாடல் 1983 மே மாதத்தில் எழுதப்பட்டது. இப்பாடலில் வரும் அமான் என்பது எனது மகனின் பெயராகும். இக்கவிதைகள் பல ஏற்கனவே எனது சொந்தப் பெயரிலும் 'மிஸ்றியா, நபீஸா', 'கல்முனை பாத்திமா' என்ற புனைபெயர்களிலும் வெளிவந்தவை.

குழந்தைக் கவிதைகளைப் பற்றி மாத்திரமின்றி பாடசாலைக்குப் போவதற்கு முன்பு பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான சிறிய நூல்களைப் பற்றியும் நாம் அதிகமாகவும் ஆழமாகவும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. ஆங்கில மொழியில் சிறுகுழந்தைகளுக்கான பலதரப்பட்ட நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பள்ளிக்கூடம் செல்லுமுன் வாசிப்பதற்காக எழுதப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு ஆங்கில சிறுவர் நூலும் நீண்ட இலக்கை மனதில் வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளதென்றே கூற வேண்டும்.

ஒரு பிள்ளை ஐந்து வயதை அடையு முன்னரேயே அப்பிள்ளையின் ஆளுமை அமைப்பு (Character Formation) வேலைகள் முடிவடைந்து விடுகின்றன. அதன் பின்னர் நடப்பதெல்லாம் ஐந்து வயதின் முன் இடப்பட்ட அத்திவாரத்தில் செய்யப்படும் கட்டு வேலைகள் மாத்திரமே என்ற கருத்தை நான் எங்கேயோ, எப்போதோ வாசித்தது நினைவுக்கு வருகின்றது.

நான் சிறுவனாக பாடசாலையில் இருந்தபோது பாடநூல்களில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த போதனைகளுக்கும் இப்போதையக் கல்வி முறைக்குமிடையிலே நீண்ட இடைவெளி ஒன்று இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. நன்னெறி, வாக்குண்டாம், கொன்றைவேந்தன், ஆத்திக்குடி போன்றவை மூலம் இள உள்ளங்களில் விதைக்கப்பட்ட வாழ்வுப் பயன்கள் இப்போது எவ்வாறு அமையப் பெறுகின்றது என்பது எனக்குத் தெரியாத ஒன்று.

சிலர் பிள்ளைகளுக்காக எழுதுவதா என்று கூச்சமும் அடையலாம், என்னைப் பொறுத்தவரை இன்னும் எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு முன் - சிறுவர்களின் உபயோகத்துக்காக தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும். அத்தகைய முயற்சி எதிர்காலத்தில் புதியதொரு சமூகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பெரும்பணியை இலேசாக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு இந்நூல் வழிகாட்டுமாயிருந்தால் அது எனக்குப் பெரும் திருப்தியையளிக்கும்.

எம்.எச்.எம். அஷ்ரஃப்,
'ஹிதா'
கல்முனை.

07.05.1983

A RIDE TO THE BEACH

I wanted to go to the beach
 So I hired a bicycle to reach
 On my way I found a rupee
 Which made me so happy
 I met my friends on my way
 To see them daily, its a gay
 We all had a joyful chat
 To a passer by girl I raised my hat
 Very soon as I reached the beach
 Saw many a couple at my reach
 Birds were flying over the sea
 Fishermen cast their nets in glee
 I saw children digging deep wells
 As I began to collect beautiful shells
 It was pleasant to see the sunset
 Under the deep sea in the west
 I enjoyed my ride to the beach
 And thus I rode back from the beach.

1968 May 21

Scholar

எனக்குப் பிடித்த கவிதை எங்கே?

	<u>பக்கம்</u>
அகிலமெங்கும் இறையாட்சி	175
அருள்மாரி பொழிந்தது	357
அவர்களுக்குப் பலசோலிகள்	212
அழகுக் கணவுகள்	501
அழகுக் காட்சிகள்	488
அற்பு குகம்	197
ஆகாயத்தில் ஒரு ஹஜ்	348
ஆண்டவன் மனைம் குளிர்வான்	294
ஆத்மாவின் சிறை	527
ஆழக் கடல்	326
இரத்தம் வடிக்கும் இதயம்	120
இருண்ட பாதை இது	113
இளங்கீரன் என்னுமோர் பிரகாசம்	471
இறை தாதருக்கு	55
இறைவனுக்கு	52
இன்றைய நாள்	375
உச்சியில் ஒரு காவியம்	207

உயரிய தர்மம்	519
உழைப்பால் பயன்பெறா ஊமைகள்	157
உனக்காக ஒரு கவிதை	259
உனக்கு ஒரு நோய்	128
உன் வதனப் பூங்கா	304
உன்னைத் தேடி அலைகின்றேன்	355
உன்னை நினைக்கும் உள்ளங்கள்	553
எண்ட்றி போடாத அப்பா	108
எதியோப்பியத் தாய்	97
எரிமலை	90
என் இரகசியங்கள்	266
எஸ்.ஜே.வி.யை	
என் இறக்கைகளில் காணுங்கள்	426
ஐயோ ராசா	201
ஒரு கோடியில்	278
ஒரு நகத்தின் தாக்கங்கள்	274
ஒரு படை ஆயத்தமாகிறது	250
ஒரு பிரார்த்தனை	230
ஒரு பொதுவான பின்னேரம்	215
ஒளி	217
கடலுக்குள்ளே பாயவீடு	272

கடலும் சிறுவனும்	484
கப்பல்	487
கரித்தூள்	210
கல்முனையின் வைத்தியம்	
கலாநிதி முருகேசப்பிள்ளை	116
கவலைகள் பெரிதே	118
கவிஞர் கண்களில் இப்பால்	351
கவிதைக் காட்சிகள்	302
கனவில் ஒரு துயில்	172
காக்கா வண்டி	548
காதல் வேதனை	313
காயாத ஈரம்	297
காய்ந்த சருகுகள்	177
காற்றைக் காணும் கண்கள்	540
கிளையுடைந்து மரம் வளர	
அருள் சொரியும்	538
குதிரை வண்டி	502
குர்ஆனை ஒதிடுவாய் தம்பி	142
குர்ஆன் தந்த சமுதாயம்	205
குழந்தை	200
குற்ற ஒப்புதல்	148

சட்டமும் நீதியும்	144
சனாதிபதிக்கு ஒரு கடிதம்	74
சாபம்	276
சிங்கத்தின் பெருஞ் சீற்றம்	
சிறுகுழியுள் அடங்கியதா	477
சிட்டூக் குருவி ஓடி வா	486
சிவகுருநாதன்	454
சிவப்பி	133
சின்ன வட்டங்கள்	185
சுதந்திரம் எனும் சூரியன்	382
சும்மா விரைந்து நீ ஓடாதே	83
சுவர்களுக்கும் னே	106
சுவர்க்கத்தின் திறவுகோல்கள்	505
சுற்றத்தார் விரோதம் கொண்டால்	520
சூரிய உலகம்	131
செக்கு மாடுகள்	511
செல்லாச்சிக் கிழவி	254
சேர்ந்து வாழுவோம் சிரியுங்கள்	551
ஞானி	338
தங்கக் கனவுகள்	233
தங்கத்தால் பிடவை	
அணிந்த தன்மானம்	535

தங்கக் தாழியில் தாலாட்டப்பட்ட	
தென்கிழக்கின் கடற்கரை	542
தங்கப்பவுண் யாரம்மா	492
தங்கையே	494
தமிழ்ப் பொதுவுடமை	317
தம்பி ஓடிவா	498
தாய்	483
துயரத்தின் விசை	174
துரத்து நம்பிக்கை	223
தென்னை மரம்	489
தொழுகை	248
தோட்டக்காரன்	139
நட்பு	522
நபித்தென்றல்	290
நபி நதி	62
நல்ல பிள்ளை	496
நாவும் ஒரு விலங்கு	513
நான் இலா நீ	377
நான் எனும் நான்	390
நான் எனும் நீ	57
நிலவே	124
நீதிக்காய்ப் போராடுகின்றவனே	366

நீ பாடிய நாடா	242
நளம்புகள்	280
நெஞ்சில் இனிக்கும் தலைவா	555
“நெஞ்சில் உரமிருந்தால்”	
என்றவன் யாரடா	386
நெருப்பின் கழிவறை	262
நெருப்புக்கென்ன நீ செய்தாய்	461
நைல் நதியின் சொந்தக்காரி	81
நைல் நதியின் நடவடிக்கைகள்	340
நோகின்ற என்னுள் ளம்	163
பக்தனின் காதல் நோய்	284
பக்தன்	264
படகும் நிலவும்	493
பந்தாட்டம்	165
பந்த	500
பந்தம் பழமும்	126
பள்ளிவாசலைத் திறந்துவிடு	270
பாக்கு மரம்	499
பிந்திய பெறுபேறுகள்	227
பிரச்சினைகள் வேண்டாம்	150
பிரியாவிடை	412

புதிய எழுதுகோல்கள்	291
புதிய பாதை	160
புதுவிதிகள் செய்வோமா	296
புத்தரும் புலவரும்	307
புரட்சி செய்	190
பூமரங்கள் பூசீத்த வரம்	320
பூவுக்குள் புன்னகையாள்	239
பேச்சுப் பிழைத்தால்	515
பேய்களும் வெளிவரா இரவுகள்	154
பேரீன்பம்	507
பேனா	490
பொங்கும் வள்ளி	152
போபால் தயர்	187
போராளிகளே புறப்படுங்கள்	361
மணியோசை	102
மண்புழுக்களும் ஆமைகளும்	182
மதியே வா	495
மரணத்தை நோக்கி	509
மரணம்	374
மரத்துக்கென்ன நிழல்	480
மலர்களிடம் சில கேள்விகள்	94

மறுமலர்ச்சி கண்ட நபி	137
மனச் சாந்தி	525
மனிதம் ஒங்க	517
மாடு	491
மாநபி மறைந்தாலும்	252
மாற்ற முடியாத உதிரிப் பாகங்கள்	235
மானத்தைக் காப்பவன்	325
மூக்காட்டு அழகி	222
மூடவன்	122
முடிந்தும் முடியா ஒப்பந்தம்	559
முடிவு	529
முத்தம் தா	181
முஸ்லிம் பெண்கள் விடுதலை	545
முஸாவின் அஸா	64
மேத்தா பூத்த விருட்சம்	440
யானைக்கு வாழைப்பழம்	192
வட்டமும் சதுரமும்	299
வயல்காரன்	111
வருக வருக திருநபியே	557
வளைந்த வட்டை	330
வறுமை தகர்க்கும் பீரங்கிகள்	195

வாப்பா வரம்படியில் மெளத்தானார்	243
வாழும் மண்ணுக்கு வாழ்த்து	353
வானத்தில் ஒரு நிலவு	464
விசுவாசிகள்	385
விடாது பொழியும் பெருமானார்	
எனும் அருள்மாரி	394
விடியாத இரவு	369
விடையொன்று காண்போமா	315
விபுலானந்த மலர்த் தொடை	452
விருந்து	179
விலைபோகா மாதா	87
வீரத்தின் விளை நிலம்	523
வெல்ல முடியா வேட்கை	79
வெள்ளிகள் பூக்கின்றன	134
வெள்ளைக் கிழவன்	69
வேற்றவழி தேடி	168
ஐவாஹூதா மரங்கள்	460
ஹீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின்	
கட்சிக் கீதம்	532
ஷரிபுத்தீன் சேர் அவர்களுக்கு	380
ஷெய்கு இஸ்ஸதீனுக்கு	457
A RIDE TO THE BEACH	572

கவிஞரைப் பற்றி....

பன்னிரண்டு வயதில் கவிதை எழுதத் துவங்கியவர். கட்டுரை, சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இளம் வயதிலேயே இவரின் எழுத்துக்களை இலங்கையின் தேசியப் பத்திரிகைகள் அங்கீகரித்தன.

தமிழக முதல்வர் மு. கருணாநிதியவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் தனித்தமிழ் ஆர்வலராக எழுத்துக்களை ஆரம்பித்த இவர், இளைஞராகும் போது தப்லீக் ஜமாஅத், ஜமாஅதே இஸ்லாமி போன்ற இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இலங்கை முஸ்லிம் சமுதாயம் அரசியல் அனாதையாக்கப்பட்டு, முகவரியற்று பேரினவாத சக்திகளின் கால்களுக்குக் கீழ் மிதிக்கப்பட்ட போது அரசியல் பலத்தின் மூலமே முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆன்மீக உரிமைகளைக்கூட பலப்படுத்தலாமென்ற முடிவுக்கு வந்தார். 'புதிய பாறை' என்ற கவிதையோடு தனக்கான புதிய வழியையும் அமைக்கத் துவங்கினார். அரசியல் எனும் பெரிய வட்டத்துள், சிறிய வட்டங்களாக மதரீதியாகப் பிளவுண்டு கிடக்கும் முஸ்லிம்களை ஒன்றுபடுத்த முயன்று வெற்றியும் பெற்றார்.

ஒரு செய்தியாளராக வாழ்வை ஆரம்பித்து 1974ல் இலங்கை மீயுயர் நீதிமன்ற சட்டத்தரணியானார். குறுகிய காலம் அரசு சட்டத்தரணியாக வெற்றியுடன் பணியாற்றினார். 1977ல் இருந்து 1984வரை இலங்கை முழுவதிலும் இருக்கின்ற நீதிமன்றங்களினால் வேண்டப்பட்ட சட்டத்தரணியாகத் தொழிற்பட்டு புகழையும் பணத்தையும் தேடினார். 1984 ஏப்ரலில் கிழக்கிலங்கையில் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் பிரிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் முனைப்புற்றதைத் தொடர்ந்து அவற்றிற்கான தனது ஆட்சேபணையை தெரிவிக்குமுகமாக தனது புகழ்பூத்த தொழிலைத் தூக்கிவீசி அகதியாக இடம்பெயர்ந்தார். அதன்பின் அவரின் அழகிய இல்லம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. தமிழ்த் தீவிரவாத ஆயுதக் குழுக்களின் கொலைப்பட்டியலில் இருக்கும் இவர் பல தடவைகளில் இறைவனால் காப்பாற்றப்பட்டார். அல்லஹும் துலில்லாஹ்! ஜனாதிபதி சட்டத்தரணியான இவர் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகி அமைச்சராகவும் ஆனதன் பின் அரசியல் பணிகளுக்கு மத்தியில், கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் சட்ட முதுமாணிப் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார்.

ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் எனும் அரசியல் கட்சியை தாபித்து தனது நாலன்மையாலும், சிந்தனைத் தெளிவாலும் கடந்த தசாப்த இலங்கை அரசியலில் பல வெற்றிப் பரிசோதனைகளைச் செய்த இவர் அதே போல் பயங்கரமான அக்கினிப் பரீட்சைகளுக்கும் சதா ஆளாக்கப்படுகின்றார். சர்வதேச மட்டத்திலான ஆளுமையையும் வளர்த்துக் கொண்ட இவரின் சிந்தனைகள் உலக அரங்கில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

புத்தாண்டு கால பாராளுமன்ற அனுபவத்தின் பின்னும் ஐந்தாண்டு காலம் அமைச்சராக இருந்த அனுபவத்தினூடாகவும் கொந்தளிக்கும் நெருப்புக் கடல் போன்றிருக்கும் இலங்கை அரசியலில் அமைதியைக் கொண்டு வரவும் பிரிந்து நிற்கும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கிய சமூகங்களை ஒன்றுபடுத்தவும் தூரநோக்குடன் இயங்கி வருகின்றார். தேசத்தின் அக்கினிப் பிளம்பைத் தணிக்கும் ஆயுதமாக அண்மையில் இலங்கைத் தேர்தல் ஆணையாளரினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 'நு.அ.' எனும் தேசிய ஐக்கிய முன்னணியையும் அதன் சின்னமாகப் பயன்படுத்த வரும் சமாதானப் புறாவையும் உபயோகித்து 2011ம் ஆண்டை நோக்கிய இலட்சியப் பயணத்தையும் ஆரம்பித்துள்ளார்.

ஒரு மனிதன் எழுதிய பாடல்கள் அல்ல இது!
ஒரு சரித்திரம் எழுதிய சுவடுகள் இவை!

ஐனனத்திற்கும் மரணத்திற்குமிடையே
தொடக்கத்திற்கும் முடிவுக்குமிடையே
காலத்தின் காவியம் இது!

தூரிகையினதும் வண்ணங்களினதும்
கலவியின் உச்சத்தில் பூத்த
மின்னல் பூக்கள் இவை!

ஆயிரம் பணிகளுக்கு மத்தியிலும்
எழுத்தையொரு தவமாக நேசிக்கும்
ஒரு முனிவனின் ஞானச் சந்தமிது!

மானிடப் பெருவெளியில் கருணையின் நதி
விளைந்தோடும் இவரின் ஆத்மாவிலிருந்து
பீறிட்டுப் பாய்ந்தோடும் பெரு வெள்ளமாய்...
அடிமைத்தனம், அடக்குமுறை,
இனவாத, மதவாதப் பிரிவினைகளை
தகர்த்தெறியும்
தளைகளுக்கெதிரான காட்டாறு இது!

பல்லாயிரம் மனிதர்களின்
மனங்களில் வீற்றிருக்குமொரு தலைவன்
கவிஞனாயுமிருக்கிறான் என்பது
நமக்குப்பெருமையையும்
வலுவையும் தருகிறது.

தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில்
இத்தொகுதியொரு சாதனை!
கவிதை நீண்ட காலத்தின் பின்
மீண்டுமொரு சிகரத்தில்
ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது!

சமகாலமும் எதிர்காலமும்
இவருக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறது
ஆயுள் முழுதும்
தீர்க்கப்பட முடியாத கடனது!

"விளக்கின் வேலை
இருளைப் போக்குவது மட்டுமன்று;
இன்னொரு விளக்கை ஏற்றி வைப்பதும் தான்."

- எம் .பௌஸர்

